

A.No. 17679

Q:-23

பன்னிரு திருமுறைகள்

பெரிய புராணம்

மூலமும் உரையும்

தமிழ் நிலையம்

உ

சிவ மயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய

திருத்தொண்டர் புராணம்

என்னும்

பெரிய புராணம்

~~மூலமும்~~ தெளிவுரையும்

ஐந்தாம் தொகுதி

(2989 - 3635)

உரையாசிரியர் :

புலவர் அ. மாணிக்கனார் M.A.

தமிழ்ப் பேராசிரியர் (ஓய்வு)

அமா. ஜெயின் கல்லூரி, சென்னை - 114

தமிழ் நிலையம்

ஏ.ஆர்.ஆர் காமப்ளெக்ஸ்

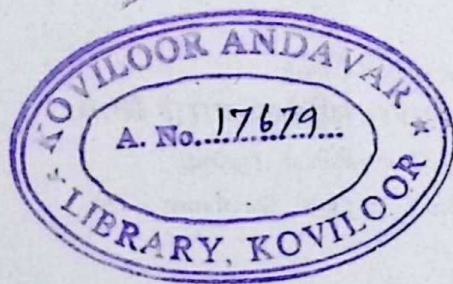
141, உஸ்மான் சாலை,

தியாகராயநகர், சென்னை - 600 017

இரண்டாம் பதிப்பு : 1995

உரிமை பதிப்பகத்திற்கே

ஆறு தொகுதிகள் விலை ரூ. 400.00

பதிப்புரை

மூன்றாம் தொகுதியில் தொடங்கிய நிருஞானசம்பந்த நாயனார் வரலாறு இந்தத் தொகுதியில் முடிகிறது. இந்தத் தொகுதியின் மற்றொரு சிறப்பு, ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாரின் சிவபக்தி. சுந்தரர் இறைவரைத் தூதனுப்பிய செய்தி கேட்டுத் துடிக்கிறார், ஏயர்கோன். உடலைவாட்டும் நோயைவிட, சுந்தரர் தூதனுப்பிய செய்தி உள்ளத்தை வாட்டுகிறது. அத்தகைய ஒருவரால் தனது நோய் நீங்கும் என்பதைக் கேட்ட உடனே பதறுகிறார். நோயை மறந்து, தன்னை மறந்து முழுமுதற் கடவுள் மாட்டு ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் கொண்ட பக்தி சடு இணையற்றது.

இந்தத் தொகுதியின் இன்னொரு சிறப்புத தருமூல நாயனார் வரலாறு. இவரது திருமந்திரம் பன்னிரு திருமுறையில் ஒன்றாக வைத்துப் போற்றப்படும் சிறப்பை யாவரும் அறிவர்.

மேலும் மூன்று நாயன்மார் வரலாறும் இத்தொகுதியில் மேன்மையுடன் விளங்கக் காணலாம்.

பதிப்பகத்தார்

பொருளடக்கம்

எண்	தலைப்பு	பக்கம்
34.	திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம்—தொடர்ச்சி	26
35.	ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம்	100
36.	திருமூலநாயனார் புராணம்	304
37.	தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம்	318
38.	மூர்க்க நாயனார் புராணம்	332
39.	சோமாசி மாற நாயனார் புராணம்	338

திருத்தொண்டர் புராணம் (கதைச் சுருக்கம்)

அழகின் உருவாய் வெளிப்பட்ட தம் மகளைப் பார்த்துச் சிவநேசர் மகிழ்ந்தார். ஞானசம்பந்தரை நோக்கி, 'அவளை மணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்', என வேண்டினார். "நீவிர் பெற்ற மகள் இறந்தபின்பு இறைவரின் அருளால் உயிர் பெறுமாறு யான் செய்தேன். ஆதலால் தங்கள் வார்த்தை பொருந்தாது" என்றார் ஞானசம்பந்தர். அது கேட்ட சிவநேசர் பெரிதும் வருந்தினார். அவரை ஞானசம்பந்தர் தேற்றினார். அதன் பின்பு 'அவளை எவருக்கும் திருமணம் செய்து கொடுப்பதில்லை' என்று கன்னிமாடத் திருத்தினார்.

அவள் சிலகாலம் வாழ்ந்து பின் சிவபெருமானை அடைந்தாள்.

மயிலையில் சில நாட்கள் சம்பந்தர் தங்கியிருந்தார். பின் சிவநேசரிடம் விடை பெற்றுத் திருவான்மியூர், திருவிடைச்சுரம், திருக்கழுக்குன்றம், அச்சிறு பாக்கம், திருவரசி, பனங்காட்டூர் முதலான பதிகளை வணங்கித் தில்லையை அடைந்தார். அங்கு அவர் இருப்பதை அறிந்த சிவபாத இருதயரும் மற்ற அந்தணரும் வந்து தில்லையை அடைந்தனர். தில்லை அம்பலவன் தாளை வணங்கினர்.

பின் ஞான சம்பந்தர் சீகாழிக்குச் சென்றார்.

ஞானசம்பந்தருக்கு மணப்பருவம் வந்தது. அவருடைய தந்தையார் அவர்க்குத் திருமணம் செய்ய எண்ணினார். தம் எண்ணத்தைச் சம்பந்தரிடம் உரைத்தார். அவர்

அதனை ஏற்காது மறுத்தார். 'இவ்வுலகத்தில் வைதிக சமயத்தை உயர்த்தினீர். அதனால் வேத முறைப்படி திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்' என்று அந்தணர் உரைத்தனர். ஞானசம்பந்தர் அதற்கு உடன்பட்டார். எனவே திருநல்லூரில் இருக்கும் அந்தணர்களுள் ஒருவரான 'நம்பாண்டார் நம்பி' என்பவரின் மகளை மணம் பேசி முடித்தனர். திருமணத்துக்குரிய நாள் குறிக்கப்பட்டது. வேண்டிய முயற்சிகளையெல்லாம் இரு வீட்டாரும் செய்தனர்.

நல்ல நேரத்தில் ஞானசம்பந்தர் தோணியப்பரை வணங்கிப் பல்லக்கில் ஏறிப் பலரும் உடன் வரத் திருநல்லூருக்குப் புறப்பட்டார். அவர்களை நல்லூர் அந்தணர் வந்து வரவேற்றனர். அங்குள்ள பெருமணம் என்ற கோயிலுக்குள் போய் இறைவரை வணங்கி வெளியே வந்து ஒரு மடத்துள் தங்கினார்.

அங்கு அவரைத் திருமஞ்சன நீராட்டினர். அழகிய ஆடையை உடுத்து மணத்துக்குரிய கோலத்தைப் பூணச் செய்தனர். சிவபெருமானின் கண்ணினின்றும் தோன்றும் திருவருட் குறிப்பான உருத்திராச்ச மாலையைத் தாமே சம்பந்தர் அணிந்து கொண்டார். திருவைந்தெழுத்தை ஒதி வெண்ணீற்றை அணிந்து கொண்டார். இறைவனை வணங்கி முத்துப் பல்லக்கில் ஏறினார். மங்கல இன்னியங்கள் முழங்கின. முத்துக் குடை நிழல் செய்தது. முத்துச் சின்னங்கள் ஊதப்பட்டன. புறப்பட்டுச் சென்று திருமண மண்டபத்தை அவர் அடைந்தார். அங்கு நம்பாண்டார் நம்பி சம்பந்தரை இறைவராகப் பாவித்து அவரது திருவடிகளை விளக்கினார். விளக்கிய புனித நீரைத் தம் தலைமீது தாங்கினார். சுற்றத்தார் மேலும் தெளித்தார். 'என்னுடைய மகளை ஞானசம்பந்தருக்குத் தந்தேன்' என்றார். மணமகளை அழைத்து வந்து மணமகனுக்குப் பக்கத்தில் இருத்தினர்.

திருநீலநக்க நாயனார் இறைவரை வணங்கி வேத விதிப்படி மணச் சடங்குகளைச் செய்தார், வேதங்கள் ஒலிக்க ஞானப் பிள்ளையார் திருமாங்கலியத்தைச் சாத்திப் பாணிக்கிரகணம் செய்து, பொரியைத் தீயில் இட்டு அக்கினியை வலம் வந்தார். பின் 'அக்கினியான சிவனே!' என மனத்தில் எண்ணினார். பின் பெருமணம் என்ற கோயிலுக்குச் செல்ல எண்ணி அக்கினியை வலம்வந்து "இந்த இல்லற ஒழுக்கம் எனக்கு வந்ததே! நான் இவளுடன் சிவபெருமானின் திருவடியை அடைவேன்!" என எண்ணி எல்லாரும் உடன் வர, மனைவியுடன் போய்ப் பெருமணம் என்ற கோயிலுக்குள் புகுந்தார். தம்முடன் வந்த யாவரும் பாசமறுத்து வீடு பெறுதல் வேண்டும் என அவர் எண்ணினார். 'கல்லூர்ப் பெருமணம்' எனத் தொடங்கிப் பதிகத்தைப் பாடினார். அப்போது இறைவர் "நீயும் நின் மணத் திற்கு வந்த யாவரும் என் சோதியில் புகுங்கள்!" என்று கூறியருளினார். அப்போது அவர் சோதிவிங்க வடிவமாய்த் தோன்றினார். அக்கோயில் உட்படப் பெருஞ் சோதி தோன்றியது. அதனுள் ஒரு வாயில் இருந்தது. ஞான சம்பந்தர் 'காதலாகி' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடி, "இத் திருமணத்திற்கு வந்தவர் அனைவரும் இந்த இழி பிறவி நீங்க இதனுள் புகுங்கள்!" என்றார். பிறவி நோய் நீங்க அனைவரும் அந்தப் பேரொளியுள் கலந்தனர்.

திருநீலநக்க நாயனார், முருக நாயனார், சிவபாத இருதயர், நம்பாண்டார் நம்பி, திருநீலகண்ட யாழ்ப் பாணர், அம் மணத்துக்கு வந்த மற்றவர்கள், பல்லக்குத் தாங்கி வந்தவர் முதலிய யாவரும் அப்பேரொளியுள் புக்கனர். பின் தம் மனைவியின் கையைப்பற்றிய ஞான சம்பந்தர் அப்பேரொளியுள் புகுந்தார். அப்பேரொளி மறைந்தது. பழையபடி அக்கோயில் தோற்றம் அளித்தது!

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்

சுந்தரர் திருத்தொண்டகை பாடியபின் திருவாரூரில் தங்கியிருந்தார். குண்டையூர் கிழார் என்பவர் சுந்தரரிடம் பேரன்பு கொண்டவர். செந்நெல், ஆவின்பால், இனிய காய் கனிகள் முதலியவற்றை அவர் சுந்தரார்க்கு அளித்து வந்தார். இவ்வாறு அவர் செய்து வந்த தொண்டுக்கு இடையூறு உண்டாயிற்று. அதாவது நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சம்! அதனால் குண்டையூர் கிழாரால் முன் போல் செந்நெல் முதலியவற்றைத் தர இயலவில்லை. அதனால் அவர் வருந்தியவாறு உறங்கினார். அவரது கனவில் இறைவர் தோன்றி “நம்பியாரூரார்க்காக உமக்கு நெல் தந்தோம்!” என்று அருள் செய்தார். அந்தக் குண்டையூர்க்குச் சென்றார், நெல் மலை! அதை எடுக்க இயலாது என எண்ணிக் குண்டையூர் கிழார் அதனைச் சுந்தரார்க்கு உரைத்தார். அவர் புறப்பட்டுக் குண்டையூர்க்குச் சென்றார். நெல்மலையைக் கண்டு திகைப்புக் கொண்டார். ‘இறைவர்தாம் அந்த நெல் மலையை எடுக்க உதவ முடியும்’ என்று எண்ணினார் சுந்தரர். எனவே “நீள நினைந்தடியேன்” என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். அப்போது அசரீரி “இன்று இரவு இந்நெல் திருவாரூரில் இருக்கும்” எனக் கூறியது. அதனைத் தம்முர்க்குத் திரும்பிய சுந்தரர் பரவையாருக்கு உரைத்தார்.

அன்றைய இரவு குண்டையூர் நெல் மலை திருவாரூர்க்குச் சென்றது. பரவையார் மாளிகைக்கு மட்டுமன்றித் திருவாரூர்த் தெருக்கள் எல்லாம் நெல் நிறைந்து காணப்பட்டது. பரவையார் அவரவர் வீட்டு எல்லையில் உள்ள நெல்லை அவரவர்களே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றார். இறையருளை வியந்து சுந்தரர் தொழுதார்.

கோட்புலி நாயனார் என்பவர் ஒருகால் சுந்தரரிடம் வந்து, “தம் ஊரான திருநாட்டியத்தான் குடிக்கு வருதல்

வேண்டும்'' என வேண்டினார். அவர் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி நாட்டியத்தான் குடியை அடைந்தார். அங்கு அவர் சுந்தரரை வணங்கி சந்தனம், கத்தூரிக் குழம்பு, கற்பூரம் முதலியவற்றை அளித்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். பின்னர் நல்ல விருந்தினை அவர்க்கு அளித்தார்.

அக்கோட்புலியார்க்குச் 'சிங்கடியார்', 'வனப்பகையார்' என்ற இரு மகளிர் உண்டு. 'அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' எனச் சுந்தரரை அவர் வேண்டினார் சுந்தரர். "இவர்கள் என் மக்கள், இம்முறையால் இவர்களை ஏற்றுக் கொள்கின்றேன்!" என்றார். அவர்களைத் தம் மடியில் இருத்தி உச்சி மோந்து அன்பு பாராட்டினார். கோட்புலியாரைப் 'பூணாணாவதோர்' என்ற பதிகத்தில் பாராட்டிச் சிறப்பித்தார்.

ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் பங்குனி உத்திரத் திருநாளில் பரவையார் அடியார்களுக்குப் பொருள் அளிப்பது வழக்கம். அந்த ஆண்டில் அவ்வாறு அளிக்க அவரிடம் பொருள் இல்லை. ஆதலால் சுந்தரர் பொருள் பெறத் திருப்புகலூர் சென்றார். இறைவரிடம் பொருள் வேண்டினார். இறைவர் பொருள் தரவில்லை. அதனால் கோயிலின் வெளி முற்றத்தில் தங்கியிருந்தார். அங்குள்ள செங்கற்களைத் தலையணையாய்க் கொண்டு உறங்கினார். அந்தச் செங்கற்கள் பொற்கட்டிகளாய் ஆயின. ஆகவே, வியப்புக் கொண்டு இறைவரை நினைந்து, 'தம்மையே' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார். அப்பொற் கட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டு திருவாருர்க்குத் திரும்பினார்.

பின் அவர் திருவீழி மிழலை அந்தணர், வரவேற்க, அவ்வுரை அடைந்தார். அவ்வுரை வணங்கிப், பக்கத்தே உள்ள திருவாஞ்சியம், அரிசிள் கரைப்புத்தூர் முதலான பதிகளை வணங்கினார். அதன்பின் திருவிடைமருதூர், திருக்கலையநல்லூர், திருவலஞ்சுழி ஆகிய தலங்களை

வணங்கி திருவாலம் பொழிலை அடைந்தார். அப்போது அவரது கனவில் தோன்றி “திருமழபாடிக்கு வர மறந்தனையோ!” என்று வினவினார். எனவே அவர் மறுநாள் திருமழபாடிக்குச் சென்றார். அங்குப் ‘பொன்னார் மேய்யனே’ எனப் பதிகம் பாடினார். பல பதிகளை வணங்கி, அவர் திருவானைக்கா என்ற தலத்தை அடைந்தார். அவ்வூரில் உறையூர்ச் சோழனின் மணியாரத்தைப் பூண்டார்.

அங்கிருந்து சுந்தரர் திருப்பாச்சிலாச்சிரமத்தை அடைந்தார். இறைவரிடம் பொருளைப்பெற எண்ணினார். இறைவர் அருளவில்லை. அதனால் வருந்தினார். பின்னர் இறைவர் பெரும் பொருளை அளித்தார்.

திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியை வணங்கித் திருப்பேருரை அடைந்தார். அங்கு இறைவரின் ஆடிய கோலம் அவர்க்குக் கிடைத்தது. பின் பலபதிகளை வணங்கிய சுந்தரர், திருமுது குன்றத்துக்குச் செல்லலானார். அப்போது இறைவர் அந்தணர் கோலத்தில் வந்து வழித்துணையாய் இருந்து, பின் மறைந்து போனார். சுந்தரர் கூடலையாற்றாரை வணங்கித் திருமுதுகுன்றத்துக்கு வந்தார். இறைவரை ‘மெய்யை முற்றப் பொடி பூசி’ என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். இறைவர் அவர்க்குப் பன்னிராயிரம் பொற்கட்டிகளைத் தந்தார்.

அவர் பெரிதும் மகிழ்ந்து ‘இப்பொற் கட்டிகளைத் திருவாரூரில் உள்ளவர் வியப்பு அடையும்படி அங்கு வரும் படி செய்ய வேண்டும்,” என்றார். இறைவர் “இங்குள்ள மணி முத்தாற்றில் இட்டுத்திருவாரூர்க் குளத்தில் இப்பொற் கட்டிகளை எடுத்துக்கொள்க” என்றார். ஒத்திட்டுப் பார்ப்பதற்காகப் பொற்கட்டியில் நிறிது வெட்டி எடுத்துக் கொண்டு சுந்தரர் அப் பொற்கட்டிகளை மணி முத்தாற்றில் இட்டார். சிதம்பரம், திருக்கருப்பறியலூர், திருவேள்விக் குடி முதலிய தலங்களை வணங்கிச் சுந்தரர் திருவாரூரை

அடைந்தார். திருமுது குன்றத்தில் நிகழ்ந்ததைச் சுந்தரர் பரவையார்க்கு உரைத்தார். தாம் பொன் எடுக்கக் குளத்துக்குச் செல்வதாகவும் தம்முடன் வருமாறும் பரவையார்க்கு அவர் உரைத்தார். பரவையார்க்கு வியப்பு ஏற்பட்டது. சுந்தரருடன் சென்றார்.

சுந்தரர் குளத்தினை அடைந்து, பரவையார் கரை மேல் நிற்க, இறைவரைத் துதித்துக் குளத்தில் பொன்னைத் தடவித் தேடினார். அவரது பாடலைக் கேட்க இறைவர் விரும்பியதால், பொன்னைத் தரவில்லை. எனவே பரவையார் “ஆற்றில் இட்டுக் குளத்தில் தேடுபவரே! இறைவர் அருள் இதுவோ” என நகைத்தார். உடனே தமக்குப் பொன்னைத் தரும்படி சுந்தரர் பதிகம் பாடினார். அப்போது அவரது கையில் பொன் சிடைத்தது. முன் வெட்டி எடுத்த பொன்னின் மாற்றைப் போல் இப்போது எடுத்த பொன் உள்ளதா என ஒப்பிட்டுப் பார்த்தார். மாற்றையர்ந்த பொன்னாய் இருக்கக் கண்டு மகிழ்ந்தார். சில நாட்கள் சென்றன. பின்னர், சுந்தரர் திரு நள்ளாறு, திருக்கடலூர், திருநின்றியூர் வணங்கித் திருக்கோலக்காவை அடைந்தார். இறைவர் சம்பந்தருக்குப் பொன் தானம் தந்த தலம் அது! அதைச் சிறப்பித்துப்பாடினார் சுந்தரர். அவ்வூரை விட்ட கன்ற சுந்தரர் திருக்குருகாவூரை அடைந்தார். தாகத் தாலும் பசியாலும் அவர் வருந்தினார். இறைவர் கட்டுச் சோற்றுடன் அவர் செல்லும் வழியில் காத்திருந்தார். சுந்தரர் அங்கு வந்தபோது அவர்க்கு உணவை அளித்துப் பசியைப் போக்கியருளினார். சுந்தரருடன் வந்தவரும் உணவு உண்டு மகிழ்ந்தனர். இறைவர் மறைந்தருளினார்.

அடியாருடன் சுந்தரர் திருத்தினை நகர், திருநாவலூர், திருக்கழுக்குன்றம் முதலான பதிகளை வணங்கித் திருக்கச் சூரை அடைந்தார். அங்குக் கோயிலுக்குப்போய் இறைவரை வணங்கினார். அவருடன் வரவேண்டிய பரிவாரங்கள் வந்து சேரவில்லை. ஆதலால் அவர் பசியுடன் இருந்தார். அதை

இறைவர் பொறுத்துக் கொள்வாரோ! ஓர் அந்தணர் போல் கோலம் கொண்டு ஓடேந்திப் போய் இல்லந்தோறும் இரந்து வந்து சுந்தரர்க்குப் பசியாற்றினார். பின் இறைவர் மறைந்தருளினார். மறையவராய் வந்து ஓடேந்தி இருந்து உணவளித்தவர் இறைவரே என்பதை உணர்ந்தார் சுந்தரர். 'முதுவாயோரி கதற' என்ற தொடக்கம் கொண்ட பதிகத்தைப்பாடினார். மகிழ்ந்தார். அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று காஞ்சிபுரம், முதலிய பதிகளை வழிப்பட்டுத் திருக்காளத்தியை அடைந்தார். அங்கிருந்தபடியே சீர்ப்ப்பதம், திருக்கேதாரமலை முதலியவற்றைப் போற்றிப் பதிகம் பாடித் திருவொற்றியூரை அடைந்தார். அவ்வூர் அடியவர் அவரை வரவேற்றனர்.

ஞாயிறு என்ற ஊரில் வாழ்ந்த ஞாயிறு கிழார் என்பவர்க்குச் 'சங்கலி' என ஒரு மகள் பிறந்தாள். அவள் முன்னம் கயிலாய மலையில் இருந்த அநிந்திதையே யாகும். அம்மங்கையார் மணப்பருவம் எய்தியிருந்தார்.

அவர்க்குத் தக்க மணமகனைப் பெற்றோர் தேடினர். தமக்கு மணம் செய்ய மணமகனைத் தேடுவது சங்கிலியார்க்கு வருத்தத்தைத் தந்தது. "நான் இறைவரின் திருவருள் பெற்றவர்க்கே உரியவள்!" என்று எண்ணினார். மயங்கினார். அதைக் கண்டு பெற்றோர் துடித்தனர். அலறினர். பணிநீரை முகத்தில் தெளித்தனர். சங்கிலியார் தெளிவு பெற்றார். பெற்றோர் அவரை, "உனக்கு யாது நேர்ந்தது?" என்று வினவினர். அவர் "நீங்கள் என் திருமணம் பற்றிப் பேசியதை நான் கேட்டேன். நான் இறைவர் திருவருள் பெற்றவர்க்கே உரியவள். நான் ஒற்றியூர் செல்வேன்! இறைவர் அருள்வழி நிற்பேன்!" என்றார். பெற்றோர் வியப்புக் கொண்டனர். அவள் கூறியதை வேறு எவர்க்கும் கூறவில்லை.

அவளுடைய உறவினன் ஒருவன் தனக்குச் சங்கிலியாரை மணம் பேசி முடிக்கப் பெரியோரை அனுப்பினான். வந்த

வர்க்கு ஏற்றவாறு விடை சொல்லி அனுப்பினர் பெற்றோர். மணம் பேச வந்தவர் திரும்பிச் செல்வதற்குள் மணம் பேச அனுப்பியவன் இறந்தான். எனவே சங்கிலியாரை மணம் பேசுபவர் இறப்பர் என்பதைப் பெற்றோர் சுற்றத்தார்க்கு அறிவித்தனர். சங்கிலியாரைத் திருவொற்றியூரில் கன்னி மாடத்துக்கு அனுப்பி வைத்தனர். அவர் அங்கிருந்து தவம் மேற்கொண்டிருந்தார். அவ்வூர்க் கோயில் மலர் மண்டபத்தில் இருந்து மாலை தொடுத்து இறைவர்க்கு அளிப்பது வழக்கம்.

சுந்தரர் வினைப்பயன் அவரைக் கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றது. இறைவனை வணங்கிப் பதிகம் பாடி வெளியே வந்தார். வெளியே வருபவர் மலர் மண்டபத்தை அடைந்தார். அங்கிருந்த சங்கிலியாரைச் சுந்தரர் கண்டார். அவரது உள்ளம் அம்மையாரிடம் சென்றது. "இவள் என்மனத்தைப் பிணித்தாள். இவளை இறைவரிடம் வேண்டிப் பெறுவேன்" என்று எண்ணினார். "இங்கு உமக்கு மலர் மாலை தொடுத்தமங்கை என் உள்ளமான மாலையை அவிழ்த்தாள்! அவளை அடியேனுக்குத் தந்தருள வேண்டும்!" என வேண்டினார். இறைவர் எழுந்தருளி "அவளை உமக்கு அளிப்போம். நீயிர் உள்ளம் வருந்த வேண்டா" என்று கூறினார். பின், இறைவர் சங்கிலியாரின் கனவில் தோன்றி "என்னிடம் அன்புடையவன் சுந்தரன். அவனை நீ மணம் கொண்டு மகிழ்க," என்றார்.

சங்கிலியார், "நான் தங்கள் ஆணையை மேற்கொண்டேன். ஆயினும் அவர் திருவாரூரில் உள்ள பரவையாரிடம் செல்வார். அங்ஙனம் செல்லாதவாறு அருள் செய்ய வேண்டும்?" என்றார். அதனால் இறைவர் "சுந்தரன் உன்னைப் பிரியாதிருக்கச் சத்தியம் செய்வான்!" என்றார். உடனே சுந்தரரிடம் இறைவர் சென்றார். "நான் சங்கிலியாரை உன்னை மணக்குமாறு சொன்னேன். அவருக்கு ஒரு குறையுண்டு. அதனைப் போக்க வேண்டியது உன்

கடமை. நீ அவளுக்கு 'நான் உன்னைப் பிரியேன்' என்று சத்தியம் செய்தல் வேண்டும்," என்றார். அவ்வாறே தாம் சத்தியம் செய்வதாகவும் சத்தியம் செய்யக் கோயிலுக்குள் வந்தால் இறைவர் அங்கு இல்லாது மகிழ் மரத்தின் அடியில் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார் சுந்தரர். "நீ சொன்னபடியே!" என்றார் இறைவர். பின் இறைவர் சங்கிலியாரிடம் போய், "சுந்தரன் சத்தியம் செய்கக் கோயிலுக்குள் வந்தால், நீ மகிழ் மரத்தடிக்கு வரும்படி அவனை அழைக்க வேண்டும்" என்றார். சங்கிலியார் மகிழ்ந்தார். தம் தோழியர்க்கு இறைவரின் அருட்செயலைச் சங்கிலியார் உரைத்தார்.

மாறாள் சுந்தரர் சங்கிலியாரை எதிர்நோக்கிக் கோயிலின் முன் நின்றார். அவர் எதிரில் சென்று இறைவர் கூறியதைச் சங்கிலியார்க்குக் கூறினார். சத்தியம் செய்யக் கோயிலுக்குள் வரும்படி சுந்தரர் உரைத்தார். சங்கிலியாரோ அவரை மகிழ் மரத்தடிக்கு அழைத்தார். சுந்தரர்க்கு அதைக் கேட்டதும் திகைப்பு ஏற்பட்டது! வேறு வழியின்றி அவரது கருத்துக்கு இசைந்தார் சுந்தரர். மகிழ்மரத்தின் அடியில் "நான் உன்னைப் பிரியேன்!" என்று சூள் உரைத்தார் சுந்தரர். அதைக் கேட்டதும் சங்கிலியார் உள்ளம் கவன்றார். "இறைவர் முன் சூள் உரைப்பது இயற்கைக்கு மாறான செயல்! இப்படி நிகழ்கின்றதே!," என அவர் கலங்கினார். இறைவர் அங்கிருந்து மறைந்தார். சுந்தரர் உள்ளே சென்று இறைவரை நொந்து கொண்டார். முன்னமே சிவ பெருமான் அடியார்களுக்கு, சுந்தரர்க்கும் சங்கிலியாருக்கும் மணம் செய்து வைக்குப்படி கூறியிருந்தார். அவர்கள் அந்த இருவருக்கும் மணம் முடித்து வைத்தனர். அவர்கள் இருவரும் உள்ளம் மகிழ்ந்து வாழ்ந்து வந்தனர்.

அங்ஙனம் வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் வசந்த காலம் வந்தது. அக்காலத்தில் திருவாரூரில் இறைவர்க்கு வசந்த விழா நிகழ்வது வழக்கம்! அது சுந்தரர்க்கு நினைவுக்கு வந்தது! அவர் திருவாரூர் செல்ல உறுதி கொண்டார்.

திருவொற்றியூர் எல்லையைத் தாண்டியதும் அவருடைய கண்கள் ஒளி குன்றின; திடுக்கிட்டார். மூர்ச்சித்தார். இறைவர் தண்டனை அளித்ததை உணர்ந்து கொண்டார். “சங்கிலியார்க்கு உரைத்த சூள் தவறினேன். அதனால் என் கண்கள் போயின. இறைவனைப் பாடுவேன்” என்று “அழுக்கு மெய்கொடு” என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். இறைவர் அருள் செய்ய வில்லை’ எனினும் தம் உறுதியில் தளராது அடியார் வழிகாட்டச் செல்லலானார். வட முல்லை வாயில் என்ற தலத்துக்கு வந்தார். அங்கு இறை வரைப் பாடித் திருவெண் பாக்கத்தை அடைந்தார். “எம் இறைவ! நீவிர் கோயிலுள் இருக்கின்றீரா” என வினவினார் “ஆம் இருக்கின்றோம் நீவிர் செல்லும்!” என்ற இறைவர் அவர்க்கு ஊன்றுகோல் ஒன்றை அளித்தார். பின்பு திருவாலங்காடு, திருஆறல் என்பனவற்றை வணங்கிக் காஞ்சித் தலத்தை அடைந்தார். அங்கு ஏகாம்பரரிடம் “கண் அளித்தருள்வாய்!” என வேண்டினார். முக்கண்ணர் தன் அடியவனான சுந்தரார்க்கு இடக்கண்ணை அளித்தார். சுந்தரர் மகிழ்ந்தார். “ஆலந்தான் உகந்து அமுது செய்தானை” என்ற பதிகத்தை அவர் பாடினார்.

அவரது திருவுள்ளம் ஆரூரை நோக்கியது. பல பதிகளை வணங்கித் தீருத்துருத்தியை அடைந்தார். அங்கு அவர் உடலில் புதிய நோய் தோன்றியது. அங்கு இறைவரிடம் சென்று தம் நோயைப் போக்கியருளுமாறு வேண்டினார். இறைவர் அங்குள்ள வடகுளத்தில் நீராடுமாறு உரைத்தார். அக்குளத்தில் அவர் முழுகி எழுந்ததும் அவரைப் பற்றியிருந்த நோய் நீங்கியது. மகிழ்ந்து கோயிலுள் போய், ‘மின்னுமா மேகங்கள்’ என்ற பதிகத்தை பாடினார்.

பலபதிகளையும் வணங்கிய பின்பு திருவாரூரை அடைந்தார். ஒரு கண்ணால் இறைவரைக் கண்டு வணங்கினார். துயரக் கடலிலிருந்து என்னை எடுத்தருள்வாய் என்று

வணங்கினார். 'மீளா அடிமை' என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். இறைவர் அவர்க்கு வலக்கண்ணையும் அளித்தார்.

சுந்தரர் பிரிந்து சென்றபின் பரவையார் பிரிவுத்துன்பத்தால் வாட்டம் அடைந்தார். அவர் சுந்தரர் சங்கிலியாரை மணந்ததைப் பற்றி அறிந்து சினம் கொண்டிருந்தார். அவரது இல்லத்துக்கு வழக்கம் போல் சுந்தரருடன் செல்லும் பரிவாரம் சென்றது. அவர்களுக்குத் தம் மாளிகையில் பரவையார் இடம் தரவில்லை. எனவே அவர்கள் சுந்தரரிடம் போய் நிகழ்ந்ததை யுரைத்தனர். அதனால் பெரியோர் சிலரைப் பரவையாரிடம் அனுப்பி வைத்தார். ஆயினும் அவர்களால் அம்மையாரின் சினத்தைத் தணிவிக்க இயலவில்லை. இதை அறிந்த சுந்தரர் துன்புற்றார். இரவில் அவருக்கு உறக்கம் வரவில்லை! ஊரும் அடங்கிற்று. அதனால் இறைவரிடம் தம் துன்பத்தைத் தீர்க்க வேண்டினார்; அவர் சுந்தரரிடம் போய் 'உனக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் யாது?' என்று வினவினார். அவர் உற்றதை உரைத்தார் அன்றிரவே பரவையாரிடம் சென்று அவளது ஊடலைத் தணிக்க வேண்டும் என்றார். இறைவர் அவர்க்கு ஆறுதல் அளித்துவிட்டு அந்தணர் போன்ற கோலத்தில் பரவையாரிடம் சென்றார். வந்த காரணத்தைப் பரவையார் வினவ, அவர்க்குச் 'சுந்தரர் அங்கு வரும்படி சினம் தணிய வேண்டும்' என்றார். பரவையார் 'திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாரை மணந்த அவருக்கு இங்கு இடமில்லை!' என்று கூறினார். இறைவர் திரும்பி வந்து சுந்தரரிடம் நிகழ்ந்ததை நிகழ்ந்தாங்கு உரைத்தார். சுந்தரர் இறைவர் உரைத்ததை நம்பவில்லை. 'என்னைப் பரவையாரிடம் சேரும்படி செய்யாவிட்டால் உயிர் விடுவேன்!' என்று உறுதிபடச் சுந்தரர் உரைத்தார். எனவே இறைவர் திரும்பவும் பரவையாரிடம் செல்லத் தொடங்கினார்.

இதற்கு இடையே பரவையார் இல்லத்தில் சில அதிகசங்கன் தோன்றின. அவற்றால் மறையவராய் வந்தவர்

இறைவரே எனவுணர்ந்தார். தன் அறியாமைக்காக அவர் வருந்தி 'என் செய்வேன்!' என்று கலங்கினார்.

இப்போது சிவபெருமான் தம் உண்மைக் கோலத்துடன் பரவையாரிடம் சென்றார். தேவர்களும் முனிவர்களும் அவர்களைச் சூழ்ந்து சென்றனர். ஆலால் பரவையார் மகிழ்ச்சியடைந்து இறைவரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்.

“என் தவப்பயனாய்த் தாங்கள் இங்கு வரப்பெற்றேன்! அடியார் பொருட்டு ஓர் இரவு முழுவதும் இங்கும் அங்கும் அலைந்தீர்! தாங்களே வந்தபின் நான் உடன்படாது இருக்க இயலுமா?” என்றார். அம்மையாரின் சினம் தணிந்தது! இறைவர் சுந்தரரிடம் போய் நிகழ்ந்ததைக் கூறினார்.

சுந்தரர் பரவையார் இல்லத்துக்குப் பறந்தார். பரவையார் அவரை வாயிலில் நின்று வரவேற்றார்.

இருவரும் இன்புற்றிருந்தனர்.

இஃது இவ்வாறிருக்க, கலிக்காமர் சுந்தரர் இறைவரைத் தூதாய்ப் பரவையாரிடம் அனுப்பினார் என்பதை அறிந்தார்; வெதும்பினார்; அதிசயித்தார்.

“வேத முதல்வரை, ஓர் அடியான், பெண் ஒருத்தியிடம் தூதாக அனுப்பியது நன்று!” என அளவற்ற சினம் கொண்டிருந்தார். “அவனும் ஓர் அடியவனா!” என்று வெறுப்புக் கொண்டார். “அவனை நான் காணின் என்ன நிகழுமோ!” எனக் கறுவு கொண்டார்.

அங்ஙனம் தம்மிடம் பகைமை கொண்டிருப்பதைச் சுந்தரர் அறிந்தார். தமக்கும் அவருக்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள பகைமையைத் தீர்க்கும்படி இறைவரிடம் வேண்டினார். இறைவர் ஏயர்கோன் கலிக்காமருக்குச் சூலை நோயை அளித்தார். அஃது அவரைத் துன்புறுத்தியது அவர் இறைவரை நோக்கித் தம் நோயைத் தீர்த்தருள வேண்டும் என்று வேண்டினார். இறைவர் அவரிடம் ‘உன்

நோயைச் சுந்தரன் தீர்த்தாலன்றித் தீராது' என்று கனவில் உரைத்தார்.

“என் தந்தை மூதாதையர் எல்லாம் நின்னையே வழி படுவர். அங்ஙனம் இருக்க, உம்மால் வலிய ஆட்கொள்ளப் பட்டவனா என் நோய் தீர்ப்பவன், அதைவிட இந்நோய் தீராமல் இருப்பதே சிறந்தது!” என்றார் கலிக்காமர்.

இறைவர் சுந்தரரிடம் சென்று “ஏயர்கோன் குலை நோயால் துன்பம் அடைந்துள்ளான். அவன் நோயை நீ சென்று தீர்ப்பாயாக!” என்றார்.

சுந்தரர் அக்கடமையைத் தலை மேற்கொண்டு தன் வருஷகையைக் கலிக்காமர்க்கு ஆட்கள் மூலம் தெரிவித்தார். அதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் வருந்தி, “அவன் வந்து குலை நோயைத்தீர்ப்பதைவிட இந்நோய் உள்ள வயிற்றைக் கிழிப்பேன்!” என்று உடைவாளால் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு உயிர் விட்டார் கலிக்காமர். உயிருடன் குலை நோயுர் தீர்ந்தது! அவருடைய மனைவியாரும் உயிர்விடத் தணிந்தார். அப்போது ‘சுந்தரர் வந்து விட்டார்’ என்று சுந்தரர்க்கு முன் வந்தவர் உரைத்தார். உடனே அவர் தம் கணவரின் உடலை மறைத்து வைத்துவிட்டு வீட்டை அலங்கரிக்குமாறு கூறிவிட்டுச் சுந்தரரை எதிர் கொள்ளச் சென்றார். சுந்தரர் கலிக்காமர் இல்லத்தில் வந்து அமர்ந்தார்.

‘கலிக்காமரின் குலை நோயைப் போக்கி அவருடன் மகிழ்ந்திருக்க நேரமைக்கு வருந்துகிறேன்’ என்றார்.

“நாயனார் உவளே பள்ளி கொள்கின்றார். அவருக்கு ஒரு கெடுதியும் இல்லை!” என்று பணி மக்கள் கூறினர். “ஒன்றும் கெடுதி இல்லையாயினும் நான் அவரைக் காண வேண்டும்!” என்றார். கலிக்காமரின் மனைவியார் சுந்தரரை அழைத்துக்கொண்டு போய்க் கலிக்காமரைக் காண்பித்தார். நிகழ்ந்திருப்பதைப் பார்த்துச் சுந்தரர் திகைப்படைந்தார்.

“நல்லது! இவர்க்கு முன்னம் நானும் உயிர் துறப்பேன்!” என உடைவாளை எடுத்தார். அவ்வளவில் கலிக்காமர் இறைவர் அருளால் உயிர் பெற்றார். பெற்றவர் “நண்பராகிக் கெட்டேன்!” எனச் சுந்தரரின் கைவாளைப் பற்றிக் கொண்டார். அவரது கையிலிருந்த வாளைப் பற்றிக் கொண்டு சுந்தரரின் அடிகளில் விழுந்தார். இருவரும் ஒரு வரை ஒருவர் தழுவிக்கொண்டனர். அவரிடையே நட்பு புத்தொளி பெற்றது.

36. திருமூல நாயனார்

கயிலாய மலையில் நந்தி தேவரின் உபதேசத்தைப் பெற்ற யோகியார் ஒருவர். அவர் அட்டமா சித்திபெற்றவர். அவர் அகத்தியரிடத்துக் கொண்ட நட்பால் பொதியமலை நோக்கி வந்தார். திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். ஆங்கு இறைவரை வணங்கினார். அப்பதியினின்று அகன்று போகும் போது காவிரியாற்றின் கரையில் பசுக்கூட்டம் அழுவதைப் பார்த்தார். அப்பசுக்களை யேய்க்கும் மூலன் என்ற இடையன் இறந்து கிடந்தான். யோகியார் அப் பசுக்களின் துன்பத்தைப் போக்க எண்ணினார். தாம் பயின்ற சித்தியினால் அம்மூலன் என்பவனின் உடலில் தம் உயிரைப் புகுத்தினார். பசுக்கள் மகிழ்ந்தன. திருமூலர் மாலையில் அப் பசுக்கூட்டங்களைக் கொண்டு அவற்றின் இருப்பிடங்களில் செல்லச் செய்தார். அவை வழக்கப் காரணமாகத் தம் வீடுகளுக்குச் சென்றன.

திருமூலர் ஓர்டத்தில் நின்றார். மூலன் என்ற இடையனின் மனைவி தன் கணவன் இன்னும் வரவில்லையே என்று தேடிக்கொண்டு சென்றாள்! தன் கணவன் போல நின்ற யோகியாரைப் பார்த்தாள். அவர்க்கு ஏதோ நேர்ந்து விட்டது என்று எண்ணி அவரைத் தம் இல்லத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல முயன்றாள். முடியவில்லை. அதனால் மனம் கவன்று அவள் இல்லம் திரும்பினாள். அன்ற இரவு

கழிந்தது. மறு நாள் அவள் தன் கணவனின் நிலையை பலரிடம் உரைத்தாள். அவர்கள் திருமூலரிடம் சென்றனர். அப்போது திருமூலர் யோகத்தில் இருக்கக் கண்டு அவரை மாற்ற இயலாது என்று மூலனின் மனைவியிடம் உரைத்தனர். அவள் பெரிதும் துன்பம் அடைந்தாள்.

யோகத்தினின்று எழுந்த யோகியார் தாம்வைத்திருந்த உடலைத் தேடிப் பார்த்தார். அது கிடைக்கவில்லை. தம் யோக வன்மையால் இறைவரின் உள்ளத்தை உணர்ந்தார். 'சிவாகமப் பொருளைத் திருமூலர் வாக்கால் கூறவேண்டும்' என்பது இறைவரின் திருவுள்ளம். அதனால் தம் உடல் இறைவரால் மறைக்கப்பட்டது என்பதை அறிந்தார்.

திருமூலர் சாத்தனூரிலிருந்து சென்றபோது இடையர் அவரைப்பின் தொடர்ந்தனர். அவர்க்கு அவர் உண்மையை உரைத்து, திருவாவடுதுறையை அடைந்து இறைவரை வணங்கிக் கோயிலுக்கு மேற்கில் உள்ள அரச மரத்தின் கீழ் சிவராச யோகத்தில் அமர்ந்திருந்தார். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு செய்யுளாக மூவாயிரம் ஆண்டுகளில் மூவாயிரம் செய்யுளை இயற்றினார். பின் இறைவரது திருவடி நிழலை எய்தினார்.

37. தண்டிகள்

சோழ நாட்டின் திருவாரூரில் 'தண்டியடிகள்' தோன்றினார். அவர் பிறக்கும் போதே பார்வை அற்றவர். ஊனக் கண் இல்லாதவராயினும் அவர் ஞானக் கண் பெற்றிருந்தார். நாள் தோறும் திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலுக்குச் சென்று தேவாசிரிய மண்டபத்தைத் தொழுது வலம் வருவார்.

அந்தக் கோயிலின் மேற்கில் கமலாலயம் என்ற குளம் ஒன்றுண்டு. அதன் பக்கங்களில் சமணர்கள் பாழிகளை (கோயிலை)க் கட்டியிருந்தனர். அதனால் குளம் தூர்த்துப் பட்டு வந்தது அதனை மற்றவர் கூறத் தண்டியடிகள் அறிந்திருந்தார். எனவே குளத்தைப் பெரிதாக்க அவர் எண்ணி

னார். புறக்கண் அற்ற அவரால் எவ்வாறு குளத்தைப் பெரியதாக்க முடியும்? குளத்தில் குழிதோண்டும் இடத்தில் ஒரு கோலை நட்டார். குளக்கரையில் ஒரு கோலை நட்டார். இரண்டையும் சேர்த்து ஒரு கயிற்றைக் கட்டினார். அதனைப் பிடித்துக் கொண்டு குளத்தில் இறங்குவார். மண்ணைத் தோண்டிக் கயிற்றைப் பிடித்தபடி மேலே போய்க் கரையில் கொட்டுவார். இவ்வாறு அவர் பல நாட்கள் செய்து வந்தார்.

சமணர்கள் அவரது செயலைக் கண்டு பொறுக்க இயலாது, அவரிடம் போய், “நீங்கள் மண்ணைத் தோண்டி யெடுப்பதால் அங்குள்ள உயிர்கள் துன்புறும்!” என்று கூறினார்கள். ஆயின் தாம் செய்வதில் அறம் பொதிந்திருப்பதாகவே தண்டி எண்ணினர். அதனால் அவர்கள் கூற்றை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எனவே சமணர் சினந்து “யாம் சொல்லும் அறத்தை ஏற்கவில்லை. அதனால் கண்களை இழந்ததுடன் காதுகளையும் இழந்தவர் ஆனீர்” எனச் சினந்தனர். “மற்ற அறிவும் விழிக் குருடும் உங்களுக்கே! நான் சிவபெருமானை வணங்குபவன். நான் கண்கள் பெற்றால் என்ன செய்வீர்?” என்றார் தண்டியடிகள்.

“நீங்கள் அவ்வாறு கண்களைப் பெற்றால் நாங்கள் இவ்வூரை விட்டுச் செல்வோம்!” எனக் கூறி அவருடைய கைகளில் இருந்த மண் வெட்டியைப் பிடுங்கிக் கயிற்றை அறுத்து அதைக் கட்டியிருந்த கொம்புகளையும் பிடுங்கி எறிந்தனர். சமணர் தமக்குச் செய்த துன்பத்தை இறைவரிடம் முறையிட்டுத் தமக்குத் திருவருள் செய்யும்படி வேண்டினர் தண்டியடிகள். தம் மடத்துக்குச் சென்றார். அவரது கனவில் இறைவர் தோன்றி, “உன் துன்பத்தை ஒழி! உன் கண்கள் திறக்கும். சமணர் கண்கள் குருடாகும்!” எனக் கூறினார். பின் அவர் மண்ணை கனவில்

தோன்றி “தண்டி நமக்காகக் குளம் தோண்டினான். அதனைச் சமணர் தடுத்து விட்டனர். அவனது கருத்தை நீ நிறைவேற்றுக!” என்று கூறினார். மன்னன் மறுநாள் தண்டியடிகளிடம் சென்று நிகழ்ந்தது யாது என வினவி அறிந்தான். பின் சமணரிடம் சென்று, “தண்டி கண் பெற்றால் நீங்கள் நகரை விட்டுச் செல்வதாய் உரைத்தது உண்மையா?” என வினவினான். அவர்கள் ‘ஆம்’ என்றனர். தண்டியடிகள் கமலாலயத்துக்குச் சென்றார். சமணரும் மன்னனும் பின்னால் சென்றனர்.

அங்குத் தண்டியடிகள், “நான் சிவபெருமானுக்கு உண்மை அடியவனானால் கண் பெறுவேன். சமணர் கண் இழப்பர். உண்மைப் பொருள் சிவபதமேயாகும்” எனத் தண்டியடிகள் உரைத்தார்; ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை ஒதிக் குளத்தில் மூழ்கினார். என்னே, வியப்பு! அவர் கண்கள் பெற்றார்! சமணர் கண் இழந்து தடுமாற்றம் அடைந்தனர். “தீங்கு செய்த சமண சமயம் கெட்டது. இச்சமணர்களைக் கண்ணில் படாதபடி துரத்துங்கள்” என்றான் மன்னன். சமணர் அவ்வூரை விட்டு நீங்கினர்.

குளத்தைச் சுற்றியிருந்த சமணரின் பாழிகளையும் பள்ளிகளையும் மன்னன் இடிக்கும்படி செய்தான். கமலாலயம் என்ற குளம் முன் போல் பெரிதாகியது.

தண்டியடிகள் சிவத்தொண்டைச் செய்தும் ஐந்தெழுத்து ஒதியும் சிவனடி அடைந்தார்.

32. மூர்க்க நாயனார்

தொண்டை நாட்டில் உள்ள திருவேற்காட்டில் மூர்க்க நாயனார் என்பவர் தோன்றினார்.

அவர் சிவனடியார்களை உபசரித்து அவர்களை உண்பித்த பின்பே உணவு கொள்வார். அடியார் மகிழ வேண்டுவனவற்றை அளிப்பார். நாளுக்கு நாள் அடியார்கள்

அதிகமாய் வரவே அவர் தம் நிலம் முதலியவற்றை விற்று அடியாரை விருந்திட்டு உபசரித்தார். இறுதியில் அவரிடம் சிறுபொருளும் இல்லாது போயிற்று.

அவர் குதாட்டத்தைக் கற்றவர். ஆதலால் குதாட்டத்தில் பெற்ற பொருளை அடியார்களுக்குச் செலவிட்டார். சில நாட்கள் சென்றபின் குதாட ஒருவரும் வரவில்லை. பல தலங்களுக்குச் சென்று குதாடிப் பெற்ற பொருளை அடியார்களுக்கு விருந்திட்டார். அவர் ஒருநாள் கும்பகோணத்துக்குச் சென்று குதாடினார். நிறையப் பொருள் கிடைத்தது. அதனால் அங்கேயே தங்கியிருந்து குதாடினார்.

குதாடும் போது முதலில் தோற்பார். பின் வெல்வார். குதாடித் தோற்றவர் பொருளைக் கொடுக்க மறுத்தால் அவரை வாளால் குத்திவிடுவார். அதனால் 'மூர்க்கர்' என்ற பெயரைப் பெற்றார். இங்ஙனம் பணிகளைச் செய்து வந்தவர் இறைவன் திருவடியை அடைந்தார்.

32. சோமாசி மாற நாயனார்

சோழநாட்டில் உள்ள 'அம்பர்' என்ற பதியில் அந்தணர் குலத்தில் 'சோமாசி மாறர்' தோன்றினார். 'இயற்பெயர் 'மாறன்'. வேத விதிப்படி வேள்வி செய்யும் அந்தணர் 'சோமாசி' என்ற பட்டம் பெறுவர். அவர் திருவாரூர் சென்று சுந்தரரிடம் நட்புக் கொண்டிருந்தார். அதனால் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

பெரிய புராணம்

என்னும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

ஐந்தாம் தொகுதி

26 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2989 எடுத்த பாட்டினில் வடிவுபெற் றிருநாங்கு
 திருப்பாட்டு
 அடுத்த அம்முறைப் பன்னிரண் டாண்டள
 வணைந்து
 தொடுத்த வெஞ்சமண் பாட்டினில் தோன்றிடக்
 கண்டு
 வீடுத்த வேட்கையர் திருக்கடைக் காப்புமேல்
 வீர்த்தார்.

2990 ஆங்கனம் எழுந்து நின்ற அணங்கினை நோக்கு
 வார்கள்
 ஈங்கிது காணீர் என்னா அற்புதம் எய்தும் வேலைப்
 பாங்குக்கும் தொண்ட ரானார் அரகர என்னைப்
 பார்மேல்
 ஓங்கிய ஓசை உம்பர் நாட்டினை உற்ற தன்றே.

2991 தேவரும் முனிவர் தாமும் திருவருட் சிறப்பு
 நோக்கிப்
 பூவரு விறைகொள் மாரி பொழிந்தனர் ஒழிந்த
 மண்ணோர்
 யாவரும் இருந்த வண்ணம் எம்பிரான் கருணை
 என்றே
 மேவிய கைகள் உச்சி மேற்குவித் திறைஞ்சி
 வீழ்ந்தார்

2992 அங்கவள் உருவங் காண்பார் அதிசயம் மிகவும்
 எய்திப்
 பங்கமுற் றாரே போன்றார் பரசம யத்தி
 னுள்ளோர்
 எங்குள செய்கை தான்மற் றென்செய்த வாறி
 தென்று
 சங்கையாம் உணர்வு கொள்ளும் சமணர் தள்ளாடி
 வீழ்ந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 27

2989. 'மட்டிட்ட எனத் தொடங்கிய பாட்டில் பாவையார் வடிவத்தைப் பெற்று, அதன்மேல் அருளிய எட்டுத் திருப்பாட்டுகளில் வடிவு எடுத்த நிலையை அடுத்த அம்முறையே, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குரிய வளர்ச்சியைப் பெற்றுத் தொடுத்த கொடிய சமணர்பாட்டை அருளிய அளவில், குடமானது உடைந்து வெளிப் பட்டுத் தோன்றப் பார்த்து, எவ்வித விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லாத பிள்ளையார் அதன்பின் திருக்கடைக்காப்பை விரித்துக் கூறியருளினார்.

(மயிலையில் பாடியது 'மட்டிட்ட' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2990. அவ்வாறு தோன்றிய தெய்வநலம் வாய்ந்த பூம்பாவையரைப் பார்ப்பவர் எல்லாம் "இங்கு இதனைப் பாரீர்" "இங்கு இதனை நன்கு பாரீர்" என்று எடுத்துச் சொல்லி, அற்புதத்தை அடைந்தபோது, பக்கத்தில் சுற்றும் சூழ்ந்திருந்த திருத்தொண்டர்கள் 'அரகர' என்று இவ்வுலகத்தில் முழங்கிய பேரொலி, அப்போதே சென்று வான் உலகத்தையும் அடைந்தது!

2991. வானத்தில் நெருங்கிய தேவர்களும் முனிவர்களும் முதலானவர் சிவபெருமானின் திருவருள் சிறப்பை நோக்கித் தெய்வ மரங்களின் மலர்களால் ஆன மணமுடைய பூமழையைப் பெய்தனர். முன் கூறப்பட்டவர்கள் ஒழிய மற்றவர் எல்லாரும் "இங்ஙனம் விளைவு பொருந்தியிருந்த வண்ணமானது எம் தலைவரான சிவபெருமானின் திருவருளின் விளைவேயாகும்!" எனச் சொல்லிப் பொருந்திய கைகளை உச்சிமிது குவித்து வணங்கி நிலத்தில் விழுந்து தொழுதனர்.

2992. அங்கு அப் பூம்பாவையின் முன் சொல்லப் பட்டவாறுள்ள வடிவத்தைக் காண்பவரான மற்றச் சமயத்தில் உள்ளவர் மிக்க அதிசயம் அடைந்து, இச்செய்தியால் தம் தம் சமயங்களை நிராகரிக்கப் பெற்று அவ்வவரும் தோஷியடைந்தவர் போல் ஆயினர். 'இச்செய்கை எங்குத் தான் உள்ளது? எவ்வாறு செய்யப்பட்டது? எனத் துணிய மாட்டாமல் ஐயம் கொண்ட சமணர் தள்ளாடி நிலத்தில் தடுமாறி விழுந்தனர்.

28 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2993 கன்னிதன் வனப்புத் தன்னைக் கண்களால் முடியக்
காணார்
முன்னுறக் கண்டார்க் கெல்லாம் மொய்கருங்
குழலின் பாரம்
மன்னிய வதன செந்தா மரையினிற் கரிய வண்டு
துன்னிய ஒழுங்கு துற்ற குழல்போல் இருண்டு
தோன்ற.
- 2994 பாங்கணி சுரும்பு மொய்த்த பனிமலர் அளகப்
பந்தி
தேங்கமழ் ஆரஞ் சேருந் திருநுதல் விளக்கம்
நோக்கில்
பூங்கொடிக் கழகின் மாரி பெர்ழிந்திடப் புயற்கி
ழிட்ட
வாங்கிய வான வல்லின் வளரொளி வனப்பு
வாய்ப்ப.
- 2995 புருவமென் கொடிகள் பண்டு புரமெரித் தவர்தம்
நெற்றி
ஒருவிழி எரியின் நீராய் அருள்பெற உன்னாங்
காமன்
செருவெழும் தனுவ தொன்றும் சேமவில்
லொன்றும் ஆக
இருபெருஞ் சிலைகள் முன்கொண் டெழுந்தன
போலஏற்ப.
- 2996 மண்ணிய மணியின் செய்ய வளரொளி மேனி
யாள் தன்
கண்ணினை வனப்புக் காணில் காமரு வதனத்
திங்கள்
தண்ணளி விரிந்த சோதி வெள்ளத்தில் தகைவின்
நீள
ஒண்ணிறக் கரிய செய்ய கயலிரண் டொத்து
லாவ.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 29

2993. குடம் உடைந்து எழுந்த கன்னியான பூம் பாவையாரின் அழகு முழுமையும் கண்களால் முற்றக் காணாதவராகித் தம் கண்கொண்ட அளவே கண்டு, அம் மட்டில் அடங்கிக் கண்டு கொண்டவர்க்கு எல்லாம். தோன்றிய நிலையாவது, மொய்த்து வளர்ந்த கருமையான கூந்தலான சுகை பொருந்திய முகமான செந்தாமரையில் கரிய வண்டுக் கூட்டம் நெருங்கி மொய்த்து வரிசையாகச் சூழ்ந்திருந்தார் போன்று கரிய நிறம் அடைந்து காணப் படவும்,

(இதுகூந்தல் அழகை விரித்தது.)

2994. பக்கத்தில் அழகிய வண்டுகள் மொய்த்த குளிர்ந்த பூக்களை அணிந்த கூந்தல் பந்தியுடன், மணம் வீசும் திசை அணிந்த நெற்றிப் பொலிவைப் பார்க்கிக், பூம் பாவையரான பூங்கொடிக்கு அழகின் மழை பொழியும் பொருட்டாக மேகத்தின் கீழே இட்ட வளைந்த வான வில்லின் மிக்க ஒளி பொருந்திய அழகு பொருந்த,

(இது நெற்றியழகை விவரிக்கின்றது.)

2995. புருவம் என்ற இரண்டு கொடிகள், முன் காலத்தில் முப்புரம் எரித்த சிவபெருமானின் நெற்றித் தனிக் கண்ணில் வந்த தீயினால் சாம்பலாகிப் பின் அருளும் பெற உள்ளவன் ஆன, காமனின் போரில் ஏந்திய வில் ஒன்றும் சேமமாய் வைக்கப்படும் வில் ஒன்றுமாக, இருபெரு வீற்களின் தன்மைகளை முன்னே கொண்டு தோன்றி எழுந்தார் போல் அழகு செய்ய,

(இது புருவ அழகை விரித்தது.)

2996. கடைந்தெடுத்த மாணிக்கத்தை விடச் செம்மையாய் வரும் ஒளியுடைய மேனி கொண்ட பாவையாரின் இரண்டு கண்களின் அழகைக் காணுமிடத்து அழகு மிக்க முகமான சந்திரனின் குளிர்ந்த கதிர்கள் விரிந்த நிலவொளியான வெள்ளத்தில் தடுக்கப்படாத நீளமுடைய ஒளியி நிறமும் கருமையும் செம்மையும் கலந்த இரண்டு கயல் மீன்களைப் போன்று உலவ,

(இது கண்களின் அழகை விரித்தது.)

30 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2897 பணிவளர் அல்குல் பாவை நாசியும் பவள வாயும்
நணியபே ரொளியில் தோன்றும் நலத்தினை
நாடு வார்க்கு
பணிநிறக் கோபங் கண்டு மற்றது வவ்வத் தாமும்
அணிநிறக் காம ரூபி அணைவதாம் அழகு காட்ட.

2998 இளமயில் அணைய சாயல் ஏந்திழை குழைகொள்
காது
வளமிகு வனப்பி னாலும் வடிந்ததா னுடைமை
யாலும்
கிளரொளி மகர வேறு கெழுமிய தன்மை யாலும்
அளவில்சீர் அனங்கன் வென்றிக்கொடியிரண்
டணைய வாக.

2999 விற்பொலி தரளக் கோவை விளங்கிய கழுத்து மீது
பொற்பமை வதன மாகும் பதுமநன் நிதியம்
பூத்த
கற்பெரும் பணிலம் என்னும் நன்னிதி போன்று
தோன்றி
அற்பொலி கண்டர் தந்த அருட்கடை யாளங்
காட்ட,

3000 எரியவிழ் காந்தள் மென்பூத் தலைதொடுத்
திசையவைத்துத்
திரள்பெறச் சுருக்குஞ் செச்சை மாலையோ
தெரியின் வேறு
கருநெடுங் கயற்கண் மங்கை கைகளால் காந்தி
வெள்ளம்
அருகிழிந் தனவோ என்னும் அதிசயம் வடிவிற
றோன்ற.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 31

2997. பாம்பின் படத்தைப் போன்று வளரும் அல் குலையுடைய பாவையாரின் நாசியும் பவளம் போன்ற வாயும் நெருங்க நின்று பெரிய ஒளியுடன் தோன்றும் அழகை நாடி அறிய முயல்வார்க்கு, மாணிக்கம் போன்ற சிவந்த நிறம் கொண்ட இந்திரகோபம் என்ற பூச்சியைப் பார்த்து அதைக் கவரும் பொருட்டுத் தாழ்ந்து வரும் அழகான பல நிறங்களைக் கொள்ளும் காமரூபி—பச்சோந்தி—சேர்வதான அழகைப் புலப்படுத்த,

(இது நாசி, வாய் என்பனவற்றின் அழகை விரித்தது.)

2998. இளம் மயிலைப் போன்ற சாயலையுடைய ஏந்திய இழை அணிந்த பாவையாரின் காதணி அணிந்த காதுகள், வளமான அழகாலும் வடிந்த காதுத் தண்டை உடைமையாலும் மிக்க ஒளியுடைய ஆண் சுறா மீனானது பொருந்திய தன்மையினாலும், அளவில்லாத சிறப்புடைய வெற்றிக்கொடி இரண்டைப் போன்று விளங்க,

(இது காது அழகை விரித்தது.)

2999. ஒளி திகழும் முத்துக் கோவைகள் விளங்கும் கழுத்து அதன்மீது அழகமைந்த முகமாகும் பதும நிதியைத் தோற்றுவித்த நல்ல பெரிய சங்கம் என்னும் நல்ல நிதியைப் போல் தோன்றி, இருள்போலும் கரிய நஞ்சு விளங்கிய கழுத்தையுடைய திருநீலகண்டரான இறைவர் தந்த பெருங்கருணைக்கு அடையாளத்தைக் காட்ட,

(இது கழுத்து முகம் என்பனவற்றின் அழகை விரித்தது.)

3000. கரிய நீண்ட கயல்மீன் போன்ற கண்களை யுடைய பாவையாரின் கைகள் காரணமாகக் காணும்போது தியைப் போல் மலர்ந்த மெல்லிய செங்காந்தள் பூக்களைத் தலைத்தலை பொருந்தத் தொடுத்துப் பொருந்துமாறு வைத்து அதன் திரட்சி மேலால் சுருங்கி வருமாறு அமைத்த வெட்சிப் பூமாலையோ அதுவன்றி, வேறொரு வகையால் ஆராயுமிடத்து உடலில் உள்ள மேனியின் ஒளியினது மிகுதி இரு பக்கங்களிலும் மிகுந்து வழிந்தனவோ என்னும் அதிசயம் தோன்ற,

(இது கைகள் அழகை விரித்தது.)

32 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3001 ஏர்கெழு மார்பிற் பொங்கும் ஏத்திளங் கொங்கை
நாகக்
கார்கெழு விடத்தை நீக்குங் கவுணியர் தலைவர்
நோக்கால்
ஆர்திரு வருளிற் பூரித் தடங்கிய அமுத கும்பச்
சீர்கெழு முகிழைக் காட்டுஞ் செவ்வியிற் றிகழ்ந்து
தோன்ற
- 3002 காமவேள் என்னும் வேடன் உந்தியிற் கரந்து
கொங்கை
நேமியம் புட்கள் தம்மை அகப்பட நேரி தாய்
தாமநீள் கண்ணி சேர்த்த சலாகைதூக் கியதே
போலும்
வாமமே கவைசூழ் வல்லி மருங்கின் மேல் உரோம
வல்லி.
- 3003 பிணியவிழ் மலர்மென் கூந்தல் பெண்ணுமு
தனையாள் செம்பொன்
அணிவளர் அல்குல் தங்கள் அரவுசெய் பிழையால்
அஞ்சி
மணிகிளர் காஞ்சி சூழ்ந்து வனப்புடை அல்கு
லாகிப்
பணியுல காஞ்சு சேடன் பணம்விரித் தடைதல்
காட்ட.
- 3004 வரிமயில் அனைய சாயல் மங்கைபொற்
குறங்கின் மாமை
கரிஇளம் பிடிக்கை வென்று கதலிமென் தண்டு
காட்டத்
தெரிவுறு மவர்க்கு மென்மைச் செழுமுழந் தாளின்
செவ்வி
புரிவுறு பொற்பந் தென்னப் பொலிந்தொளி
விளங்கிப் பொங்க

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 33

3001. அழகு பொருந்திய மார்பில் பெருகி எழுகின்ற தனங்கள், பாம்பின் கரிய நஞ்சைப் போக்கும் கவுணியர் தலைவரான ஞானசம்பந்த பெருமானின் நோக்கத்தால் பொருந்திய திருவருள் என்ற அமுதத்தால் நிறையப் பெற்று அமைந்த கும்பத்தினை மேல் மூடிய முகிழ்போன்ற தன்மையில் விளங்கித் தோன்ற,

(இது கொங்கை அழகை விளக்கியது.)

3002. அழகிய மேகலை என்ற அணியை அணிந்த கொடியைப் போன்ற பூம்பாவையாரின் இடையை அடுத்த கொப்பூழினின்று தொடங்கி மேலே போகும் உரோமத்தின் ஒழுங்கு காமன் என்ற வேடன் கொப்பூழுக்குள் மறைந்திருந்து மேலே உள்ள கொங்கைகள் என்ற அழகிய சக்கரவாகப் பறவைகளைப் பிடிப்பதற்கு நேரான கயிற்றில் நீண்ட கண்ணிகளைக் கோத்த ஒரு சலாகையை உயர்த்தியது போல விளங்கிட,

(இது கொப்பூழ், மயிர் ஒழுங்கு ஆகியவற்றைப் புனைந்துரைத்தது.)

3003. கட்டவிழ்ந்த மலர்களைச் சூடிய மென்மையான கூந்தலையுடைய பெண்களுள் அமுதத்தை ஒத்த செம்பொன் அணிகளை அணிந்த அல்குலானது நாக உலகத்தை ஆளும் ஆதிசேடன் தம் உறவான ஒரு பாம்பு பூம்பாவையைத் தீண்டிய பிழையின் பொருட்டு அச்சம் கொண்டு செம்மணிகள், விளங்கும் காஞ்சி என்னும் எட்டுக் கோவை வடத்தால் சூழப்பெற்று அழகுடைய அல்குலாகிப் புடத்தை விரித்துச் சேர்கின்ற தோற்றத்தைக் காட்ட,

(இஃது அல்குல் அழகை விளக்கியது)

3004. வரி பொருந்திய மயில் போன்ற சாயலைக் கொண்ட பாவையாரின் பொன் போன்ற துடைகளின் அழகானது இளம் பெண் யானையின் துதிக்கையின் அழகை வெற்றி கொண்டு வாழையின் மெல்லிய தண்டின் அழகையும் புலப்படுத்திக் காட்டக், காண்பவர்க்கு மென்மையுடைய செழுமையான முழந்தாளின் அழகானது கைத்திறம் அமைந்த பொன்னால் ஆன பந்தைப் போல விளங்கி ஒளி பொருந்திப் பெருக,

(இது துடை, முழந்தாள் அழகை விரித்தது.)

34 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8005 பூவலர் நறுமென் கூந்தல் பொற்கொடி கணைக்
கால்காமன்
ஆவநாழிகையே போலும் அழகினில் மேன்மை
எய்த
மேவிய செம்பொற் றட்டின் வ்ண்பினை மீதிட்
டென்றும்
ஒவியர்க் கெழுத ஒண்ணாப் பரட்டொளி ஒளிர்வுற்
றோங்கு.

8006 கற்பகம் ஈன்ற செவ்விக் காமரு பவளச் சோதிப்
பொற்றிரள் வயிரப் பத்திப் பூந்துணர் மலர்ந்த
போலும்
நற்பதம் பொலிவு காட்ட ஞாலமும் விசும்பும்
எல்லாம்
அற்புதம் எய்தத் தோன்றி அழகினுக் கணியாய்
நின்றாள்.

8007 எண்ணிலாண் டெய்தும் வேதாப் படைத்தவள்
எழிலின் வெள்ளம்
நண்ணுநான் முகத்தால் கண்டான் அவளினும்
நல்லாள் தன்பால்
புண்ணியப் பதினா றாண்டு பேர்பெறும் புகலி
வேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ளம் ஆயிர முகத்தாற்
கண்டார்.

3008 இன்னணம் விளங்கிய ஏர்கொள் சாயலாள்
தன்னெழுந் கண்ணுறக் கண்ட தாதையார்
பொன்னணி மானிகைப் புகலி வேந்தர்தாள்
சென்னியிற் பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனர்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 35

3005. மலர்கள் மலர்வதற்கு இடமான மென்மையான கூந்தலையுடைய பொற்கொடி போன்ற பாவையாரின் கணைக்கால் காமனின் அம்பறாத்துணியே போன்ற அழகால் மேன்மை பொருந்தப், பொருந்திய செம்பொன்னால் ஆன துலாத்தட்டின் அழகை வெற்றி கொண்டு எக்காலத்தும் சித்திரம் தீட்டுவோர்க்கும் எழுத இயலாத குதிக்காவின் ஒளி விளங்கித் தோன்ற,

(இது கணைக்கால் குதிக்கால் என்பனவற்றின் அழகை விளக்கியது.)

3006. கற்பக மரம் ஈன்ற சிவந்த அழகிய பவளத்தின் ஒளி வீசும் பொன் திரளுடன் வயிர வரிசைகளையுடைய மலர்க் கொத்துகள் மலர்ந்தவை போல் அழகை நல்ல பாதம் புலப்படுத்த, இம்மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் மற்ற எல்லா உலகங்களும் அற்புதம் பொருந்தத் தோன்றி அழகுக்கு அழகு செய்யும் பொருளாக நின்றாள்.

(இது பாதத்தின் அழகை விளக்கியது.)

3007. அளவற்ற ஆண்டுகளைத் தனக்கு ஆயுளாகக் கொண்ட நான்முகன் தான் படைத்த திலோத்தமை என்ற மங்கையின் அழகின் வண்ணங்களைத் தனக்குள்ள நான்கு முகங்களால் கண்டு மகிழ்ந்தான். அவளை விட மேலான நல்ல தன்மைகள் பூம்பாவையாரிடம் விளங்க, சிவ புண்ணிய விளைவாகிய பதினாறு ஆண்டுச் சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர், நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானின் அருட் பெருக்கையே ஆயிர முகங்களால் காண்பார் ஆனார்.

3008. இங்ஙனம் விளங்கிய அழகுடைய மென்மையான சாயலையுடைய பூம்பாவையைக் கண்முன் தீபார்த்த தந்தையார் சிவநேசர், பொன்னால் அணியப்பட்ட மாளிகைகளையுடைய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளைத்தம் தலையில் பொருந்தும்படி முன் சென்று வீழ்ந்து வணங்கினார்.

86 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3009 அணங்கினும் மேம்படும் அன்னம் அன்னவள்
பணம்புரி அரவரைப் பரமர் முன்பணிந்து
இணங்கிய முகில்மதில் சண்பை ஏந்தலை
வணங்கியே நின்றனள் மண்ணு ளோர்தொழ.
- 3010 சீர்கெழு சிவநேசர் தம்மை முன்னமே
கார்கெழு சோலைகூழ் காழி மன்னவர்
ஏர்கெழு சிறப்பில்நும் மகளைக் கொண்டினிப்
பார்கெழு மனையினிற் படர்மின் என்றலும்.
- 3011 பெருகிய அருள்பெறும் வணிகர் பிள்ளையார்
மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போற்றிநின்று
அருமையால் அடியனேன் பெற்ற பாவையைத்
திருமணம் புணர்ந்தருள் செய்யும் என்றலும்.
- 3012 மற்றவர் தமக்குவண் புகலி வாணர் நீர்
பெற்றபெண் விடத்தினால் வீந்த பின்னையான்
கற்றைவார் சடையவர் கருணைகாண்வர.
உற்பவிப் பித்தலால் உரைத காடுதன
- 3013 வணிகருஞ் சுற்றமும் மயங்கிப் பிள்ளையார்
அணிமலர் அடியில்வீழ்ந் தரற்ற ஆங்கவர்
தணிவில்நீள் பெருந்துயர் தணிய வேதநூல்
துணிவினை அருள் செய்தார் தூய வாய்மையார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 37

3009. திருமகளை விட மேன்மையுடையவராய் அன்னம் போன்றவரான பூம்பாவையார் படம் பொருந்திய ஐந்து தலைப் பாம்பை அரையில் அணிந்த கபாலீசரின் முன் வணங்கி, அதைக் கண்ட உலகத்தவர் தொழுமாறு, மேகம் பொருந்திய மதியையுடைய சீகாழித் தலைவரான ஞான சம்பந்தரை வணங்கி நின்றனர்.

3010. சிறப்புப் பொருந்திய சிவநேசரை முன்னம் மேகம் பொருந்தும் சோலை சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவர் 'இனி அழகால் மிக்க சிறப்புடைய உம் மகளை உலகில் ஒங்கி விளங்கும் இல்லத்துக்கு அழைத்துச் செல்வீர்!' என்று அருள் செய்தார்.

3011. பெருகிய திருவருளைப் பெற்ற வணிகரான சிவநேசர் ஞானசம்பந்தரின் பொருந்திய தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றி நின்று, "அடியேன் அருமையாய்ப் பெற்றெடுத்த இந்தப்பூம்பாவைப் பெண்ணை மணம் கொண்டருளும்" என வேண்டிக் கொள்ளவும்.

3012. அவ்வாறு வேண்டிக் கொண்ட வணிகரான சிவநேசரைப் பார்த்து வளம் பொருந்திய சீகாழி வாழ்வுடைய ஞானசம்பந்தர், "நீவிர் பெற்ற பெண் நஞ்சினால் இறந்த பின்பு, கற்றையான நீண்ட சடையுடைய கபாலீசரின் அருள் விளங்கமீளவும் நான் உயிர் பெறச்செய்தலால், நீவிர் சொல்லும் இந்தச் சொல் பொருந்தாது!" என்று கூறியருள,

3013. வணிகரான சிவநேசரும் அவருடைய சுற்றத் தவரும் அதைக் கேட்டு மயங்கி ஞானசம்பந்தரின் அழகிய மலரடிகளில் விழுந்து பலவும் கூறிக் குறையிரந்து அழுது புலம்பக் கண்டு, அப்போது அவர்களின் ஆற்ற இயலாத நீண்ட பெருந்துன்பம் தணியுமாறு தூய்மையான வாய்மையுடைய ஞானசம்பந்தர் வேத நூல்களின் விதியான முடிவுகளை எடுத்துக் கூறித் தேற்றியருளினார்.

38 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3014 தெள்ளநீ தியின்முறை கேட்ட சீர்க்கிளை
வெள்ளமும் வணிகரும் வேட்கை நீத்திடப்
பள்ளநீர்ச் செலவெனப் பரமர் கோயிலின்
உள்ளெழுந் தருளினார் உடைய பிள்ளையார்.

3015 பாண்மையால் வணிகரும் பாவை தன்மணம்
ஏனையோர்க் கிசைகிலேன் என்று கொண்டுபோய்
வானுயர் கன்னிமா டத்து வைத்தனர்
தேனமர் கோதையும் சிவத்தை மேவினாள்.

3016 தேவர்பிரான் அமர்ந்தருளுந் திருக்கபா லீச்சரத்து
மேவியஞா னத்தலைவர் விரிஞ்சன்முதல்
எவ்வுயிர்க்கும்
காவலனார் பெருங்கருணை கைதந்த படிபோற்றிப்
பாவலர்செந் தமிழ்பாடிப் பன்முறையும்
பணிந்தெழுவார்.

3017 தொழுதுபுறம் போந்தருளித் தொண்டர்குழாம்
புடைகுழப்
பழுதில்புகழ்த் திருமயிலைப் பதியில்அமர்ந்
தருளுநாள்
முழுதுலகுந் தரும்இறைவர் முதற்றானம்
பலஇறைஞ்ச
அழுதுவகை வாழ்வித்தார் அப்பதியின்
மருங்ககல்வார்.

3018 திருத்தொண்டர் அங்குள்ளார் விடைகொள்ளச்
சிவநேசர்
வருத்தம்அகன் றிடமதுர மொழிஅருளி
விடை கொடுத்து
நிருத்தர்உறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய்
நிறைகாதல்
அருத்தியொடுந் திருவான்மி யூர்பணிய
அணைவுற்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 39

3014. தெளிந்த நீதி நூலின் ஒழுக்க முறைகளைக் கேட்ட சிறப்புடைய சுற்றத்தாரான பெருங்கூட்டமும் சிவ நேசரும் தாம் கொண்டவிரும்பம் நீங்கிட, மேடான இடத்தி னின்று பாயும் நீரின் வேகம் போன்ற விரைவுடன் கோபுர வாயிலினின்றும் இறைவரின் திருக்கோயிலுள் ஞானசம் பந்தர் எழுந்தருளினார்.

3015. முன்னை ஊழ் வினையின் நியதியால் சிவ நேசரும் 'பூம்பாவையாரை மற்றவர் எவர்க்கும் மணம் செய்விக்க நான் சம்மதியேன்' என எண்ணித் துணிந்து, வான் அளாவ உயர்ந்த அவரது கன்னி மாடத்தின் வைத்து அங்கு வாழும்படி செய்தார். வண்டுகள் மொய்த்ததற்கு இடமான மாலையை அணிந்த பூம்பாவையாரும் சிவ பெருமானை அடைந்தார்.

3016. தேவர்களின் தலைவரான சிவபெருமான் விரும்பிவீற்றிருக்கும் திருக்கபாலீச்சரத்தினுள் எழுந்தருளிய ஞானசம்பந்தர் நான்முகன் முதலான எல்லா உயிர்களுக்கும் காவலரான இறைவரின் பெருங் கருணை கைகொடுத்தருளியதைத் துதித்துப் பாக்களான மலர்ந்த செந்தமிழைப் பாடிப் பல முறையும் பணிந்து எழலானார்.

3017. ஞானசம்பந்தர், தொழுது வெளியே வந்து திருத் தொண்டர் கூட்டம் பக்கத்தில் சூழ்ந்துவரக் குற்றம் இல்லாத புகழையுடைய அந்த மயிலைத் தலத்தில் விரும்பித் தங்கியிருந்தருளினார். அந்நாளில், எல்லா உலகங்களையும் தந்துகாத்தருளும் இறைவர் எழுந்தருளும் முதன்மையுடைய பதிகள் பலவற்றையும் போய்வணங்குவதற்காக, அமுததால் உலகை வாழ்வித்தவரான ஞானசம்பந்தர் அந்தப் பதியி னின்று நீங்கிப் போவார் ஆனார்.

3018. அங்கு இருக்கும் தொண்டர்கள் விடைபெற்றுக் கொள்ளச், சிவநேசரின் வருத்தம் நீங்கும்படி அவருக்கு இனிய சொற்களைச் சொல்லி விடை தந்து, சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் மற்றத் தலங்களையும் வணங்கிச் சென்று, நிறைந்த காதலால் விளைந்த அன்புடனே திருவான்மியூரை வணங்கச் செல்லலானார்.

40 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3019 திருவான்மி யூர்மன்னுந் திருத்தொண்டர்
சிறப்பெதிர
வருவார்மங் கலஅணிகள் மறுகுநிரைத்
தெதிர்கொள்ள
அருகாக இழிந்தருளி அவர் வணங்கத் தொழுதன்பு
தருவார்தங் கோயில்மணித் தடநெடுங்கோ
புரஞ்சார்ந்தார்.

3020 மிக்குயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கிவியன்
திருமுன்றில்
புக்கருளிக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண்
டுள்ளனைந்து
கொக்கிறகும் மதிக்கொழுந்தும் குளிர்புனலுய
ஒளிக்கின்ற
செக்கர்நிகர் சடைமுடியார் சேவடியின்
கீழ்த்தாழ்ந்தார்.

3021 தாழ்ந்துபல முறைபணிந்து தம்பிரான் முன்னின்று
வாழ்ந்துகளி வரப்பிறவி மருந்தான
பெருந்தகையைச்
சூழ்ந்தஇசைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலை*
வினாவுரைடால்
வீழ்ந்தபெருங் காதலுடன் சாத்திமிக இன்புற்றார்.

3022 பரவிவரும் ஆனந்தம் நிறைந்ததுளி கண்பணிப்ப
விரவுமயிர்ப் புளகங்கள் மிசைவிளங்கப்
புறத்தணைவுற்று
அரவநெடுந் திரைவேலை அணிவான்மியூர்
அதனுள்
சிரபுரதீகுப் புரவலனார் சிலநாள்அங்
கினிதமர்ந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 41

3019. திருவான்மியூரில் நிலைபெற்று வாழ்கின்ற தொண்டர்கள் சிறப்பாக வரவேற்க வருபவர்களாய் மங்கலம் பொருந்திய மங்கல அணிகளைத் தெருவில் அலங்கரித்து, எதிர் கொண்டு அருகே வந்தபோது முத்துப் பல்லக் கினின்றும் இறங்கியருளி, அத்தொண்டர்கள் தம்மை வணங்கத் தாமும் அவர்களை வணங்கி, அன்பை அளித்து ஆட்கொள்கின்ற இறைவரின் திருக்கோயிலின் அழகிய பெரிய நீண்ட கோபுரத்தைச் சேர்ந்தார்.

3020. மிகவும் உயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கிப் பெரிய முற்றத்தினுள் புகுந்து, கோயிலின் உள்பாகத்தை வலமாய்ச் சுற்றி வந்து, உள்ளே போய்ச் சேர்ந்து, கொக்கு இறகும் பிறைச்சந்திரனும் கங்கையும் விளங்கும் அந்தி மாலையின் சிவப்புப் போன்ற சடையையுடைய இறைவரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்.

3021. நிலத்தில் விழுந்து பலமுறையும் வணங்கி முன் நின்று வாழ்வு பெற்று, மகிழ்ச்சி பொருந்தப் பிறவி நோய்க்கு மருந்தான பெருந்தகையுடைய இறைவரை, உட்கொண்ட பண் பொருந்திய திருப்பதிகமான சொல் மாலையால், வினாவும் உரையுமாய் வரும் அமைப்பில் மிக்க விருப்புடனே பாடி இன்பம் அடைந்தார். (வினாவும் உரையும் என்பது ஒருவகை யாப்பு).

3022. சீகாழித்தலைவர், பரவி வருகின்ற ஆனந்தக் கண்ணீர் விழிமினின்று துதித்துப் பெருகவும், பொருந்தும் மயிர்ப்புளகம்மேனி எங்கும் உண்டாகி விளங்கவும் பெற்றுக், கோயிலின் வெளியே சேர்ந்து, ஒலியையுடைய நீண்ட அலைகளையுடைய கடற்கரையில் அமைந்த அழகிய திருவான்மியூரில் சில நாட்கள் இனிதாய்த் தங்கியிருந்தார்.

42 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3023 அங்கணமர் வார்உலகா னுடையாரை அருந்தமிழின்
பொங்கும்இசைப் பதிகங்கள் பலபோற்றிப்
போந்தருளிக்
கங்கையணி மணிமுடியார் பதிபலவுங்
கலந்திறைஞ்சிச்
செங்கண்விடைக் கொடியார்தம் இடைச்சுரத்தைச்
சேர் அற்றார்.

3024 சென்னிஇள மதியணிந்தார் மருவுதிரு
இடைச்சுரத்து
மன்னுதிருத் தொண்டர்குழாம் எதிர்கொள்ள
வந்தருளி
நன்னெடுங்கோ புரம்இறைஞ்சி உன்புகுந்து
நற்கோயில்
தன்னைவலங் கொண்டணைந்தார் தம்பிரான்
திருமுன்பு.

3025 கண்டபொழு தேகலந்த காதலால் கைதலைமேல்
கொண்டுதலம் உறவிழுந்து குலவுபெரு
மகிழ்ச்சியுடன்
மண்டியபேர் அன்புகி மயிர்முகிழ்ப்ப
வணங்கிஎழுந்து
அண்டர்பிரான் திருமேனி வண்ணங்கள்
டத்சயித்தார்.

3026 இருந்தஇடைச் சுரம்மேவும் இவர்வண்ணம் என்னே
என்று
அருந்தமிழின் திருப்பதிகத் தலர்மாலை
கொடுபரவித்
திருந்துமனங் கரைந்துருகத் திருக்கடைக்காப்
புச்சாத்திப்
பெருந்தனிவாழ் வினைப்பெற்றார் பேருலகின்
பேரானார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 43

3023. திருவான்மியூரில் தங்கியிருப்பவரான ஞானசம்பந்தர் உலகங்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய இறைவரை அரிய தமிழில் மேன் மேல் வளரும் இசையுடைய பதிகங்கள் பல வற்றால் துதித்து, அங்கிருந்து நீங்கிக், கங்கையை அணிந்த அழகிய சடையையுடைய இறைவரின் தலங்கள் பலவற்றையும் அங்கங்குப் போய்ச் சேர்ந்து வணங்கிச் சிவந்த கண்ணையுடைய காளையைக் கொடியாய்க் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவிடைச் சுரத்தை அடைந்தார்.

(திருவான்மியூரில் பாடியது 'கரை உலாங்கடலில்' எனத் தொடங்கும் பதிகமும், 'விரையார்' எனத் தொடங்கும் பதிகமும்.)

3024. ஞானசம்பந்தர், தலையில் பிறையை அணிந்த இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற திருவிடைச்சுரத்தில் நிலைபெற வாழ்கின்ற தொண்டர் கூட்டம் எதிர்கொள்ளச் சென்றருளி நன்மை தரும் நீண்ட கோபுரத்தை வணங்கி, உள்ளே புகுந்து, கோயிலை வலமாகச் சுற்றி வந்து, தம் இறைவர் திருமுன்பு வந்தணைந்தார்.

3025. தம் இறைவரைக் கண்டபோதே மனம் புகுந்து கலந்து எழுந்த பெரு விருப்பத்தால் கைகளைத் தலைமீது கொண்டு நிலத்தில் விழுந்து பொருந்திய பெருமகிழ்ச்சியுடன் பெருகிய பேரன்பினால் உள்ளம் உருகி உரோமம் புளகம் கொள்ள வணங்கி எழுந்து, தேவதேவரான சிவபெருமானின் திருமேனியின் வண்ணத்தைப் பார்த்து வியப்படைந்தார்.

3026. உலகத்தவரின் பெரும்பேறாக அவதரித்த ஞான சம்பந்தர், "சாரல் விளங்க இருந்த அந்தத் திருவிடைச் சுரத்தில் வீற்றிருக்கும் இப்பெருமானின் வண்ணம்தான் என்ன அதிசயம்!" என்று அரிய தமிழால் ஆன இனிய திருப்பதிகத் தமிழ் மாலையால் துதித்துத் திருந்தும் உள்ளம் கரைந்து உருகத் திருக்கடைக் காப்புப் பாடியருளிப் பெரிய ஒப்பில்லாத சிவானந்தப் பெருவாழ்வினில் திளைத்து நின்றார்.

44 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

027 நிறைந்தாரா வேட்கையினால் நின்றிறைஞ்சிப்
புறம்போந்தங்
குறைந்தருளிப் பணிகின்றார் உமைபாகர்
அருள்பெற்றுச்
சிறந்ததிருத் தொண்டருடன் எழுந்தருளிச்
செந்துருத்தி
அறைந்து அளிகள் பயில்சாரல் திருக்கழுக்குன்
றினை அணைந்தார்.

3028 சென்றணையும் பொழுதின்கண் திருத்தொண்டர்
எதிர்கொள்ளப்
பொன்றிகழும் மணிச்சிவிகை இழிந்தருளி
உடன்போந்து
மன்றல்விரி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை
வலங்கொண்டு
மின்றயங்குஞ் சடையாரை விருப்பினுடன்
பணிகின்றார்.

3029 திருக்கழுக்குன் றத்தமர்ந்த செங்கனகத்
தனிக்குன்றைப்
பெருக்கவளர் காதலினால் பணிந்தெழுந்து
பேராத
கருத்தினுடன் காதல்செயங் கோயில்கழுக்குன்று
என்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச் சிந்தைநிறை
மகிழ்வுற்றார்.

3030 இன்புற்றங் கமர்ந்தருளி ஈழில்பெருந்
தொண்டருடன்
மின்பெற்ற வேணியினார் அருள்பெற்றுப்
போந்தருளி
என்புற்ற மணிமார்பர் எல்லையிலா ஆட்சிபுரிந்து
அன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு வச்சிறுபாக்
கத்தணைந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 45

3027. சிவானந்தப் பெரு வாழ்வில் நிறைவுற்று ஆராத வேட்கையினால் நீண்ட நேரம் நின்று வணங்கி வெளியேவந்து, அந்தப்பதியில் ஞானசம்பந்தர் தங்கியிருந்து பணிதின்றவராகி, அவ்விறைவரின் அருள்விடை பெற்றுக் கொண்டு, சிறந்த திருத்தொண்டருடன் எழுந்தருளிப் போய்ச் செந்துருத்தி என்ற பண்ணைப் பாடி, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற சாரலையுடைய திருக்கழுக்குன்றத்தை அடைந்தருளினர்.

(திருவிடைச்சுரத்தில் பாடியது 'வரிவளர்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3028. அங்ஙனம் திருக்கழுக் குன்றத்தில் போய் அடையும் போதில், அந்தப் பதியில் வாழ்கின்ற தொண்டர் கள் வந்து வரவேற்கவே, பொன் விளங்கும் முத்துச் சிவிகையினின்றும் கீழே இறங்கி, அவர்களுடன் சேர்ந்து, மணம் விரிந்து கமழும் நல்ல மலர்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அம்மலையைச் சுற்றி வலமாக வந்து, மின்போல விளங்கும் சடையுடைய இறைவரை விருப்பத்தோடு பணி பவராய்,

3029. அந்தத் திருக்கழுக்குன்றத்தின் மீது விரும்பி விளங்க வீற்றிருக்கும் ஒப்பில்லாத செம்பொன் குன்றம் போன்ற வேதநாயகரான சிவபெருமானை, வளரும் மிக்க விருப்பத்தினால், வணங்கி எழுந்து, பெயராது ஊன்றி வைத்த கருத்துடன் 'காதல் செய்யும் கோயில் கழுக்குன்று' என்ற கருத்தும் மகுடமும் கொண்ட திருப்பதிகத்தைப் பாடி உள்ளம் நிறைந்த மகிழ்வை அடைந்தார்.

(திருக்கழுக்குன்றத்தில் பாடியது 'தோடுடையான் ஒரு காதில்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3030. இன்பம் அடைந்து அந்தத் தலத்தில் விரும்பி எழுந்தருளியிருந்து எல்லை இல்லாத பெருந் தொண்டர்களுடனே மின் போன்ற சடையுடைய சிவபெருமானின் திருவருள் விடை பெற்று, அங்கிருந்து நீங்கி, எலும்பு மாலைகளை அணிந்த அழகான மார்பையுடைய இறைவர் எல்லையில்லாத வண்ணம் ஆட்சி செய்து அன்பு பொருந்தி மகிழ்ந்து எழுந்தருளியுள்ள 'அச்சிறுபாக்கத்தைச்' சேர்ந்தார்.

46 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3031 ஆதிமுதல் வரைவணங்கி ஆட்சிகொண்டார் என
மொழியும்
கோதில்திருப் பதிகஇசை குலாவியபா
டலிற்போற்றி
மாதவத்து முனிவருடன் வணங்கிமகிழ்ந்
தின்புற்றுத்
தீதகற்றுஞ் செய்கையினார் சின்னாளங்
கமர்ந்தருளி.
- 3032 ஏறணிந்த வெல்கொடியார் இனிதமர்ந்த
பதிபிறவும்
நீறணிந்த திருத்தொண்டர் எதிர்கொள்ள
நேர்ந்திறைஞ்சி
வேறுபல நதிகானங் கடந்தருளி விரிசடையிற்
ஆறணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு அரசிலியை
வந்தடைந்தார்.
- 3033 அரசிலியை அமர்ந்தருளும் அங்கணர சைப்பணிந்து
பரசிஎழு திருப்புறவார் பனங்காட்டுர் முதலாய
விரைசெய்மலர்க் கொன்றையினார் மேவுபதி
பலவணங்கித்
திரைசெய்நெடுங் கடலுடுத்த திருத்தில்லை நக
ரணைந்தார்.
- 3034 எல்லையில்லா னத்தலைவர் எழுந்தருள
எதிர்கொள்வார்
தில்லையில்வாழ் அந்தணர்மெய்த் திருத்தொண்டர்
சிறப்பினோடு
மல்கிஎதிர் பணிந்திறைஞ்ச மணிமுத்தின்
சிவிகைஇழிந்து
அல்குபெருங் காதலுடன் அஞ்சலி கொண்
டணைகின்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 47

3031. பழையுடைய சிவபெருமானை வணங்கி 'ஆட்சி கொண்டார்' எனக் கூறும் மகுடத்தையுடைய குற்றம் இல்லாத திருப்பதிகத்தைப் பண் பொருந்தி விளங்கும் திருப்பாடல்களால் துதித்து, மாதவமுடைய முனிவர்களுடன் வணங்கி மகிழ்ந்து இன்பம் அடைந்து, தீமையை நீக்குவதே தம் செய்கையாகக் கொண்டருளிய ஞானசம்பந்தர் சில நாட்கள் அங்கே தங்கியிருந்து,

3032. காளையைப் பொறித்த வெற்றி பொருந்திய கொடியுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பிற பதிகள் பலவற்றையும் திருநீறு அணிந்த தொண்டர்கள் அங்கங்கும் வந்து வரவேற்கச் சென்று, விரிந்த சடையில் கங்கையாற்றை அணிந்த இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற 'திருவரசிலிப் பதியினை' வந்து அடைந்தார்.

(திரு உச்சிறுபாக்கத்தில் பாடியது 'பொன் திரண்டன்ன' என்ற தொடக்கம் கொண்ட பதிகம்)

3033. திரு அரசேயில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவரைப் பணிந்து துதித்துத், திருப்புறவார் பனங்காட்டுர் முதலான மணம் கமழ்கின்ற கொன்றைமலரைச் சூடிய இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பல பதிகளையும் வணங்கிச் சென்று, அலைகளையுடைய நீண்ட கடல், அணிமையாய்ச் சூழ்ந்த திருத்தில்லை நகரை அடைந்தனர்.

(திருப்புறவார் பனங்காட்டுரில் பாடியது 'விண்ணமர்ந்தன' எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

3034. அளவில்லாத சிவஞானம் உடையவரான ஞான சம்பந்தர் வந்தருள, அதை அறிந்து, அவரை எதிர்கொள் பவராய்த் தில்லை வாழ் அந்தணர்களும் சைவத் தொண்டர்களும் சிறப்புக்களுடனே கூடிச் சென்று அவரை எதிரே வணங்கிட அழகிய முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கிப் பெருங்காதலுடன் அஞ்சலி செய்து ஞானசம்பந்தர் அணைபவராய்,

48 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3035 திருவெல்லை யினைப் பணிந்து சென்றனனவார்
சேண் விசும்பை
மருவிவிளிங் கொளிதழைக்கும் வடதிசைவா
யிலைவணங்கி
உருகுபெருங் காதலுடன் உட்புகுந்து மறை
யினொலி
பெருகிவளர் மணிமாடப் பெருந்திருவீ தியை
அணைந்தார்.
- 3036 நலமலியுந் திருவிதி பணிந்தெழுந்து நற்றவர்தம்
குலநிறைந்த திருவாயில் குவித்தமலர்ச் செங்
கையொடு
தலமுறமுன் தாழ்ந்தெய்தித் தமனியமா
ளிகைமருங்கு
வலமுறவந் தோங்கியபே ரம்பலத்தை வணங்கினார்.
- 3037 வணங்கியிக மனமகிழ்ந்து மாலயனுந் தொழும்பூத
கணங்கள்மிடை திருவாயில் பணிந்தெழுந்து
கண்களிப்ப
அணங்குதனி கண்டருள அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கடந்த தனிக்கூத்தர் பெருங்கூத்துக்
கும்பிடுவார்.
- 3038 தொண்டர்மனம் பிரியாத திருப்படியைத் தொழு
திறைஞ்சி
மண்டுபெருங் காதலினால் நோக்கிமுகம் மலர்ந்
தெழுவார்
அண்டமெலாம் நிறைந்தெழுந்த ஆனந்தத்
துள்ளலைந்து
கண்டபே ரின்பத்தின் கரையில்லா நிலை
அணைந்தார்.
- 3039 அந்நிலைமை அடைந்துதிளைத் தாங்கெய்தாக்
காலத்தில்
மன்னுதிரு அம்பலத்தை வலங்கொண்டு போந்
தருளிப்
பொன்னணிமா ளிகைவிதிப் புறத்தணைந்து
போதுதெரறும்
இன்னிசைவண் டமிழ்பாடிக் கும்பிட்டங்
கினிதிருந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 49

5035. தில்லையின் எல்லையைப் பணிந்து மேற்செல்
வராகி நீண்ட வானத்தைப் பொருந்தி விளங்கும் ஒளி
பெருகும் வடக்குத்திக்கு வாயிலை வணங்கி உள்ளம்
உருகும் பெருங்காதலுடன் நகரத்தின் உள்ளே புகுந்து,
வேதங்களின் ஒலி பெருகி வளர்வதற்கு இடமான அழகிய
மாடங்கள் நிறைந்த பெரிய வீதியை அடைந்தார்.

3036. ஞானசம்பந்தர், நன்மை மிகவும் செய்யும்
நிலத்தில் பொருந்த வணங்கி நல்ல தவத்தவர் குழு
நிறைந்த திருவாயிலைச், செங்கைகளைத் தலைமீது
குவித்துக் கொண்டு நிலத்தில் விழுந்து தாழ்ந்து வணங்கிப்
போய்ப் பொன் மாளிகையான அம்பலத்தின் பக்கத்தே
வலமாக வந்து உயர்ந்த பேரம்பலத்தை வணங்கினார்.

3037. சீகாழிப் பிள்ளையார் பேரம்பலத்தை
வணங்கி உள்ளம் மகிழ்ந்து திருமாலும் நான்கனும் தொழும்
பூதகணங்கள் நெருங்கிய திருவணுக்கன் திருவாயிலை
வணங்கி எழுந்து, கண்கள் களிப்பச், சிவகாமியம்மையார்
தனியாய்க் கண்டருளுமாறு அம்பலத்தில் ஆடல் செய்த
குணங்களைக் கடந்த மெய்ஞ்ஞான வெளியில் தனிக்
கூத்தரின் பெருங்கூத்தை வணங்குபவராய்,

3038. தொண்டர்களின் மனத்தினின்றும் பிரியாது
விளங்கும் திருக்களிற்றுப்படியை வணங்கிச் செறிந்த
பெருங்காதலால் நோக்கி, முகமலர்ச்சி பெற்று எழுபவரான
ஞானசம்பந்தர், அண்டங்கள் எங்கும் நிறைந்து எழுகின்ற
சிவானந்தப் பெருக்கினுள் அலைந்து, அனுபவத்துள் கண்ட
பேரின்பத்தில் கரையில்லாத நிலையைச் சேர்ந்தருளினார்.

3039. அத்தகைய நிலையை அடைந்து, அந்த அனு
பவத்தில் மூழ்கியிருந்து, அங்குத் தங்காத காலத்தில்
நிலையான திருச்சிற்றம்பலத்தை வலமாக வந்து வெளியே
சென்று, பொன்னால் அழகுபெற்ற மாளிகையுடைய
வீதியின் பக்கத்தை அடைந்து, காலந்தோறும் இனிய இசை
யுடன் கூடிய பாக்களைப் பாடியருளிக் கும்பிட்டுக் கொண்டு
அங்கு இனிதாய்த் தங்கியிருந்தனர்.

- 3040 திருந்தியசீர்த் தாதையார் சிவபாத வருதயரும்
பொருந்துதிரு வளர்புகலிப் பூசரரும் மாதவரும்
பெருந்திருமா வயன்போற்றும் பெரும்பற்றப்
புலியூரில்
இருந்தமிழாகரர் அணைந்தார் எனக்கேட்டு
வந்தணைந்தார்.
- 3041 ஆங்கவரைக் கண்டுசிறப் பளித்தருளி அவரோடும்
தாங்கரிய காதலினால் தம்பெருமான் கழல்வணங்க
ஒங்கு திருத் தில்லைவாழ் அந்தணரும் உடனாகத்
தேங்கமழ் கொன் றைச்சடையார் திருச்சிற்றம்
பலம்பணிந்தார்.
- 3042 தென்புகலி அந்தணரும் தில்லைவாழ் அந்தணர்முன்
அன்புநெறி பெருக்குவித்த ஆண்டகையார்
அடிபோற்றிப்
பொன்புரிசெஞ் சடைகூத்தர் அருள்பெற்றுப்
போந்தருளி
இன்புறுதோ ணியில்அமர்ந்தார் தமைவணங்க
எழுந்தருள்.
- 3043 நற்றவர்தங் குழாத்தோடும் நம்பர்திரு
நடஞ்செய்யும்
பொற்பதியின் திருவெல்லை பணிந்தருளிப்
புறம்போந்து
பெற்றம்உயர்த் தவர்அமர்ந்த பிறபதியும்
புக்கிறைஞ்சிக்
கற்றவர்கள் பரவுதிருக் கழுமலமே சென்றடைவார்.
- 3044 பல்பதிகள் கடந்தருளிப் பன்னிரண்டு பேர்படைத்த
தொல்லைவளப் பூந்தராய் தூரத்தே தோன்றுதலும்
மல்குதிரு மணிமுத்தின் சிவிகைஇழிந்
தெதிர்வணங்கிச்
செவ்வமிசு பதியதன்மேல் திருப்பதிகம்
அருள்செய்வார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 61

3040. உலகம் திருந்துவதற்குக் காரணமான சிறப்புடைய தந்தை சிவபாத இருதயரும், பொருந்திய சைவத் திருவார்வதற்கு இடமான சீகாழியில் வாழும் அந்தணர்களும், சிவனடியார்களும், பெருந்திருவுடைய திருமாலும் நான்முகனும் போற்றுகின்ற பெரும்பற்றப்புலியூரில் பெருந்தமிழாகரரான ஞானசம்பந்தர் வந்திருக்கின்றார்'' எனக் கேட்டுத் தாங்கள் அங்கு வந்தடைந்தனர்.

(தமிழாகரர் — தமிழுக்கு இடமானவர். ஆகரம் — இடம்)

3041. அங்ஙனம் அங்கு வந்த சிவபாத இருதயர் முதலியவரைக் கண்டு, ஞானசம்பந்தர், அவர்களுக்கு மலர்ந்த முகத்துடன் இனிய சொற்கள் கூறி, அவர்களுடன் கூட ஆராத பெருவிருப்பத்துடன் தம் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்குவதற்குத் திருமிக்க தில்லைவாழ் அந்தணர்களும் உடன் வரப் போய்த், தேன் மணம் வீசும் கொன்றைமலர் மாலையைச் சூடிய சடையுடைய இறைவரின் திருச்சிற்தம்பலத்தை வணங்கினார்.

3042. தெற்குத்திசையில் உள்ளதான சீகாழி அந்தணர்களும் தில்லையில் வாழும் அந்தணர்களும், அன்பு நெறியைப் பெருகச் செய்த இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றிப் பொன் போன்ற புரிந்த சடையையுடைய கூத்தரின் திருவருள் விடைபெற்று வெளி வந்து, இன்பம் செய்யும் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் தோணியப்பரை வணங்குவதற்காகச் செல்வதன் பொருட்டு.

3043. நல்ல தவத்தவரின் கூட்டத்துடன் கூடி, இறைவர் திருநடனம் செய்கின்ற அழகிய அந்தப் பதியின் திருஎல்லையை வணங்கிப் புறத்தில் சென்று, காளைக் கொடியையுடைய இறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற மற்றப் பதிகளையும் போய்த் தொழுது, கற்றவர் குதிக்கின்ற சீகாழி தலத்தைப் போய் அடைபவராய்,

3044. ஞானசம்பந்தர், பல தலங்களையும் கடந்து போய்ப் பன்னிரண்டு பெயர்களையுடைய பழையமான வளம் வாய்ந்த சீகாழிப் பதியானது தொலைவில் காணப் படவும்திருந்திய முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கிக் வணங்கி திருவருட் செல்வம் நிறைந்த அந்தச் சீகாழிப் பதியின் மீது திருப்பதிகத்தை அருள்பவராய்,

52 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3045 மன்னும்இசை மொழி வண்டார் குழல் அரிவை
என்றெடுத்து
மின்னுசுடர் மாளிகை விண் டாங்குவ போல்
வேணுபுரம்
என்னும் இசைச் சொன்மாலை எடுத்தியம்பி
எழுந்தருளிப்
புன்னைமணங் கமழ்புறவப் புறம் பணையில்
வந்தணைந்தார்.

3046 வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்கணைந்து வரிவண்டு
குழுமலர் நறுந்தீப தூபங்க ளுடன்தொழுது
காழிநகர் சேர்மின் எனக் கடைமுடிந்த திருப்பதிகம்
ஏழிசையி னுடன்பாடி எயின்முதா ருட்புகுந்தார்.

3047 சேனுயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த
சிவபெருமான்
தாணினைந்த ஆதரவின் தலைப்பாடு தனையுன்னி
நீணிலைக்கோ புரம்புணைந்து நேரிறைஞ்சிப்
புக்கருளி
வாணிலவு பெருங்கோயில் வலங்கொண்டு
முன்பணிந்தார்.

3048 முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம்
பெற்றேறிப்
பொன்னிமயப் பாவையுடன் புணர்ந்திருந்த
புராதனரைச்
சென்னிமிசைக் குவித்தகரங் கொடுவிழுந்து
திளைத்தெழுந்து
மன்னுபெரு வாழ்வெய்தி மனங்களிப்ப
வணங்குவார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 53

3045. நிலைபெற்ற இசையுடைய 'வண்டார் குழல்' என்ற தொடக்கம் உடைய திருப்பதிகத்தைத் தொடங்கி, ஒளிவீசும் சுடர்களைக் கொண்ட மாளிகைகள் 'விண் தாங்குவன போல் உள்ளன' என்னும் கருத்துக் கொண்ட இசையுடன் கூடிய திருப்பதிகத்தை எடுத்துத் துதித்து மேலே சென்று புன்னை மரங்களின் மணம் வீசுதற்கு இடமான சீகாழியின் புறம்பணையில் வந்து சேர்ந்தார்.

3046. உலக வாழ்வாக ஊழியிலும் அழியாது வளர்கின்ற புறம்பணையின் அருகில் சேர்ந்து வரி வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்களாலும் நல்ல மணமுடைய தூப தீபங்களாலும் வழிபட்டுத் தொழுது, "சீகாழி நகரினுள் சேர்மின்கள் மக்களே!" என்று இறுதிச் சீர்களால் அமைந்த மகுடம் உள்ள திருப்பதிகத்தை ஏழிசைகளுடனே பாடியருளியவாறே, டதிலையுடைய அந்தப் பழைய நகரத்தினுள் புகுந்தார்.

3047. ஞானப்பிள்ளையார், வானத்தில் உயர்ந்த திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் திருவடிகளை நினைந்த அன்பின் மேன்மையை எண்ணியவராய், நீண்ட நிலைகளையுடைய கோபுரத்தை அடைந்து எதிரில் நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து வணங்கி எழுந்து உள்ளே புகுந்து, ஒளி விளங்கும் பெருந்திருக்கோயிலை வலமாகச் சுற்றி வந்து வணங்கி, அங்கு அதன்முன் தொழுதார்.

(அப்போது பாடியது 'வண்டார் குழல்' எனத் தொடங்கும் பதிகமும், 'நம்பொருண' எனத் தொடங்கும் பதிகமும் ஆகும்.)

3048. கோயிலுள் ஞானசம்பந்தர், பிரமபுரிசர் திருமுன்பு வணங்கி, அவரது திருவருளின் முழு நோக்கமும் பெற்றுத் திருத்தோணியான மலையின்மீது ஏறிச் சென்று, பொன்மலை என்னும் இமயமலை அரசனின் மகளான பெரியநாயகி யம்மையாருடன் வீற்றிருக்கின்ற தோணியப்பரைத் தலைமீது கூப்பிய கைகளுடன் நிலம் பொருந்த விழுந்து திளைத்து எழுந்து, நிலைபெற்ற வாழ்வையடைந்து மனம் மகிழ வணங்குபவராய்.

54 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 8049 பரவுதிருப் பதிகங்கள் பலவும்இசை யினிற்பாடி
விரவியகண் ணருவிநீர் வெள்ளத்திற் குளித்தருள்
அரவணிந்தார் அருள்பெருகப் புறம்பெய்தி
அன்பருடன்
சிரபுரத்துப் பெருந்தகையார் தந்திருமா
ளிகைசேர்ந்தார்.
- 8050 மாளிகையின் உள்ளணைந்து மறையவர்கட்
கருள்புரிந்து
தாள்பணியும் பெருங்கிளைக்குத் தகுதியினால்
தலையளிசெய்து
ஆளுடைய தம்பெருமான் அடியவர்க
ளுடன்அமர்ந்து
நீளவரும் பேரின்பம் மிகப்பெருக நிகழுநாள்.
- 8051 காழிநா டுடையபிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த
ஆழியினும் மிகப்பெருகும் ஆசையுடன் திருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றொண்டர்
மற்றெனையோர்
குழுநெடுஞ் சுற்றமுடன் தோணிபுரந்
தொழுதணைந்தார்.
- 8052 வந்தவரை எதிர்கொண்டு மனமகிழ்ந்து
சண்பையர்கோன்
அந்தமில்சீர் அடியார்கள் அவரோடும் இனிதமர்ந்து
சுந்தரவா ரணங்கினுடன் தோணியில்வீற்
றிருந்தாரைச்
செந்தமிழின் பந்தத்தால் திருப்பதிகம் பலபாடி.
- 8053 பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப் பெருந்தவத்தால்
பெற்றவரும்
மருவுபெருங் கிளையான மறையவரும் உடன்கூடித்
திருவளர்ஞா னத்தலைவர் திருமணஞ்செய்
தருளுதற்குப்
பருவமிது என்றெண்ணி அறிவிக்கப்
பாங்கணைத்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 55

3049. போற்றுகின்ற திருப்பதிகங்கள் பலவற்றையும் பண்ணுடன் பொருந்தப் பாடிப், பொருந்திய கண்ணீர் வெள்ளத்தில் முழுதும் தோய்ந்தருளிப், பாம்பை அணியாய் அணிந்த இறைவரின் திருவருள் பெருகப் பெற்று வெளியே வந்து, அன்பர்களுடன் சேகாழிப் பதியினரான ஞானசம்பந்தர்தம் திருமாளிகையுள் சேர்ந்தார்.

3050. சம்பந்தப் பெருமான் தம் மாளிகையுள் புகுந்து, தம்மைப் பார்க்க வந்த அந்தணர்க்கெல்லாம் அருள் விளைத்து, தம் திருவடிகளை வணங்கி நின்ற பெரிய சுற்றத்தவர்களுக்குத் தகுதிக்கு ஏற்றவண்ணம் தலையணி செய்து விடை தந்து, தம்மை ஆள்கின்ற இறைவரின் அடியாருடனே விரும்பி எழுந்தருளியிருந்து, நீண்டு பெருக வரும் பேரின்பமானது மேலும் மேலும் பெருகும்படி நிகழ்ந்து வரும் நாள்களில்,

3051. சேகாழி நாட்டின் தலைவரான ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளை வணங்கி மகிழ்ச்சி எய்த எண்ணி, கடலை விடப் பெரிதாகப் பெருகும் ஆசையுடன், திருமுருக நாயனார், வாழ்வுதரும் திருநீலநக்க நாயனார் முதலிய தொண்டர்களும் மற்றவர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்த பெரிய சுற்றத்துடனே வந்து, திருத்தோணிபுரத்தை வணங்கிப் பிள்ளையார்பால் வந்தனர்.

3052. அங்ஙனம் வந்தவர்களை எதிர் வரவேற்றுத் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்து, சேகாழிப் பெருமான், அளவில்லாத சிறப்புடைய அந்த அடியார்களுடனே இனிதாக விரும்பியிருந்து, அழகின் நிலைக்களமன பெரியநாயகியம்மையாருடன் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்த தோணியப்பரைச் செந்தமிழ் யாப்பால் பல பதிகங்களையும் பாடி,

3053. பெருமகிழ்வுடன் இங்ஙனம் இருக்க, பெரிய தவம் செய்ததன் பயனாக ஞானசம்பந்தரைப் பெற்றெடுத்த தந்தையான சிவபாத இருதயரும், பொருந்திய சுற்றத்தவரான அந்தணர்களும் கூடி முத்திச் செல்வம் வளர்வதற்கு ஏதுவான ஞானத்தின் தலைவராம் பிள்ளையார் 'திருமணம் செய்தருளுதற்கு ஏற்ற பருவம் இதுவாகும்' என நினைத்து, தம் எண்ணத்தைப் பிள்ளையாருக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அவரை அடைந்தார்.

56 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3054 நாட்டுமறை முறையொழுக்கம் ஞானபோ
னகருக்கும்
கூட்டுவது மனங்கொள்வார் கோதில்மறை
நெறிச்சடங்கு
காட்டவரும் வேள்விபல புரிவதற்கோர்
கண்ணிதனை
வேட்டருள வேண்டும்என விண்ணப்பஞ்
செய்தார்கள்.
- 3055 மற்றவர்தம் மொழிகேட்டு மாதவத்தின்
கொழுந்தனையார்
சுற்றமுறு பெரும்பாசத் தொடர்ச்சிவிடு
நிலைமையராய்ப்
பெற்றம்உயர்த் தவர்அருள்முன் பெற்றதினால்
இசையாது
முற்றியதா யினுங்கூட ாதென்றவர்முன்
மொழிந்தருள.
- 3056 அருமறையோர் அவர்பின்னும் கைதொழுதங்
கறிவிப்பார்
இருநிலத்து மறைவழக்கம் எடுத்தீர்நீர்
ஆதலினால்
வருமுறையால் அறுதொழிலின் வைதிகமா
நெறியொழுகும்
திருமணஞ்செய் தருளுதற்குத் திருவுள்ளஞ்
செய்யும்என.
- 3057 மறைவாழ அந்தணர்தம் வாய்மையொழுக்
கம்பெருகும்
துறைவாழச் சுற்றத்தார் தமக்கருளி உடன்படலும்
பிறைவாழுந் திருமுடியிற் பெரும்புனலோ
டரவணிந்த
கறைவாழுங் கண்டத்தார் தமைத்தொழுது
மனங்களித்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 57

3054. உலகியல் நிலையில் வைதிக ஒழுக்கத்தை ஞானசம்பந்தருக்கும் இசைவித்தலை உள்ளத்தில் கொண்டு 'குற்றமில்லாத வேத நெறியில் சொல்லப்படும் சடங்கு களுடன் கூடிய வேள்விகளைச் செய்வதற்கு உரிமையைப் பெறும் பொருட்டுத் தாங்கள் ஒரு கன்னியைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்'' என வேண்டிக் கொண்டனர்.

3055. இங்ஙனம் கூறிய அவர்களின் சொல்லைக் கேட்டு மாதவத்தின் கொழுந்தைப் போன்ற ஞானசம்பந்தர் சுற்றங்கள் பொருந்திய பெரிய பாசத் தொடக்கினை விட்டு நீங்குவதற்கான நிலைமை உடையவராகிக் காளைக் கொடியை உயர்த்திய சிவபெருமானின் திருவடி ஞானமான உயர்ந்த சிவஞானத்தை முன்னே பெற்றவர் ஆதலால், அவர்களின் மொழிக்கு இசையாமல் "நீங்கள் கூறுவது பொருந்திய மொழியாயினும், அது என்னிடம் கூடாத ஒன்றாகும்" எனக் கூறியருள,

3056. அந்த மறையவர்கள் மேலும் கைகூப்பித் தொழுது அங்கு ஞானசம்பந்தரிடம் அறிவிப்பவராய்ப், 'பெரிய மண்ணுலகில் வைதிக வழக்கினை நீர் உயர்த்தி யருளினீரானால் அவ்வழி வரும் முறையினால் அந்தணர்க் குரிய ஆறு தொழில்களுடன் கூடிய வைதிகமான பெருநெறியில் ஒழுகும் திருமணத்தைச் செய்தருளுதற்குத் திருவுள்ளம் கொள்ளல் வேண்டும்,' என்று கூறிட,

3057. வேதங்கள் வாழ்வு அடையவும், அந்தணர்களின் வைதிக வாய்மையால் வரும் ஒழுக்கம் பெருகும் துறை வாழ்வடையவும், அந்தச் சுற்றத்தார்களுக்கு அருள் செய்து, அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு ஞானசம்பந்தர் சம்மதம் தெரிவிக்கவும், பிறைச் சந்திரன் வாழ்கின்ற திருமுடியில் பெருநீர்க் கங்கையுடன் பாம்பையும் அணிந்த நீலகண்டரான இறைவரை வணங்கி அந்தச் சுற்றத்தார் மகிழ்ந்தனர்.

58 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3058 திருஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளஞ் செய்ததற்குத்
தருவாய்மை மறையவரும் தாதையரும் தாங்கரிய
பெருவாழ்வு பெற்றாராய்ப் பிஞ்ஞகனார்
அருள் என்றே
உருகாநின் நிற்பமுறும் உளமகிழ்ச்சி எய்துவார்.

3059 ஏதமில்சீர் மறையவரில் ஏற்றகுலத் தோடிசைவால்
நாதர்திருப் பெருமணத்து நம்பாண்டார்
நம்பிபெறும்
காதலியைக் காழிநா டுடையபிரான் கைப்பிடிக்கப்
போதுமவர் பெருந்தன்மை எனப்பொருந்த
எண்ணினார்.

3060 திருஞான சம்பந்தர் சீர்பெருக மணம்புணரும்
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர் மறையவர்கள்
மிகப்பேணி
வருவாரும் பெருஞ்சுற்றம் மகிழ்சிறப்ப மகட்பேசத்
தருவார்தண் பணைநல்லூர் சார்கின்றார்
தாதையார்.

3061 மிக்கதிருத் தொண்டர்களும் வேதியரும்
உடன் ஏகத்
திக்குநிகழ் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச்
சென்றெய்தத்
தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிதாம் அதுகேட்டுச்
செக்கர்முடிச் சடையார்தந் திருப்பாதந்
தொழுதெழுவார்.

3062 ஒப்பரிய பேருவகை ஒங்கிஎழும் உள்ளத்தால்
அப்புநிறை குடம்விளக்கு மறுகெல்லாம்
அணிபெருக்கிச்
செட்பரிய ஆர்வமிகு பெருஞ்சுற்றத்
தொடுஞ் சென்றே
எப்பொருளும் எய்தினேன் எனத்தொழுதந்
கெதிர்கொண்டார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 59

3058. திருஞானசம்பந்தர் இவ்வாறு திருவுள்ளம் செய்ததற்காக (மணம் செய்து கொள்வதற்கு உடன்பட்ட தற்காக) வாய்மையுடைய மறையவர்களும் தந்தையாரான சிவபாத இருதயரும் அளவின்றித்தாங்குவதற்கரிய பெரு வாழ்வைப் பெற்றவர் ஆகி “இஃது இறைவரின் திருவருளே யாகும்” எனத் துணிந்து உள்ளம் உருகி இன்பம் பொருந்திய மனமகிழ்ச்சி யுடையவராகி.

3059. “குற்றம் இல்லாத மறையவர் மரபிலே பொருந்திய குலம் முதலியவற்றுடன் இசைந்ததாகியதால் இறைவரின் திருப்பெரு மணநல்லூரில் வாழும் நம்பாண்டார் நம்பி பெற்ற திருமகளாரைச் சீர்காழித் தலைவரான பிள்ளையார் மணம் செய்தருளுதற்கு அவரது பெருந்தன்மை தகுதியுடையதாகும்” என்று பொருத்தமுற எண்ணினார்.

3060. திருஞான சம்பந்தர் சிறப்புப் பெருகும் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பெருவாழ்வைப் பற்றித் தொண்டர்களும் அந்தணர்களும் மிகப் பேணவும், வருவார்களாகிய பெருஞ்சுற்றம் மகிழ்ச்சி மிகப் பெறவும் மகட் கொடை பற்றிப் பேசும் பொருட்டு, மரங்கள் நிறைந்த குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்பெருமண நல்லூரைச் சேர்கின்ற தந்தையார்,

3061. தொண்டர்களும் அந்தணர்களும் உடன் செல்ல எல்லாத் திக்குகளிலும் புகழ்கின்ற திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச்சேரத், தகுந்த புகழையுடைய நம்பாண்டார் நம்பிகளும், அவரின் வருகையைக் கேட்டு அறிந்து சிவந்த வானத்தைப் போன்ற சடையை உடைய சிவபெருமானின் திருவடியை வணங்கி எழுபவராய்,

3062. ஒப்பில்லாத பெருமகிழ்ச்சி ஒங்கி மேல் எழும் மனத்துடன் நன்னீர் நிறைந்த குடமும் விளக்கும் வைத்து, வீதியை எங்கும் அலங்காரம் செய்து, சொல்வதற்கரிய ஆசை மிகும் சுற்றத்தாருடன் போய், “உறுதிப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் நான் அடைந்தவன் ஆனேன்” எனச் சொல்லித் தொழுது அவர்களை வரவேற்றார்.

60 ட திருத்தொண்டர் புராணம்

3063 எதிர்கொண்டு மணிமாடத் தினில்எய்தி இன்பமுற
மதுரமொழி பலமொழிந்து வரன்முறையால்
சிறப்பளிப்பச்
சதுர்முகனின் மேலாய சண்பைவரு மறையவரும்
முதிருணர்வின் மாதவரும் அணைந்ததிறம்
மொழிகின்றார்.

3064 ஞானபோ னகருக்கு நற்றவத்தின் ஒழுக்கத்தால்
ஊனமில்சீ லத்து உம்பால் மகட்பேச வந்த தென
ஆனபே றந்தணர்பால் அருளுடைமை யாம் என்று
வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி
யொடுமொழிவார்.

3065 உம்முடைய பெருந்தவத்தால் உலகனைத்தும்
ஈன்றளித்த
அம்மைதிரு முலைப்பாலிற் குழைத்தஆ ரமுதுண்
டார்க்கு
எம்முடைய குலக்கொழுந்தை யாம்உய்யத்
தருகின்றோம்.
வம்மின் என உரைசெய்து மனமகிழ்ந்து
செலவிடுத்தார்.

3066 பேருவகை யால்இசைவு பெற்றவர்தாம்
மீண்டணைந்து
காருலவு மலர்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச்
சீருடைய பிள்ளையார்க் கவர்நேர்ந்த படிசெப்பிப்
பார்குலவுந் திருமணத்தின் பான்மையினைத்
தொடங்குவார்.

3067 திருமணஞ்செய் கலியாணத் திருநாளும்
திகழ்கிறப்பின்
மருவியஓ ரையும்கணித மங்கலநூ லவர்வகுப்ப
பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்பி
னுடன்போக்கி
அருள்புரிந்த நன்னாளில் அணிமுனைப் பாலிகை
விதைத்தார்

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 61

3063. நம்பாண்டார் நம்பி எதிரே போய் வரவேற்று அழைத்துக் கொண்டு சென்று மணிமாடத்தை அடைந்து இன்பமுடைய மதுர மொழிகள் பலவற்றையும் கூறி முறையாய் உபசாரம் செய்து விருந்து முதலான சிறப்புகளை செய்ய, நான்முகனைவிட மேன்மையுடைய சிவபாத இருதயரும் முதிர்ந்த உணர்வுடைய திருத்தொண்டர்களும் மற்ற அந்தணர்களும் தாங்கள் வந்த திறத்தைக் கூறுபவர்களாகி.

3064. “ஞான அமுது உண்ட ஞானசம்பந்தருக்கு நல்ல தவம் பொருந்திய இனிமையான ஒழுக்கத்தால் குற்றமற்ற சிறப்புடைய உம் மகளை மணம் பேசுவதற்கு நாங்கள் வந்துள்ளோம்” என்று எடுத்துச் சொல்லவும், “இவ்வாறு வரப்பெறுகின்ற பேறு அந்தணரான நீங்கள் என்மீது வைத்த கருணையாலாகும். அன்றி, என் தகுதி பற்றி அன்று!” என்று வான் நிறைந்த பெரு மனமகிழ்ச்சியுடன் சிவபாத இருதயரை நோக்கி நம்பாண்டார் நம்பி கூறுவாராகி,

3065. “உம் பெருந்தவத்தினால், உலகங்கள் எல்லாம் பெற்றெடுத்த உமையம்மையாரின் திருமுலைப்பாலில் குழைத்த சிவஞான நிறைவான அமுதத்தை உண்டருளிய பிள்ளையாருக்கு எம்குலக் கொழுந்தான மகளை யாங்கள் உய்யும் பொருட்டு மணத்தால் தருகின்றோம் வாருங்கள்” என்று சொல்லால் சொல்லி, உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்கி, அவர்களைச் சீர்காழிக்குச் செல்லுமாறு அனுப்பினார்.

3066 மிக்க மகிழ்ச்சியால் நம்பாண்டாரின் சம்மதத்தைப் பெற்ற சிவபாத இருதயர் முதலியவர் மீண்டு போய் மேகங்கள் தவழ்கின்ற பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழிப் பதியை வந்து அடைந்து, சிறப்புப் பொருந்திய ஞானசம்பந்தரிடம் நம்பாண்டாரின் சம்மதம் பற்றி விரிவாகச் சொல்லி, உலகம் விளங்கும் திருமணத்தின் பகுதிகளைத் தொடங்குவார்களாய்,

3067. திருமணம் செய்ய நின்ற திருமண நாளையும் விளங்கும் சிறப்புடன் கூடிய ஓரையையும் கணித மங்கலநூல் உணர்ந்த சான்றோர் வகுத்துச் சொல்ல, பெருகும் மண ஓலையைப் பெருஞ்சிறப்புடன் மணமகள் வீட்டாருக்கும் மற்றச் சுற்றத்தவர் முதலானவர்க்கும் அனுப்பித் திருவருள் புரிந்து கொடுத்த நல்ல நாளில் அழகிய பாலிகைகளில் அழகான முளையை விதைத்தார்கள்.

62 C திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3068 செல்வமலி திருப்புகலிச் செழுந்திருவி திகளெல்லாம்
மல்குநிறை குடம்விளக்கு மகரதோ ரணம்
நிரைத்தே
எல்லையிலா ஒளிமுத்து மாலைகள்எங் கணுநாற்றி
அல்குபெருந் திருஒங்க அணிசிறக்க அலங்கரித்தார்.
- 3069 அருந்தவத்தோர் அந்தணர்கள் அயலுள்ளோர்
தாம் உய்யப்
பொருந்துதிரு நாளோலை பொருவிறந்தார்
கொண்டணையத்
திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார் நாம்சிறப் பெதிர்
கொண்டு
வருந்தவத்தான் மகட்கொடுப்பார் வதுவைவினை
தொடங்குவார்.
- 3070 மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தார் எல்லாரும் வந்தீண்டி
நன்னிலைமைத் திருநாளுக் கெழுநாளாம்
நன்னாளிற்
பன்மணிபங் கலமுரசம் பல்லியங்கள்
நிறைந்தார்ப்பப்
பொன்மணிப்பா விகைமீது புனிதமுளை பூரித்தார்.
- 3071 சேனுவரும் மாடங்கள் திருப்பெருகு மண்டபங்கள்
நீணிலைய மரளிகைகள் நிகரில்அணி பெறவிளக்கிக்
காணவருங் கைவண்ணம் கவினோங்கும் படிஎழுதி
வாணிலவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலக்கோ
லம்புனைந்து.
- 3072 நீடுநிலைத் தோரணங்கள் நீள்மறுகு
தொறும்நிரைத்து
மாடுயருங் கொடிமாலை மணிமாலை
இடைப்போக்கிச்
சேடுயரும் வேதிகைகள் செழுஞ்சாந்து கொடுநீவிச்
பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர்
பலபுனைந்தார்.

3068. செல்வம் நிறைந்த சீகாழிப் பதியின் செழித்த வீதிகளில் நிறை குடங்களையும் விளக்குகளையும் மகர தோரணங்களையும் வரிசையாய் அமைத்து அளவுபடாத ஒளியுடைய முத்து மாலைகளை எங்கும் தொங்க விட்டு மிக்க பெருந்திரு ஓங்கும்படி அழகு விளங்க அலங்காரம் செய்தனர்.

3069. அரிய தவத்தவர்களான தொண்டர்களும் மறையவர்களும் மற்றும் அயலில் உள்ளவர்களாகிக் கூடிய ஒப்பில்லாத சான்றோர் தாம் உய்யுமாறு பொருந்தும் திருமண நாள் ஓலையை எடுத்துக் கொண்டு வந்து சேர, திருந்தும் புகழையுடைய நம்பாண்டார் நம்பி அச்சிறப்பை முறைமையாக ஏற்றுக் கொண்டு, முன் தொடர்பினால் வரும் தவத்தின் பயனால் தம் மகளாரைப் பிள்ளையாருக்கு மணமகளாகத் தருபவராகித் திருமணத்திற்கான செயல்களைச் செய்யலானார்.

3070. நிலைத்த புகழையுடைய சுற்றத்தவர் அனைவரும் சீகாழியில் வந்து கூடி, திருமணமான நன்னிலை பெறும் நாளுக்கு ஏழுநாட்களுக்கு முன், நல்ல நாளிலே, பல அழகிய மங்கல முரசும் பலவகை வரத்தியங்களும் நிறைந்து ஒலிக்க, பொன் இட்ட அழகிய பாலிகைகளின் மீது தூய முளையை நிறைத்துத் தெளித்தார்கள.

3071. வானத்தில் உயர்ந்த மாடங்களையும் செல்வம் மிகும் மண்டபங்களையும் பெரிய நிலைகளையுடைய மாளிகைகளையும் ஒப்பில்லாத அழகு பெறுமாறு அலங்காரம் செய்து காட்சி பெற்றுந்த வரும் ஒலியத்திலும் அழகு மிகுமாறு சித்திரித்து வடிவங்களை அங்கங்கும் எழுதி, ஒளியுடைய அழகிய மணிகள் பதித்த முதல்கடை வாயிலில் மங்கலக் கோலங்களைச் செய்து,

3072. உயர்ந்த நிலையுடைய தோரணங்களை நீண்ட வீதிகள் தோறும் வரிசையாய் அமைத்துப் பக்கங்களில் உயர்ந்த பசிய கொடிமாலைகளையும் மணி மாலைகளையும் இடையிடையே புக அமைத்து, ஒளியுடைய திண்ணைகளைச் செழுமையுடைய சுண்ணச் சாந்தினால் மெழுகிப் பெருமை விளங்கும் மணி முத்தூக்கள் நிறைந்த பெரும் பந்தல்கள் பலவற்றையும் அமைத்தனர்.

64 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3073 மன்றல்வினைத் திருமுளைநாள் தொடங்கிவரு
நாளெல்லாம்
முன்றில்தொறும் வீதிதொறும் முகநெடுவா
யில்கள்தொறும்
நின்றொளிரும் மணிவிளக்கு நிறைவாசப்
பொற்குடங்கள்
துன்றுசுடர்த் தாமங்கள் தூபங்கள் துதைவித்தார்.

3074 எங்கனுமெய்த் திருத்தொண்டர் மறையவர்கள்
ஏனையோர்
மங்கலநீள் மணவினைநாள் கேட்டுமிக
மகிழ்வெய்திப்
பொங்குதிருப் புகலிதனில் நாடோறும் புகுந்தீண்ட
அங்கண்அணைந் தவர்க்கெல்லம் பெருஞ்சிறப்பு மிக
அளித்தார்

3075 மங்கலதூ ரியநாதம் மறுகுதொறும் நின்றியம்பப்
பொங்கியநான் மறையோசை கடலோசை
மிசைப்பொலியத்
தங்குநறுங் குறைஅகிலின் தழைத்தசெழும்
புகையினுடன்
செங்கனல்ஆ குதிப்புகையும் தெய்வவிரை
மணம்பெறுக.

3076 எண்டிசையி னுள்ளோரும் ஈண்டுவளத்
தொடுநெருங்கப்
பண்டநிறை சாலைகளும் பலவேறு விதம்பயில
மண்டுபெரு நிதிக்குவைகள் மலைப்பிறங்கல்
எனமலிய.
உண்டிவினைப் பெருந்துழனி ஓவாத ஒலிஒங்க.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 68

3073. திருமணச் செயல்களுள் முளை பூரித்த நாள் தொடங்கி வரும் நாட்களில் எல்லாம் வீதிகள் தோறும், மாடங்களின் முற்றங்கள் தோறும், நீண்ட முன் வாயில் தோறும் விளக்கம் செய்யும் மணி விளக்குகளும், மண முடைய தூயநீர் நிறைந்த பொன் குடங்களும், நெருங்கிய ஒளியுடைய மாலைகளும், தூபங்களுமாகிய இவற்றை நெருக்கமாக அமைத்தனர்.

3074. எல்லா இடங்களிலும் உண்மைத் தொண்டர் களும் அந்தணர்களும் மற்றவர்களும் மங்கலம் பெருகும் மணச் செயல்கள் நிகழும் நாளைக் கேட்டு, மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்து, திருப்பெருகும் சிகாழிப் பதியில் நாள்தோறும் வந்து நெருங்க, அங்ஙனம் அங்கு வந்து சேர்ந்தவர்க் கெல் லாம் பெரிய சிறப்பை மிகவும் அளித்தனர்.

3075. மங்கலம் பொருந்திய வாத்தியங்களின் ஒலி வீதிதோறும் நின்று ஒலிக்க, மேன்மேல் ஒங்கி எழுந்த நான் மறைகளின் ஒலியானது கடல் ஒலியை விட அதிகமாய் விளங்க, தங்கும் நறுமணம் உள்ள அகில் துண்டங்களின் மிக்க செழும்புகையுடன், செந்தீயுடன் கூடிய வேள்விப் புகையும் சேர்ந்து தெய்வீக மணமாய் மணம் பெருகவும்.

3076. எண் திசையில் உள்ள மக்களும் அங்கங்கு உள்ள வளப்பொருள்களுடன் நெருங்க, பண்டங்கள் நிறையச் சேமிக்கும் சாலைகளும் பல்வேறு விதமாக விளங்க, மிக்க பெருநிதியின் குவியல்கள் மலை விளங்குதல்போல் மலிய, உணவுத் தொழில்களினின்று எழும் ஓசைகள் இடையறாத ஒலியாய்ப் பெருக,

66 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3077 மாமறைநூல் விதிச்சடங்கில் வகுத்தமுறை
நெறிமரபின்
தூமணநல் லுபகரணம் சமைப்பவர்தந்
தொழில் துவன்றத்
தாமரையோன் அனையபெருந் தவமறையோர்
தாமெடுத்த
பூமருவு பொற்கலகப் புண்ணியநீர் பொலிவெய்த
3078 குங்குமத்தின் செழுஞ்சேற்றின் கூட்டமைப்போர்
இளங்குழுமப்
பொங்குவிரைப் புதுக்கலவைப் புகைஎடுப்போர்
தொகைவிரவத்
துங்கநறுங் கர்ப்பூரச் சுண்ணம்இடிப் போர்நெருங்க
எங்குமலர்ப் பிணைபுனைவோர் ஈட்டங்கள்
மிகப்பெருக.
- 3079 இனையபல வேறுதொழில் எம்மருங்கும்
நிரைத்தியற்றும்
மனைவளரும் மறுகெல்லாம் மணவணிசெய்
மறைமுதூர்
நினைவரிய பெருவளங்கள் நெருங்குதலால்
நிதிக்கோமான்
தனைஇறைவர் தாம்ஏவச் சமைத்ததுபோல்
அமைந்துளதால்.
- 3080 மாறி லாநிறை வளந்தரு புகலியின் மணமீக்
கூறு நாளின்முன் னாளினில் வேதியர் குழாமும்
நீறு சேர்திருத் தொண்டரும் நிகரிலா தவருக்கு
ஆறு குடினார் அருட்டிருக் காப்புநாண் அணிவார்.
- 3081 வேத வாய்மையின் விதியுளி வினையினால்
விளங்க
ஓத நீருல கியன்முறை ஒழுக்கமும் பெருகக்
காதல் நீள்திருத் தொண்டர்கள் மறையவர்
கவினார்
மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநாண் நகர்வலஞ்
செய்தார்.

3077. சிறந்த மறை நூல்களில் விதித்த சடங்குகளின் பொருட்டு வகுத்த முறை வழி மரபினால் தூய மணத்துக் குரிய நல்ல வேள்விப் பொருள்களை அமைத்து ஒழுங்கு படுத்துபவர்களின் தொழில் நெருங்க, நான்முகனைப் போன்ற பெருந் தவ மறையவர் எடுத்த பூக்கள் பொருந்திய பொற்குடங்களில் நிறைந்த புண்ணிய நீர்-திகழ.

3078. குங்குமப் பூவின் கொழுமையான சேறான சந்தனக் குழம்பை அமைப்பவரின் இனங்கள் கூட, மிக்க மண முடைய மணப் பொருள்கள் கூட்டிய கலவையின் தூபப் புகை எடுப்பவர் கூட்டம் பெருக, உயர்வுடைய நறுமணம் உள்ள கற்பூரச் சுண்ணத்தை இடிப்போர் நெருங்க, எங்கும் மலர்களால் ஆன பிணையல் முதலான பலவகைப்பட்ட மாலைகளைத் தொடுப்பவர் கூட்டம் பெருக.

3079. இப்படிப் பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு தொழில்களை எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஒழுங்குபடச் செய்யும் மனைகள் உள்ள வீதிகளில் எல்லாம் மணவிழாவை விளக்க மாகக் காட்டும் மறையவர்கள் வாழ்கின்ற அவ்வூர், நினைப் பதற்கும் அரிய பெரிய வளங்கள்; நெருங்கிய அதனால் குபேரனைச் சிவபெருமான் ஏவியதால் அவனே வகுத்ததைப் போலவே விளங்கியது.

3080. மாறுபாட்டில்லாத நிறைந்த வளத்தை அளிக்கும் சீகாழிப் பதியில் திருமணத்தை மேற்கொள்ளும் திருநாளின் முன்னாளில், அந்தணர் கூட்டமும், திருநீறு அணிந்த தொண்டர்களும் கூடி, ஒப்பில்லாத பிள்ளையாருக்குக் கங்கையைத் தலையில் குடிய இறைவரின் அருள் பொருந்திய திருக்காப்பு நாணை அணிபவராகி,

3081. வேத வாய்மையில் கூறும் விதிகள் இதனால் விளங்கவும் கடல் சூழ்ந்த உலக நடைமுறை ஒழுக்கங்கள் மிசவும், அன்புமிக்க திருத்தொண்டர்களும் வேதியர்களும் அழகான மங்கையர்களும் ஆடவரும் கூடிப் பொன்னால் ஆன காப்புநாணை நகர்வலம் வருமாறு செய்தனர்.

68 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3082 நகர்வ லஞ்செய்து புகுந்தபின் நவமணி அணிந்த
புகரில் சித்திர விதானமண் டபத்தினிற் பொலியப்
பகரும் வைதிக விதிச்சமா வர்த்தனப் பான்மை
திகழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.
- 3083 செம்பொ னின்பரி கலத்தினிற் செந்நெல்வெண்
பரப்பின்
வம்ப ணிந்தநீள் மாலைகூழ் மருங்குற அமைத்த
அம்பொள் வாசநீர்ப் பொற்குடம் அரசிலை
தருப்பை
பம்பு நீள்குடர் மணிவிளக் கொளிர்தரும் பரப்பில்
- 3084 நாத மங்கல முழக்கொடு நற்றவ முனிவர்
வேத கீதமும் வீம்மிட விரைகமழ் வாசப்
போது சாந்தணி பூந்துகில் புனைந்தபுண்
ணியம்போல்
மீது பூஞ்சய னத்திருந் தவார்முன்பு மேவி.
- 3085 ஆர்வம் மிக்கெழும் அன்பினால் மலரயன் அனைய
சீர்ம றைத்தொழிற் சடங்குசெய் திருந்துநூல்
முனிவர்
பார்வ ழிப்பட வரும்இரு வினைகளின் பந்தச்
சார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநாண்
சாத்த.
- 3086 கண்ட மாந்தர்கள் கடிமணங் காணவந் தணைவார்
கொண்ட வல்வினை யாப்பவிழ் கொள்கைய வான
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமும் மலர்ந்தன சுருதி
மண்டு மாமறைக் குலமெழுந் தார்த்தன மகிழ்ந்தே.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 69

3082. காப்புநாணை நகர்வலம் வரச்செய்து புகுந்த பின்பு, நவமணிகளால் ஆன குற்றம் இல்லாத ஒவியங்களால் மேற்கட்டி அமைக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் விளங்குமாறு. நூல்களால் எடுத்துக் கூறப்படும் வைதிக விதிகளின்படி சமாவர்த்தனமாகிய தன்மை விளங்கும்படி சிறந்த ஞானசம்பந்தரின் திருமுன்பு வந்து சேர்ந்தனர்.

3083. செம்பொன்னால் ஆன தட்டில் செந்நெல்லால் ஆன வெண்பரப்பின் மீது மணம் பொருந்திய நீண்ட மாலைகள் இரண்டு பக்கங்களிலும் சூழ அமைக்கப்பட்ட மணமுடைய நீர் நிறைந்த பொன் குடமும் அரசிலையும் தருப்பையும் பரவிய நீண்ட ஒளியுடைய அழகான விளக்கும் பொருந்திய பரப்பில்,

3084. வாத்தியங்களின் ஒலியால் ஆன மங்கல முழக்கத்துடனே நல்ல தவ முனிவர்களின் வேதகீத ஒலியும் நிறைய, நறுமணம் வீசும் மலர்களும் சாந்தும் அணிகளும், அழகான ஆடையும் புனைந்த புண்ணியம் போல் அழகிய மலர் அமளி மீது வீற்றிருந்த பிள்ளையாரின் திருமுன்பு அடைந்து,

3085. ஆர்வம் மிகுந்து எழுவதால் ஆன அன்பால், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகனைப் போன்ற சிறந்த மறைவிதித் தொழில் செய்யும் சடங்குகளைத் செய்யும் நூல்வல்ல வேதியர்கள், உலகில் பிறவி எடுக்க வரும் இருவினைகளின் சார்பை நீக்குபவரான ஞானசம்பந்தரின் திருக்கையில் காப்புநாணைக் கட்ட,

3086. காப்பு நாணைக் கட்டியதைப் பார்த்தவர்களும் மணத்தைக் காண்பதற்காக வந்தவர்களும் பற்றிய வலிய கட்டை அவிழ்த்து நீக்கும் கொள்கையுடைய தொண்டர்களும் என்னும் இவர்களின் உள்ளமும் முகங்களும் மலர்ச்சி பெற்றன. சுருதிகள் நிறைந்த மறைக்குலங்கள் மகிழ்ச்சி பெற்று மேல் ஓங்கி ஒலித்தன.

70 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3087 நிரந்த கங்குலின் நிதிமழை விதிமுறை எவர்க்கும்
புரந்த ஞானசம் பந்தர்தாம் புன்னெறிச் சமய
அரந்தை வல்லிருள் அகலவந் தவதரித் தாற்போல்
பரந்த பேரிருள் துரந்துவந் தெழுந்தனன்
பகலோன்.

3088 அஞ்சி னைச்சுரும் பறைபொழிற் சண்பைஆண்
டகையார்
தஞ்சி வத்திரு மணஞ்செயத் தவஞ்செய்நாள்
என்று
மஞ்ச னத்தொழில் புரிந்தென மாசிருள் கழுவிச்
செஞ்சு டர்க்கதிர்ப் பேரணி அணிந்தன திசைகள்.

3089 பரம்பு தம்வயின் எங்கணும் உள்ளபல் வளங்கள்
நிரம்ப முன்கொணர்ந் தெண்டிசை யவந்நெருங்
குதலால்
தரங்க டந்தவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தின்
வரம்பில் தன்பயன் காட்டுவ தொத்தது வையம்.

3090 நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணஎழுச் சியின்முழக் கெவனத்
துங்க வெண்டிரைச் சுரிவளை ஆர்ப்பொடு குழந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குடன் எழுந்தது புணரி.

3091 அளக்கர் ஏழுமொன் றாமெனும் பெருமைஎல்
வுலகும்
விளக்கு மாமண விழாவுடன் விரைந்துசெல்
வனபோல்
துளக்கில் வேதியர் ஆகுதி தொடங்கிடா முன்னம்
வளர்க்கும் வேதியில் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது
வன்னி.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 71

3087. பரவிய இரவில் வேத விதி முறைப்படி நிதி மழையாகப் பொழிந்து அருளிய ஞானசம்பந்தர் முன் புண்மையான நெறிகளான புறச்சமயங்களின் துன்பம் தரும் வலிய இருள் நீங்க வந்து தோன்றினாற்போல் பரந்த பேரிருளை நீக்கிக் கதிரவன் தோன்றினான்.

3088. அழகான வண்டுகள் இசைபாடும் பொழில்கள் சூழ்ந்த சீகாழியின் ஆண் தகையரான ஞானசம்பந்தர், சிவத் திருமணம் செய்தற்கிடமாகத் தவம் செய்யப் பெறும் நாள் இது என்று எண்ணித் திருமஞ்சனத் தொழிலைச் செய்தல் போல் மாசுடைய இருளைக் கழுவி நீக்கிப் பகலோனது செஞ்சுடரான கதிர்களின் பேரணியினைத் திசைகள் பூண்டு கொண்டன.

3089. பெருகிய தங்களிடத்தில் எவ்வெவ்விடங்களிலும் உள்ள பல வளங்களையும் மிகுதிப்பட முன்னே கொணர்ந்து எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ளவர்கள் நெருங்கி வந்து கூடியதால், ஒப்பில்லாதவரான ஞானசம்பந்தரின் திருமணத்தில், அளவற்ற தன் பயனை நிலம் எடுத்துக் காட்டுவது போல் விளங்கியது.

3090. அடியவரான எங்களின் வாழ்வே உருக்கொண்டு வந்தது போல் வரும் திருஞானசம்பந்தரின் மங்கலமான திருமண எழுச்சியில் மங்கல வாத்தியங்களின் ஒலிபோல், பெரிய வெண்மையான அலைகளுடன் சங்குகளின் சத்தத்துடன் சூழ்ந்து மேன் மேல் எழும் பெரிய ஒலியான முழக்கத்துடனே கடல் எழுந்தது.

3091. கடல்கள் ஏழும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து எழுந்தன. என்ற பெருமை கொண்டு எல்லா உலகங்களையும் விளங்கிடச் செய்கின்ற திருமண நிகழ்ச்சியான விழாவுடனே, தாமும் கூடிப் பயன் பெறும் பொருட்டு விரைவாகச் செல்ல ஒருப்பட்டு எழுபவை போன்று, அசைவில்லாத ஒழுக்கத்தையுடைய வேதியர்கள் ஆகுதியைத் தொடங்குவதற்கு முன்னம், மூன்று தீவளர்வதற்கு இடமான வேதிகைகளில் தியானது வலம் சுழித்து எழுந்தது.

72 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3092 சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமெய் தரித்துக்
கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனுங் கண்டிகை பூண்டு
சிந்தை தூயஅன் பர்களுடன் திருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந் தெழுந்தது
மருத்து.

3093 எண்டி சைத்திறத் தியாவரும் புகலிவந் தெய்தி
மண்டும் அத்திரு மணஎழுச் சியின் அணிவாய்ப்பக்
கொண்ட வெண்ணிறக் குருஉச்சுடர்க்கொண்டல்கள்
என்ன
வெண்து கிற்கொடி நிரைத்தது போன்றது விசும்பு.

3094 ஏல இந்நலம் யாவையும் எழுச்சிமுன் காட்டும்
காலை செய்வினை முற்றிய கவுணியர் பெருமாண்
மூல மாகிய தோணிமேல் முதல்வரை வணங்கிச்
சீல மார்திரு வருளினால் மணத்தின்மேற்
செல்வார்.

3095 காழி மாநகர் வேதியர் குழாத்தொடுங் கலந்து
குழும் அன்பர்கள் ஏனையோர் துதைந்துமுன்
செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட வளம்பதி வணங்கி
நீழல் வெண்சுடர் நித்திலச் சிவிகைமேற்
கொண்டார்.

3096 யான வாகனம் ஏறுவார் யாருமேற் கொள்ளக்
கான மாகிய தொங்கல்பிச் சம்குடை கவரி
மேல்நெ ருங்கிட விசும்பினும் நிலத்தினும் எழுந்த
வான துந்துபி முழக்குடன் மங்கல இயங்கள்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 73

3092. அழகான மெல்லிய பூந்தாதுக்களான திருநீற்றை மெய்யில் தாங்கிக் கொண்டு, கூட்டமாகப் பொருந்தும் வண்டுகளின் வரிசையான உருத்திராட்சமாலைகளைப் பூண்டு, உள்ளம் தூய்மையான அன்பர்களுடன்கூடித் திருமண எழுச்சியில் கலந்து செல்ல மென்மையான வேகத்தினால் பூமணங்களைச் சுமந்த வண்ணம் காற்று வந்தது.

3093. எட்டுத் திசைகளின் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற எல்லாத் திறத்தவரும் சீகாழியில் வந்து கூடி நெருங்கி எழுந்த அத்திருமண நிகழ்ச்சியில் அழகு பொருந்தும்படி, மேற்கொண்டு தூக்கி எடுத்த வெண்ணிறம் பொருந்திய ஒளியுடைய பெருவெண் மேகங்களாகிய வெண்மையான துணியால் ஆன கொடிகளை வரிசையாய் அமைத்தாற் போன்று வானம் விளங்கியது.

3094. பொருந்துமாறு இந்நன்மைகள் யாவும் திருமண எழுச்சியின் முன் காட்டுகின்ற காலையில், செய்யும் கடப்பாட்டை முடித்தருளிய கவுணியர் தலைவரான ஞான சம்பந்தர், மூலமான திருத்தோணியின்மேல் உள்ள இறைவரை வணங்கி செம்மையான திருவருள் பெற்றவராய்த் திருமணத்தை மேற்கொண்டு செல்வராகி,

3095. சீகாழிப் பதியின் அந்தணர் கூட்டத்துடன் கலந்து சுற்றிச் சூழ்ந்த அன்பர்களும் மற்றவர்களும் நெருங்கி முன்னே செல்லச் சென்று வாழ்வு தரும் பெருமறைகள் முழங்க வளம் வாய்ந்த சீகாழிப் பதியினை வணங்கி ஒளிமிக்க வெண்மையான சுடரையுடைய முத்துச்சிவிகையின் மேல் எழுந்தருளி அமர்ந்தார்.

3096. அவரவர்க்குரிய வாகனங்களில் அமர்ந்து செல்பவர்கள் அவ்வற்றில் ஏறி அமர, காட்டைப் போன்ற தொங்கல்களும், நீலிக் குஞ்சங்களும், குடைகளும், கவரிகளும், மேலே நெருங்கவும், வானத்திலும் நிலத்திலுமாக முறையே தேவதுந்துபி ஒளியுடன் மங்கல இன்னியங்களின் ஒளியும் ஒருங்கே எழுந்தன.

74 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3097 சங்கொடு தாரை சின்னந் தனிப்பெருங் காளம்
தாளம்
வங்கியம் ஏனை மற்று மலர்துளைக் கருவி எல்லாம்
பொங்கிய ஒலியின் ஒங்கிப் பூசுரர் வேத கீதம்
எங்கனும் எழுந்து மல்கத் திருமணம் எழுந்த
தன்றே.

3098 கோதையர் குழல்கும் வண்டின் குழாத்தொலி ஒரு
பால் கோல
வேதியர் வேத வாய்மை மிகுமொலி ஒருபால்
மிக்க
ஏதமில் வீபஞ்சி வீணை யாமொலி ஒருபால்
ஏத்தும்
நாதமங் கலங்கள் கீத நயப்பொலி ஒருபா லாக.

3099 விண்ணான விழுங்க மிக்க வெண் றுகிற் பதாகை
வெள்ளம்
கண்வெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி கவரிக் காணம்
மண்ணிய மணிப்பூண் நீடும் அரிசனம் மலிந்த
பொற்பின்
எண்ணிலா வண்ணத் தூசின் பொதிப்பரப்
பெங்கும் நண்ண

3100 சிகையொடு மான்தோல் தாங்குங் கிடையுமா
சானுஞ் செல்வார்
புகைவிடும் வேள்விச் செந்தீ இல்லுடன் கொண்டு
போவார்
தகைவிலா விருப்பின் மிக்க பதிகங்கள் விளம்பிச்
சார்வார்
வகையறு பகையுஞ் செற்ற மாதவர் இயல்பின்
மல்க.

3101 அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ்
சாரும்
நெறிவழி நின்ற வேடம் நீடிய தவத்தி னுள்ளோர்
மறுவறு மனத்தில் அன்பின் வழியினால் வந்த
யோகக்
குறிநிலை பெற்ற தொண்டர் குழாங்குழா
மாகி ஏக.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 75

3097. சங்கினைனாடு தாரை, சின்னம், ஒப்பற்ற பெரிய எக்காளம், தாளம், குழல் என்ற இவை போன்ற நாதம் உண்டாகின்ற கருவிகள் எல்லாமும், மேல் எழுந்த ஒலியினால் ஒங்கி, அந்தணர்களின் வேத கீதங்களின் ஒலியுடன் பொருந்தி எங்கும் பெருக, திருமணமானது அன்றே எழுச்சி பெற்றுச் சென்றது.

3098. மங்கையரின் கூந்தலைச் சூழ்ந்து வண்டுக் கூட்டங்களின் ஒலி ஒரு பக்கத்திலும், அழகிய மறையவர் ஓதும் வேத வாய்மை மிகும் ஒலி ஒரு பக்கத்திலும், குற்றம் இல்லாத மிக்க வீணையும் யாழுமான இவற்றின் ஒலி ஒரு பக்கத்திலும். துதிக்கும் நாதத்துடன் கூடிய மங்கலங்களைக் கீதமாய்ப்பாடும் இனிமையான ஒலி ஒரு பக்கத்திலும்,

3099. மிக்க வெண் துகில் கொடிகளின் கூட்டம் வானவெளியை மறைக்கவும், மிக்க ஒளி வீசும் சாமரைகளின் கூட்டம் சுண்கள் கூசவும் விளங்கும் மணிகளையுடைய அணிகளும், நீடும் மஞ்சள் நிறம் மிக்க அழகிய அளவற்ற துணிப் பொதிகளின் கூட்டமும் எங்கும் பொருந்த,

3100. பஞ்ச சிகை கொண்ட தோற்றத்துடன் கரிய மான் தோலைப் பூணூலில் கொண்ட வேதம் ஓதும் சிறுவர்களும் உபாத்தியாயருமாகக் கூடிச் செல்லவும், ஓம்பு புகைவிடும் வேள்விச் செந்தீயினைத் தம் தம் மனைவியருடனே கொண்டு அந்தணர் செல்லவும், தடுக்க இயலாத விருப்பத்துடன் பெருமையால் சிறந்த திருப்பதிகங்களை ஓதிக் கொண்டு ஓதுவார் போகவும், ஆறு வகையான புகைகளையும் அறுத்தவர்கள் தம் தம் இயல்புடனே நெருங்கவும்.

3101. ஆறு வகையாக உள்ள சைவ உட்சமயங்களில் எண்ணில்லாத விரதங்களைச் சேர்ந்த ஒழுக்க வழிகளிலே உரிய வேடங்களால் நீடிய தவத்தில் நின்றவர்களும் குற்றமற்ற மனத்துடன் அன்பின் வழியினால் சிவயோகக்குறியில் நிலை பெற்றவர்களும் கூட்டம் கூட்டமாகப் போகவும்.

76 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3102 விஞ்சையர் இயக்கர் சித்தர் கின்னரர் மிடைந்த
தேவர்
அஞ்சன நாட்ட ஈட்டத் தரம்பையர் உடனா
யுள்ளோர்
தஞ்சுடர் விமான மேறித் தழைந்தஆ தரவி
னோடு
மஞ்சறை விசும்பின் மீது மணஅணி காணச்
சென்றார்.
- 3103 மற்றிவர் மிடைந்து செல்லும் மங்கல வனப்பின்
காட்சி
முற்றஇத் தலத்தி னுள்ளோர் மொய்த்துடன்
படரும்போதில்
அற்புத நிகழ்ச்சி எய்த அணைதலால் மணமேற்
செல்லும்
பொற்பமை மணத்தின் சாயை போன்றுமுன்
பொலியச்செல்ல.
- 3104 தவஅர சாள் உய்க்குந் தனிக்குடை நிழற்றச் சாரும்
பவம்அறுத் தாள வல்லார் பாதம்உள் ளத்துக்
கொண்டு
புவனங்கள் வாழ வந்த பூந்தராய் வேந்தர் போந்து
சிவனமர்ந் துறையும் நல்லூர்த் திருப்பெரு
மணத்தைச் சேர்ந்தார்.
- 3105 பெருமணக் கோயில் உள்ளார் மங்கலம் பெருகு
மாற்றால்
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழிஎதிர் கொள்ளச்
சென்று
திருமணம் புணர எய்தும் சிரபுரச் செம்ம லார்தாம்
இருள்மறைத் திலங்கு கண்டத் திறைவர்தங்
கோயில் புக்கார்.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 77

3102. வித்தியாதரர்களும் இயக்கர்களும் சித்தர்களும் கின்னரர்களும் நெருங்கிய தேவர்களும் மை பூசப் பெற்ற கூட்டமான அரம்பையர்களுடன் உள்ளவர்களும் தங்கள் தங்களுக்கடைய ஒளி பொருந்திய வான விமானங்களில் ஏறிக் கொண்டு மேன் மேல் மிக்க ஆசையுடன் மேகங்கள் தவழும் வான் வழியாகத் திருமண நிகழ்ச்சியைக் காண்பதற்காகச் சென்றனர்.

3103. இவ்வாறு தேவர்கள் நெருங்கிச் செல்கின்ற மங்கலமான அழகிய காட்சி, இம்மண்ணுலகத்தவர் யாவரும் நெருங்கிக் கூடித் திருமண எழுச்சியில் செல்லும்போது அற்புதமான தன்மை பொருந்த மேலே உடன் செல்வதால், மண எழுச்சியின் மீது செல்கின்ற அழகு மிக்க ஒரு மண எழுச்சியின் நிழலைப் போல விளங்குமாறு செல்ல,

3104. தவ அரகை ஆட்சி செய்வதற்குப் பிடித்தலைப் போன்று ஒப்பில்லாத முத்துக் குடைகள் மேலே நிழல் செய்யச், சாரும் பிறவியை அறுத்து ஆட்கொள்ள வல்ல இறைவரின் திருவடிகளைத் தம் திருவுள்ளத்தில் வைத்துக் கொண்டவராய், உலகங்கள் எல்லாம் வாழ்வடையும் பொருட்டு வந்து தோன்றிய சீகாழித் தலைவரான ஞான சம்பந்தர் சென்றருளிச் சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்த ருளிய திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தை அடைந்தார்.

3105. திருநல்லூர் பெரு மணத்தில் உள்ள கோயிலில் உள்ள தொண்டர்கள் மங்கலம் மிக்குப் பெருகுமாறு, இனி நிகழ உள்ள திருமணத்தின் முன், வழியிலே வந்து எதிர் கொள்ளத் திருமணம் செய்து கொள்ள வருகின்ற ஞான சம்பந்தர் சென்று, கரிய நஞ்சு தன்னுள் விளங்கும் கழுத் தையுடைய இறைவரின் கோயிலுள் புகுந்தார்.

78 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3106 நாதரைப் பணிந்து போற்றி நற்பொருட் பதிகம்
பாடிக்
காதல்மெய் யருள்முன் பெற்றுக் கவுணியர்
தலைவர் போந்து
வேதியர் வதுவைக் கோலம் புணைந்திட வேண்டும்
என்னப்
பூதநா யகர்தங் கோயில் புறந்தொரு மடத்திற்
புக்கார்.

3107 பொற்குடம் நிறைந்த வாசப் புனிதமஞ் சனநீ
ராட்டி
விற்பொலி வெண்பட் டாடை மேதக விளங்கச்
சாத்தி
நற்றிரு உத்த ரீய நறுந்துகில் சாத்தி நானப்
பற்பல கலவைச் சாந்தம் பான்மையின் அணிந்த
பின்னர்.

3108 திருவடி மலர்மேற் பூத்த செழுநகைச் சோதி என்ன
மருவிய தரளக் கோவை மணிச்சரி அணையச்
சாத்தி
விரிசுடர்ப் பரட்டின் மீது விளங்குபொற் சாட்டிற்
கோத்த
பெருகோளி முத்தின் தாமம் பிறங்கிய தொங்கல்
சாத்தி.

3109. தண்சுடர்ப் பரிய முத்துத் தமனிய நாணிற்
கோத்த
கண்கவர் கோவைப் பத்திக் கதிர்க்கடி சூத்தி
ரத்தை
வெண்சுடர்த் தரள மாலை விரிசுடர்க் கொடுக்கின்
மீது
வண்டிரு அரையின் நீடு வுணப்பொளி வளரச்
சாத்தி.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 79

3106. அக்கோயிலில் உள்ள இறைவரைப் பணிந்து போற்றி, நல்ல பொருள் பொதிந்த பதிகத்தைப் பாடிப் பெரு விசுவப்பத்தை விளைக்கின்ற இறைவரின் மெய்யருளை முன் பெற்றவராய்க் கவுணியர் தலைவரான பிள்ளையார் வெளியே வந்தார். அப்போது மறையவர்கள் திருமணக் கோலத்தைக் கொள்ள வேண்டும் என வேண்டிக் கொள்ள அதை அவர் செவியேற்றுப் பூதகணங்களின் தலைவரான இறைவரின் கோயில் பக்கத்தே உள்ள ஒரு மடத்தினுள் புகுந்தார்.

3107. பொன் குடத்தில் நிறைந்த மணமுடைய புனிதமான மஞ்சனநீரால் ஞானசம்பந்தரை நீராட்டி, ஒளி வீளங்கும் வெண்மையான பட்டாடையை அழகு பெற உடுத்தி, நல்ல உத்தரீயமான நறுமணத் துகிலையும் உடுத்தி, மணம் கமழும் கத்தூரியுடன் 'பல பொருட்களைக் கூட்டி அமைத்த சாந்தத்தைப் பண்பு அமையச் சாத்திய பின்னர்.

3108. திருவடி மலர்களின் மீது பூத்த செவ்விய விளக்கின் சோதி போன்று பொருந்திய முத்துக் கோவை களையுடைய மணி வளையை அங்குப் பொருந்தச் சாத்தி, விரிகின்ற ஒளியுடைய பரடுகளின் மேல் விளங்கிய பொன் கம்பியில் கோத்த பெருகும் ஒளியுடைய முத்து மாலையில் விளங்கும் குஞ்சத்தைச் சாத்தி.

3109. குளிர்ந்த ஒளி வீசுகின்ற பெரிய முத்துக்களைப் பொன் கயிற்றில் கோத்த, பார்ப்பவரின் கண்களைக் கவரத் தக்க கோவை வரிசையையுடைய ஒளி கொண்ட அரை ஞாணை, வெண்ணிற ஒளி வீசும்முத்து மாலை விரிந்த கடர்விடும் கச்சத்தின் மீது வளமை வாய்ந்த அரையில் மிக்க அழகுடனே ஒளிவிளங்க அணிந்து,

3110 ஒளிகதிர்த் தரளக் கோவை உதரபந் தனத்தின்
 மீது
 தளிரொளி துளும்பு முத்தின் சன்னவீ ரத்தைச்
 சாத்திக்
 குளிரநில வெறிக்கு முத்தின் பூணூல் கோவை
 சாத்தி
 நளிர்கதிர் முத்து மாலை நகுசுடர் ஆரஞ் சாத்தி.

3111. வாஸ்விடு வயிரக் கட்டு மணிவிரல் ஆழி சாத்தித்
 தானூறு தடக்கை முத்தின் தண்டையும் சரியும்
 சாத்தி
 நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர்
 வடமுஞ் சாத்தித்
 தோள்வளைத் தரளப் பைம்பூண் சுந்தரத்தோள்
 மேல்சாத்தி.

3112 திருக்கமுத் தாரந் தெய்வக் கண்டிகை மாலை
 சேரப்
 பருத்தமுத் தொழுங்கு கோத்த படரொளி
 வடமுஞ் சாத்திப்
 பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார்
 காதில்
 வருக்கவெண் டரளக் கொத்தின் வடிக்குழை
 விளங்கச் சாத்தி.

3113 நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி நிறைதிரு நெற்றி
 மீது
 மேற்பட விரிந்த சோதி வெண்சுடர் எழுந்த
 தென்னப்
 பாற்படு முத்தின் பாரப் பனிச்சுடர்த் திரணை
 சாத்தி
 ஏற்பவைத் தணிந்த முத்தின் எழில்வளர்மகுடஞ்
 சேர்த்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 81

3110. ஒளியையுடைய முத்துக் கோவைகளாலான அரைப்பட்டிகையின் மீது தளிர்க்கும் ஒளி மிகும் சன்ன வீரத்தைச் சாத்தி, குளிர்ந்த முத்து ஒளி வீசும் முத்துக் கோவையால் ஆன பூண் நூலை அணிந்து குளிர்ந்த கதிர்களையுடைய முத்து மாலையான ஆரத்தைச் சாத்தி,

(சன்ன வீரம் — வெற்றி மாலை.)

3111. ஒளிவீசும் வயிரக்கட்டுக் கொண்ட விரல் மோ திரத்தை அணிந்து முழந்தாள் வரையும் நீண்ட வன்மையான கையில் முத்தால் ஆன தன்மையை யும் கைச்சிரியையும் அணிந்து நீண்ட ஒளி கொண்ட முழங்கைப் பொட்டுடன் வரிசையாய் ஒளிவீசும் மணிவடங்களையும் சாத்தி, தோள் வளையான முத்தால் ஆன அழகிய அணியைத் தோள்மீது சாத்தி,

3112. தெய்வத் தன்மை கொண்ட உருத்திராக்க மாலையுடன் சேருமாறு கழுத்தில் அணியும் ஆரமாய்ப் பெரிய முத்துக்களை ஒழுங்காய்க் கோத்த படரும் ஒளியுடைய வடத்தையும் சாத்தி மிக்க அழகோடும் உரிய இலக்கணம் அமைந்த திருப் பொருந்திய காதில், நற்சாதி முத்துக்களால் ஆன மகரகுண்டலத்தை விளங்க சாத்தி,

3113. திருநீற்றின் ஒளி தழைத்துப் பெருகும் நெற்றியின் மீது, விரிந்த சோதியின் வெண்மையான கடரானது மேல் எழுந்ததைப் போன்று நல்ல தன்மையுடைய முத்தால் ஆன குளிர்ந்த ஒளி விடும் திரணையை அணிந்து, பொருந்துமாறு வைத்து அழகு படுத்திய முத்தால் ஆன அழகு மிக்க மகுடத்தைச் சாத்தினர்.

82 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3114 இவ்வகை நம்மை யாளும் ஏர்வளர் தெய்வக் கோலம்
கைவ்வினை மறையோர் செய்யக் கடிகொள்செங்
கமலத்தாதின
செவ்விரீள் தாம மார்பர் திருவடை யாள மாலை
எவ்வுல கோரும் ஏத்தத் தொழுதுதாம் எடுத்துப்
பூண்டார்.
- 3115 அழகினுக் கணியாம் வெண்ணீ றஞ்செழுத்
தோதிச்சாத்திப்
பழகிய அன்பர் சூழப் படரொளி மறுகில் எய்தி
மழவிடை மேலோர் தம்மை மனங்கொள வணங்கி
வந்து
முழவொலி எடுப்ப முத்தின் சிலிகைமேற் கொண்ட
போது.
- 3116 எழுந்தன சங்க நாதம் இயம்பின இயங்கள் எங்கும்
பொழிந்தன விசும்பில் விண்ணோர் கற்பூரப்
புதுப்பூ மாரி
தொழுந்தகை முனிவர் தொண்டர் சுருதியின்
வாழ்த்துப் பொங்கி
வழிந்தன திசைகள் மீது மலர்ந்தன உலகம்
எல்லாம்.
- 3117 படர்பெருந் தொங்கல் பிச்சம் பைங்கதிர்ப்
பீலிப் பந்தர்
அடர்புனை செம்பொற்பார்ண்டில் அணிதுகிற்
சதுக்கம் மல்கக்
கடலின்மீ தெழுந்து நிற்குங் கதிர்நிறை மதியம்
போல
வடநிறை அணிந்த முத்தின் மணிக்குடை
நிழற்றவந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 83

3114. இவ்வாறு நம்மை ஆட்கொள்கின்ற அழகு மிக்க தெய்வத் தன்மை கொண்ட மணக் கோலத்தை அத்தொழிலில் வல்ல அந்தணர் செய்தனர். மணம் பொருந்திய செந்தாமரைத் தாதுக்களையுடைய புதியதாய் மலர்ந்த நீண்ட மாலையை அணிந்த மார்பரான ஞான சம்பந்தர், திரு அடையாள மாலையான உருத்திராக்க மாலையை எல்லா வுலகத்தவரும் துதிக்குமாறு வணங்கித் தாமே எடுத்து அணிந்து கொண்டார்.

3115. அழகுக்கு அழகு செய்கின்ற திருவெண்ணிறைப், பஞ்சாட்சரத்தை ஒதி அணிந்து கொண்டு பழகிய அன்பர்கள் குழ்ந்து வர ஒளியுடைய தெருவில் வந்து இளமையான காளையையுடைய சிவபெருமானை மனமார வணங்கி முழவுகள் ஒலிக்க முத்துச் சிலிகை மீது அமர்ந்து வந்த போது,

3116. எழுந்தன சங்குகள் ஒலி! ஒலித்தன இனிய வாத்தியங்களின் ஒலி! வானத்திலிருந்து தேவர்கள் கற்பகப் பூமழையைப் பொழிந்தனர். தொழுந் தகுதியுடைய முனிவர்களும் தொண்டர்களும் எடுத்தோதும் வேத வாழ்த்தொலிகள் மேல்மேல் எழுந்து எல்லாத் திக்குகளிலும் பரவின. உலகம் மகிழ்ந்தது.

3117. பரந்த பெரிய குஞ்சங்களும் பிச்சங்களும் பச்சை நிறமுடைய பீலியால் அமைந்த கூட்டங்களும், நெருக்கமாய் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட பொன் தகட்டால் ஆன வட்ட அமைப்புடைய அழகிய துணிகளால் அமைந்த மேற்கட்டிகளும் அந்ருங்கக் கடல் மீது வந்து தோன்றும் கலைகள் நிறைந்த சந்திரன் போல் முத்து வடங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்ட முத்துக்குடை மேலே நிழல் செய்ய ஞானசம்பந்தர் வந்தருளினார்.

84 || திருத்தொண்டர் புராணம்

3118 சீரணி தெருவி னூடு திருமணஞ் செல்ல முத்தின்
ஏரணி காளம் சின்னம் இலங்கொளித் தாரை
எல்லாம்
பேரொலி பெருக முன்னே பிடித்தன மறைக
ளோடு
தாரணி உய்ய ஞான சம்பந்தன் வந்தான் என்று.

3119 மண்ணினுக் கிடுக்கண் தீர வந்தவர் திருநா மங்கள்
எண்ணில பலவும் ஏத்திச் சின்னங்கள் எழுந்த
போதல்
அண்ணலார் வதுவை செய்ய அலங்கரித் தணையப்
பெற்ற
புண்ணிய மறையோர் மாட மங்கலம் பொழிந்து
பொங்க.

3120 முற்றுமெய்ஞ் ஞானம் பெற்ற மூர்த்தியார் செங்கை
பற்ற
நற்பெருந் தவத்தின் நீர்மை நலம்படைத் தெழுந்த
தெய்வக்
கற்பகப் பூங்கொம் பன்னார் தம்மையுங் காப்புச்
சேர்த்துப்
பொற்புறு சடங்கு முன்னர்ப் பரிவுடன் செய்த
வேலை.

3121 செம்பொன்செய் வாசிச் சூட்டுத் திருமணிப்
புனைபூண் செல்வப்
பைம்பொனின் மாலை வேய்ந்த பவளமென்
கொடியொப்ப பாரை
நம்பன்தன் அருளே வாழ்த்தி நல்லெழில் விளங்கச்
சூட்டி
அம்பொன்செய் தீபம் என்ன அழகலங் கரித்து
வைத்தார்.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 85

3118. அழகிய தெருவில் திருமண எழுச்சி இவ்வாறு எழுந்து செல்ல முத்தால் ஆன அழகுடைய எக்காளமும் திருச்சின்னமும் ஒளியுடைய தாரையும் என்னும் இவையெல்லாம் “வேதங்களுடன் வந்துஉய்யும் பொருட்டுத் திருஞான சம்பந்தர் வந்தார்” என எடுத்துச் சொல்லிப் பேரொலி முன்னே பெருகுமாறு ஊதின.

3119. இவ்வுலகத்தில் வாழ்பவரின் துன்பம் நீங்க வந்து தோன்றியருளிய ஞானசம்பந்தரின் திருநாமங்கள் அளவில்லாத பலவற்றையும் எடுத்து ஏத்தித் துதித்துத், திருச்சின்னங்கள் கூறி எழுந்த அச்சமயத்தில், ஞானசம்பந்தர் திருமணம் செய்தற்காக அலங்காரம் செய்து வந்து சேரும் பேறு பெற்ற புண்ணிய அந்தணர் நம்பாண்டாரது திருமாளிகையில் மங்கலங்கள் மிகுந்து மேல் ஓங்கின.

3120 முற்றிய மெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய ஞானசம்பந்தரின் சிவந்த திருக்கையைப் பிடிக்க நல்ல பெரிய தவத்தன்மையால் ஆன நலங்களை எல்லாம் கொண்டு எழுந்த தெய்வக் கற்பகப் பூங்கொம்பு போன்ற அம்மையாரையும் காப்பு அணிந்து அழகிய சங்கற்பம் முதலான சடங்குகளை முன்னர் விருப்பத்துடன் செய்த போது,

3121. செம்பொன்னால் ஆன நெற்றி மாலையையும், அழகிய மணிகள் பதித்த தொழிற்பாட்டையுடைய அணிகளையும், செல்வம் பொருந்திய பொன் அரிமாலையையும் வரிசைப் பெறச் சூட்டிய மெல்லிய பவளக் கொடியைப் போன்ற அம்மையாரை, இறைவரின் அருளையே வாழ்த்தி நல்ல அழகு விளங்க அலங்காரம் செய்து, அழகிய பொன்னால் ஆன விளக்கைப் போல் அழகையே அலங்கரித்தாற் போன்று அலங்கரித்தனர்.

86 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3122 மாமறை மைந்த ரெல்லாம் மணத்தெதிர் சென்று
மன்னும்
தூமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணந் தொகுநவ மணியும்
வீசத்
தாமரை மலரோன் போல்வார் அரகிலை தருப்பை
தோய்ந்த
காமர்பொற் கலச நன்னீர் இருக்குடன் கலந்து
வீச.

3123 விண்ணவர் மலரின் மாநி விசும்பொளி தழைப்ப
வீச
மண்ணகம் நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதமும் வீசக்
கண்ணொளி விளக்கம் மிக்கார் காமர்தோ
ரணங்க ளுந்
புண்ணிய விளைவு போல்வார் பூம்பந்தர்முன்பு
சார்ந்தார்.

3124 பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன்
முழங்கி ஆர்ப்ப
மன்னிய தரளப் பத்தி வளர்மணிச் சிவிகை
நின்றும்
பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம் பரந்தபா வாடை
மீது
முன்னிழிந் தருவி வந்தார் மூவுல குய்ய வந்தார்.

3125 மறைக்குல மனையின் வாழ்க்கை மங்கல மகளி
ரெல்லாம்
நிரைத்தநீர்ப் பொற்கு டங்கள் நிரைமணி விளக்குத்
தூபம்
நறைக்குல மலர்குழ் மாலை நறுஞ்சுடர் முளைப்
பொற் பாண்டில்
உறைப்பொலி கலவைஏந்தி உடனெதிர் ஏற்று
நின்றார்.

3122. சிறந்த அந்தண மைந்தர்கள் அனைவரும் திருமண எழுச்சியின் முன் வந்து பொருந்திய தூய்மையான மலர்களுடன் பொன் சுண்ணத்தையும் தொகுதியான நவ மணிகளையும் வீசத் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான் முகன் போன்ற அந்தணர்கள் அரசிலையும் தருப்பையும் தோய்ந்த அழகிய பொற்குட நல்ல நீரை மந்திரங்களைக் கூறித் தெளித்தனர்.

3123. தேவர்கள் மலர்மழை வானத்தே ஒளிமிகுமாறு வீச, மண்ணுலகம், நிறைந்த மணத்தையுடைய தென்றல் காற்றையும் வீச, நெருங்கிய ஒளி மிக்க அழகிய தோரணங்களிடையே போய்ப் புண்ணியத்தின் பயனைப் போன்ற சம்பந்தர் பூம்பந்தலின் முன் சேர்ந்தார்.

3124. பொன்னை அணிந்த சங்குகளின் கூட்டம் அழகுடன் முழங்கி ஒலிக்க, பொருந்திய முத்து வரிசைகள் பெருகி ஒளி செய்து விளங்கிய சிவிகையினின்றும், பல மலர்களும் மணம் கமழும் பொன் சுண்ணமும் பரவியிருந்த பாவாடையின் மேல், முன்னே இறங்கி, மூவுலகமும் உய்யும் பொருட்டுத் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர் வந்தருளினார்.

3125. அந்தணர் குலத்தவராய் இல்வாழ்வில் வாழும் மங்கலம் உடைய அந்தண மங்கையர் எல்லாம், நிறைந்த நீரையுடைய பொன்குடங்களையும், வரிசையான அழகிய விளக்குகளையும் தேனையுடைய நல்லமலர்மாலைகளையும் நல்ல ஒளியுடைய முளைப்பாலிகைகளை இட்டு வைத்த பொன் தட்டுகளையும், உறைத்ததால் விளங்கும் கலவைக் சாந்தையும் ஏந்திக் கொண்டு ஒன்றுகூடி மணமகனாரான ஞானசம்பந்தரை வரவேற்று நின்றார்கள்.

3126 ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொன் அணிமணிப் பீடந்
தன்னில்
ஓங்கிய ஞான வெள்ளம் உள்நிறைந் தெழுவு
தென்னத்
தாங்கிய முத்தின் பைம்பூண் தண்ணிலா எறிப்ப
ஏறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் பரசம யங்கள்
வீழ்த்தார்.

3127 எதிர்வர வேற்ற சாயல் இளமயி லனைய மாதர்
மதுரமங் கலமுன் னாவ வாழ்த்தொலி எடுப்ப வந்து
கதிர்மணிக் கரக வாசக் கமழ்புனல் ஒழுக்கிக் காதல்
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி மேவுநல்
வினைகள்செய்தார்.

3128 மங்கலம் பொலிய ஏந்தி மாதரார் முன்பு செல்லக்
கங்கையின் கொழுந்து செம்பொன் இமவரை
கலந்த தென்ன
அங்கவர் செம்பொன் மாடத் தாதிபூ மியினுட்
புக்கார்
எங்களை வாழ முன்னாள் ஏடுவை கையினுள்
இட்டார்.

3129 அகில்நறுந் தூபம் விம்ம அணிகிளர் மணியால்
வேய்ந்த
துகில்புனை விதான நீழல் தூமலர்த் தவிசின் மீது
நகிலணி முத்த மாலை நகைமுக மடவார் வாழ்த்த
இகலில்சீர் மறையோர் குழ இனிதின் அங் கிருந்த
வேலை.

3130 திருமகட் கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவர்
தாமும்
அருமையான் முன்செய் மெய்ம்மை அருந்தவ
மனைவி யாரும்
பெருமகிழ்ச் சியினாற் பாதம் விளக்குவார்
பிள்ளையார்முன்
உரிமையால் பெண்பால் தூநீர் உடன்எடுத்
தேந்தி வந்தார்.

3126. அங்கு முன்னமே இட்டு வைத்த செம்பொன்னால் ஆன அழகிய மணிபதித்த பீடத்தில், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒங்கிய சிவஞானப் பெருக்கானது உள்ளே நிறைந்து மேல் எழுந்து பொழிவதைப் போல் அணியாய்ப் பூண்ட முத்தால் ஆன நல்ல அணிகள் குளிர்ந்த ஒளியை வீசமாறு ஏறிப் பக்கங்களில் ஒளி பரப்பி நின்றார், பரசமயங்களை வென்ற ஞானசம்பந்தர்.

3127. எதிர் கொண்டு வரவேற்ற சாயலால் இளைய மயில் போன்ற மங்கையர் இனிய மங்கல சொற்களை முன் கொண்டு பாடிய வாழ்த்தொலி எங்கும் நிறையுமாறு வந்து, ஒளி பொருந்திய அழகான கரத்தில் உள்ள மணமுடைய நீரைத் திருமுன் வார்த்து, மிக்க விருப்பத்துடன் விதிமுறைப் படி வலமாகச் சுற்றிப் பொருந்திய நல்ல சடங்குகளைச் செய்தனர்.

3128. எங்களை வாழ்விப்பதற்காக வந்து முன்னாளில் வைகையில் ஏட்டை இட்ட பிள்ளையார், மங்கலப் பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு அந்தண மங்கையர் முன்னால் செல்ல, கங்கையின் கொழுந்து போன்ற வெள்ள ஒழுங்கு சிவந்த பொன் மலையான இமயத்தில் சேர்ந்தாற் போல், அங்கு நம்பாண்டார் நம்பிகளின் அழகான பொன் மாடத்தில் ஆதி பூமி என்ற மணவறை யுள் புகுந்தார்.

3129. மணம் மிகுந்த அகிலின் புகை மிகவும் மணம் வீச, அழகு விளங்கும் மணிகளால் இயன்ற நல்ல பட்டினால் ஆன மேற்கட்டியின் கீழ்த்தாய்மையான மலர்கள் தூவப் பட்ட ஆசனத்தின் மீது, கொங்கைகளின் மேல் முத்து மாலைகளை அணிந்த மலர்ந்த முகத்தையுடைய மங்கையர் வாழ்த்தச், சினம் முதலான புகை இல்லாத சிறப்புக் கொண்ட அந்தணர் குழ, இனிதாய் அங்கு ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளியிருந்த போது,

3130. தம் மகளை மணமகளாகக் கொண்டு கொடுக்கும் பேற்றைப் பெற்ற செழுமையான மறை முனிவரான நம்பாண்டார் நம்பிகளும், அரிப தன்மையால் முன் செய்த மெய்யான அரிய தவப் பேறுடைய மனைவியாரும், மிக்க மகிழ்வுடன் பிள்ளையாரின் பாதங்களை விளக்குபவராய் ஞானசம்பந்தரின் திருமுன்பு அந்தவுரிமையால் வெண்மையான பசும்பாலையும் தூய்மையான நீரையும் ஒருசேரக் கொண்டு வந்தனர்.

90 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3131 வந்துமுன் னெய்தித் தாமுன் செய்தமா
தவத்தின் நன்மை
நந்துநம் பாண்டார் நம்பி ஞானபோ னகர்பொற்
பாதம்
கந்தவார் குழலி னார்பொற் கரகநீர் எடுத்து
வார்ப்பப்
புந்தியால் நினைதி யானம் புரிசடை யான்என்
றுன்னி.

3132 விருப்பினால் விளக்கி மிக்க புனிதநீர் தலைமேற்
கொண்டு
பொருப்புறு மாடத் துள்ளும் புறத்துஞந் தெளித்த
பின்னர்
உருப்பொலி உதரத் துள்ளும் பூரித்தார் உவகை
பொங்கி
அருப்புறு கிளைஞர் மேலும் தெளித்தனர் ஆர்வத்
தோடும்.

3133 பெருகொளி ஞானம் உண்ட பிள்ளையார்
மலர்க்கைதன்னில்
மருவுமங் கலநீர் வாசக் கரகமுன் னேந்தி
வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் தங்குலஞ்
செப்பிஎன்றன்
அருநிதிப் பாவை யாரைப் பிள்ளையார்க்
களித்தேன் என்றார்.

3134 நற்றவக் கன்னி யாரகை ஞானசம் பந்தர்
செங்கை
பற்றுதற் குரிய பண்பிற் பழுதில்நற் பொழுது
நண்ணப்
பெற்றவ ருடன்பி றந்தார் பெருமணப் பிணையன்
னாரைச்
சுற்றமுன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டுமுன்
துன்னினார்கள்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 91

3131. ஞான சம்பந்தரின் முன் வந்து, தாம் முன்பு செய்த பெருந்தவத்தால் பெற்ற நன்மை பெருகும் நம்பாண்டார் நம்பிகள், மணம் வீசும் நீண்ட கூந்தலையுடைய மனைவியார் பொன் கரத்தில் எடுத்து வார்க்க, உள்ளத் தால் நினைக்கும் தியானத்தில், 'சடையையுடைய சிவபெருமானே இவர்' என்ற எண்ணத்துடன் ஞானப் பால் உண்டாவரது அடிகளை,

3132. விருப்புடன் விளக்கித் தூய நீரைத் தலையின் மேலே தெளித்துக் கொண்டு மலை போன்ற திருமாஸிகையினுள்ளும் வெளியேயும் தெளித்த பின்னர், அழகு மிக்க வயிற்றில் கொள்ளுமாறு மிக்க ஆசையுடன் உட்கொண்டனர். மயிர்ப் புளகாந்திதம் அடையும் உறவினர் மேலும் பெருகும் ஆசையோடு தெளித்தனர்.

3133. பெருகும் ஞான அமுது உண்ட சம்பந்தரின் தாமரை மலர் போன்ற கையில் பொருந்திய மணமுடைய நீர் நிறைந்த கமண்டலத்தை முன் ஏந்தி, அதன் மங்கல நீரை வார்ப்பவராய்த், தரும் முறையில் தம் கோத்திரத்துக்குரிய பிரவர முதலிய குலப் பெயரையும் எடுத்துக் கூறி "என் அருமையான செல்வமான பாவை போன்ற மகளாரைப் பிள்ளையாருக்குத் தந்தேன்" என்று விதிப்படி மும்முறை கூறினார்.

(கோத்திரத்தின் உட்பிரிவு 'பிரவரம்' என்பர்.)

3134. திருஞான சம்பந்தர், நல்ல தவத்தையுடைய கன்னியாரின் கையைத் தம் செங்கைபால் பிடிப்பதற்கு உரிய பண்புடைய குற்றம் இல்லாத நல்ல வேளை வந்து சேர, கன்னியைப் பெற்ற தாய் தந்தையாரும் உடன் பிறந்த சகோதரரும், பெருமையுடைய மணப் பெண்ணான மான் போன்ற கன்னியை உறவினர் முன் சூழ்ந்து போற்ற, அழைத்துக் கொண்டு மணமகனாரான ஞானசம்பந்தர் முன் கொணர்ந்தனர்.

92 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3135 ஏகமாஞ் சிவமெய்ஞ்ஞானம் இசைந்தவர் வலப்பால்
எய்தி
நாகமார் பணப்பே ரல்குல் நற்றவக்
கொழுந்தன்னாரை
மாகமார் சோதி மல்க மன்னிவீற் றிருந்த
வெள்ளை
மேகமோ டிசையும் மின்னுக் கொடியென விளங்க
வைத்தார்.
- 3136 புனிதமெய்க் கோல நீடு புகலியார் வேந்தர்
தம்மைக்
குனிசிலைப் புருவ மென்பூங் கொம்பனா ருடனே
கூட
நனிமிகக் கண்ட போதின் நல்லமங் கலங்கள் கூறி
மனிதருந் தேவ ரானார் கண்ணிமை யாது
வாழ்த்தி.
- 3137 பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொற் பவளக்காற்பந்தர்
நாப்பண்
சித்திர விதானத் தின்கீழ்ச் செழுந்திரு நீல நக்கர்
முத்தமிழ் விரகர் முன்பு முதன்மறை முறையி
னோடு
மெய்த்தநம் பெருமான் பாதம் மேவும்உள்
ளத்தாற்செய்ய.
- 3138 மறையொலி பொங்கி யோங்க மங்கல வாழ்த்து
மல்க
நிறைவளைச் செங்கை பற்ற நேரிழை யவர்முன்
அந்தப்
பொறையணி முந்நூல் மார்பர் புகரில்வெண்
பொரிகைஅட்டி.
இறைவரை ஏத்தும் வேலை எரிவலங் கொள்ள
வேண்டி.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 93

3135. ஒன்றாகும் மெய்யான சிவஞானத்தை அடைந்த ஞான சம்பந்தரின் வலப் பக்கத்தில் வந்து பார்ப்பின் படத்தைப் போன்ற அல்குல் பொருந்திய நல்ல தவத்தின் கொழுந்தைப் போன்ற கன்னியாரை, வானத்தில் நிறைந்த ஒளி பொருந்த நிலை பெற்று வீற்றிருந்த வெள்ளை மேகத்துடன் பொருந்தும் மின்னல் கொடி போன்று விளங்குமாறு அமரும்படி செய்தனர்.

3136. தூய்மையான மெய்க் கோலத்துடன் நீடிய சிகாழித்தலைவரான பிள்ளையாரை வளைந்த வில் போன்ற புருவங்களையுடைய மென்மையான பூங்கொம்பைப் போன்ற தேவியாருடன் கூட மிக்க ஆர்வத்துடன் பார்த்த போது, நல்ல மங்கலங்களைக் கூறிக் கண் இமைக்காமல் பார்த்து வாழ்த்தி வகையால், மக்களும் தேவர்கள் ஆயினர்.

3137. வரிசை பெற அழகுபடுத்தப்பட்ட பசும் பொன்னால் ஆன பவளக் கால்களையுடைய பந்தலின் நடுவில் ஒவியம் அமைந்த மேற்கட்டியின் கீழே செழுமையுடைய நீலநக்க நாயனார் ஆசிரியராய் இருந்து முத்தமிழ் வல்லுநரான பிள்ளையாரின் முன், முதன்மையான மறை நூல் விதிச் சடங்குகளை அம்முறைப்படியே மெய்ப் பொருளான நம் பெருமானின் திருவடிகளைப் பொருந்தும் உள்ளத்துடன் செய்ய,

3138. மறை ஒலிகள் மேலும் மேலும் பெருகி ஒங்கவும், மங்கல வாழ்த்தொலிகள் மிகவும், நிறைந்த வளையல்களை அணிந்த மணப்பெண்ணின் சிவந்த கையைப் பிள்ளையார் பற்றும் பொருட்டு, நேரிய அணிகளை அணிந்த அந்தக் கன்னியாரின் முன், பொறுமையை அணியாகக் கொண்ட முந்நூல் அணிந்த மார்பினரான திருநீலநக்க நாயனார், குற்றம் அற்ற நெல் பொரியைக் கையிலே எடுத்து, வேள்வித்தீயில் ஆகுதியாகப் பெய்து, சிவபெருமானை வணங்கும்போது, எரியை வலமாக வருவதற்கு எண்ணி.

94 □ திருத்தொண்டர்புராணம்

3139 அருப்புமென் முலையி னார்தம் அணிமலர்க்
கைப்பிடித்தங்கு
ஒருப்படும் உடைய பிள்ளை யார்திரு உள்ளந்
தன்னில்
வீரப்பறும் அங்கி யாவார் விடைஉயர்த்
தவரேஎன்று
திருப்பெரு மணத்தை மேவுஞ் சிந்தையில் தெளிந்து
செல்வார்.

3140 மந்திர முறையால் உய்த்த எரிவல மாக மாதர்
தந்திருக் கையைப் பற்றுந் தாமரைச் செங்கை
யாளர்
இந்நடில் லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே இவள்தன்
னோடும்
அந்தமில் சிவன்தாள் சேர்வன் என்னும்ஆ தரவு
பொங்க.

3141 மலர்பெருங் கிளையும் தொண்டர் கூட்டமும்
மல்கிச்சூழ
அலகில்மெய்ஞ் ஞானத்தொல்லை அடைவுறுங்
குறிப்பால்அங்கண்
உலகின்எம் மருங்கும் நீங்க உடன்அணைந் தருள
வேண்டிக்
குலமணம் புரிவித் தார்தங் கோயிலை நோக்கி
வந்தார்.

3142 சிவனமர்ந் தருளுஞ் செல்வத் திருப்பெரு மணத்துள்
எய்தித்
தவநெறி வளர்க்க வந்தார் தலைப்படுஞ் சார்பு
நோக்கிப்
பவமற என்னை முன்னாள் ஆண்டஅப்பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டும் என்னுநல் லுணர்வு நல்க.

54. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 95

3139. அரும்பைப் போன்ற மென்மையான கொங்கைகளையுடைய அம்மங்கையின் அழகான மலர் போன்ற கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அங்கு ஒருப்பட்ட சம்பந்தர். மனத்தில் “விருப்பம் பொருந்தும் அக்கினியானவர் இடபக் கொடியை உயர்த்திய சிவபெருமானே ஆவார்” எனத் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைப் பொருந்திய உள்ளத்திலே தெளிந்ததால் செல்பவராய்,

3140. மந்திர முறையால் உண்டாக்கி வளர்க்கப்பட்ட எரியை வலம் வரும் பொருட்டு அம்மையாரின் கையைப் பிடிக்கும் தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த கைகளையுடைய பிள்ளையார், “இந்த இவ்வாழ்வான ஒழுக்க நிலை வந்து வாய்த்ததே? இவளுடன் அழிவில்லாத சிவபெருமானின் திருவடிகளை அடைவேன்” என்ற ஆசை உள்ளத்தில் பெருக.

3141. மலர்ச்சியையுடைய பெரிய உறவினரும் திருத் தொண்டர் கூட்டமும் ஆகிய இவர்களுடனே கூட. அளவில்லாத மெய்க்ஞானத்தினது எல்லையை அடைய வேண்டும் என்ற உள்ளக் குறிப்பினால், அங்கு உலகப்பற்று தம்மைச் சாராது நீங்க, இறைவருடன் சேர விரும்பி அந்தணர் குலத்துக்குரிய மணத்தைச் செய்வித்த இறைவரின் திருப்பெருமணம் என்னும் திருக்கோயிலை நோக்கி எழுந்தருளி வந்தார்.

3142. சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் உயிர்களுக்கு அருள்செய்யும் செல்வம் நிறைந்த திருப்பெருமணக் கோயிலுக்குள் போய்த் தவநெறியை வளர்ப்பதற்கென்றே அவதாரம் செய்தவரான ஞானசம்பந்தர் உலகக் காட்சி நீங்கிய வீடுபேற்று நிலையில் சார்வதற்குக் காரணமான அருட்குறிப்பைக் கண்டு, பிறவியில் வாராமல் என்னை முன் பிறவியில் தம் திருவடியில் ஆளாகக் கொண்ட அத் தன்மைக்கு ஏற்பப் புதிதாக மலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை அடைவிக்கும் என்ற மெய் உணர்வானது உள்ளத்தில் பொருந்த.

96 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3143 காதல்மெய்ப் பதிகம் கல்லூர்ப் பெருமணம்
எடுத்துக் கண்டோர்
திதுறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல்செம் பொருளாக்
கொண்டு
நாதனே நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்ப னேஉன்
பாதமெய்ந் நீழல் சேரும் பருவமீ தென்று பாட.
- 3144 தேவர்கள் தேவர் தாமுந் திருவருள் புரிந்து நீயும்
பூவையன் னாளும் இங்குன் புண்ணிய மணத்தின்
வந்தார்
யாவரும் என்பாற் சோதி இதனுள்வந் தெய்தும்
என்று
முவுல கொளியால் விம்ம முழுச்சுடர்த் தாணு வாகி.
- 3145 கோயிலுட் படமேல் ஒங்குங்கொள் கையாற்
பெருகுஞ் சோதி
வாயிலை வகுத்துக் காட்ட மன்னுசீர்ப் புகலி
மன்னர்
பாயின ஒவியால் நீடு பரஞ்சுடர்த் தொழுது
போற்றி
மாயிரு ஞாலம் உய்ய வழியினை அருளிச்
செய்வார்.
- 3146 ஞானமெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவா
யச்சொ லாம் என்
றானசீர் நமச்சிவ வாயத் திருப்பதி கத்தை
அங்கண்
வானமும் நிலனும் கேட்க அருள்செய்து இம்
மணத்தில் வந்தோர்
ஈனமாம் பிறவி தீர யாவரும் புகுக் என்ன.

34. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 97

3143. பக்தியைப் புலப்படுத்தும் உண்மையுடைய திருப்பதிகத்தைக் 'கல்லூர்ப் பெருமணம்' எனத் தொடங்கி, அங்கு அத்திருமணத்தைக் கண்டவரின் தீய பிறவிக்குக் காரணமான கண்மங்களைத் தீர்ப்பதனைச் செம்மைப் பொருளாய்த் திருவுளம் கொண்டு, "இறைவரே! திருநல்லூரில் பொருந்திய திருப்பெரு மணக்கோயிலில் எழுந்தருளிய நம்பரே! உம் திருவடிகளாகிய மெய்ம்மை பொருந்திய நிழலை அடையும் பருவம் இதுவேயாகும்" என்று பாடினார்.

3144. தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரான சிவபெருமானும் திருவருள் செய்து "நீயும் பூவைப் பறவையைப் போன்ற நின் மனைவியும், இங்கு உன் புண்ணியத் திருமணத்தில் வந்தவர் எல்லாரும் எம்மிடத்தில் இந்தச் சோதியுள் வந்து அடையுங்கள்" என்று மூன்று உலகங்களும் தம் ஒளியினால் மேலிட்டு விளங்கும்படி முழுமையான சுடர் விட்டெழும் சோதி விங்கமாய் நிமிர்ந்து எழுந்து,

3145. திருக்கோயில் தன்னகத்துட்பட மேலே பரந்து பெருகி எழுகின்ற அந்தச் சோதியுள் ஒரு வாயிலையும் அமைத்துக் காட்ட, நிலைபெற்ற புகழையுடைய சீகாழித் தலைவர் ஞானசம்பந்தர், பரந்த பேரொளியால் நீண்டு விளங்கும் பரஞ்சுடரான இறைவரை வணங்கித் துதித்து, மிகப் பெரிய உலகத்தில் உள்ள ஆன்மாக்கள் உய்யும் வழியை அருள் செய்வாராய்.

(இங்குப் பாடியது 'கல்லூர்ப் பெருமணம்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3146. "மெய்ம்மையுடைய ஞான நெறிதான் எல்லாருக்கும் 'நமச்சிவாய' என்னும் ஐந்தெழுத்தான சொல்லே ஆகும்" என்று ஆக்கம் உபாருந்திய சிறப்புக்கொண்ட நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தை அங்கு விண்ணோரும் மண்ணோரும் கேட்கும்படி அருள்செய்து, இந்த மணத்தில் வந்தவர் எல்லாரும் இழிவான பிறவி நீங்க யாவரும் இவ்வொளியில் புகு" என்று ஆணையிட்டருளினார்.

(இங்குப் பாடிய நமச்சிவாயப் பதிகம் 'காதலாகி' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

98 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3147 வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்பு காணா
தழுந்தி
உருவெனுந் துயரக் கூட்டில் உணர்வின்றி
மயங்குவார்கள்
திருமணத் துடன்சே வித்து முன்செலுஞ் சிறப்பி
வாலே
மருவிய பிறவி நீங்க மன்னுசோ தியினுட் புக்கார்.
- 3148 சீர்பெருகு நீலநக்கர் திருமுருகர் முதற்றொண்டர்
ஏர்கெழுவு சிவபாத விருதயர்நம் பாண்டார்சீர்
ஆர்திருமெய்ப் பெரும்பாணர் மற்றெணையார்
அணைந்துளோர்
பார்நிலவு கிளைகுழப் பன்னிகளோடு
உடன்புக்கார்.
- 3149 அணிமுத்தின் சிவிகைமுதல் அணிதாங்கிச்
சென்றோர்கள்
மணிமுத்த மாலைபுனை மடவார்மங் கலம்பெருகும்
பணிமுற்றும் எடுத்தார்கள் பரிசனங்கள்
வினைப்பாசந்
துணிவித்த உணர்வினராய்த் தொழுதுடன்புக்
கொடுங்கினார்.
- 3150 ஆறுவகைச் சமயத்தில் அருந்தவரும் அடியவரும்
கூறுமறை முனிவர்களும் கும்பிடவந் தணைந்தாரும்
வேறுதிரு வருஷினால் வீடுபெற வந்தாரும்
ஈறில்பெருஞ் சோதியினுள் எல்லாரும் புக்கதற்பின்.
- 3151 காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலஞ்
செய்தருளித்
தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியதன் உட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி
உடனானார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 99

3147. முறையாய் இடையறாது வரும் பிறவி என்ற பெருவெள்ளத்தின் எல்லை காணாது அழுந்தி 'உடல்' என்ற துன்பம் நிறைந்த கூட்டினுள் இருந்து உணர்வில்லாது மயங்குபவர்களாகிய அம் மக்கள், பிள்ளையாரின் திருமணத்தை வணங்கி முன்னால் செல்லப் பெற்ற சிறப்பால், பொருந்திய பிறவி நீங்குமாறு நிலையான அந்தப் பேரொளியுள் புகுந்தார்கள்.

3148. சிறப்புமிகும் திருநீலநக்க நாயனார், திருமுருக நாயனார் முதலிய தொண்டர்களும், தவ ஒழுக்கத்தின் பொலிவு மிக்க சிவபாத இருதயரும், நம்பாண்டார் நம்பியும், சிறப்பு நிறைந்த உண்மை ஒழுக்கத்தையுடைய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும், மற்றும் அங்கு வந்தவர்களும், உலகில் நிலவிய சுற்றத்தார்கள் சூழ்ந்து வரத் தம் தம் மனைவியருடன் புகுந்தனர்.

3149. அழகிய முத்துச் சிவிகையைத் தாங்கிச் சென்ற வரும் மணிமுத்து மாலைகளைத் தக்கவாறு அலங்காரம் செய்யும் மங்கையரும், மங்கலம் பெருக வரும் மணிகளை எல்லாம் எடுத்து வந்தவர்களும், மற்றும் பணி செய்தவர்களும், வினையால் வரும் பிறவிக்குக் காரணமான பாசங்களையெல்லாம் அறுத்த உணர்வு உடையவராய் வணங்கிய படியே உடன்புகுந்து சோதியுள் ஒடுங்கினர்.

3150. சைவ சமயத்தின் உட்பிரிவான அறுவகைச் சமய நெறியினும் நின்ற தவத்தவர்களும், சைவத் தொண்டர்களும், வேதவிதி ஒழுகும் முனிவர்களும், சும்பிடும் கருத்துடன் வந்து சேர்ந்தவர்களும், முன்சொன்னவாறு இனி அக்காரணமும் அறிய இயலாது திருவருள் வயத்தால் வந்தவர்களும் எல்லை இல்லாத பெரிய சிவச் சோதியுள் எல்லாரும் புகுந்தபின்,

3151. தேவியாரைக் கைப்பிடித்தவாறே அந்தச் சோதியை வலமாக வந்து, உலகில் தீமையைப் போக்கிச் சைவம் விளங்க என்றே அவதரித்த திருஞானசம்பந்தர், சிவபெருமானின் அழகியதாய் வளர்ந்து எழுகின்ற சோதியை அடைந்து, அதனுள் புகுபவராய்ப், போதம் தழுவும் நிலை முடிந்ததால் உள்ளே புகுந்து ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து சிவானந்தம் நிறைவாம் தன்மையில் வீடுபேற்றை எய்தினார்.

100 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3152 பிள்ளையார் எழுந்தருளிப் புக்கதற்பிற்
பெருங்கூத்தர்
கொள்ள நீ டியசோதிக் குறிநிலைஅவ் வழிகரப்ப
வள்ளலார் தம்பழைய மணக்கோயில்
தோன்றுதலும்
தெள்ளுநீ ருலகத்துப் பேறில்லார் தெருமந்தார்.

3153 கண்ணுதலார் திருமேனி உடன்கூடக் கவுணியனார்
நண்ணியது தூரத்தே கண்டுநனு கப்பெறா
விண்ணவரும் முனிவர்களும் விரிஞ்சனே
முதலானார்
எண்ணிலவர் ஏசறவு தீரஎடுத் தேத்தினார்.

3154 அருந்தமிழா கரர்சரிதை அடியேனுக் கவர்பாதம்
தரும்பரிசால் அறிந்தபடி துதிசெய்தேன்
தாரணிமேல்
பெருங்கொடையும் திண்ணனவும் பேருணர்வும்
திருத்தொண்டால்
வருந்தகைமைக் கலிக்காம னார்செய்கை
வழுத்துவேன்.

35. ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார் புராணம்

3155 நீடு வண்புகழ்ச் சோழநீர் நாட்டிடை நிலவும்
மாடு பொன்கொழி காவிரி வடகரைக் கீழ்பால்
ஆடு பூங்கொடி மாடநீ டியஅணி நகர்தான்
பீடு தங்கிய திருப்பெரு மங்கலப் பெயர்த்தால்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ '101

3152. ஞானசம்பந்தர் போய் உட்புகுந்து, உடனாகிய பின்னர்ப், பேரானந்தக் கூத்தரான இறைவர், இவ்வாறு மணத்தில் வந்தோரையும் பிள்ளையாரையும் வீடுபேற்றில் உடனாகக் கொள்ளும் அளவும் நீடியிருந்த சோதிக் குறி நிலையும் அதன் உட்புகக் காட்டிய அந்த வாயிலையும் மறையுமாறு செய்யச் சிவலோகத் தியாகரின் பழைய பெருமணக் கோயில் தோன்றவும், தெளிந்த நீருடைய உலகத்தில் இந்தப் பேற்றைப் பெறாதவர் மயங்கி வருந்தினர்.

3153. நெற்றியில் விழியுடைய சிவபெருமான் மேனியுடன் கூடத் திருஞான சம்பந்தர் போய்ச் சேர்ந்ததைத் தாம் தாம் நின்ற தொலைவான இடத்தில் இருந்தவாறே கண்டும், வந்து அடைகின்ற பேறு பெறாத தேவர்களும் முனிவர்களும் நான்முகன் முதலான பெருந்தேவர்களும் என்ற எண்ணில்லாதவர்கள் தம் துக்கம் தீரும்படி எடுத்துத் துதித்தனர்.

3154. அரிய தமிழுக்கு இருப்பிடமான ஆளுடைய பிள்ளையாரின் சரிதத்தை அடியேனுக்கு அவருடைய திருவடிகள் அறிவித்துத் தந்தருளிய பண்பின் அளவு அறிந்தவாறே வணங்கிக் கூறினேன். இனிப் பெரிய கொடையும் உறுதிப்பாடான வன்மையும் பேருணர்வும் திருத் தொண்டு செய்த காரணத்தால் பெற்ற பண்பும் உடைய ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் செய்த திருத்தொண்டின் திறங்களைத் துதித்துச் சொல்வேன்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம்

“...ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்”
—திருத்தொண்டத்தொகை.

3155. மிக்கவளமான புகழையுடைய சோழ மன்னர் குரிய நீர் வளம் உடைய நாட்டிலே நிலவும் பக்கங்களில் பொன் கொழிக்கும் காவிரியின் வடகரையில், கிழக்குத் திசையிலே, ஆடும் பூங் கொடிகளையுடைய மாளிகைகள் நீடியுள்ள அழகிய நகரமானது பெருமைமிக்க ‘திருப்பெரு மங்கலம்’ என்னும் பெயரை உடையது.

102 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 8156 இஞ்சி சூழ்வன எந்திரப் பந்திசூழ் ஞாயில்
மஞ்ச சூழ்வன வரைஎன உயர்மணி மாடம்
நஞ்ச சூழ்வன நயனியர் நளினமெல் லடிச்செம்
பஞ்ச சூழ்வன காளையர் குஞ்சியின் பரப்பு.
- 3157 விழுவ நாதன விளங்கொளி மணிநெடு வீதி
முழுவ நாதன மொய்குழ லியர்நட அரங்கம்
மழுவ நாதன மங்கலம் பொலிமணி முன்றில்
உழுவ நாதநல் வளத்தன ஒங்கிருங் குடிகள்.
- 8158 நீரி னிற்பொலி சடைமுடி நெற்றிநாட் டத்துக்
ளாரி னில்திகழ் கண்டர்தங் காதலோர் குழுமிப்
பாரின் மிக்கதோர் பெருமையால் பரமர்தான்
பரவும்
சீரின் மிக்கது சிவபுரி எனத்தகுஞ் சிறப்பால்.
- 3159 இன்ன வாழ்பதி அதனினை ஏயர்கோக் குடிதான்
மன்னி நீடிய வளவர்சே னாபதிக் குடியாம்
தொன்மை மேவிய தொடர்ச்சியால் நிகழ்வதுதூய
பொன்னி நாட்டு வேளாண்மையில் உயர்ந்த
பொற்பினதால்.
- 3160 அங்கண் மிக்கஅக் குடியினில் அவதரித் துள்ளார்
கங்கை வாழ்முடி யார்தொண்டர் கலிக்காமர்
என்பார்
தங்கள் நாயகர் அடிபணி வாரடிச் சார்ந்து
பொங்கு காதலின் அவர்பணி போற்றுதல்
புரிந்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 103

3156. அங்கு எந்திர வரிசைகளால் சூழப்பட்ட ஞாயில்கள் மதில்களில் அமைந்திருக்கும். மலைபோல் உயர்ந்த அழகிய மாடங்கள் மேகங்களால் சூழ்ந்திருக்கும். நஞ்சின் தன்மையுடைய கொடுமை நிறைந்த கண்களையுடைய மங்கையரின் மென்மையான தாமரை போன்ற அடிகளில் ஊட்டிய செம்பஞ்சுக் குழம்பு இளங்காளையரின் முடியிர்களின் பரப்பில் சூழ்ந்திருக்கும்.

3157. விளக்கமான அழகிய வீதிகள் வீழாக்களை நீங்காமல் விளங்கும். அடர்ந்த கூந்தலையுடைய மங்கையரின் ஆடரங்குகள், முழுவின் ஒலியை நீங்காமல் விளங்கும். மங்கலம் விளங்கும் அழகிய முற்றங்கள், சிறுவர்களை நீங்காது பொலியும். செழுமையான பெருங்குடிகள் உழவுத் தொழிலின் நீங்காத வளமைகளை உடையனவாய் இருக்கும்.

3158. அப் பெருமங்கலம் என்ற நகரம் கங்கை நீரால் விளங்கும் சடைமுடியையும் நெற்றிக் கண்ணையும் மேகம் போன்ற கரிய கழுத்தையும் கொண்ட சிவபெருமானின் அடியவர்கள் ஒன்றுகூடி, உலகில் மிக்க ஒப்பில்லாத பெருமையினால் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கும் சிறப்பினால் மிகுந்தது; அச்சிறப்பால் அந்தப் பதியானது 'சிவபுரி' எனக் கூறத்தக்கது.

3159. இத்தகைய தன்மையுடன் கூடிய வாழ்வுடைய அந்தப் பதியில், ஏயர் கோக்குடியானது, நிலைபெற்று வழிவழி வளர்ந்து வரும் சோழர்களின் படைத் தலைவர் குடியாகிய தொன்று தொட்டு வரும் தொடர்ச்சியால் விளங்குவது. அது தூய்மையுடைய காவிரி நாட்டில் வேளாண்மைத்திறத்தினால் உயர்ந்த அணிநலம் வாய்ந்தது. (ஏயர்-‘ஹே ஹேயர்’ என்பது ‘ஏயர்’ என்றாகியது. ஏயர்—குடிப்பெயர். கோ—தலைமை குறித்தது)

3160. அங்குப் பெருமையால் மிகுந்த அந்தக் குடியில் வந்து தோன்றியுள்ளவர் கங்கை வாழும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானின் தொண்டரான ‘கலிக்காமர்’ என அழைக்கப்படுபவர். அவர் இறைவரின் திருவடிகளைச் சார்பாகக் கொண்டு மேன் மேல் வளரும் மிக்க அன்பினால் அவ்வடியவர் பணியினை விரும்பிச் செய்து வந்தார். §

104 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3161 புதிய நாண்மதிச் சடைமுடி யார்திருப் புன்தூர்க்
கதிக மாயின திருப்பணி அனுகமுஞ் செய்து
நிதிய மாவன நீறுகந் தார்கழல் என்று
துதியி னாற்பர வித்தொழு தின்புறு கின்றார்.
- 3162 நாவ லூர்மன்னர் நாதனைத் தூதுவிட் டதனுக்
கியாவர் இச்செயல் புரிந்தனர் என்றவர் இழிப்பத்
தேவர் தம்பிரான் அவர்திறந் திருத்திய அதற்கு
மேவ வந்தஅச் செயலினை விளம்புவானுற்றேன்.
- 3163 திருத்தொண்டத் தொகையருளித் திருநாவ
லூராளி
கருத்தொன்று காதலினாற் கனகமதில் திருவாரூர்
ஒருத்தர்கழல் முப்பொழுதும் உருகியஅன்
பொடுபுணிந்து
பெருத்தெழுமெய் அன்பினால் பிரியாதங்
குறையுநாள்.
- 3164 தாளாண்மை உழவுதொழில் தன்மைவளம்
தலைசிறந்த
வேளாளர் குண்டையூர்க் கிழவரெனும்
மேதக்கோர்
வாளார் வெண் மதியணிந்தார் மறையவராய்
வழக்கினில் வென்று
ஆளாகக் கொண்ட வர்தாள் அடைந்தன்பால்
ஒழுக்குவார்.
- 3165 செந்தெல்லும் பொன்னன்ன செழும்பருப்பும்
தீங்கரும்பின்
இன்னல்ல அமுதும்முதல் எண்ணில்பெரும்
பலவளங்கள்
மன்னியசீர் வன்றொண்டர்க் கமுதாக வழுவாமல்
பன்னெடுநாள் பரவையார் மாளிகைக்குப்
படிசமைத்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ '105

3161. அக்கலிக் காமர், புதியதாய்த் தோன்றிய பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சடைமுடியுடைய இறைவரின் திருப்பின் கூருக்கு அதிகமான பல பணிகளையும் செய்பவர்; 'திருநீற்றை விரும்பும் சிவபெருமானின் திருவடியே தமக்குச் செல்வமாகும்,' என்று துதிகளால் பரவிப் போற்றி இன்பம் அடைந்து வருபவர்,

3162. "திருநாவலூர்த் தலைவரான நம்பி ஆரூரர் சிவபெருமானைப் பரவையாரிடம் தூதாக அனுப்பியதற்கு, "இங்ஙனம் செய்பவர் யாவர்?" என்று அவர் குறை கூறினார். கூற ,தேவ தேவரான சிவபெருமான் அவர் கருத்தைத் திருத்தும் பொருட்டு அதற்குப் பொருந்த வந்த அந்த அருட் செயலின் வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

3163. திருநாவலூரில்தோன்றியவரானசந்தரர் திருத் தொண்டத் தொகையான திருப்பதிகத்தைப் பாடிய பின்பு, மனம் ஒன்று பட்ட விருப்பத்தினால் பொன் மதில் உடைய திருவாரூரில் எழுந்தருளிய தியாகராசப் பெருமானின் திருவடிகளை நாள் தோறும் மூன்று போதும் உள்ளம் உருகிய அன்புடனே வணங்கிப் பெருகி மேன் மேல் எழுகின்ற உண்மை அன்பினால் நீங்காமல் அந்தப் பதியில் தங்கிய யிருந்த காலத்தில்,

3164. தம் தாளாண்மையினால் உழவுத் தொழிலில் வரும் வளங்களால் மிக்க சிறப்புடைய வேளாளரான 'குண்டையூர் கிழார்' என்ற மேன்மையுடையவர், ஒளி பொருந்திய வெண் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சிவபெருமான் அந்தணராக வந்து வழக்கிட்டு வென்று ஆட்கொண்ட நம்பி ஆரூரின் திருவடிகளைச் சார்வாய் அடைந்து அன்பு பூண்டு ஒழுகுவாராய் விளங்கினார்.

3165. செந்நெல்லும் பொன் போன்ற செழும் பருப்பும் இனிய கரும்பான நல்ல அமுதும் முதலான அளவில்லாத பெரிய வளங்களையும் நிலைபெற்ற சிறப்புதி கொண்ட வன் தொண்டரான சுந்தரருக்குத் திருவமுதாய் உதவும் பொருட்டுத் தவறாமல் பல நாட்கள் பரவையாரின் திருமானிகைக்குப் படி தந்து வந்தார்.

'106 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8166 ஆனசெயல் அன்பின்வரும் ஆர்வத்தால்
மகிழ்ந்தாற்ற
வானமுறை வழங்காமல் மாநிலத்து வளஞ்சுருங்கப்
போனகநெற் படிநிரம்ப எடுப்பதற்குப் போதாமை
மானமழி கொள்கையினால் மனமயங்கி
வருந்துவார்.

8167 வன்றொண்டர் திருவாரூர் மாளிகைக்கு
நெல்லெடுக்க
இன்றுகுறை யாகின்ற தென்செய்கேன்
எனநினைந்து
துன்றுபெருங் கவலையினால் துயரெய்தி
உண்ணாதே
அன்றிரவு துயில்கொள்ள அங்கணர்வந்
தருள்புரிவார்.

8168 ஆரூரன் தனக்குன்பால் நெல்தந்தோம் என்றருளி
நீருருஞ் சடைமுடியார் நிதிக்கோமான் தனைஏவப்
பேருர்மற் றதன்எல்லை அடங்கவும்நெல்
மலைப்பிறங்கல்
காரூரும் நெடுவிசும்பும் கரக்கநிறைந்தோங்கியதால்.

8169 அவ்விரவு புலர்காலை உணர்ந்தெழுவார்
அதுகண்டே
எவ்வுலகின் நென்மலைதான் இதுஎன்றே
அதிசயித்துச்
செவ்வியபொன் மலைவளைத்தார் திருவருளின்
செயல்போற்றிக்
கொவ்வைவாய்ப் பரவையார் கொழுநரையே
தொழுதெழுவார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 107

3166. அத்தகைய செயலை அன்பால் விளைகின்ற மிக்க ஆசையால் உள்ளம் மகிழ்ந்து செய்வதற்கு மழை முறைப்படி பெய்யாததால் பெரிய நிலத்தின் வளங்கள் எல்லாம் சுருங்கியபடியால், உணவான நெல்லும் மற்றவையும் கொண்டு செல்லுவதற்குப் போதாத நிலைமையால் மானம் அழிந்த கொள்கையினால் உள்ளம் மயங்கிக் குண்டடையூர் கிழார் வருத்தம் அடைந்தார்.

3167. 'வந்தொண்டரின் திருவாரூர் மாளிகைக்கு நெற்படி எடுத்து உய்ப்பதற்கு இன்று குறைபாடு உண்டாயிற்றே!' நான் என்ன செய்வேன்!' என எண்ணி, மிக்க கவலையினால் வருந்தி, உணவு உண்ணாமல் அன்றிரவில் (ஒரு நாள் இரவில்) உறங்கினார். அங்கணரான சிவபெருமான் அவர்பால் வந்து அருள் செய்வார் (ஆனார்).

3168. "சுந்தரர்க்குப் படி அமைப்பதற்காக உன்னிடம் நெல்லைத் தந்துள்ளோம்!" எனச் சொல்லிக் கங்கை தங்கிய சடைமுடியையுடைய இறைவர் குபேரனை ஏவிட, அதனால், பெரிய அந்தலூரில் எல்லை முழுதும், நெல் மலையான பெருக்கங்கள் மேகம் தவழும் பெரிய வானமும் மறையும் படி நிறைந்து உயர்ந்தது!'

3169. குண்டடையூர் கிழார் அன்றைய இரவு விடியற்காலையில் உறக்கத்தினின்று விழித்து எழுந்து அதைப் பார்த்து, "இது எந்த வுலகத்தில் விளைந்த நெல் மலை?" என்று வியந்து செம்மையான மேருமலையை வில்லாக வளைத்த இறைவரின் திருட்செயலைப் போற்றித் துதித்துக் கொல்வைக் கனியைப் போன்ற வாயினையுடைய பரவையாரின் கணவரான ஆருரரைத் தொழுது எழுவாராயினார்.

'108 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8170 நாவலுர் மன்ன னார்க்கு நாயனார் அளித்த
நெல்லிங்கு
யாவரால் எடுக்க லாகும் இச்செயல் அவர்க்குச்
சொல்லப்
போவன்யான் என்று போந்தார் புகுந்தவாறருளிச்
செய்து
தேவர்தம் பெருமான் ஏவ நம்பியும் எதிரே
சென்றார்.

8171 குண்டையூர்க் கிழவர் தாமும் எதிர்கொண்டு
கோதில் வாய்மைத்
தொண்டனார் பாதந் தன்னில் தொழுதுவீழ்ந்
தெழுந்து நின்று
பண்டெலாம் அடியேன் செய்த பணிஎனக்
கின்று முட்ட
அண்டர்தம் பிரானார் தாமே நெல்மலை
அளித்தார் என்று.

8172 மனிதரால் எடுக்கும் எல்லைத் தன்றுநெல்
மலையின் ஆக்கம்
இனிஎனாற் செய்ய லாகும் பணியன்றிது
என்னக் கேட்டுப்
பனிமதி முடியா ரன்றே பரிந்துமக் களித்தார்
நெல் லென்று
இனியன மொழிந்து தாமும் குண்டையூர் எய்த
வந்தார்.

8173 வீண்ணினை அளக்கும் நெல்லின் வெற்பினை
நம்பி நோக்கி
அண்ணலைத் தொழுது போற்றி அதிசயம்
மிகவும் எய்தி
எண்ணிச் சீர்ப் பரவை இல்லத் திந்நெல்லை
எடுக்க ஆளும்
தண்ணிலவு அணிந்தார் தாமே தரிலன்றி ஒண்ணா
தென்று.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 109

3170. “திருநாவலூரில் தோன்றிய தலைவரான சுந்தரர்க்கு இறைவர் அளித்த நெல் இங்கு எவரால் எடுக்க இயலும்? இச்செயலை அவர்க்குச் சொல்லயான் செல்வேன்,” எனச் சென்றார். நிகழ்ந்ததைத் தேவ தேவரான சிவபெருமான் நம்பி ஆரூரர்க்குச் சொல்லிக் கட்டளை யிட்டபடி, நம்பியாரூரரும் எதிரே சென்றார்.

3171. குண்டையூர் கிழாரும் எதிரே சென்று, குற்றம் இல்லாத வாய்மையுடைய தொண்டரான நம்பியாரூரரின் திருவடியில் தொழுது நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து எழுந்து நின்று, “முன் காலம் எல்லாம் அடியேன் தங்கட்குச் செய்து வந்த பணி விடை எனக்கு இன்று முட்டுப் பாடுற்ற போது, தேவர் பெருமானான சிவபெருமான் தாமே நெல் மலையை அளித்தருளினார்” எனக் கூறினார்.

3172. “இந்நெல் மலை மனிதரால் சுமந்து எடுக்கும் அளவுடையதன்று. இது என்னால் செய்யக் கூடிய பணியன்று!” எனச் சொல்ல, நம்பி ஆரூர் அதனைக் கேட்டுக், “குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமான் அல்லரோ அருள் கூர்ந்து இந்நெல் மலையை அளித்தார்!” என்று இனிய சொல்லைக் கூறித் தாமும் குண்டையூரைச் சேர வந்தார்.

3173. வானத்தை அளாவ உயர்ந்துள்ள நெல் மலையைப் பார்த்து, நம்பி ஆரூர், பெருமையுடைய சிவபெருமானை வணங்கி, மிகவும் வியப்பை எய்தி, “அளவில்லாத சிறப்பையுடைய பரவையாரின் மாளிகைக்கு இந்நெல்லை எடுத்துக் கொண்டு சேர்க்க ஆளினையும் குளிர்ந்த சந்திரனை அணிந்த சிவபெருமான் தாமே தந்தால் அன்றி வேறு எவ்விதத்தாலும் எடுக்க இயலாது!” எனத் துணிந்து

110 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3174 ஆளிடவேண் டிக்கொள்வார் அருகுதிருப் பதியான
கோளிலியில் தம்பெருமான் கோயிலினை வந்தெய்தி
வாளான கண்மடவான் வருந்தாமே எனும்பதிகம்
முளவருங் காதலுடன் முன்தொழுது பாடுதலும்.
- 3175 பகற்பொழுது கழிந்ததற்பின் பரவைமனை அளவன்றி
மிகப்பெருகு நெல்லுலகில் விளங்கிய ஆ ரூர்நிறையப்
புகப்பெய்து தருவனநம் பூதங்கள் எனவிசும்பில்
நிகர்ப்பரிய தொருவாக்கு நிகழ்ந்ததுநின் மலனருளால்.
- 3176 தம்பிரான் அருள்போற்றித் தரையின்மிசை விழுந்
தெழுந்தே உம்பரால் உணர்வரிய திருப்பாதந் தொழு
தேத்திச் செம்பொனேர் சடையாரைப் பிறபதியுந் தொழுது
போய் நம்பர் ஆ ரூர்அணைந்தார் நாவலூர் நாவலனார்.
- 3177 பூங்கோயில் மகிழ்ந்தருளும் புராதனரைப் புக்கிறைஞ்சி
நீங்காத பெருமகிழ்ச்சி யுடனேத்திப் புறம்போந்து
பாங்கானார் புடைகுழ்ந்து போற்றிசைக்கப் பரவையார்
ஓங்குதிரு மாளிகையின் உள்ளணைந்தார் ஆருரர்.
- 3178 கோவைவாய்ப் பரவையார் தாமகிழும் படிசூறி
மேவியவர் தம்மோடு மிகஇன்புற் றிருந்ததற்பின்
சேவின்மேல் உமையோடும் வருவார்தந் திருவருளின்
ஏவலினால் அவ்விருவு பூதங்கள் மிக்கெழுந்து.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 111

3174. தமக்கு நெல்லை எடுக்க ஆளைத் தரும்படி சிவபெருமானிடம் வேண்டுவாராய்ப் பக்கத்தில் உள்ள திருப்பதியான 'கோளிலியிலே' தம் இறைவரின் திருக்கோயிலில் வந்து சேர்ந்து. வாளன் "கண்மடவாள் வருந்தாமே" என்ற தொடரையும் குறிப்பையும் உடைய திருப்பதிகத்தை மேன் மேலும் பெருகும் பெரு விருப்பத் துடன் திருமுன்பு தொழுது பாடுதலும்.

(கோளிலி—திருக்குவளை எனவும் கூறப்படும் தலம்)

3175. இறைவரின் திருவருளால் ஒப்பில்லாத ஒரு வாக்கு, "பகல் பொழுது கழிந்த பின்பு, பரவையாரின் மனையளவு மட்டுமின்றி, மிகப் பெருகும் இந்நெல்லை, உலகில் விளங்கிய திருவாரூர் நிறையப் புகுமாறு கொண்டு நம்முடைய பூதகணங்கள் சேர்த்துத் தரும்" என்று வானத் தில் உண்டாயிற்று!

(சுந்தரர் பாடிய பதிகம் "நீள நினைந்தடியேன்!" எனத் தொடங்குவது.)

3176. திருநாவலூரில் தோன்றியருளிய சுந்தரர், இறைவரின் திருவருளைத்துதித்துநிலத்தில் விழுந்துஎழுந்து, தேவரால் உணர்தற்கரிய திருவடிகளைத் துதித்துப்போற்றிச் செவ்விய பொன்மலை போல் விளங்கும் சடையையுடைய சிவ பெருமானை, மற்றப்பதிகளிலும் வணங்கிச் சென்று, சிவபெருமானின் திருவாரூரை வந்து சேர்ந்தார்.

3177. நம்பியாரூரர், திருவாரூரில் உள்ள பூங்கோயில் மகிழ்வுடன் வீற்றிருக்கும் புற்றிடங் கொண்ட பெருமானை உள்ளேபுகுந்து, வணங்கி, இடையறாத பெருமகிழ்ச்சியுடன் துதித்து, வெளியே வந்து, பரிவாரங்கள் பக்கத்தில் குழ்ந்து துதிக்கச் சென்று, பரவையாரின் உயர்ந்த திருமாளிகையின் உள்ளே சென்றார்.

3178. அங்கு அவர் கொவ்வைக் கனியைப் போன்ற வாயினையுடைய பரவையார் மகிழும்படி நிகழ்ந்த செயல்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அவரோடும் கூடி, மிக இன்பமுடன் இருந்தார். பின் காளையூர்தியின் மீது வரும் இறைவரின் திருவருள் செலுத்துதலால் அந்த இரவிலே பூதங்கள் மிகுந்து எழுந்து,

112 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3179 குண்டையூர் ரென்மலையைக் குறட்டூதப்
படைகவர்ந்து
வண்டலாங் குழற்பரவை மாளிகையை நிறைவித்தே
அண்டர்பிரான் திருவாரூர் அடங்கவும்நென்
மலையாக்கிக்
கண்டவர்அற் புதமெய்தும் காட்சிபெற
அமைத்தனவால்.
- 3180 அவ்விரவு புலர்காலை ஆரூரில் வாழ்வார்கண்டு
எவ்வுலகில் விளைந்தனநெல் மலைஇவை என்
றத்சயித்து
நவ்விமதர்த் திருநோக்கின் நங்கைபுகழ்ப் பரவை
யார்க்கு
இவ்வுலகு வாழ்வரும் நம்பிஅளித் தன என்பார்.
- 3181 நீக்கரிய நெற்குன்று தனைதோக்கி நெறிபலவும்
போக்கரிதா யிடக்கண்டு மீண்டுந்தம் இல்புகுவார்
பாக்கியத்தின் திருவடிவாம் பரவையார்க்
கிந்நெல்லுப்
போக்குமிடம் அரிதாகும் எனப்பலவும்
புகல்கின்றார்.
- 3182 வன்றொண்டர் தமக்களித்த நெற்கண்டு
மகிழ்சிறப்பார்
இன்றுங்கள் மனைஎல்லைக் குட்படுநெற்
குன்றெல்லாம்
பொன்றங்கு மாளிகையிற் புகப்பெய்து கொள்க
என
வென்றிமூர சறைவித்தார் மிக்கபுகழ்ப் பரவையார்.
- 3183 அணியாரூர் மறுகதனில் ஆளியங்கப் பறையறைந்த
பணியாலே மனைநிறைத்துப் பாங்கெங்கும்
நெற்கூடு
கணியாமற் கட்டிநகர் களிகூரப் பரவையார்
மணியாரம் புனைமார்பின் வன்றொண்டர்
தமைப்பணிந்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 113

3179. அந்தக் குறள் பூதப்படைகள் குண்டையூரில் இருந்த நெல் மலையை எடுத்துச் சென்று வண்டுகள் உலவுவதற்கு இடமான கூந்தலையுடைய பரவையாரின் திருமாளிகையில் நிறையச் செய்து, தேவர் தலைவரான சிவபெருமானது திருவாரூர் முழுவதும் நெல் மலையாய்க் கொண்டு செலுத்திக், கண்டவர் யாவரும் வியப்புக் கொள்ளும்படி காணும்படி செய்தன.

3180. சிவ பூதங்கள் அவ்வாறு திருவாரூர் முழுவதும் நெல்மலையாக்கிய அந்த இரவு விடியும் காலையில், உருவாரூரில் வாழ்பவர்கள் அதைப் பார்த்து, “இந்நெல் மலைகள் எந்த உலகத்தில் விளைந்தன?” என்று வியந்து “மானின் கண்போன்ற மதர்த்த நோக்கத்தையுடைய மங்கையான புகழ் பொருந்திய பரவையாருக்கு இவ்வுலகம் வாழும் பொருட்டு வந்தருளிய நம்பிகள் தந்தவை இவை!” என்று சொல்வார் ஆயினர்.

3181. விலக்குவதற்கு அரிய நெற்குன்றினைப்பார்த்து வழிகள் பல போதற்கு அரிதானதால், அதனைக் கண்டு மீளவும் தம் வீடுகளில் புகுந்து கொண்டவர்களாய், “பாக்கியத்தின் திருவுருவான பரவையாருக்கும் இந்த நெல்லைக் கொண்டு சேர்க்கும் இடம் அரியதாகும்” என்று இவ்வாறு பலவும் சொல்லலாயினர்.

3182. மிக்க புகழையுடைய பரவையார், தமக்கு வன்றொண்டரான நம்பிகள் அளித்த நெல்லைக் கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி பொருந்தியவராய் ஆனார். “பின்பு இன்று உங்கள் இல்லங்களின் எல்லைக்குட்பட்ட நெல் எல்லாம் அவ்வவரும் தத்தம் செல்வம் மிக்க மனைகளில் புகும்படி எடுத்துச் சேர்த்துக் கொள்க!” என்று வெற்றி முரசு அறையுமாறு செய்தார்.

3183. அழகிய திருவாரூரின் தெருக்களில் ஆட்கள் செல்லும் வழியானது ஏற்படப் பறைசாற்றுவிக் பணித் ததால், தத்தம் மனைகளை நிறைவித்து அவரவர்க்குள்ள பக்க இடங்களில் எங்கும் நெற்கூடுகளை அளவின்றிக் கண்டு பரவையார் மணிமாலை பூண்டமார்பையுடைய வன்றொண்டரை வந்து பணிந்தார்.

114 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3184 நம்பியா ருர்திரு வாரூரில் நயந்துறைநாட்
செம்பொற்புற் றிடங்கொண்டு வீற்றிருந்த
செழுந்தேனைத்
தம்பெரிய விருப்பிலொடுந் தாழ்ந்துணர்வி
னாற்பருகி
இம்பருடன் உம்பர்களும் அதிசயிப்ப ஏத்தினார்.

3185 குலவுபுகழ்க் கோட்புலியார் குறையிரந்து
தம்பதிக்கண்
அலகில்புகழ் ஆருரர் எழுந்தருள அடிவணங்கி
நிலவியவன் றொண்டரஃ திசைந்ததற்பின்
நேர்இறைஞ்சிப்
பலர்புகழும் பண்பினார் மீண்டும்தம் பதி
அணைந்தார்.

3186 தேவ ரொதுங்கத் திருத்தொண்டர்
மிடையுஞ் செல்வத் திருவாரூர்
காவல் கொண்டு தனியானுங்
கடவுட் பெருமான் கழல் வணங்கி
நாவ லூரர் அருள்பெற்று
நம்பர் பதிகள் பிற நண்ணிப்
பாவை பாகர் தமைப்பணிந்து
பாடும் விருப்பிற் சென்றனைவார்.

3187 மாலும் அயனும் உணர்வரியார்
மகிழும் பதிகள் பலவணங்கி
ஞாலம் நிகழ்கோட் புலியார்தம்
நாட்டி யத்தான்குடி நண்ண
ஏலும் வகையால் அலங்கரித்தங்
கவரும் எதிர்கொண் டினிதிறைஞ்சிக்
கோல மணிமா ளிகையின்கண்
ஆர்வம் பெருகக் கொடுபுக்கார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 115

3184. நம்பி ஆரூர் திருவாரூரில் விருப்புடன் தங்கியிருந்த நாட்களில் செம்பொன் புற்றை இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற செழுந்தேனான இறைவரைத் தம் மிக்க விருப்புடனும் வணங்கி உணர்ச்சியின் உள்ளூர அருந்தி அனுபவித்து, இம்மண் உலகத்தவரும் வீண் உலகத்தவரும் வியக்குமாறு துதித்தார்.

3185. இங்ஙனம் இருக்கும் நாளில் விளங்கும் புகழையுடைய கோட்புலியார் என்னும் நாயனார் தம் பதியில் அளவற்ற புகழையுடைய நம்பி ஆரூர் வந்தருள வேண்டும் என்று அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கிக் குறையிரந்து நின்று, நிலை பெற்ற வன்றொண்டர் அதற்கு இசைந்த பின்னர், மீண்டும் அவர் திருமுன்பு வணங்கி, அனைவரும் புகழ்த்தக்க பண்புடைய அக்கோட்புலியார் மீளவும் தம் பதியுள் சென்று சேர்ந்தார்.

(குறையிருத்தல் — தம் குறையான விருப்பத்தைக் கூறி வேண்டிக் கொள்ளுதல்)

3186. திருநாவலூரரான நம்பிகள் தேவர்கள் ஒருபக்கமாக ஒதுங்கி வழிவிட்டு நிற்கச், சிவதொண்டர்கள் உள்ளே போய்நெருங்கி வழிபடும் செல்வம் நிறைந்த திருவாரூரினைக் காவல் பூண்டு தனியாள்கின்ற புற்றிடம் கொண்ட இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி அருள் விடை பெற்றுக் கொண்டு, சிவபெருமானின் மற்றத் தலங்களிலும் போய்த் தையல் பாகரை வணங்கிப் பாடும் விருப்பினால் போய் அடைவாராய்.

3187. திருமாலும் நான்முகனும் அறிவதற்கு அரிய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிப் போய் உலகத்தே பரந்த புகழையுடைய கோட்புலியாரின் 'திருநாட்டியத்தான் குடியைப்' போய் (அடைந்தார்) அடையப் பொருந்தும் வகையால் அலங்காரம் செய்து கோட்புலியாரும் அவரை, எதிர்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடும் வந்துவணங்கி, அழகிய மணிகளையுடைய தம் திருமாளிகையிடத்தில் ஆசை மிகச் சுந்தரரைத் தம் முன் அழைத்துக் கொண்டு உள்ளே சென்றார்.

116 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3188 தூய மணிப்பொற் றவிசிலெழுந்
தருளி இருக்கத் தூநீரால்
சேய மலர்ச்சே வடிவிளக்கித்
தெளித்துக் கொண்டச் செழும் புனலால்
மேய சுடர்மா னிகைஎங்கும்
விளங்க வீசி உளங்களிப்ப
ஏய சிறப்பில் அர்ச்சனைகள்
எல்லாம் இயல்பின் முறைபுரிவார்.
- 3189 பூந்தண் பனிநீர் கொடுசமைத்த
பொருவில் ஷிரைச்சந் தனக்கலவை
வாய்ந்த அகிலின் நறுஞ்சாந்து
வாசம் நிறைமான் மதச்சேறு
தோய்ந்த புகைநா வியின்நறுநெய்
தூய பசுங்கர்ப் பூரமுடன்
ஏய்ந்த அடைக்காய் அமுதினைய
எண்ணில் மணிப்பா சனத்தேந்தி.
- 3190 வேறுவேறு திருப்பள்ளித்
தாமப் புணிகள் மிகஎடுத்து
மாறி லாத மணித்திருவா
பரண வருக்கம் பலதாங்கி
ஈறில் விதத்துப் பரிவட்டம்
ஊழின் நிரைத்தே எதிரிறைஞ்சி
ஆறுபுனைந்தார் அடித்தொண்டர்
அளவில் பூசைகொள அளித்தார்.
- 3191 செங்கோல் அரசன் அருளுரிமைச்
சேனா பதியாங்கோட் புலியார்
நங்கோ மாணை நாவலூர்
நகரார் வேந்தை நண்பினால்
தங்கோ மனையில் திருஅமுது
செய்வித் திறைஞ்சித் தலைசிறந்த
பொங்கோ தம்போல் பெருங்காதல்
புரிந்தார் பின்னும் போற்றுவார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 117

3188. தூய்மையான மணிகள் இழைத்த பொன் பீடத்தில் நம்பியாரூரர் அமர்ந்திருக்கத், தூய நீரினால் அவருடைய செம்மையான திருவடிகளைவிளக்கி, அந்நீரைத் தம் தலைமீது தெளித்துக் கொண்டு அந்தநீரால் பொருந்திய மாளிகை முழுவதும் விளங்கும்படி வீச; உள்ளம் மகிழ்ச்சிற் புடைய வழிபாட்டு முறைகள் எல்லாவற்றையும் இயல்பால்விதி முறைப்படி செய்வாரானார்.

3189. அழகிய குளிர்ந்த பனிநீர் கொண்டு அரைத்த ஒப்பில்லாத சந்தனக் கலவையும், பொருந்திய அகிற்கட்டையின் மணமுடைய சாந்தும், மணம்கமழும் சுத்தூரியும் புகை தோய்ந்த மணமுடைய பச்சைக்கற்பூரமும் என்ற இம்மெய்ப் பூச்சுக்களுடனே பொருந்த வரும் அடைக்காய் முதும் இவ்வாறான பண்டங்களைத் தனித்தனி அளவற்ற அழகான தட்டுகளில் எடுத்து ஏந்தியும்,

3190. வெவ்வேறு வகையான திருப்பள்ளித் தாமத்துக் குரிய அலங்கார மாலை வகைகளை மிகவும் எடுத்தும் ஒப்பில்லாத மணிகளால் ஆன அணிவகைகள் பலவற்றையும் தாங்கி எடுத்தும், எல்லையில்லாத பல விதங்களிலும் பரிவட்டங்களை முறைப்படி வரிசையாய் வைத்து எதிரில் நின்று வணங்கிக், கங்கையை முடித்த சிவ பெருமானின் திருவடித் தொண்டர் அளவில்லாத பூசை முறைகளையும் ஏற்குமாறு செய்தார்.

3191. செங்கோன்மையுடைய சோழ மன்னனின் அருள் உரிமையுடைய படைத்தலைவரான கோட்புலியார் நம் தலைவரான திருநாவலூர் மன்னரை நட்புரிமையால் தம் அரண்மனையில் திருவமுது செய்வித்து வணங்கிப் பெருகும் கடல் போன்ற மிகச் சிறந்த பெரு விருப்பம் உடையவராய் மேலும் போற்றுவாராகி.

118 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 8192 ஆனா விருப்பின் மற்றவர்தம்
 அருமை யால்முன்பெற் றெடுத்த
 தேனார் கோதைச் சிங்கடியார்
 தமையும் அவர்பின் திருவுயிர்த்த
 மானார் நோக்கின் வணப்பகையார்
 தமையும் கொணர்ந்து வன்றொண்டர்
 தூநாண் மலர்த்தாள் பணிவித்துத்
 தாழும் தொழுது சொல்லுவார்.
- 3193 அடியேன் பெற்ற மக்களிவர்
 அடிமை யாகக் கொண்டருளிக்
 கடிசேர் மலர்த்தாள் தொழுதுய்யக்
 கருணை அளிக்க வேண்டும் எனத்
 தொடிசேர் தளிர்க்கை இவர்எனக்குத்
 தூய மக்கள் எனக்கொண்டப்
 படியே மகண்மை யாக்கொண்டார்
 பரவை யார்தங் கொழுநனார்.
- 8194 கோதை சூழ்ந்த குழலாரைக்
 குறங்கின் வைத்துக் கொண்டிருந்து
 காதல் நிறைந்த புதல்வியராங்
 கருத்துட் கசிவால் அணைத்துச்சி
 மீது கண்ணீர் விழமோந்து
 வேண்டு வனவுங் கொடுத்தருளி
 நாதர் கோயில் சென்றடைந்தார்
 நம்பி தம்பி ரான்தோழர்.
- 8195 வென்றி வெள்ளே றுயர்த்தருளும்
 விமலர் திருக்கோபுரம் இறைஞ்சி
 ஒன்றும் உள்ளத் தொடும்அன்பால்
 உச்சி குவித்த கரத்தோடும்
 சென்று புக்குப் பணிந்துதிருப்
 பதிகம் பூணாண் என் றெடுத்துக்
 கொன்றை முடியார் அருளுரிமை
 சிறப்பித் தார்கோட் புனியாரை.

35. ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ '119

3192. குறைபடாத மிக்க பெரு விருப்பினால் கோட்புலியார் தாம் அருமையாக முன்னே பெற்றெடுத்த தேன் பொருந்திய மலர் மாலை குடிய 'சிங்கடியார்' என்னும் மகளாரையும், அவர் பின்னே திருமகளைப் போல் பெற்ற மான் போன்ற பார்வையுடைய 'வனப் பகையார்' என்ற அம்மையாரையும் அழைத்து வந்து, வன்தொண்டரான நம்பிகளின் தூய புதிதான தாமரை போன்ற அடிகளில் வணங்கும் படி செய்து, தாமும் வணங்கிச் சொல்லலானார்.

3193. இவர்கள் "நான் பெற்ற மக்கள். தாங்கள் இவர்களை அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டருளித் தங்கள் மலரடிகளைத் தொழுது உய்யும்படி அருள் செய்ய வேண்டும்" என்ற உரைத்தார். பரவையாரின் கணவரான சுந்தரர், "கொடிகளை அணிந்த தளிர் போன்ற கையையுடைய இவர்கள் எனக்குத் தூய்மையுடைய புதல்வியர் ஆவார்கள்!" என்று திருவுளம் பற்றி, அங்ஙனமே புதல்வியர் முறையாகும்படி கொண்டருள் செய்தார்.

3194. நம்பியாருரான தம்பிரான் தோழர், மாலை குடிய சுந்தலையுடைய அப்பெண்களை மடியில் வைத்துக் கொண்டிருந்து, மிக்க அன்புடைய புதல்வியர் என்ற கருத்தினால், உள்ளம் கசிய அணைத்து உச்சிமேல் தம் கண்ணீர் விழும்படி உச்சிமோந்து, அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றையும் தந்தருளி, இறைவரின் திருக்கோயிலைப் போயடைந்தார்.

3195. வெற்றியுடைய வெண்மையான எருதினைக் கொடியில் கொண்டருளும் விமலரான சிவபெருமானின் கோயிலின் கோபுரத்தை வணங்கி, ஒன்றிய உள்ளத்தோடும் அன்பினால் உச்சிமேல் கூப்பிய கைகளுடன் கோயிலுக்குள் போய்ப் புகுந்து பணிந்து திருப்பதிகத்தைப் 'பூணான்' எனத் தொடங்கிக் கொன்றை மலர் மாலை குடிய இறைவரின் அருள் உரிமை பற்றி அப்பதிகத்துள் கோட்புலியாரைச் சிறப்பித்துப் பாடினார்.

('பூணான்' என்பது பதிகத்தொடக்கம்)

120 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3196 சிறப்பித் தருளுந் திருக்கடைக்காப்
பதனி னிடைச்சிங் கடியாரைப்
பிறப்பித் தெடுத்த பிதாவாகத்
தம்மை நினைந்த பெற்றியினால்
மறப்பில் வகைச்சிங் கடியப்பன்
என்றே தம்மை வைத்தருளி
நிறப்பொற் புடைய இசைபாடி
நிறைந்த அருள்பெற் றிறைஞ்சுவார்.
- 3197 அங்கு நின்றும் எழுந்தருளி
அளவில் அன்பின் உள்மகிழ்ச்
செங்கண் நுதலார் மேவுதிரு
வலிவ லத்தைச் சேர்ந்திறைஞ்சி
மங்கை பாசர் தமைப்பதிகம்
வலிவலத்துக் கண்டேன் என்று
எங்கும் நிகழ்ந்த தமிழ்மாலை
எடுத்துத் தொடுத்த இசைபுனைவார்.
- 3198 நன்று மகிழுஞ் சம்பந்தர்
நாவுக் கரசர் பாட்டு கந்தீர்
என்று சிறப்பித் திறைஞ்சிமகிழ்ந்
தேத்தி அருள் பெற் றெழுந்தருளி
மன்றி னிடையே நடம்புரிவார்
மருவு பெருமைத் திருவாரூர்
சென்று குறுகிப் பூங்கோயிற்
பெருமான் செம்பொற் கழல்பணிந்து.
- 3199 இறைஞ்சிப் போந்து பரவையார்
திருமா ளிகையில் எழுந்தருளி
நிறைந்த விருப்பின் மேவுநாள்
நீடுசெல்வத் திருவாரூர்ப்
புறம்பு நணிய கோயில்களும்
பணிந்து போற்றிப் புற்றிடமாய்
உறைந்த பெருமான் கழல்பிரியாது
ஓவா இன்பம் உற்றிருந்தார்.

34. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 121

3196. அவ்வாறு கோட்டியாரைச் சிறப்பிக்கும் பதிகத் திருக்கடைக் காப்பில் சிங்கடியாரைப் பெற்றெடுத்த தந்தையாகவே தம்மை எண்ணிப் பாடிய தன்மையினால், அவ்வாறு எண்ணியது மறவாதிருக்கும் வகையில் 'சிங்கடியப்பன்' என்ற தன்மையால் தம் பெயரைப் பொறித்து வைத்தருளி, நிறம் என்னும் இசைப் பண்பு பொருந்தப் பண் இசையைப் பாடி நிரம்பிய அருளைப் பெற்று இறைஞ்சுவாரனார்.

3197. அந்தத் தலத்தினின்றும் புறப்பட்டுச் சென்று அளவற்ற அன்பினால் மனம் மகிழ்ந்து சிவந்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள, 'திருவலிவலத்தைச்' சென்று சேர்ந்து, வணங்கித் தையல் பாகரான சிவபெருமானைப் பாடும் பதிகம் 'வலிவலத்துக் கண்டேன்' என்ற முடிவுடைய எங்கும் விளங்கும் தமிழ் மாலையைத் தொடங்கித் தொடுத்த இசையைச் சாத்துவாரனார்.

(திருவலிவலத்தில் பாடியது 'ஊனங்கத்துயிர்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3198. அங்கு "நன்மை விளங்கி மகிழும் திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் என்ற இருவரின் திருப்பதிகங்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்தீர்;" எனச் சிறப்பித்து வணங்கி மகிழ்ந்து துதித்துத் திருவருள் பெற்று, மேலே புறப்பட்டுப் போய், அம்பலத்தில் கூத்தை இயற்றும் சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பெருமையுடைய திருவாரூரில் போய்ச் சேர்ந்து, பூங்கோயிலில் புற்றிடம் கொண்ட வன்மீக நாதரின் செம்பொன் போன்ற திருவடிகளை வணங்கினார்.

3199. வணங்கிச் சென்று பரவையாரின் மாளிகையில் எழுந்தருளி நிறைந்த விருப்பத்துடன் பொருந்தியிருந்தார். அந்நாள்களில், நீடிய செல்வத் திருவாரூரின் புறத்தில் அருகே உள்ள கோயில்களையும் போய் வணங்கித் துதித்துப் புற்றிடம் கொண்டு நீங்காது எழுந்தருளிய வன்மீக நாதரின் திருவடிகளைப் பிரியாமல் இடையறாத இன்பம் அடைந்து வீற்றிருந்தார்.

122 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3200 செறிபுன் சடையார் திருவாரூர்த்
 திருப்பங் குனியுத் திரத் திருநாள்
 குறுக வரலும் பரவையார்
 கொடைக்கு விழாவில் குறைவறுக்க
 நிறையும் பொன்கொண் டணைவதற்கு
 நிலைந்து நம்பி திருப்புகலூர்
 இறைவர்பாதம் பணிய எழுந்
 தருளிச் சென்றங் கெய்தினார்.
- 3201 சென்று விரும்பித் திருப்புகலூர்த்
 தேவர் பெருமான் கோயில்மணி
 முன்றில் பணிந்து வலங்கொண்டு
 முதல்வர் முன்பு வீழ்ந்திறைஞ்சித்
 தொன்று மரபின் அடித்தொண்டு
 தோய்ந்த அன்பில் துதித்தெழுந்து
 நின்று பதிக இசை பாடி
 நினைந்த கருத்து நிகழ்விப்பார்.
- 3202 சிறிது பொழுது சும்பிட்டுச்
 சிந்தை முன்னம் அங்கொழிய
 வறிது புறம்போந் தருளி அயல்
 மடத்தில் அணையார் வன்றொண்டர்
 அறிவு கூர்ந்த அன்பருடன்
 அணிமுன் றிலின்ஓர் அருகிருப்ப
 மறிவண் கையார் அருளேயோ
 மலர்க்கண் துயில்வந் தெய்தியதால்.
- 3203 துயில்வந் தெய்தத் தம்பிரான்
 தோழர் அங்குத் திருப் பணிக்குப்
 பயிலுஞ் சுடுமட் பலகைபல
 கொணர்வித் துயரம் பண்ணித்தேன்
 அயிலுஞ் சுரும்பார் மலர்ச்சிகழி
 முடிமேல் அணியா உத்தரிய
 வெயிலுந் தியவேண் பட்ட தன்மேல்
 விரித்துப் பள்ளி மேவினார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 123

3200. அந்நாட்களில் செறிந்த புல்லிய சடையையுடைய இறைவரின் திருவாரூர்த் திருப்பங்குனி உத்திரத் திருநாள் நெருங்கி வந்தது, வர, பரவையார் தம்மை அணுகி வருப வார்க்குக் கொடுக்கவும், திருவிழாவில் அடியார்களுக்கு வேண்டியவற்றை அளிக்கவும் நிறைவான பொன்னைக் கொண்டு வர நினைத்து, நம்பி ஆரூர், திருப்புகலூர் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்குவதற்குப் புறப்பட்டுச் சென்று அங்குச் சேர்ந்தார்.

3201. சேர்ந்து விரும்பித் திருப்புகலூரில் தேவதேவரான இறைவரின் திருக்கோயிலில் மணி முற்றத்தில் வணங்கி வலமாக வந்து முதல்வரின் திருமுன்பு நிலத்தில் விழுந்து வணங்கிப் பழைய மரபின் வரும் திருவடிக் தொண்டின் ஊறிய அன்பினால் துதித்து எழுந்து நின்று திருப்பதிக இசையைப் பாடித் தாம் எண்ணி வந்த கருத்தை வேண்டிக் கொள்பவராய்.

3202. சிறிது நேரம் வணங்கி நின்று பின்பு உள்ளம் அங்கு நிற்க, நினைந்த பொன்னைப் பெறாது வறிதே வெளியே வந்து பக்கத்தில் உள்ள எந்தத் திருமடத்திலும் சேராமல், வன்தொண்டரான நம்பியாரூர் அறிவு பெருகிய அடியார்களுடன் அழகிய திருமுற்றத்தில் ஒரு பக்கமாகத் தங்கியிருக்க, மானைக் கையில் கொண்ட இறைவரின் திரு வருளாலோ, என்னவோ, அறியோம், அவரது மலர்போன்ற திருக்கண்கள் துயில் வந்து பொருந்தப் பெற்றன.

3203. அங்ஙனம் கண்களில் உறக்கம் வந்து பொருந்த தம்பிரான் தோழரான நம்பியாரூர் அங்கு இறைவர் கோயில் திருப்பணிக்குப் பயன்பட நின்ற சுட்ட மண்பலகைகள் பலவற்றைக் கொண்டு வருமாறு செய்து, உயரமாய் அடுக்கி, தேவ் உண்ணும் வண்டுகள் பொருந்திய மலர் மாலை குடிய குடுமியை உடைய திருமுடிக்குத் தலையணையாக உத்திரியமாகிய ஒளியுடைய வெண்பட்டினை அதன் மேல் விரித்து உறங்கினார்.

124 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3204 சுற்றும் இருந்த தொண்டர்களுந்
 துயிலும் அளவில் துணைமலர்க்கண்
 பற்றுந் துயில்நீங் கிடப்பள்ளி
 உணர்ந்தார் பரவை கேள்வனார்
 வெற்றி விடையார் அருளாலே
 வேமண் கல்லே விரிசுடர்ச்செம்
 பொற்றிண் கல்லா யின கண்டு
 புகலூர் இறைவர் அருள்போற்றி.
- 3205 தொண்டர் உணர மகிழ்ந்தெழுந்து
 துணைக்கைக் கமல முகைதலைமேல்
 கொண்டு கோயி லுட்புக்குக்
 குறிப்பில் அடங்காப் பேரன்பு
 மண்டு காத லுறவணங்கி
 வாய்த்த மதுர மொழிமாலை
 பண்டங் கிசையில் தம்மையே
 புகழ்ந் தென் றெடுத்துப் பாடினார்.
- 3206 பதிகம் பாடித் திருக்கடைக்காப்
 பணிந்து பரவிப் புறம் போந்தே
 எதிரில் இன்பம் இம்மையே
 தருவார் அருள் பெற் றெழுந்தருளி
 நிதியின் குவையும் உடன்கொண்டு
 நிறையும் நதியும் குறைமதியும்
 பொதியுஞ் சடையார் திருப்பனையூர்
 புகுவார் புரிநூல் மணிமார்பர்.
- 3207 செய்ய சடையார் திருப்பனையூர்ப்
 புறத்துத் திருக்கூத் தொடுங்காட்சி
 எய்த அருள எதிர்சென்றங்
 செழுந்த விருப்பால் விழுந்திறைஞ்சி
 ஐயர் தம்மை அரங்காட
 வல்லார் அவரே அழகியர் என்று
 உய்ய உலகு பெறும்பதிகம்
 பாடி அருள்பெற் றுடன் போந்தார்.

35. ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 126.

3204. சுற்றிலும் இருந்த தொண்டர்களும் உறங்கும் சமயத்தில், தாமரை மலர் போன்ற இரண்டு திருக்கண்களையும் பற்றிக் கொண்ட உறக்கம் நீங்க விழித்தெழுந்தாராகி, வெற்றி பொருந்திய காளையையுடைய சிவபெருமான் திருவருளால், வெந்த மண் செங்கல்லே விரிந்து ஒளி வீசும் செம்பொன்னால் ஆன திண்மையான கல்லான வற்றைக் கண்டு திருப்புகலூர் இறைவரின் திருவருளைத் துதித்து.

3205. உடன் உறங்கிய அடியார்களும் உறக்கம் நீங்க மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்து இரண்டு கைகளையும் தாமரை அரும்பு போல் தலைமீது குவித்துக் கொண்டு, கோயிலுள் புகுந்து, நம் அறிவில் குறிக்கொள்ளும் அளவில் அடங்காத பேரன்பு மிக்க ஆசையுடன் வணங்கி வாய்ப்புடைய இனிய தமிழ்மாலையைப் பண் பொருந்திய இசையுடன் 'தம்மையே புகழ்ந்து' எனத் தொடங்கிப் பாடினார்.

(சுந்தரர் பாடிய பதிகத்தின் தொடக்கம் "தம்மையே" என்ற தொடக்கம் உடையதாகும்.)

3206. பதிகத்தைப் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தித் துதித்து வெளியே வந்து ஒப்பில்லாத இன்பத்தை இளமையிலே தருபவரான திருப்புகலூர் இறைவரின் அருள் வீடை பெற்றுப் புறப்பட்டுச் சென்று திருப்புகலூரில் பெற்ற பொன்கட்டிகளையும் உடன் கொண்டு நீர் நிறைந்த கங்கையையும் பிறைச் சந்திரனையும் உடைய சடையினரான சிவ பெருமானின் 'திருப்பணையூர்' என்ற பதியுள் புகுபவரான மூன்று புரியான பூணூலையும் மணிமாலைகளையும் உடைய மார்ப்பரன சுந்தரர்.

3207. சிவந்த சடையரான சிவபெருமான் திருப்பணையூரின் வெளியே திருவருள் கூத்தினோடும் எதிர்காட்சிப் பொருந்தக் காட்டியருள அங்கு, ஊரின் வெளியில், எதிர் சென்று மேல் ஓங்கிய விருப்பத்தால் நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து வணங்கி இறைவரை 'அரங்கில் ஆடுமாறு வல்லார் அவரே' என்னும் கருத்துக் கொண்டதாய் உலகம் உய்யப் பெறும் வாழ்வை அளிக்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடித் திருவருளைப் பெற்று உடனே சென்றார்.

(இங்குப் பாடியது 'மாட மாளிகை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

120 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3208 வளமல் கியசீர்த் திருப்பனையூர்
வாழ்வார் ஏத்த எழுந்தருளி
அளவில் செம்பொன் இட்டிகைகள்
ஆள்மேல் நெருங்கி அணி ஆரூர்த்
தளவ முறுவல் பரவையார்
தம்மா ளிகையில் புகத்தாமும்
உளமன் னியதம் பெருமானார்
தம்மை வணங்கி உவந்தணைந்தார்.
- 3209 வந்து பரவைப் பிராட்டியார்
மகிழ வைகி மருவுநாள்
அந்தண் ஆரூர் மருங்கணிய
கோயில் பலவும் அணைந் திறைஞ்சிச்
சிந்தை மகிழ விருப்பினெனடுந்
தெய்வப் பெருமான் திருவாரூர்
முந்தி வணங்கி இனிதிருந்தார்
முனைப்பா டியர்தங் காவலனார்.
- 3210 பலநாள் அமர்வார் பரமர்திரு
அருளால் அங்கு நின்றும்போய்ச்
சிலைமா மேரு வீரனார்
திருநன் னிலத்துச் சென்றெய்தி
வலமா வந்து கோயிலினுள்
வணங்கி மகிழ்ந்து பாடினார்
தலமார் கின்ற தண்ணியல் வெம்
மையினான் என்னுந் தமிழ்மாலை.
- 3211 பாடி அங்கு ஸைகியபின்
பரமர் வீழி மிழலையினில்
நீடுமறையால் மேம்பட்ட
அந்த ணாளர் நிறைந்தீண்டி
நாடு மகிழ அவ்வளவு
நடைக்கா வணம்பா வாதையுடன்
மாடு கதலி பூகநிறை
மல்க மணித்தோ ரணம்நிறைத்து.

35. ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 127

3208. வளம் வாய்ந்த சிறப்புடைய திருப்பனையூரில் வாழ்பவர்கள் துதிக்க எழுந்தருளிச் சென்று அளவில்லாத செம்பொன் கட்டிகளான செங்கற்கள் ஆட்களின் மேல் நெருங்கித் திருவாரூரில் முல்லை அரும்பு போன்ற முறுவலையுடைய பரவையாரின் திருமாளிகையுள் புக, தாமும் தம் உள்ளத்தில் தம் இறைவரான வன்மீகநாதரை வணங்கி மகிழ்வுடன் சேர்வாரானார்.

3209. புறப்பட்டுச் சென்று தம் பரவை நாச்சியார் மகிழும்படி தங்கிப் பொருந்தியிருக்கும் நாட்களில், அழகிய குளிர்ந்த திருவாரூரின் பக்கத்தில் அருகில் உள்ள கோயில்கள் பலவற்றையும் போய் வணங்கி, மனம் மகிழ் விருப்பத் தோடும் தேவர் பெருமானான புற்றிடம் கொண்ட பெருமானின் திருவாரூரினை முதலில் வணங்கி முனைப்பாடி நாட்டின் தலைவரான நம்பிகள் இனிதாய்த் தங்கியிருந்தார்.

3210. அவர் பல நாட்கள அங்ஙனம் திருவாரூரில் தங்கியிருந்தார். பின் இறைவரின் திருவருளால் அங்கிருந்து சென்று பெரிய மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட வீரரான சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற 'நண்ணிலம்' என்ற பதியை எய்தி, வலமாகச் சுற்றி வந்து, கோயிலுள் வணங்கி மகிழ்ந்து, இவ்வுலகில் நிலவுகின்ற 'தண்ணியல் வெம்மையினால்' எனத் தொடங்கும் தமிழ் மாலையைப் பாடினார்.

(‘தண்ணியல் வெம்மையினால்’ என்பது பதிகத் தொடக்கம்.)

3211. அங்ஙனம் பதிகம் பாடி எழுந்தருளிய பின்பு இறைவரின் திருவீழி மிழலையில் உள்ள நீடிய வேத ஒழுக்கத்தால் மேம்பட்ட அந்தணர்கள் திரண்டு கூடி, நாடு முழுவதும் மகிழுமாறு அவ்வளவும் நடைக் காவணம் இட்டுப் பாவாடை விரித்துப், பக்கங்களில் வாழை கழுதுகள் வரிசையாய்ப் பொருந்தச் செய்து, அழகிய மணிமாலைகள் தொங்க விட்ட தோரணங்களை வரிசை பெற நிறுவி,

128 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3212 வந்து நம்பி தம்மைஎதிர்

கொண்டு புக்கார் மற்றவருஞ்
சிந்தை மலர்ந்து திருவீழி
மிழலை இறைஞ்சிச் சேண்விசும்பின்
முந்தை இழிந்த மொய்யொளிசேர்
கோயில் தன்னைமுன் வணங்கிப்
பந்தம் அறுக்குந் தம்பெருமான்
பாதம் பரவிப் பணிகின்றார்.

3213 படங்கொள் அரவில் துயில்வோனும்

பதுமத் தோனும் பரவரிய
ஃடங்கன் விண்ணோர் பெருமானை
விரவும் புளகமுடன் பரவி
அடங்கல் வீழி கொண்டிருந்தீர்
அடியேனுக்கும் அருளும்எனத்
தடங்கொள் செஞ்சொற் றமிழ்மாலை
சாத்தி அங்குச் சாருநாள்.

3214 வாசி யறிந்து காசளிக்க

வல்ல மிழலை வாணர்பால்
தேசமிக்க திருவருள்முன்
பெற்றுத் திருவாஞ் சியத்தடிகள்
பாசமறுத்தாட் கொள்ளுந்தாள்
பணிந்து பொருவ னார்என்னும்
மாசில் பதிகம் பாடிஅமர்ந்
தரிசிற் கரைப்புத் தூரணைந்தார்.

3215 செழுநீர் நறையூர் நிலவுதிருச்

சித்திச் சரமும் பணிந்தேத்தி
விழுநீர் மையினில் பெருந்தொண்டர்
விருப்பினோடும் எதிர்கொள்ள
மழுவோ டிளமான் கரதலத்தில்
உடையார் திருப்புத் தூர்வணங்கித்
தொழுநீர் மையினில் துதித்தேத்தித்
தொண்டர் குழ உறையுநாள்.

3212. இங்கு வந்து நம்பியாருரை வரவேற்று அழைத்துக் கொண்டு சென்றனர். நம்பியாருரும் மனம் மலர்ந்து போய் திருவீழி மிழலையை வணங்கி, நீண்ட வானத் தினின்றும் முன் நாளில் இறங்கிய மொய்த்த ஒளியுடைய கோயிலை முன்னே வணங்கி, மலக்கட்டுகளை அறுக்கின்ற தம் இறைவரின் திருவடிகளைத் துதித்துப் பணிபவராய்.

3213. படத்தையுடைய பாம்பின் மீது பள்ளி கொள்ளும் திருமாலும் தாடரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகனும் துதிப்பதற்கரிய விடங்கரான தேவ தேவரைப் பொருந்திய மயிர்ப் புளசத்துடன் வணங்கி, 'அடங்கல் வீழி கொண்டிருந்தீர்! அடியேனுக்கு மருளும்' என்ற கருத்தையும் முடிவையும் உடைய பெரிய செவ்விய சொற் பொருள் அமைந்த தமிழ் மாலையைப் பாடி அங்குத் தங்கியிருக்கும் நாளில்,

(இங்குப் பாடிய பதிகத்தின் தொடக்கம் 'நம்பினார்க் கருள்' என்பதாகும்.)

3214. வாசி அறிந்து படிக்காக அளிக்க வல்லவரான திருவீழி மிழலை இறைவரிடம் சிவ ஒளி மிகுந்த திருவருள் விடைப் பெற்றுப் போய்த் திருவாஞ்சியத்தில் உயிர்களின் பாசங்களை அறுத்து ஆட்கொள்ளும் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கிப் 'பொருவனார்' எனத் தொடங்கும் குற்றம் இல்லாத திருப்பதிகம் பாடியருளி அங்கு விரும்பித்தங்கியிருந்து பின்பு அரிசில்கரைப் புத்தூரைப் போயடைந்தார்.

('பொருவனார்' என்பது பதிகத் தொடக்கம்)

3215. செழுமையான நீர்ச்சிறப்பையுடைய நறையூரில் நிலையான 'திருச்சித்திச் சரத்தினையும்' பணிந்து துதித்து, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கித், தாமும் தன்மையுடைய பெருமையுடைய தொண்டர்கள் விருப்பத்தோடும் வரவேற்கச் சென்று, மழுவோடு இளமான் கன்றைத் திருக்கையில் எடுத்த இறைவரின் திருப்பத்தூரை வணங்கித் தொழுது வழிபடுகின்ற விதிப்படி வணங்கித் துதித்துப் போற்றி அங்குத் தொண்டர்கள் சூழத் தங்கியிருந்தார். அந்நாட்களில்,

(நறையூர் — ஊர்ப் பெயர்; சித்திச்சரம்—கோயிலின் பெயர். திருச்சித்திச்சரத்தில் பாடியது 'நீரும் மலரும்' என்ற தொடக்கம் உடைய பதிகம்.)

130 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3216 புனித னார்முன் புகழ்த்துணையார்க்
கருளுந் திறமும் போற்றிசைத்து
முனிவர் போற்ற எழுந்தருளி
மூரி வெள்ளக் கங்கையினில்
பனிவெண் டிங்கள் அணிசடையார்
பதிகள் பலவும் பணிந்துபோந்து
இனிய நினைவில் எய்தினார்
இறைவர் திருவா வடுதுறையில்.
- 3217 விளங்குந் திருவா வடுதுறையில்
மேயார் கோயில்புடை வலங்கொண்டு
உளங்கொண் டுருகும் அன்பினுடன்
உள்புக் கிறைஞ்சி ஏத்துவார்
வளங்கொள் பதிகம் மறையவன்என்
றெடுத்து வளவன் செங்கணான்
தளங்கொள் பிறப்புஞ் சிறப்பித்துத்
தமிழ்ச்சொன் மாவை சாத்தினார்.
- 3218 சாத்தி அங்கு வைகுநான்
தயங்கும் அன்ப ருடன்கூடப்
பேர்த்தும் இறைஞ்சி அருள்பெற்றுப்
பெண்ணோர் பாகத் தண்ணலார்
திர்த்தப் பொன்னித் தென்கரைமேல்
திகழும் பதிகள் பலபணிந்து
மூர்த்தி யார்தம் இடைமருதை
அடைந்தார் முனைப்பா டித்தலைவர்.
- 3219 மன்னு மருதின் அமர்ந்தவரை
உணங்கி மதுரச் சொன்மலர்கள்
பன்னிப் புனைந்து பணிந்தேத்திப்
பரவிப் போந்து தொண்டருடன்
அந்நற் பதியில் இருந்தகல்வார்
அரணார் திருநா கேச்சரத்தை
முன்னிப் புக்கு வலங்கொண்டு
முதல்வர் திருத்தாள் வணங்கினார்.

35. ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் புராணம் □ 131

3216. முன் நாளில் சிவபெருமான் 'புகழ்த்துணை நாயனாருக்கு' இப்பதியில் படிக்காசு அருள் செய்த அருள் திறத்தைப் போற்றிப் பாடி, முனிவர் போற்ற எழுந்தருளிச் சென்று, பெரிய வெள்ளமாகப் பெருகும் கங்கையுடன் பிறைச்சந்திரனையும் அணியும் சடையையுடைய இறைவர் எழுந்தருளிய தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று மகிழ்ச்சிபொருந்திய திருவுள்ளத்துடன் இறைவரின் 'திருவாவடுதிறையில்' வந்து சேர்ந்தார்.

(அரிசிநகரைப் புத்தூரில் 'மலைக்கு மகள்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார்.)

3217. சிறப்புடன் விளங்கும் திருவாவடுதிறையில் எழுந்தருளிய இறைவரின் திருங்கோயிலைச் சுற்றி வலமாக வந்து, உள்ளத்தைத் தன் வயமாக்கி உருக்கும் அன்புடன் கோயிலுக்குள் புகுந்து வணங்கி, வளமுடைய திருப்பதிகத்தை 'மறையவன்' எனத் தொடங்கிக் கோச்செங்கண் சோழரின் இடம் பொருந்திய பிறப்பையும் சிறப்பித்து வணங்கித் தமிழ்ச் சொல் மாலையான அப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

('மறையவன் ஒரு மாணி' என்ற தொடக்கம் உடைய பதிகம் இங்குப் பாடப்பட்டது.)

3218. திருமுனைப்பாடி நாட்டுத் தலைவரான சுந்தரர், முன் கூறியபடி தமிழ் மாலையைப் பாடியருளி, அங்குத் தங்கியிருக்கும் நாளில், விளங்கும் அன்பர்களுடன் மீண்டும் வணங்கி விடை பெற்றுச் சென்று, உமையம்மை யாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட இறைவரின் தீர்த்தமான காவிரியின் தென் கரை மேல் விளங்கும் பல தலங்களையும் வணங்கிச் சென்று, இறைவரின் 'திருவிடை மருதூரை'ப் போய் அடைந்தார்.

3219. நிலையான மருதமரத்தின் இடமாக விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவரை வணங்கி இனிய தமிழ்ச் சொல் லான மலர்களை மாலையாய்ப் புனைந்து வணங்கித் துதித்துப் போய்த்தொண்டர்களுடன் அந்தத் தலத்தினின்று நீங்கித் திருநாகேச்சரத்தை எண்ணிச் சென்று கோயிலுக்குள் புகுந்து வலங்கொண்டு இறைவரின் அடிகளை வணங்கினார்.

(மருது — மருதமரம்; தலமரம். இங்குப் பாடியது 'கழுதை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

132 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3220 பெருகும் பதிகம் பிறையணிவாள்
 நுதலாள் பாடிப் பெயர்ந்துநிறை
 திருவின் மலியுஞ் சிவபுரத்துத்
 தேவர் பெருமான் கழல்வணங்கி
 உருகுஞ் சிந்தை யுடன் போற்றி
 உமையோர் பாகர் தாம்மகிழ்ந்து
 மருவும் பதிகள் பிறப்பணிந்து
 கலைய நல்லூர் மருங்கணைந்தார்.
- 3221 செம்மை மறையோர் திருக்கலைய
 நல்லூர் இறைவர் சேவடிகழி
 மும்மை வணக்கம் பெறஇறைஞ்சி
 முன்பு பரவித் தொழுதெழுமார்
 கொம்மை மருவு குரும்பைமுலை
 உமையாள் என்னுந் திருப்பதிகம்
 மெய்மைப் புராணம் பலவுமிகச்
 சிறப்பித்து இசையின் விளம்பினார்.
- 3222 அங்கு நின்று திருக்குடமுக்
 கணைந்து பணிந்து பாடிப் போய்
 மங்கை பாகர் வலஞ்சுழியை
 மருவிப் பெருகும் அன்பருகத்
 தந்து காது லுடன் வணங்கித்
 உமிழாற் பரசி அரசினுக்குத்
 திங்கள் முடியார் அடியளித்த
 திருநல்லூரைச் சென்றணைந்தார்.
- 3223 நல்லூர் இறைவர் கழல்போற்றி
 நவீன்று நடுவு நம்பர் பதி
 எல்லாம் இறைஞ்சி ஏத்திப்போந்
 திசையாற் பரவுந் தம்முடைய
 சொல்லா தியமா அணிந்தவர்தஞ்
 சோற்றுத் துறையின் மருங்கெய்தி
 அல்லூர் கண்டர் கோயிலினுள்
 அடைந்து வலங்கொண் டடிபணிவார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 133

3220. அவர் இன்பம் பெருகும் 'பிறையணி வாணு தலாள்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி அங்கிருந்து போய்க் குறைவற்ற நிறைவான சிவச் செல்வம் நிறையும் 'திருச்சிவபுரத்தைச் சேர்ந்து, தேவர் தலைவரான சிவபெருமானின் திருவடிகளைத் தொழுது உருகும் சிந்தையுடனே மேலே சென்று, உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் பதிகள் மற்றவற்றையும் வுணங்கிச் சென்று 'திருக்கலய நல்லூரின்' பக்கத்தை அடைந்தார்.

(திருநாகேச்சரத்தில் பாடியது 'பிறையணி' என்று தொடங்கும் பதிகம்.)

3221. செம்மையான நெறியையுடைய மறையவர்கள் வாழ்கின்ற திருக்கலய நல்லூர் சிவபெருமானின் சேவடிகளின் கீழ் முக்கரணங்களும் ஒன்றிய வணக்கம் பொருந்த வணங்கித் திருமுன் துதித்து தொழுது எழுவாராகிப் பெருமையுடைய 'குரும்பை முலை மலர்க்குழவி' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை மெய்ம்மையான மாபுராண வரலாறுகள் பலவற்றையும் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்லிப் பண் இசைப் பொருந்தப் பாடினார்.

(திருக்கலய நல்லூரில் பாடியது 'குரும்பை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3222. சுந்தரர், அந்தத் தலத்தினின்றும் 'திருக்குட முக்கு' என்ற தலத்தை அடைந்து, பெருகும் அன்பு உள்ளத்தை உருகச் செய்ய நிரம்பிய பெருவிருப்புடன் வணங்கித் தமிழ்ப் பதிகத்தால் போற்றி, மதியைச் சடையில் சூடிய இறைவர் நாவுக்கரசருக்குத் திருவடியைச் சூட்டிய யருளிய 'திருநல்லூரினைச்' சென்றடைந்தார்.

3223. திருநல்லூர் இறைவரின் திருவடிகளைத் துதித்துப் பாடி, இடையில் உள்ள இறைவர் தலங்கள் எல்லாவற்றையும் துதித்துச் சென்று, தமிழிசையால் துதிக்கின்ற தம் பாக்களைப் பயனாக விரும்பி ஏற்றுக் கொள்கின்ற இறைவரின் 'திருச்சோற்றுத் துறையின்' பக்கத்தை அடைந்து, நஞ்சு தங்கிய திருக்கழுத்தினையுடைய இறைவரின் திருக்கோயிலுள் போய் அடைந்து, வலமாகச் சுற்றி வந்து, திருவடிகளில் பணிவாராகி,

134 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3224 உழல்நீர் ஒருகி அலையை எனும்
அஞ்சொற் பதிகம் எடுத்தருளிக்
கழல்நீ டியஅன் பினிற் போற்றும்
காதல் கூரப் பரவியபின்
கெழுநீர் மையினில் அருள் பெற்றுப்
போந்து பரவை யார்கேள்வர்
முழுநீ றணிவார் அமர்ந்தபதி
பலவும் பணிந்து முன்னுவார்.

3225 தேவர் பெருமான் கண்டியூர்
பணிந்து திருவை யாறதனை
மேவி வணங்கிப் பூந்துருத்தி
விமலர் பாதந் தொழு திறைஞ்சிச்
சேவில் வருவார் திருவாலம்
பொழிலிற் சேர்ந்து தாழ்ந்திரவு
பாவு சயனத் தமர்ந்தருளிப்
பள்ளி கொள்ளக் சனவின்கண்.

3226 ஸழபா டியினில் வருவதற்கு
நினைக்க மறந்தாயோ என்று
குழகா கியதம் கோலம்எதிர்
காட்டி அருள்க் குறித்துணர்ந்து
நிழலார் சோலைக் கரைப் பொன்னி
வடபால் ஏறி நெடுமாடம்
அழகார் வீதி மழபாடி
அணைந்தார் நம்பி ஆரூர்.

3227 அணைந்து திருக்கோ புரம்புறைஞ்சி
அன்பர் குழ உடன் புகுந்து
பணங்கொள் அரவம் அணிந்தார்முன்
பணிந்து வீழ்ந்து பரங்கருணைக்
குணங்கொள் அருளின் திறம்போற்றிக்
கொண்ட புளகத் தூடனுருகிப்
புணர்ந்த இசையால் திருப்பதிகம்
பொன்னார் மேனி என்றெடுத்து.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ '135

3224. 'அழனிர் ஓழுகியனைய' என்று அழுகிய சொற்களால் திருப்பதிகத்தைத் தொடங்கித் திருப்பாதங்களைப் பெருகும் அன்பினால் துதிக்கின்ற பெருவிருப்பம் மேலும் மிகும்படி போற்றினார். பின்பு, உரிமையாகிய தன்மையில் இறைவரின் திருவருள் பெற்று மேற் சென்று பரவையாரின் கணவரான நம்பிகள் முழுமையும் திருநீற்றினை அணியும் இறைவர் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கி மேலும் செல்ல நினைவார்.

3225. தேவ தேவரான சிவபெருமான் உறையும் திருக்கண்டியூரைப் பணிந்து போய்த் 'திரு ஐயாறு' சென்றடைந்து வணங்கித் 'திருப்பூந் துருத்தி' இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கிக் காளையூர்திபல் வரும் சிவபெருமானின் 'திருவாலம் பொழிவில்' போய் வணங்கி, அன்று இரவில் பரப்பிய படுக்கையில் பள்ளி கொண்டிருந்தார். அன்றைய இரவின் கனவில்,

3226. 'திருமழபாடிக்கு வர நினைக்கவும் மறந்து விட்டாயோ?' என்று இறைவர் தம் இளமையான கோலத்தைக் காட்டி அருள, அதனால் துயிலுணர்ந்து எழுந்து, நிழல் பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த கரைபையுடைய காவிரியின் வடக்குக் கரையில் ஏறிப் போய் நெடிய மாடங்களுையுடைய அழகிய தெருக்களையுடைய 'திருமழபாடி' என்ற தலத்தைச் சுந்தரர் அடைந்தார்.

3227. அங்ஙனம் சுந்தரர் திருமழபாடிக் கோபுரத்தை வணங்கி அன்பர்கள் குழ உடன் புகுந்து, படத்தையுடைய பாம்பைச் சூடிய இறைவர் முன் வணங்கி வீழ்ந்து, அளக்க முடியாத கருணையுடைய பேரரருள் திறத்தைத் துதித்துத் திருமேனி முழுவதும் மயிர்ப்புளகம் அடைய, மனம் உருகி இசையுடன் கூடிய திருப்பதிகத்தைப் 'பொன்னார் மேனி' எனத் தொடங்கி.

136 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3228 அன்னே உன்னை அல்லால்யான்
ஆரை நினைக்கேன் என ஏத்தித்
தன்னே ரில்லாப் பதிகமலர்
சாத்தித் தொழுது புறம்பணைந்து
மன்னும் பதியில் சிலநாள்கள்
வைகித் தொண்டருடன் மகிழ்ந்து
பொன்னிக் கரையின் இருமருங்கும்
பணிந்து மேல்பாற் போதுவார்.
- 3229 செய்ய சடையார் திருவானைக்
காவில் அணைந்து திருத் தொண்டர்
எய்த முன்வந் தெதிர்கொள்ள
இறைஞ்சிக் கோயி லுட்புகுந்தே
ஐயர் கமலச் சேவடிக்கீழ்
ஆர்வம் பெருக விழுந்தெழுந்து
மெய்யும் முகிழ்ப்பக் கண்பொழி நீர்
வெள்ளம் பரப்ப விம்முவார்.
- 3230 மறைக ளாய நான்கும் என
மலர்ந்த செஞ்சொற் றமிழ்ப்பதிகம்
நிறையுங் காத லுடன்எடுத்து
நிலவும் அன்பர் தமை நோக்கி
இறையும் பணிவார் எம்மையும்ஆ
ஞடையார் என்றென் றேத்துவார்
உறையூர்ச் சோழன் மணியாரஞ்
சாத்துந் திறத்தை உணர்ந்தருளி.
- 3231 வளவர் பெருமான் மணியாரம்
சாத்திக் கொண்டு வரும் பொன்னிக்
கிளருந் திரைநீர் மூழ்குதலும்
வழுவிப் போகக் கேதமுற
அளவில் திருமஞ் சனக்குடத்துள்
அதுபுக் காட்ட அணிந்தருளித்
தளரும் அவனுக் கருள் புரிந்த
தன்மை சிறக்கச் சாற்றினார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 137

3228. “அன்னே உன்னையல்லால் யாரை நினைக்கேன்?” எனத் துதித்து, ஒப்பில்லாத பெருமையுடைய திருப்பதிகமான மாலையைச் சாத்திக் தொழுது, வெளியே வந்து நிலைபெற்ற அந்தத் தலத்தில் சிலநாட்கள் தங்கியிருந்தார். தொண்டர்களுடன் மகிழ்ந்து காவிரிக் கரையின் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள தலங்களை வணங்கி மேற்குத் திக்கு நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கி.

‘பொன்னார் மேனி’ என்பது பதிகத் தொடக்கம். ‘அன்னே உன்னையல்லால் யாரை நினைக்கேன்’ என்பது முடிவு.)

3229. சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் திருவானைக் காவில் சேர்ந்து தொண்டர்கள் சேர முன்னே வந்து எதிர்கொள்ள, வணங்கித் திருக்கையிலுள் புகுந்து, இறைவரின் தாமரை போன்ற திருவடிகளின் கீழ் ஆசை பெருக விழுந்து எழுந்து, திருமேனி முழுதும் மயிர்ப்புளகம் உண்டாகக் கண்களினின்றும் ஆனந்த வெள்ளநீர் பாயத் திளைப்பாராகி.

3230. ‘மறைகளாயின நான்கும்’ எனவிரிந்த செஞ் சொற்களால் ஆன தமிழ்ப் பதிகத்தையிறைந்த பெருவிருப்புடன் தொடங்கி, நிலைபெறும் அன்பர்களைப் பார்த்து, ‘இறையும் பணிவார் எம்மையும் ஆளுடையாரே’ என்று ஏத்துவார். உறையூர்ச் சோழரின் மணியாரத்தை இறைவர் அணிந்து ஏற்றுக் கொண்ட திருவருள் திறத்தை உணர்ந்தருளி,

3231. சோழ மன்னர் மணி மாலை அணிந்து கொண்டபடியே காவிரியின் கொழிக்கும் அலைகளையுடைய நீரில் முழுகுதலும், அது நீருள் தவறி விழுந்து போக, அதனால் மன்னர் வருத்தம் அடைய, அளவில்லாத திருமஞ்சனக் குடத்துள் அது புக, மஞ்சனம் சூட்டிய போது அதை இறைவர் அணிந்து மனம் தளர்ந்திருந்த அந்த அரசனுக்கு அருள் புரிந்த தன்மையைச் சிறப்பித்து ஏத்தியருளினார்.

(சோழமன்னன் மாலையுடன் காவிரியுள் முழுக, அப்போது அவன் ‘இறைவரே இதை ஏற்றுக் கொள்க’ என்று வேண்ட, அதனால் நீராட்டும் மஞ்சன நீருள் அது புகச்செய்து, திருமஞ்சனம் சூடும் தாம் அணிந்து கொண்டார் என்பது கதை. திருவானைக் காவில் பாடியது ‘மறைகளாயின’ எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

138 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3232 சாற்றி அங்குத் தங்குநாள்
தயங்கும் பவளத் திருமேனி
நீற்றர் கோயில் எம்மருங்குஞ்
சென்று தாழ்ந்து நிறைவிருப்பால்
போற்றி அங்கு நின்றும்போய்ப்
பொருவில் அனபர் மருவியதொண்டு
ஆற்றும் பெருமைத் திருப்பாச்சி
வாச்சி ராமஞ் சென்றடைந்தார்.
- 3233 சென்று திருக்கோ புறம்புறைஞ்சித்
தேவர் மலிந்த திருந்தமணி
முன்றில் வலங்கொண் டுள்ளனைந்து
முதல்வர் முன்னம் வீழ்ந்திறைஞ்சி
நன்று பெருகும் பொருட்காதல்
நயப்புப் பெருக நாதரெதிர்
நின்றுபரவி நிலைந்த பொருள்
அருளா தொழிய நேர்நின்று.
- 3234 அன்பு நீங்கா அச்சமுடன்
அடுத்த திருத்தோ முமைப்பணியால்
பொன்பெ நாத திருவுள்ளம்
புழுங்க அழுங்கிப் புறம்பொருபால்
முன்புநின்ற திருத்தொண்டர்
முகப்பே முறைப்பா டுடையார்போல்
என்பு கரைந்து பிரானார்மற்
றிலையோ என்ன எடுக்கின்றார்.
- 3235 நித்தமும் நீங்கா நிலைமையின் நீங்கி
நிலத்திடைப் புலங்கெழும் பிறப்பால்
உய்த்தகா ரணத்தை உணர்ந்து நொந்தடிமை
ஒருமையாம் எழுமையும் உணர்த்தி
எத்தனை அருளா தொழியினும் பிரானார்
இவரலாதில்லையோ என்பார்
வைத்தனன் தனக்கே தலையும்என் 'நாவும்
எவ்வழுத் தினார்வழித் தொண்டர்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 139

3232. திருப்பதிக மாலை பாடி அப்பதியில் சுந்தரர் தங்கியிருந்தார். அந்நாட்களில் விளங்கும் பவளம் போன்ற திருமேனியில் திருநீற்றையுடையவரின் கோயில்கள் எப்பக்கத்திலும் உள்ளனவற்றைப் போய் வணங்கி, நிறையும் விருப்பால் துதித்து அங்கிருந்து மேல் சென்று. ஒப்பில்லாத தொண்டர்கள் பொருந்திய தொண்டு செய்யும் பெருமையுடைய 'திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தினைப்' போய் அடைந்தார்.

(இங்குப் பாடியது 'வைத்தனன்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3233. போய்க் கோபுரத்தை வணங்கித் தேவர்கள் பெருகியுள்ள திருத்தப்பாடுடைய அழகிய முற்றத்தை வலமாக வந்து, உள்ளே சேர்ந்து, இறைவரின் திருமுன்பு நிலமுற விழுந்து வணங்கி, நன்மை பெருகும் பொருளை அடையும் விருப்பத்தால் இறைவர் எதிரே நின்று வழிபட்டுத் தாம் எண்ணிய பொருளினை இறைவர் அருளாமல் போகத் திருமுன்பு நின்று.

3234. அன்பு நீங்காத அச்சத்துடன் பொருந்திய தோழமைப் பணிவிடையினால், தாம் எண்ணியபடியே பொன் கிடைக்கப் பெறாத உள்ளத்தில் புழுக்கம் உண்டாக வருந்தி, வெளியே நின்று தொண்டர்களை முகம் நோக்கித் தம் முறையீட்டை உரைப்பவர் போல எலும்பும் கரைந்தருக 'பிரானார் மற்றிலையோ!' என்ற கருத்துக்கொண்ட முடிபு அமையப் பதிகத்தைத் தொடங்குவாராய்.

3235. ஒருநாளும் நீங்காத நிலைமையின் (திருக்கயிலையினின்றும்) நீங்கி இந்த நிலத்திடத்தின் அறிவுடன் பொருந்தும் பிறவியிடத்துச் செலுத்திய காரணத்தை மனத்தில் உணர்ந்து வருந்தி, அடிமைத் திறத்தின் ஒருமைப் பாடானது ஏழு பிறப்பிலும் தொடர்கின்ற இயல்பை எடுத்துச் சொல்லி, "எவ்வளவும் திருவருள் புரியாது ஒழியினும் இறைவர் இவரல்லாது இல்லையோ?" என முடிப்பாராகி "வைத்தனன் தனக்கே தலையும் என் நாவும்" எனத் தொடங்கி நம்பியாரூரர் துதித்தார்.

140 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2236 இவ்வகை பரவித் திருக்கடைக் காப்பும்
ஏசுவல்ல என்றிசைப்ப
மெய்வகை விரும்பு தம்பெருமானார்
விழுந்திக்குவை அளித் தருள
மைவளர் கண்டர் கருணையே பரவி
வணங்கி அப்பதி யிடைவைகி
எவ்வகை மருங்கும் இறைவர்தம் பதிகள்
இறைஞ்சி அங்கிருந்தனர் சிலநாள்.

3237 அப்பதி நீங்கி அருளிநாற் போகி
ஆவின் அஞ் சாடுவார் நீடும்
எப்பெயர்ப் பதியும் இருமருங் கிறைஞ்சி
இறைவர்பைஞ் ஸீலியை எய்திப்
பைப்பணி அணிவார் கோபுரம் இறைஞ்சிப்
பாங்கமர் புடைவலங் கொண்டு
துப்புறழ் வேணி யார்கழல் தொழுவார்,
தோன்றுகங் காளரைக் கண்டார்.

3238 கண்டவர் கண்கள் காதல்நீர் வெள்ளம்
பொழிதரக் கைகுவித் திறைஞ்சி
வண்டறை குழலார் மனங்கவர் பலிக்கு
வருந்திரு வடிவுகண் டவர்கள்
கொண்டதோர் மயலால் வினவுகூற் றாகக்
குலவுசொற் காருலா வியஎன்று
அண்டர்நா யகரைப் பரவிஆ ரணிய
விடங்கராம் அருந்தமிழ் புனைந்தார்.

3236. நாவலூரர் இவ்வாறு துதித்து 'ஏசின அல்ல' என்ற திருக்கடைக் காப்பும் சேர்த்துப் பாட, மெய்யன்பையே விரும்பும் தம் இறைவர் தூய நிதிக்குவையை அளிக்கவே, நீலகண்டரின் பெருங்கருணையைத் துதித்து அப்பதியில் தங்கிப் பக்கத்தில் எப்பக்கத்தும் உள்ள இறைவரின் பதிகளை வணங்கி மீண்டும் அங்கு எழுந்தருளிச் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார்.

3237. அந்தத் தலத்தை நீங்கி விடைபெற்றுப் போய் ஆன்ஐந்து என்னும் பஞ்சக்கவ்வியத் திருமஞ்சனம் ஆடியருளும் இறைவர் எழுந்தருளியுள்ள எல்லாப் பதிகளையும் காவிரியின் இரண்டு கரைப் பக்கங்களிலும் போய் வணங்கி, இறைவரின் திருப்பைஞ்ஞீவியைப் போய்ச் சேர்ந்து, நச்சுப் பையையுடைய பாம்பை அணிந்த சிவபெருமானின் கோயில் கோபுரத்தை வணங்கிப், பக்கத்தைச் சுற்றி வலமாக வந்து, பவளம் போலச் சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் அடிகளை வணங்கும் நம்பியாரூரர் முன்னே தோன்றியருளிய கங்காளக் கோலம் உடைய இறைவரைக் கண்டார்.

3238. அங்ஙனம் இறைவரைக் கங்காளக் கோல முடையவராகக் கண்ட நம்பியாரூரர், பக்தியால் தம் கண்களினின்றும் ஆனந்தவெள்ள நீர் வடியக், கைகள் குவித்து வணங்கி, வண்டுகள் விரும்பி 'வாழும் கூந்தலையுடைய மங்கையரின் உள்ளத்தைக் கவர்கின்றபடி வரும் இறைவரின் திருவடிவினைப் பார்த்து, அவர்கள் கொண்ட மையலால் வினவுகின்ற பொருளுடைய சொற்களாக அமைத்து, விளங்கும் சொல் 'காருலாவிய' எனத் தொடங்கித் தேவ தேவரைப் போற்றி 'ஆரணியவிடங்கரே!' என்ற முடிபுடைய அரிய தமிழ்மாலை பாடி.

(திருப்பைஞ்ஞீவியில் பாடியது 'காருலாவிய' எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

142 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3239 பரவிஅப் பதிகத் திருக்கடைக் காப்புச்
 சாத்திமுன் பணிந்து அருள் பெற்றுக்
 கரவில்அன் பர்குள்தங் கூட்டமுந் தொழுது
 கலந்தினி திருந்துபோந் தருளி
 விரவிய ஈங்கோய் மலைமுத லாக
 விமலர்தம் பதிபல வணங்கிக்
 குரவலர் சோலை அணிதிருப் பாண்டிக்
 கொடுமுடி அணைந்தனர் கொங்கில்.
- 3240 கொங்கினிற் பொன்னித் தென்கரைக் கறையூர்க்.
 கொடிமுடிக் கோயில்முன் குறுகிச்
 சங்கவெண் குழையாக் உழைவலஞ் செய்து
 சார்ந்தடி அன்பினில் தாழ்ந்து
 பொங்கிய வேட்கை பெருகிடத் தொழுது
 புனிதர்பொன் மேனியை நோக்கி
 இங்கிவர் தம்மை மறக்கவொண் ணாதென்
 றெழுந்தமெய்க் குறிப்பினில் எடுப்ப.
- 3241 அண்ணலார் அடிகள் மறக்கினும் நாம
 அஞ்செழுத் தறியஎப் பொழுதும்
 எண்ணிய நாவே இன்சுவை பெருக
 இடையறா தியம்புமென் றிதனைத்
 திண்ணிய உணர்விற் கொள்பவர்மற்றுப்
 பற்றிலேன் எனச்செழுந் தமிழால்
 நண்ணிய அன்பில் பிணிப்புற நவின்றார்
 நமச்சிவா யத்திருப் பதிகம்.
- 3242 உலகெலாம் உய்ய உறுதியாம் பதிகம்
 உரைத்துமெய் உணர்வறா ஒருமை
 நிலவிய சிந்தை யுடன்திரு வருளால்
 நீங்குவார் பாங்குநற் பதிகள்
 பலவுமுன் பணிந்து பரமர்தாள் போற்றிப்
 போந்துதண் பனிமலர்ப் படப்பைக்
 குலவும்அக் கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர்
 குறுகினார் முறுகும்ஆ தரவால்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ '143

3239. (மேல் கூறியபடி) பாடித் துதித்துத் திருப் பதித்தின் கடைக்காப்புப் பாடித், திருமுன்பு வணங்கி, அருள்விடை பெற்றுக்கொண்டு, கரவு இல்லாத தொண்டர் கூட்டத்தைத் தொழுது அவர்களுடன் கலந்து இனிதாய் இருந்து, மேலே போய்ப் பொருந்திய 'திருவீங்கோய்' மலை முதலாக இறைவரின் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று கொங்கு நாட்டில் குரவமலர்கள் பூப்பதற்கு இடமான சோலைகள் அழகுபடுத்தும் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியைச் சேர்ந்தார்.

3240. கொங்கு நாட்டில் காவிரியின் கரையில் உள்ள கறையூர்ப் பாண்டிக் கொடுமுடிக் கோயிலின் முன்னம் சேர்ந்து, சங்கால் ஊன காதணியை அணிந்த இறைவரைக் கோயிலைச் சுற்றி வலமாக வந்து சேர்ந்து திருவடிகளில் அன்பால் வணங்கி, மேன்மேலும் பொங்கிய ஆசை மேலும் பெருகத் தொழுது இறைவரின் பொன்மேனியைப் பார்த்து "இங்குள்ள இறைவரை மறக்கொண்ணாது" என்று உள்ளத்தில் எழுந்த மெய்க் குறிப்பால் தொடங்கிட,

3241. "பெருமையுடைய இறைவரின் திருவடிகளை நான் மறந்தாலும் அவரது திருப்பெயரான ஐந்தெழுத்தைப் பழகிய நாவே, இனிய சுவை பெருக இடையறாது கூறும்!" என்ற இக்குறிப்பைத் தம் உறைப்புடைய உணர்வால் கொள்வாராய் 'மற்றுப்பற்றெனக் கின்றி' எனத் தொடங்கிச் செழுமையான தமிழால் பொருந்திய அன்பினால் கட்டுப் பாடு பெறும்படி நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

3242. உலகம் எல்லாம் உய்யுமாறு உறுதியை அளிப்பதான நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைப் பாடி மெய் யுணர்வு இடையறாத ஒன்றுபட்ட தன்மை நிலைபெற்ற உள்ளத்துடன் அருள் விடைபெற்று அவ்விடத்தினின்று நீங்கிப் பக்கத்தில் உள்ள பதிகள் பலவற்றையும் முன்னே வணங்கி இறைவரின் அடிகளைத் துதித்துச் சென்று, குளிர்ந்த பூக்களையுடைய ஆற்றின் பக்கத்தின் குளிர்ந்த நிலங்களையுடைய விளக்கமான மேல் கொங்கு நாட்டில் உள்ள காஞ்சி என்ற பேராற்றின் கரையில் உள்ள திருப் பேரூரினை மிக் கு எழும் பேரன்பினாலே போயடைந்தார்.

(காஞ்சி—ஆறு, பேரூர்—முன்காலத்தில் சிறந்து விளங்கியது. இது 'மேலைச் சிதம்பரம்', 'ஆதிபுரி' என்றெல்லாம் வழங்கப் பெறும்.)

3243 அத்திருப் பதியை அணைந்துமுன் தம்மை
 ஆண்டவர் கோயிலுட் புகுந்து
 மெய்த்தவர் சூழ வலங்கொண்டு முன்பு
 மேவுவார் தம்மெழிர் விளங்க
 நித்தனார் தில்லை மன்றுள்நின் றாடல்
 நீடிய கோலம்நேர் காட்டக்
 கைத்தலங் குவித்துக் கண்கள்ஆ னந்தக்
 கலுழிநீர் பொழிதரக் கண்டார்.

3244 காண்டலுந் தொழுது வீழ்ந்துடன் எழுந்து
 கரையில் அன் பென்பினை உருக்கப்
 பூண்டஹம் புலனில் புலப்படா இன்பம்
 புணர்ந்துமெய் வுணர்வினில் பொங்கத்
 தாண்டவம் புரியுந்தம்பிரா னாரைத்
 தலைப்படக்கிடைத்த பின் சைவ
 ஆண்டகை யாருக் கடுத்தஅந் நிலைமை
 விளைவையார் அளவறிந் துரைப்பார்.

3245 அந்நிலை நிகழ்ந்த ஆரஞ் பெற்ற
 அன்பனார் இன்ப வெள் ளத்து
 மன்னிய பாடல் மகிழ்ந்துடன் பரவி
 வளம்பதி அதன்டை மருவிப்
 பொன்மணி மன்றுள் எடுத்தசே வடியார்
 புரிநடங் கும்பிடப் பெற்றால்
 என்னுனிப் புறம்போய் எய்துவ தென்று
 மீண்டெழுந் தருளுதற் கெழுவார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 145

3243. அந்தத் தலத்தை அடைந்து முன்னால் தம்மை ஆண்டருளிய இறைவரின் கோயிலுள்ளே போய், மெய்த் தொண்டர்கள் பக்கத்தே சூழ்ந்திட வலமாக வந்து, திருமுன்பு சேர்பவரான சுந்தரர், தம் எதிரில் இறைவர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் நின்று ஆடுகின்ற பெருந்திருக் கோலத்தை நேராய் இங்குக் காட்டி, இரு கைகளையும் தலைமீது கூப்பி, கண்களினின்று ஆனந்தக் கண்ணீர் ஆற்றைப் போல் பெருகக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

3244. இங்ஙனம் காட்சி தந்ததைக் கண்டவுடனே வணங்கி நிலம் பொருந்த விழுந்து உடனெழுந்து நின்று கரையில்லாத அன்பு எலும்பையும் உருக்கிட, பொருந்திய ஐந்து புலங்களாலும் அறியப்படாத பேரானந்தம் உள்ளே கலந்து மெய்யுணர்வில் பெருக, நடனம் ஆடும் தம் சிவ பெருமானை நேரே பெறுமாறு கிட்டிய பின்பு, சைவ ஆண் தகையாளரான சுந்தரர்க்கு ஏற்பட்ட ஆனந்த விளைவை அறிந்து உரைக்க வல்லவர் யார்? யாரும் இவர்.

3245. அவ்வாறு உண்டான நிறைந்த இறைவரின் அருளைப் பெற்ற நம்பியாரூரர் இன்பப் பெருக்கிலே நிறைந்த திருப்பதிகத்தை மகிழ்வுடனே பாடிப் போற்றி வளம் வாய்ந்த அந்தத் தலத்தில் சிறிது தங்கி, 'அழகிய பொன்னம் பலத்துள் எடுத்த சேவடியினையுடைய கூத்தப்பெருமான் செய்யும் கூத்தைக் கும்பிடும் பேற்றைப் பெற்றால், இனிப்புறம் சென்று கிடைக்கப் பெறும் பொருள் வேறு என்ன உள்ளது? ஏதும் இல்லை!' என்ற கருத்துடனே அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செல்வதற்குத் துணிந்தார்.

'146 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3246 ஆயிடை நீங்கி அருளிணாற் செல்வார்
 அருவரைச் சுரங்களும் பிறவும்
 பாயுநீர் நதியும் பலபல கடந்து
 பரமர் தம் பதிபல பணிந்து
 மேயவண் டமிழால் விருப்பொடும் பரவி
 வெஞ்சமாக் கூடலும் பணிந்து
 சேயிடை கழியப் போன்றுவந் தடைந்தார்
 தென்றிசைக் கற்குடி மலையில்.

3247 வீடு தரும்இக் கற்குடியில்
 விழுமி யாரைப் பணிந்திறைஞ்சி
 நீடு விருப்பில் திருப்பதிகம்
 நிறைந்த சிந்தை யுடன்பாடிப்
 பாடும் விருப்பில் தொண்டருடன்
 பதிகள் பலவும் அணைந்திறைஞ்சித்
 தேடும் இருவர் காண்பரியார்
 திருவா றைமேற் றளிசென் றணைந்தார்.

3248 செம்பொன் மேருச் சிலைவளைத்த
 சிவனார் ஆறை மேற் றளியில்
 நம்பர் பாதம் பணிந்திறைஞ்சி
 நாளும் மகிழ்வார்க் கருள் கூட
 உம்பர் போற்றுந் தானங்கள்
 பலவும் பணிந்து போந்தணைவார்
 இம்பர் வாழ இன்னம்பர்
 நகரைச் சேர எய்தினார்.

35. ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் புராணம் □ 147

3246. அந்த இடத்தினின்று நீங்கி விடைபெற்றுச் செல்லும் நம்பியாரூரர் கடப்பதற்கு அரிய மலைக் காடுகளும் மற்ற நிலப்பகுதியும் பெருக்கெடுத்துப் பாயும் ஆறுகளும் என்னும் பலவற்றையும் கடந்து போய் இறைவரின் தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிப் பொருந்திய வளப்பமுடைய தமிழ்த் திருப்பதிகங்களால் துதித்துத் 'திரு வெஞ்சமாக் கூடலையும்' வணங்கி, நெடுந்தொலைவு கடந்து சென்று தெற்குத் திக்கில் உள்ள 'திருக்கற்குடி' மலையை வந்து அடைந்தார்.

(வெஞ்சமாக் கூடல் — கொங்கு நாட்டுப் பாடல் பெற்ற தலம். வெஞ்சன் என்பவனின் தலைநகர்; ஆதலால் இப்பெயர். இங்ுப் பாடியது 'எறிக்கும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3247. வீடுபேற்றை அளிக்கும் இந்தக் 'கற்குடி மலை யில்', 'விழுமியார்' என்ற பெயரையுடைய இறைவரை வணங்கி, மிக்க விருப்புடன் அன்பால் நிறைந்த சிந்தையுடன் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, மேலும் பல திருப்பதிகங்களைப் பாடித் துதிக்கும் விருப்பினால் திருத்தொண்டர்களுடன் பலப் பல தலங்களையும் போய் வணங்கி, மேலும் கீழுமாகத் தேடிய திருமால் நான்முகன் என்ற இருவருக்கும் காண் பதற்கு அரிய இறைவரது 'திரு ஆறை மேற்றளி' என்ற பதியைப் போய்ச் சேர்ந்தார் ஆரூர்.

('கற்குடி'யில் பாடிய பதிகம், 'விடையாரும் கொடியாய்' எனத் தொடங்குவதாகும்.)

3248. செம்பொன் மேருமலையை வில்லாக வளைத்த சிவபெருமானின் 'ஆறை மேற்றளியில்', இறைவரின் திரு வடிகளை வணங்கி நாள்தோறும் மகிழ்ந்து தங்கியிருந்த நம்பியாரூரர்க்கு, மேலும் பல பதிகங்களுக்குச் சென்று வணங்குமாறு திருவருள் விடை கூறியதால், தேவர்கள் துதிக்கின்ற இடங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிச் செல்பவரான நம்பியாரூரர் இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர் வாழும் பொருட்டுத் 'திருவிண்ணம்பரைச்' சேர்ந்தார்.

'148 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3249 ஏரின் மருவும் இன்னம்பர்
மகிழ்ந்த ஈசர் கழல்வணங்கி
ஆரும் அன்பிற் பணிந்தேத்தி
ஆரா அருளால் அங்கமர் வார்
போரின் மலியுங் கரியுரித்தார்
மருகும் புறம்ப யம் போற்றச்
சேரும் உள்ளம் மிக்கெழமெய்ப்
பதிகம் பாடிச் செல்கின்றார்.

3250 அங்கம் ஒதியோர் ஆறை மேற்றளி என்றெ டுத்தமர்
காதலில்
பொங்கு செந்தமி ழால் விரும்பு புறம்ப யந்தொழப்
போதும் என்
றெங்கும் மன்னிய இன்னி சைப்பதி கம்பு
னைந்துடன் எய்தினார்
திங்கள் சூடிய செல்வர் மேவு திருப்பு றம்பயஞ்
சேரவே.

3251 அப்ப திக்கண் அமர்ந்த தொண்டரும் அன்றுவெண்
ணையநல் லூரினில்
ஒப்ப ருந்தனி வேதி யன்பழ ஓலை காட்டி நின்
றாண்டவர்
இப்ப திக்கண்வந் தெய்த என்ன தவங்கள்
என்றெதிர் கொள்ளவே
மூப்பு ரங்கள் எரித்த சேவகர் கோயில் வாயினின்
முன்னினார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 149

3249. அழகால் விளங்கும் திருவின்னம்பரில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, நிறைந்த அன்பால் பணிந்து துதித்துத் தெவிட்டாத அருளால் அங்கு விரும்பித் தங்கியவரான நம்பியாரூரர், போர்த்தொழிலில் மிக்க யானைத் தோலை உரித்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற 'திருப்புறம்பயத்தை' வழிபடுவதற்குச் சென்று சேரும் உள்ளத்தே அன்புமிக மெய்த்திருப் பதிகத்தைப் பாடிச் செல்பவராய்,

3250. 'அங்க மோதியோ ராறை மேற்றனி' எனத் தொடங்கி விருப்பம் மிக்க ஆசையினால், பெருகும் செந்தமிழினால் தாம் விரும்பும் 'புறம்பயந் தொழப் போதுமே' என்று, எங்கும் நிலைபெறுகின்ற இனிய இசையையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடிச், சந்திரனை அணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற திருப்புறம்பயத்தைச் சேருமாறு உடன் சென்றார்.

(‘அங்க மோதியோர்’ என்பது திருப்புறம்பயத்தில் பாடிய பதிகத் தொடக்கம். ‘புறம்பயந் தொழப் போதுமே’ என்பது முடிபு. திருப்புறம்பயம் சோழ நாட்டில் (உள்ள தலம்.)

3251. அந்தத் தலத்தில் வாழும் தொண்டர்களும் ‘‘அன்று திருவெண்ணெய் நல்லூரில் ஒப்பில்லாத தனி வேதியராய் வந்த இறைவரால் பழஓலை காட்டி நின்று ஆட்கொள்ளப்பட்ட நம்பிஆரூரர் இந்தத் தலத்திடையே வந்து சேர என்ன தவங்களை நாம் செய்தோம்!’’ என்று எண்ணி மகிழ்ந்து வரவேற்கவே, நம்பியாரூரர், முப்புரங்களையும் எரித்த சிவபெருமானின் கோயில் வாயில் முன்பு வந்து சேர்ந்தார்.

150 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8252 நீடு கோபுர முன்பி றைஞ்சி நிலாவு தொண்டரொ
 டுள்ளணைந்
 தாடல் மேவிய அண்ண லாரடி பேற்றாறி அஞ்சலி
 கோலிநின்று
 ஏடு லாமலர் தூவி எட்டினொ டைந்து மாகும்
 உறுப்பினால்
 பீடு நீடு நிலத்தின் மேற்பெரு கப்பணிந்து
 வணங்கினார்.

3253 அங்கு நீடருள் பெற்றுள் ஆர்வம் மிகப்பொ
 ழிந்தெழும் அன்பினால்
 பொங்கு நாண்மலர்ப்பாத முன்பணிந் தேத்தி
 மீண்டு புறத்தணைந்து
 எங்கு மாகிநிறைந்து நினைவர் தாம கிழ்ந்த
 இடங்களில்
 தங்கு கோலம் இறைஞ்சு வார் அருள் தாவில்
 அன்பரோ டெய்தினார்.

3254 வம்புநீ டலங்கல் மார்பின் வன்றொண்டர் வன்னி
 கொன்றை
 தும்பைவெள் ளடம்பு திங்கள் தூயநீ ரணிந்த
 சென்னித்
 தம்பிரான் அமர்ந்த தானம் பலபல சார்ந்து
 தாழ்ந்து
 கொம்பனார் ஆடல் நீடு கூடலை யாற்றார் சார.

8255 செப்பரும் பதியில் சேரார் திருமுது குன்றை
 நோக்கி
 ஒப்பரும் புகழார் சொல்லும் ஒருவழி உமையா
 ளோடு
 மெய்ப்பரம் பொருளாய் உள்ளார் வேதிய ராகி
 நின்றார்
 முப்புரி நூலுந் தாங்கி நம்பியா ருரர் முன்பு.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாமனார் புராணம் □ '151

3252. அவர், பெரிய கோபுரத்தின் முன்பு வணங்கி, நிலைபெற்ற தொண்டருடனே, திருக்கோயிலுள் புகுந்து, திருக்கூத்தை ஆடியருளுகின்ற இறைவரின் திருப்பொற்பாதங்களை வணங்கிக் கைகூப்பித் தொழுது நின்று. இதழ்கள் அலர்ந்த புதிய மலர்களைத் தூவி, எட்டு அங்கத்தாலும் ஐந்து அங்கத்தாலும் வணங்கும் முறையினால் பெருமை நீடிய நிலத்தில் விழுந்து பல முறையும் பணிந்து வணங்கினார்.

3253. அவர், அத்தலத்தில் இறைவரின் பெரிய திருவருளைப் பெற்று உள்ளத்தில் ஆர்வம் மிகுதலால் மேல் எழுந்து பொழியும் அன்பினால் பொங்கும் மலர் போன்ற அடிகளின் முன்னே வணங்கி, அங்கிருந்து மீண்டு வெளியே வந்து, எங்கும் நீக்கம் இல்லாது முழுதும் நிறைந்து நின்ற இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் இடங்களில் உள்ள நிலை பெற்ற திருக்கோலங்களை வணங்க, அருள்பெற்ற குற்றம் இல்லாத அடியார்கள் உடன் சூழ்ந்து வர அவர்களுடனே சென்றார்.

3254. புதுமை பொருந்திய மாலைபைச் சூடிய மார்பையுடைய நம்பியாரூரர், வன்னி, கொன்றை, தும்பை, வெண்மையான அடம்பு, பிறைச் சந்திரன், தூய்மையான கங்கை நீர் என்ற இவற்றைச் சூடிய தலையையுடைய தம் பெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் தலங்கள் பலவற்றையும் சென்று சேர்ந்து வணங்கிப் பசியகொம்பைப் போன்ற மங்கையரின் ஆடல் மிக்குள்ள 'திருக்கூடலை ஆற்றுகரைச்' சார.

3255. கூறுவதற்கரிய அந்தத் தலத்தில் போய்ச் சேராதவராய்த் திருமுதுகுன்றத்தை நோக்கி ஒப்பில்லாத புகழையுடைய நம்பியாரூரர் சென்றார். அவ்வழியிலே, உமையம்மையாருடன் கூடி மெய்ப்பரம் பொருளான சிவ பெருமான் வேதியர் வடிவம் கொண்டு, முப்புரி நூலையும் ஞாங்கிக் கொண்டு, அந்த நம்பியாரூரரின் முன்பாக நின்றார்.

152 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3256 நின்றுவர் தம்மை நோக்கி நெகிழ்ந்ததிந் தையராய்த்
தாழ்வார்
இன்றியாம் முதகுன்றெய்த வழிஎமக் கியம்பும்
என்னக்
குன்றவில் லாளி யாரும் கூடலை யாற்றூர்ஏறச்
சென்றதிவ் வழிதான் என்று செல்வழித்
துணையாய்ச் செல்ல.

3257 கண்டவர் கைகள் கூப்பித் தொழுதுபின்
தொடர்வார்க்காணார்
வண்டவர் கொன்றை யாரை வடிவுடை
மழுஎன்றே றத்தி
அண்டர்தம் பெருமான் போந்த அதிசயம்
அறியேன் என்று
கொண்டெழும் விருப்பி னோடுங்கூடலை
யாற்றூர் புக்கார்.

3258 கூடலை யாற்றூர் மேவுங் கொன்றைவார்
சுடையி னார்தம்
பீடுயர் கோயில் புக்குப் பெருகிய ஆர்வம் பொங்க
ஆடகப் பொதுவில் ஆடும் அறைசுழல் வணங்கிப்
போற்றி
நீடருள் பெற்றுப் போந்து திருமுது குன்றில்
நேர்ந்தா ற

85. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 153

3256. அங்ஙனம் தம் எதிரே நின்ற இறைவரை நோக்கி நம்பியாரூரர் நெகிழ்ந்த உள்ளத்தை உடையவராய் வணங்கி “இன்று நாம் திருமுது குன்றத்தை அடைய எமக்கு உரிய வழியைக் கூறும்” என்று வினவினார். மேருமலையை வில்லாய் வளைத்த இறைவரும் ‘கூடலை யாற்றாரைச் சேர்வதற்குரியது இவ்வழியாகும்” என்று உரைத்தார். உரைத்து அவர்க்கு இறைவர் வழித்துணையாய் உடன் செல்ல.

3257. தம்முடன் வழித்துணையாய் வருகின்ற அந்தணரான இறைவரைக் கண்ட நம்பியாரூரர் அவரைக் கை கூப்பித் தொழுது, பின் அவ்வாறு தொடர்ந்து வருபவரைக் காணார் ஆகி, வண்டுகள் மொய்த்து அலர்த்தும் கொன்றை மாலையைச் சூடிய இறைவரை ‘வடிவுடை மழு’ எனத் தொடங்கித் துதித்துத் ‘தேவர் தலைவரான இறைவர் வேடம் காட்டிக் கூட வந்து மறைந்து போன வியப்பை இன்னது என்று அறியேன்’ எனக் கூறிப் பதிகம் பாடித், தம்மைப் பற்றிக்கொண்டு மேல் எழும் விருப்பத்தினால், திருக்கூடலை ஆற்றாரில் புகுந்தருளினார்.

(‘வடிவுடை மழு ஏந்தி’ என்பது பதிகத்தின் தொடக்கம்.)

3258. கூடலை ஆற்றாரில் பொருந்தும் கொன்றை மலை சூடிய நீண்ட சடையையுடைய இறைவரின் பெருமையால் உயர்ந்த கோயிலுள் புகுந்து, பெருகி எழும் ஆசையானது மேலும் மேலும் அதிகரிக்க, பொன்னம் பலத்தில் ஆடுகின்ற ஒலிக்கும் வீரக்கழலை அணிந்த திருவடிகளை வணங்கித் துதித்துத் திருவருள் விடை பெற்றுப் போய், ‘திருமுதுகுன்றத்தைப்’ போய் அடைந்தார்.

154 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3259 தடநிலைக் கோபு ரத்தைத் தாழ்ந்துமுன்
 இறைஞ்சிக் கோயில்
 புடைவலங் கொண்டு புக்குப் போற்றினர்
 தொழுது வீழ்ந்து
 நடநவில் வாரை நஞ்சியிடை எனுஞ்செஞ்சொன்
 மாலைத்
 தொடைநிகழ் பதிகம் பாடித் தொழுதுகை சுமந்து
 நின்று.

3260 "நாதர்பால் பொருள்தாம்வேண்டி நண்ணியவண்ணம்
 எல்லாம்
 கோதறு மனத்துட் கொண்ட குறிப்பொடும்
 பரவும்போது
 தாதவிழ் கொன்றை வேய்ந்தார் தரஅருள்
 பெறுவார்சைவ
 வேதியர் தலைவர் மீண்டும் மெய்யில்வெண்
 பொடி யும்பாட.

3261 பனிமதிச் சடையார் தாமும் பன்னிரண்டாயி
 ரம்பொண்
 நனியருன் கொடுக்கும் ஆற்றால் நல்கிட உடைய
 நம்பி
 தனிவரும் மகிழ்ச்சி பொங்கத் தாழ்ந்தெழுந்
 தருகு சென்று
 கனிவிட மியற்றி னார்முன் பின்னொன்று கழற
 லுற்றார்.

3262 அருளும்இக் கனக மெல்லாம் அடியனேற் காளார்
 உள்ளோர்
 மருளுற வியப்ப அங்கே வரப்பெற வேண்டும்
 என்னத்
 தெருளுற எழுந்த வாக்கால் செழுமணி முத்தாற்
 றிட்டிப்
 பொருளினை முழுதும் ஆருர்க் குளத்திற்போய்க்
 கொள்க என்றார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 155

3259. பெரிய நிலைகளைக் கொண்ட கோபுரத்தை முன் வணங்கி, கோயிலுள் பக்கத்தில் வலமாக வந்து உள்ளே புழுந்து, துதித்துத் தொழுது, நிலமுற வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து, அருட்சுத்தாடும் இறைவரை 'நஞ்சியிடை' எனத் தொடங்கும் செஞ்சொல்லால் ஆன மாலைத் தொடையாக நிகழும் திருப்பதிகம் பாடித் தொழுது கைகூப்பி நின்று.

3260. இறைவரிடம் பொருள் பெற வேண்டும் என்னும் குற்றம் இல்லாத உள்ளத்தினுள் கொண்ட உட்குறிப்பினுடன் துதிக்கும்போது, இதழ்கள் அலரும் கொன்றை மாலையைச் சூடிய இறைவர் பொருள் தரும் அருளைப் பெறுவாராகிச் சிவவேதியர் பெருமானை நம்பியோரார் மீண்டும் 'மெய்யில் வெண் பொடி' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடவே.

3261. குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சடையை யுடைய இறைவரும் பன்னிரண்டாயிரம் பொன்னை அருள் செய்யும் வகையால் தந்தருளவும், ஆளுடைய நம்பியான நாவலூரர் ஒப்பில்லாது எழுந்த மகிழ்ச்சி பெருக வணங்கு எழுந்து அருகில் சென்று கரிய கனி போன்ற திருக்கழுத்தை யுடையவர் முன் மேலும் ஒரு செய்தியைச் சொல்ல லானார்.

3262. "தாங்கள் எனக்கு இங்குத் தந்தருளும் பொன்னையெல்லாம் திருவாரூரில் உள்ளவர் மயங்கவும் வியக்கவும் அங்குத் தரப் பெறல் வேண்டும்!" என்று நாவலூரர் உரைக்க, இறைவர், வானில் எழுந்த திருவாக் கினால், "செழிப்பான மணி முத்தாற்றிலே இட்டு, இப் பொன் முழுமையும் திருவாரூர்க் குளத்தில் போய்ப் பெற்றுக் கொள்க!" என்று தெரியுமாறு உரைத்தருளினார்.

156 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3263 என்றுதம் பிரானார் நல்கும் இன்னருள் பெற்ற
பின்னர்
வன்றொண்டர் மச்சம் வெட்டிக் கைக்கொண்டு
மணிமுத்தாற்றில்
பொன்றிரள் எடுத்து நீருள் புகவிட்டுப்
போதுகின்றார்
அன்றெனை வலிந்தாட் கொண்ட அருள்இதில்
அறிவேன் என்று.

3264 மேவிய காதல் தொண்டு விரவுமெய் விருத்தி
பெற்றார்
ஆவியின் விருத்தி யான அந்தணர் புலியூர் மன்றில்
காவியங் கண்டர் கூத்துக் கண்டுமும் பிடுவ
தென்று
வாவினும் தில்லை மூதூர் வழிக்கொள்வான்
வணங்கிப் போந்தார்.

3265 மாடுள பதிகள் சென்று வணங்கிப்போய் மங்கை
பாகர்
நீடிய கடம்பூர் போற்றி நிறைந்தஆ னந்தக்
கூத்தர்
ஆடிய தில்லை மூதூர் அணைந்தணி வாயில் புக்குச்
சேடுயர் மாடம் மன்னுஞ் செழுந்திரு வீதி
சார்ந்தார்.

3266 பொற்றிரு வீதி தாழ்ந்து புண்ணிய விளைவாய்
ஓங்கும்
நற்றிரு வாயில் நண்ணி நறைமலி அலங்கல்
மார்பர்
மற்றதன் முன்பு மண்மேல் வணங்கிடப் புகுந்து
பைம்பொற்
சுற்றுமா ளிகைகூழ் வந்து தொழுதுகை தலைமேற்
கொள்வார்.

85. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 157

3263. என மேற்கூறியவண்ணம் தம் இறைவர் திருவருள் வாக்கைப் பெற்றபின்னர், வன்றொண்டரான ஆரூர் மச்சம் (பொந்துண்டு) வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு திருமணி முத்தாற்றிலே பொன் குவியலையெல்லாம் நீருள் புகும்படியாய் இட்டு, “அன்று என்னைத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வலிய ஆட்கொண்ட அருளை இச்செயலில் மெய்ப்பட அறிவேன்!” என்று.

(மச்சம் — மாதிரிக்காக வெட்டி எடுத்துக்கொள்ளும் பொந்துண்டு.)

3264. பொருந்திய மிக்க விருப்பத்தால் திருத் தொண்டினுடன் கூடிய நிலை தம் பிறவித் தொழிலாகப் பெற்ற நம்பியாரூர், “உயிரின் விருத்தியான அந்தணர் வாழ்கின்ற திருப்புவியூர் பொன்னம்பலத்திலே, நீலகண்ட ரான இறைவரின் திருக்கூத்தை நேரே கண்டு வணங்குவோம் என நினைத்து பொய்கைகள் சூழ்ந்த தில்லையான பழம் பதியை நோக்கிச் செல்லும் பொருட்டுச் சிவபெருமானை வணங்கிச் சென்றார்.

(திருமுதுகுன்றத்தில் (விருத்தாசலத்தில்) பாடியது “நஞ்சிடை யின்று” எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3265. பக்கங்களில் உள்ள தலங்களில் போய் அங்கு வீற்றிருக்கும் இறைவரை வணங்கி, தையல் பாகரான இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கடம்பூரை வணங்கி வழிபட்டு, நிறைந்த ஆனந்தக் கூத்தர் நடனம் செய்யும் தில்லை மூதாரைச் சேர்ந்து அழகிய வாயிலுள் புகுந்து பெருமையால் உயரும் மாடங்கள் நிலைபெற்று விளங்கும் செழுமையான திருவீதியைச் சென்றடைந்தார்.

3266. நன்மை மிக்க மாலை குடிய மார்பையுடைய சுந்தரர், அழகிய திருவீதியை வணங்கிப் புண்ணியத்தின் விளைவான ஓங்கி விளங்கும் நல்ல திருவாயிலை அடைந்து அதன் முன்பு நிலமுற விழுந்து வணங்கி, உள்ளே புகுந்து, பசும்பொன் வேய்ந்த இடங்களையுடைய சுற்று மாளிகையைச் சூழ்ந்து வலம் வந்து தொழுது, கைகளைத் தலைமீது கொள்வாராகி.

158 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3267 ஆடிய திருமுன் பான அம்பொனின் கோபு ரத்தின்
 ணடுபுக் கிறைஞ்சி ஒங்கும் ஒளிவளர் கனக
 மன்றில்
 நாடகச் செய்ய தானை நண்ணுற உன்றி றைந்து
 நீடும்ஆ னந்த வெள்ளக் கண்கள்நீர் நிரந்து பய.

3268 பரவுவாய் குளறிக் காதல் படிதிருப் படியைத்
 தாழ்ந்து
 விரவுமெய் அங்கம் ஐந்தும் எட்டினும் வணங்கி
 வேட்கை
 உரனுறு திருக்கூத் துள்ளம் ஆர்தரப் பெருகி
 நெஞ்சில்
 கரவிலா தவரைக் கண்ட நிறைவுதங் கருத்திற்
 கொள்ள.

3269 மடித்தாடும் அடிமைக்கண் என்றெடுத்து
 மன்னுயிர்கட் கருளும் ஆற்றால்
 அடுத்தாற்று நன்னெறிக்கண் நின்றார்கள்
 வழுவிற கணையா வண்ணம்
 தடுப்பானைப் பேரூரிற் கண்ட நிலை சிறப்பித்துத்
 தனிக்கூத் தென்றும்
 நடிப்பானை நாம்மனமே பெற்றவா
 மெனுங்களிப்பால் நயந்து பாடி.

3270 மீளாத அருள்பெற்றுப் புறம்போந்து திருவீதி
 மேவித் தாழ்ந்தே
 ஆளான வன்றொண்டர் அந்தணர்கள் தாம்போற்ற
 அமர்ந்து வைகி
 மானாத பேரன்பாற் பொற்பதியை வணங்கிப்
 போய் மறவி வீழத்
 தாளாண்மை கொண்டவர்தம் கருப்பறிய
 னூர்வணங்கிச் சென்று சார்ந்தார்.

35. ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் புராணம் □ 159

3267. ஆனந்தக் கூத்தர் ஆடும் திருமுன்பாகிய அழகிய பொன் கோபுரத்தின் வழியே உள்ளே சென்று வணங்கிப் பெருகும் ஒளிவளர்கின்ற பொன்னம்பலத்தில் ஆடும் திருவடிகளைச் சார, உள்ளே நிறைந்து நீடுகின்ற ஆனந்த வெள்ளமான கண்ணீர் இரண்டு கண்களினின்றும் இடை விடாமல் பொழிய.

3258. துதிக்கும் வாய் தழுதழுத்துக் குழறிப் பெரு விருப்பம் தரும் திருக்களிற்றுப் படியை வணங்கி மெய் பொருந்திய ஐந்து உறுப்பு எட்டு உறுப்பு என்ற முறையில் வணங்கிப் பெருகிய பேரன்பு வலுப்பட உள்ளத்தில் நிறைந்து நீடும் ஆனந்த வெள்ளமான கண்ணீர் இரண்டு கண்களினின்றும் விடாமல் சொரிய.

3269. “மடித்தாடும் அடிமைக்கண்” எனத் தொடங்கி உலகில் உயிர்களுக்கு அருள் செய்யும் வகையால் “இறைவரை நெருங்கிச் செய்யும் சிவநெறியில் நின்ற வர்கள், தவறி இயமன் கைப்பட்டு நரகத்தில் சேராதபடி தடுத்தாட் கொள்ளும் இறைவரைப் பேருரில் முன்பு கண்டு வழிபட்ட நிலையைச் சிறப்பித்து, ஒப்பில்லாத தனிக் கூத்து ஆடுபவரை மனமே, நாம் பெற்றவாறு தான் என்னே!” என்று களிப்பால் விரும்பிப் பாடி,

(இங்குப் பாடியது “மடித்தாடும் அடிமைக்கண்” எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3270. பிரியாத அருள் விடைபெற்று வெளியே வந்து திருவீதியை அணிந்து தொழுது, இறைவர்க்கு ஆளான வன் தொண்டரான சுந்தரர் அந்தணர் தம்மைப் போற்ற அங்குத் தங்கியிருந்தார். பின் ஒழியாத பேரன்பினால் அழகிய அத்திருப்பதியை வணங்கிப் போய், இயமன் விழும் படி காலால் உதைத்தருளிய இறைவரின் திருக்கருப்பறிய லூரை வணங்கிப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

160 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8271 கூற்றுதைத்தார் திருக்கொகுடிக் கோயில் நண்ணிக்
கோபுரத்தைத் தொழுதுபுகுந் தன்பர் குழ
ஏற்றபெருங் காதலினால் இறைஞ்சி ஏத்தி
எல்லையிலாப் பெருமகிழ்ச்சி மனத்தில் எய்தப்
போற்றிசைத்துப் புறத்தனைந்தப் பதியில் வைகி
புனிதரவர் தமைநினைவும் இன்பங் கூறிச்
சாற்றியமெய்த் திருப்பதிகம் சிம்மாந்து எள்ளும்
தமிழ்மாலை புனைந்தங்குச் சாரு நாளில்.

8272 கண்ணுதலார் விரும்புகருப் பறிய லுரரைக்
கைதொழுது நீங்கிப்போய்க் கயல்கள் பாயும்
மண்ணிவளம் படித்தரையை நண்ணி அங்கு
மாதொருபா கத்தவர்தாள் வணங்கிப் போற்றி
எண்ணிப்புகழ்ப் பதிகமும் முன்னவன்என் றேத்தி
ஏகுவார் வாழ்கொளிபுத் தூர்எய்தாது
புண்ணியனார் போம்பொழுது நினைந்து மீண்டு
புகுகின்றார் தலைக்கலன் என்றெடுத்துப்
போற்றி.

8273 திருப்பதிகம் பாடியே சென்றங் கெய்தித்
தேவர் பெருமானார்தம் கோயில் வாயில்
உருப்போலியும் மயிர்ப்புளகம் விரவத் தாழ்ந்தே
உள்ளணைந்து பணிந்தேத்தி உருகும்அன்பால்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பா லானைப்
போற்றிசைத்துப் புறம்போந்து தங்கிப் பூமென
கருப்புவயல் வாழ்கொளிபுத் தூரை நீங்கிக்
கானாட்டு முள்ளூறிற் கலந்தபோது.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 161

3271. கூற்றுவனை உதைத்த சிவபெருமானின் கொகுடிக் கோயிலைச் சேர்ந்து முதலில் கோபுரத்தைத் தொழுது உள்ளே புகுந்து, தொண்டர்கள் உடன் சூழ்ந்து வரப் பொருந்திய விருப்பத்தினால் வணங்கித் துதித்து அளவற்ற பெருமகிழ்ச்சி மனத்திலே பொருந்த துதித்து வெளியே வந்து அந்தத் தலத்தில் தங்கித் தூயவரான இறைவரை நினைத்ததால் வரும் இன்பத்தை எடுத்துச் சொல்லிய திருப்பதிகமான 'சிம்மாந்து' எனத் தொடங்கும் தமிழ் மாலைமையப் புனைந்து பாடி அங்கே தங்கியிருந்தார். அந்நாள்களில்.

(திருக்கருப்பறியலூரில் பாடியது 'சிம்மாந்து' எனத் தொடங்கும் பதிகம். கொகுடிக் கோயில். கொகுடி — முல்லை. முல்லையையுடைய கோயில் அல்லது முல்லை வடிவில் அமைந்த கோயில்.)

3272. நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற திருக்கருப்பறியலூரைக் கை தொழுது வணங்கிச் சென்று, கயல் மீன்கள் பாய்வதற்கு இடமான நீர்வளம் வாய்ந்த 'திருப்பழனம்' என்ற பதியை அடைந்து படிக்கரையை சேர்ந்து அங்கு உமையொரு பாக ரான இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து அள வற்ற புகழைக் கொண்ட திருப்பதிகத்தையும் 'முன்னவன்' எனத் தொடங்கிப் பாடித் துதித்து மேலே செல்வாராய்த் திருவாழ்கொளி புத்தூரைச் சேராமல் புண்ணியரான நம்பிகள் போகும் போது எண்ணிக் கொண்டு மீண்டுத் திரும்பித் 'தலைக்கலன்' எனத் தொடங்கிப் போற்றியவாறு புகலானார்.

(திருப்பழ மண்ணப்படிக்கரையில் பாடியது 'முன்ன வன்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3273. திருப்பதிகத்தைப் பாடி அங்குச் சென்று அடைந்து தேவரின் தலைவரான சிவபெருமானின் கோயில் வாயில்ல உடலில் விளங்கும் மயிர்க்கூச்செறிப்புப் பொருந்த வணங்கி உள்ளே புகுந்து, பணிந்து துதித்து, மலையரசன் மகளான உமையம்மையாரை இடப்பாகத்தில் கொண்ட இறைவரைத் துதித்து வெளியே வந்து தங்கி யிருந்து, அழகிய மென்மையான கரும்புகளையுடைய அந்தத் 'திரு வாழ்கொளி புத்தூரை' நீங்கிச் சென்று 'திருக் கானாட்டு முள்ளூரை' அடைந்தார்.

(திருவாழ் கொளி புத்தூரில் பாடியது 'தலைக்கலன் தலை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

162 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8274 கானாட்டு முள்ளூரைச் சாரும் போது
 கண்ணுதலார் எதிர்காட்சி கொடுப்பக் கண்டு
 தூநாண்மென் மலர்க்கொன்றைச் சடையார் செய்ய
 துணைப்பாத மலர்கண்டு தொழுதேன் என்று
 வானானுந் திருப்பதிகம் வள்வாய் என்னும்
 வண்டமிழின் தொடைமாலை மலர்ச்சாத்தித்
 தேனாரும் மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த
 திருஎதிர்கொள் பாடியினை எய்தச் செல்வார்.

8275 எத்திசையுந் தொழுதேத்த மத்த யானை
 எடுத்து எதிர்கொள் பாடியினை அடைவோம்
 என்னும்
 சித்தநிலைத் திருப்பதிகம் பாடிவந்து
 செல்வமிகு செழுங்கோயில் இறைஞ்சி நண்ணி
 அத்தர்தமை அடிவணங்கி அங்கு வைகி
 அருள்பெற்றுத் திருவேள்விக் குடியில் எய்தி
 முத்திரும் பெருமானைத் துருத்திட
 மூப்பதிவை எனும்பதிகம் மொழிந்து வாழ்ந்தார்.

176 காட்டுநல் வேள்விக் கோலங் கருத்துற வணங்கிக்
 காதல்
 நாட்டிய உள்ளத் தோடு நம்பிஆ ருரர் போற்றி
 சட்டிய தவத்தோர் சூழ அங்குநின் தேகி அன்பு
 பூட்டிஆட் கொண்டார் மன்னும் தானங்கள்
 இறைஞ்சிப் போந்து.

85. ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் புராணம் □ 163

3274. அவ்வாறு கானாட்டுமுள்ளூரைச் சேரும் பொழுது நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவர் எதிரே காட்சி தரக் கண்டு, 'தொழுதேன்' என்ற கருத்தைப் புலப் படுத்தி, வானவர் உலகையும் பணி கொள்ளும் இயல்புடைய 'வள்வாய்' எனத் தொடங்கும் வளமை உடைய தமிழ் மாலையை அழகு பொருந்தச் சாத்தித் தேன் பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகள் பக்கத்தில் சூழ்ந்த 'திரு எதிர் கொள் பாடியை' அடையச் செல்லத் தொடங்கி.

(திருக்கானாட்டு முள்ளூரில் பாடியது 'வள்வாய்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3275. "எல்லாத் திசைகளில் உள்ளவரும் வணங்கித் துதிக்க "மத்த யானை" எனத் தொடங்கித் "திரு எதிர் கொள் பாடியை அடைவோம்" என்னும் சித்த நிலையான திருப்பதிகத்தைப் பாடி வந்து, அருள் செல்வம் மிக்க செழுந்திருக் கோயிலை வணங்கிச் சேர்ந்து, இறைவரின் திருவடியை வணங்கி, அந்தப் பதியில் தங்கி, அருள் விடை பெற்றுச் சென்று, 'திருவேள்விக் குடியில்' சேர்ந்து வீடு பேற்றை அளிக்கும் இறைவரைத் திருத்துருத்தியையும் கூட்டி, 'மூப்பதிலை' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து வாழ்வு பெற்றார்.

(திருஎதிர் கொள் பாடியில் பாடியது 'மத்த யானை' எனத் தொடங்கும் பதிகம். திருவேள்விக்குடியும் திருத் துருத்தியுமாக இணைத்துப் பாடியது 'மூப்பதுமிலை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3276. நம்பியாரூரர், இறைவர் அங்குக் காட்டிய நல்ல திருமணக் கோலம் தம் உள்ளத்தில் பொருந்த வணங்கிப் பெருவிருப்பம் ஊன்றிய உள்ளத்துடன் துதித்துப் பலகாலம் முயன்று செய்த தவத்தையுடைய தொண்டர்கள் சூழ்ந்து வர, அங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போய் அன்பால் பிணைத்துத் தம்மை ஆட்கொண்ட இறைவர் நிலையாய் வீற்றிருக்கின்ற தலங்களை வணங்கிச் சென்று.

164 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3277 எஞ்சாத பேரன்பில் திருத்தொண்டர் உடனெய்தி
 நஞ்சாருங் கறைமிடற்றார் இடம்பலவும் நயந்தேத்தி
 மஞ்சாரும் பொழிலுடுத்த மலர்த்தடங்கள்
 புடைகுழும்
 செஞ்சாலி வயல்மருதத் திருவாரூர்
 சென்றடைந்தார்.

3278 செல்வமலி திருவாரூர்த் தேவரோடு முனிவர்களும்
 மல்குதிருக் கோபுரத்து வந்திறைஞ்சி உள்புக்கங்கு
 எல்லையிலார் காதல்மிக எடுத்தமலர்க்
 கைகுவித்துப்
 பல்குதிருத் தொண்டருடன் பரமர்திரு
 முன் அணைந்தார்.

3279 மூவாத முதலாகி நடுவாகி முடியாத
 சேவாருங் கொடியாரைத் திருமுலட் டானத்துள்
 ஓவாத பெருங்காத லுடன் இறைஞ்சிப்
 புறம்போந்து
 தாவாத புகழ்ப்பரவை யார்திருமா
 ளிகைசார்ந்தார்.

3280 பொங்கு பெரு விருப்பினோடு புரிமுலார்
 பலர்போற்றப்
 பங்கயக்கண் செங்கனிவாய்ப் பரவையார்
 அடிவணங்கி
 எங்களையும் நினைந்தருவிற் றெனஇயம்ப
 இனிதனித்து
 மங்கைநல்லார் அவரோடு மகிழ்ந்துறைந்து
 வைகுநா ள்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 165

3277. எந்நாளும் குறைவுபடாத பேரன்பு கொண்ட தொண்டருடன் கூடிச் சென்று நஞ்சு பொருந்திய கரிய கழுத்தையுடைய சிவபெருமானின் பதிகள் பலவற்றையும் சூழ்ந்த பூம்பொய்கைகள் பக்கங்களில் பொருந்தியுள்ள செந்நல் வயல்கள் மிக்க மருதநிலங்களையுடைய திருவா ருரைப் போய் அடைந்தார்,

3278. செல்வம் நிறைந்த திருவாரூரிலே தேவர் களுடன் முனிவர்களும் நெருங்கியுள்ள கோபுரத்தை வணங்கிக் கோயிலுள் புகுந்து அங்கு அளவு இல்லாத காதல் மிகுதியால் தலைமீது கைகளைக் குவித்து, மிக்க மதாண்டர் களுடனே கூடி, இறைவரின் திருமுன் சேர்ந்தார்.

3279. எந்நாளும் மூப்பினை அடையாத முதலும் நடுவும் ஆகி முடிதலும் இல்லாத காளைக் கொடியை யுடைய இறைவரை திருமூலத் தானத்தில் ஒழியாத பெரு விருப்புடன் வணங்கி, வெளியே வந்து, கெடுதல் இல்லாத புகழையுடைய பரவையாரின் மாளிகையை அடைந்தார்.

3280. பெருகும் மிக்க விருப்பத்துடன் பின்னிய புரிந்த கூந்தலையுடைய தோழியர் துதிக்க, தாமரை மலரைப் போன்ற கண்களையும் சிவந்த கனிபோன்ற வாயையும் உடைய பரவையார் நம்பியாரூரரிடம் வந்து, திருவடிகளில் வணங்கி, "எங்களையும் நினைத்து எழுந் தருளிய தங்கள் அருளுக்கு யாம் அருள் உடையோமா?" என்று சொல்ல, அவருக்கு இனிய சொற்களைச் சொல்லி மங்கை நல்லாரான அவருடனே மகிழ்ச்சியுடன் தங்கியிருந் தார். அந்நாள்களில்,

166 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3281 நாயனார் முதுகுன்றர் நமக்களித்த நன்னிதியம்
தூயமணி முத்தாற்றிற் புகவிட்டோம் துணைவரவர்
கோயிலின்மா ளிகைமேல்பாற் குளத்தில் அவர்
அருளாலே
போயெடுத்துக் கொடுபோதப் போதுவாய்
என்புகல.
- 3282 என்னஅதி சயம்இதுதான் என்சொன்ன வாறென்று
மின்னிடையார் சிறுமுறுவ லுடன்விளம்ப மெய்
யுணர்ந்தார்
நன்னுதலாய் என்னுடைய நாதன் அருளாற்குளத்தில்
பொன்னடைய எடுத்துனக்குத் தருவது
பொய் யாதென்று.
- 3283 ஆங்கவரும் உடன்போத அளவிறந்த விருப்பினுடன்
பூங்கோயில் உள்மகிழ்ந்த புராதனரை இறைஞ்சி
ஒங்குதிரு மாளிகையை வலம்வந்தங் குடன்மேலைப்
பாங்குதிருக் குளத்தணைந்தார் பரவையார்
தனித்துணைவார்.
- 3284 மற்றதனில் வடகீழ்பாற் கரைமீது வந்தருளி
முற்றிழையார் தமைநிறுத்தி முனைப்பாடித்
திருநாடர்
கற்றைவார் சடையாரைக் கைதொழுது குளத்தில்
இழிந்து
அற்றைநாள் இட்டெடுப்பார் போல்அங்குத்
தடவுதலும்.
- 3285 நீற்றழகர் பாட்டுவந்து திருவிளையாட்டினில் தின்று
மாற்றறு செம் பொன்குளத்து வருவியா
தொழிந்தருள
ஆற்றினில் இட் டுக்குளத்தில் தேடுவீர் அருள்அது
வோ
சாற்றும் எனக் கோற்றொடியார் மொழிந்தருளத்
தனித்தொண்டர்.

85. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 167

3281. “திருமுது குன்றத்தில் சிவபெருமான் நமக்குத் தந்த நல்ல நிதியான பொன்னைத் தூய மணி முத்தாற்றில் இட்டோம். அதைத் துணைவரான சிவபெருமானின் இத் திருக்கோயில் மாளிகையின் மேற்குத் திணில் உள்ள கமலாலயம் என்ற குளத்தில் அவரது அருளால் போய் எடுத்துக் கொண்டு வருவதற்கு என்னுடன் வருவாயாக!” என்று நம்பி ஆரூர் உரைத்தார்.

3282. மின்னல் போன்ற இடையையுடைய பரவையார், “என்ன வியப்பு இது! நீங்கள் சொல்லியவாறு தான் என்னே!” என்று புன்முறுவலுடன் கூற, மெய்யுணர்வுடைய நம்பியாரூர் “நல்ல நெற்றியை உடையவளே! என் நாயகரின் அருளால் இந்தக் குளத்தில் பொன் முழுவதும் எடுத்து உனக்கு நான் தருவது பொய்க்காது?” எனச் சொல்லி.

3283. அங்குத் தம்முடன் அந்தப் பரவையாரும் வர, அளவு கடந்த விருப்பத்துடன் பூங்கோயிலுள் எழுந்தருளியுள்ள புனிதரான இறைவர் திருவடிகளை, அந்தக் கோயிலுள் புகுந்து வணங்கி, ஒங்கிய மாளிகையை வலமாகச் சுற்றி வந்து, பரவையாரின் தனித் துணைவரான நம்பி ஆரூர் அந்த இடத்தினின்றும் உடனே மேற்குப் பக்கத்தில் உள்ள கமலாலயத் திருக்குளத்தை அடைந்தார்.

3284. அந்தக் குளத்தின் வடகிழக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கரைக்கு வந்து, பரவையாரை நிறுத்தி, நம்பி ஆரூர், கற்றையான் சடையையுடைய இறைவரைக் கையால் வணங்கித் தொழுது, குளத்திலே இறங்கி, அன்றைய தினமே அப்போதே இட்டுவிட்டு எடுப்பவரைப் போல் அங்குத் (தடவினார்.) உடவுதலும்.

3285. திருநீற்றை அணிந்த அடிகளான இறைவர் நம்பி ஆரூரின் பரட்டினை விரும்பித் திருவிளையாட்டைச் செய்ய எண்ணி, மாற்று உயர்ந்த பொன்னைக் குளத்தில் வருவிக்காது ஒழிய, “ஆற்றில் இட்டுக் குளத்தில் தேடுவீர்! அருள் இருந்தவாறு இதுவோ? கூறுவீராக!” என, வாய் வலை அணிந்த பரவையர் கூறியருள, ஒப்பில்லாத தொண்டரான நம்பி ஆரூர்.

168 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3286 முன்செய்த அருள்வழியே முருகலர்பூங் குழற்பரவை
தன்செய்ய வாயில்நகை தாராமே தாரும் என
மின்செய்த நூல்மார்பின் வேதியர்தாம் முதுகுன்றில்
பொன்செய்த மேனியினீர். எனப்பதிகம்
போற்றிசைத்து.

3287 முட்டஇமை யோர் அறிய முதுகுன்றில்
தந்தபொருள்
சட்டநான் பெறாதொழிந்த தளர்விவால்
கையறவாம்
இட்டளத்தை இவளெதிரே கெடுத்தருளும்
எனுந்திருப் பாட்டு
எட்டளவும் பொன்காட்டா தொழிந்தருள ஏத்து
வார்.

3288 ஏத்தாதே இருந்தறியேன் எனுந்திருப்பாட்டெல்
வுலகும்
காத்தாடும் அம்பலத்துக் கண்ணுளனாங் கண்ணு
தலைக்
கூத்தா தந்தருளாய்திக் கோமளத்தின் முன் என்று
நீத்தாருந் தொடர்வரிய நெறிநின்றார் பரவுதலும்.

3289 கொந்தவீழ்பூங் கொன்றைமுடிக் கூத்தனார்
திருவருளால்
வந்தெழுபொன் திரளெடுத்து வரன்முறையாற்
கரையேற்ற
அந்தரத்து மலர்மாந் பொழிந்திழிந்தது
அவனியுளோர்
இந்தஅதி சயம்என்னே யார்பெறுவார்
எனதொழுதார்.

386. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 169

3286. 'மணம் அவிழும் மலர்களைச் சூடிய கூந்தலை யுடைய பரவையாரின் சிவந்த வாயில் நகை செய்யாதபடி முன்னர்த் திருமுது திருகுன்றத்தில் செய்த அருளின்படியே பொன்னைத்தந்தருள்வீர்!' என்னும் கருத்துடன் விளங்கும், பூனூலை அணிந்த மார்பினையுடைய நம்பி ஆரூரர் 'திரு முது குன்றத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பொன் போன்ற மேனியை யுடையவரே!' எனத் தொடங்கிய திருப்பதிகத்தால் துதித்து.

3287. "தேவர் யாவரும் அறியும்படி திருமுதுகுன்றத் தில் தந்த பொருளை விரைவில் நான் பெறாது விட்ட தளர்ச்சியால் வந்த செயலற்ற தன்மையுடைய துன்பத்தை இந்தப் பரவையாரின் எதிரிலே தீர்த்தருளும்" என்ற கருத் துடைய எட்டாம் திருப்பாட்டின் அளவும் பொன்னை இறைவர் அங்கு வருவித்துக் காட்டாமல் போனார். நம்பி ஆரூரர், அதனால் மேலும் துதிப்பாராகி,

3288. "எப்போதும் துதிக்காமல் இருந்தறியேன்!" என்ற கருத்துடன் அத்தொடக்கமுடைய பாட்டினை எல்லா உலகங்களையும் காத்தருள்பவரான அம்பலத்தில் உள்ள நெற்றிக் கண்ணரான இறைவரை, "அருட் பெருங் கூத்தனே! இந்தக் கோமளமான பரவையாரின் முண் (பொன்னைத்) தந்தருளாக!" என்று நீத்தார்களாகிய துறவியராலும் தொடர்வதற்கரிய நெறியில் நின்ற நம்பியாரூரர் துதிக்கவும்,

3289. கொத்துக்களாய் மலர்கின்ற கொன்றைப் பூக் களை அணிந்த கூத்தப்பெருமானின் திருவருளால் வந்து தோன்றிய பொற்குவியலை எடுத்து முறைப்படி நம்பி யாரூரர் கரையேற்றத், தேவர் உலகத்தினின்றும் பூமழை பெழிந்து விழுந்தது. இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர் "இந்த அதிசயம் இருந்தவாறு என்னே! இவ்வாறு வேறு யார்தான் பெற வல்லார்?" எனக் கூறி வணங்கினார்.

('பொன் செய்த மேனியினீர்' என்பது பதிகத் தொடக்கம்)

170 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3290 ஞாலம்வியப் பெய்தவரு நற்கனக மிடைஎடுத்து
மூலமெனக் கொடுபோந்த ஆணியின்முன்
உரைப்பிக்க
நீலமிடற் றவர் அருளால் உரைதாழப் பின்னும்நெடு
மாயமனுக் கரிடகழல் வழத்தினார் வன்றொண்டர்.

3291 மீட்டும்அவர் பரவுதலும் மெய்யன்பர் அன்பில்வரும்
பாட்டுவந்து கூத்துவந்தார் படுவாசி முடிவெய்தும்
ஓட்டறுசெம் பொன்னொக்க ஒருமாவுங் குறையாமல்
காட்டுதலும் மகிழ்ந்தெடுத்துக் கொண்டுகரை
ஏறினார்.

3292 கரையேறிப் பரவையா ருடன்கனக மானதெலாம்
நிரையேயா ளிற்கமத்தி நெடுநிலைமா
ளிகைபோக்கித்
திரையேறும் புணர்சடிலத் திருமூலட் டானத்தார்
விரையேறு மலர்ப்பாதந் தொழுதணைந்தார்
வீதியினில்.

3293 வந்துதிரு மாளிகையின் உட்புகுந்து மங்கலவாழ்த்து
அந்தமிலா வகைஏத்தும் அளவிறந்தார் ஒலிசிறப்பச்
சிந்தை நிறைமகிழ்ச்சியுடன் சேயிழையாருடன்
அமர்ந்தார்
கந்தமலி மலர்ச்சோலை நாவலர்தங் காவலனார்.

3294 அணியாரூர் மணிப்புற்றின் அமர்ந்தருளும்
பரம்பொருளைப்
பணிவார்அங் கொருநாளிற் பாராட்டுந்
திருப்பதிகம்
தணியாத ஆனந்தம் தலைசிறப்பத் தொண்டருடன்
துணைவாய பொருள் லினவித் தொழுதாடிப்
பாடுவார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ '171

3290. உலகத்தவர் எல்லாம் வியப்பு அடையுமாறு வந்த பொன்னின் இடையில் எடுத்து மாற்றுக்கு மூலமாகத் தாம் முன்பு மச்சம் எடுத்து வந்த மாற்றாணியுடன் ஒப்பிட்டு உரைத்துப் பார்க்கத் திருநீலகண்டரான சிவபெருமானின் திருவருளால் மாற்றுத் தாழ்ந்திருக்கத் திருமாலுக்கும் நான் முகனுக்கும் அரிய திருவடிகளைப் பின்னும் துதிப்பவர் ஆனார்.

3291. மீண்டும் நம்பியாரூரர் அது பற்றித் துதித்து வேண்டவும், உண்மை அன்பரான அவரது அன்பில் ஊற்றெடுத்து வரும் பாட்டை மகிழ்ந்து, கூத்தாடும் பெருமான் உண்டான குறைவு நீங்கிய மாற்று உயர்ந்த செம்பொன்னை ஒரு மாப்பொன் தன்மையும் குறையாமல் காட்டவும், மகிழ்ச்சியுடன் கையில் எடுத்துக் கொண்டு நம்பியாரூரர் கரையில் ஏறினார்.

3292. கரையில் ஏறிச் சென்று, பொன்னை எல்லாம் வரிசைப்பட ஆண்களின் மேல் சுமையாய் ஏற்றுவித்துப் பரவையாருடன் பெரிய நிலையையுடைய மாளிகையில் செல்லும்படி அனுப்பி, அவை வீசும் கங்கையைத் தாங்கிய சடையையுடைய திருமூலத்தானேசுவரரின் மணமுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைச் சென்று வணங்கி, அதன் பின்பு சுந்தரர் திருவிதியில் வந்தருளினார்.

3293. வந்து பரவையாரின் மாளிகைக்குள் புகுந்து அளவில்லாத பேர்கள் எல்லையில்லாத வகையினால் ஏத்தும் மங்கல வாழ்த்து ஒலி விளங்கி ஒலிக்க மணம் கமழும் பூக்கள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த திருநாவலூர் தலைவரான சுந்தரர் மன நிறைவான மகிழ்ச்சியோடும் பரவையாருடன் விரும்பித் தங்கியிருந்தார்.

5294. அழகிய திருவாரூர் தலத்தில் மணிப்புற்றில் இடமாகவிரும்பி வீற்றிருக்கின்ற பெருமானைப்பணிபவரான நம்பியாரூரர் அங்கு ஒருநாளில், இறைவரைப் போற்றுகின்ற திருப்பதிகத்தில் தணிவற்ற ஆனந்தம் மேல் எழுத் திருத்தொண்டருடன் துணிவுபடப் பேரருளின் திறங்களைத் தனித்தனி வினவுகின்ற வகையினால் வணங்கியும் ஆடியும் பாடுவாருமாகி நம்பியாரூரர்,

'172 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3295 பண்ணிறையும் வகை பாறு தாங்கின எடுத்தருளி
உண்ணிறையும் மனக்களிப்பால் உறுபுளகம்
மயிர்முகிழ்ப்பக்
கண்ணிறையும் புனல்பொழியக் கரைஇகந்த
ஆனந்தம்
எண்ணிறைந்த படிதோன்ற ஏத்திமகிழ்ந்
தின்புற்றார்.

3296 இன்புற்றங் கமர்நாளில் ஈறில்அரு மறைபரவும்
வன்புற்றின் அரவணிந்த மன்னவனார்
அருள்பெற்றே
அன்புற்ற காதலுடன் அளவிறந்த பிறபதியும்
பொன்புற்கென் றிடஒளிஞ்சு சடையாரைத்
தொழப்போவார்.

3297 பரிசனமும் உடன்போதப் பாங்கமைந்த பதிகள்
தொறும்
கரியுரிவை புனைந்தார்தங் கழல்தொழுது
மகிழ்ந்தேத்தித்
துரிசுறுநற் பெருந்தொண்டர் நள்ளாறு
தொழுவதற்குப்
பரிவுறுமெய் திருத் தொண்டர் எதிர்கொள்ளப்
புக்கணைந்தார்.

3298 விண்தடவு கோபுரத்தைப் பணிந்துகரம்
மேற்குவித்துக்
கொண்டுபுகுந் தண்ணலார் கோயிலினை
வலஞ்செய்து
மண்டியபே ரன்பினொடு மன்னுதிரு நள்ளாறர்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தநில
மீசைப்டணிந்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ '173

3295. பண்ணின் இசை நிறைவு கொள்ளும்படி 'பாறு தாங்கி' எனத் தொடங்கி, உள்ளத்துள் நிறைந்த மகிழ்ச்சி பொருந்த திருமேனியில் மயிர்க் கூச்செறிப்புக் கொள்ளவும் கண்கள் நிறைய நீர் சொறிபவும், அளவில்லாத ஆனந்தம் எண்ணிறைந்தபடி தோன்றவும், துதித்து மகிழ்ந்து இன்பம் அடைந்தார்.

('பாறு தாங்கிய' என்பது பதிகத்தின் தொடக்கம்.)

3296. இன்பம் அடைந்து அங்குத் தங்கியிருக்கும் நாளில், எல்லையில்லாத வேதங்கள் துதித்து ஏத்துகின்ற வலிய புற்றின் பாம்பை அணிந்த மன்னவரின் திருவருள் விடைபெற்று, அன்பால் நிறைந்த பெரு விருப்பத்துடன் அளவில்லாதமற்றப் பதிகளிலும் பொன்னின் ஒளியும் கருமையுடையது என்னுமாறு ஒலிமிக்கு விளங்கும் சடையை யுடைய இறைவரை வணங்குவதற்குச் செல்பவராய்.

3297. தம் பரிவாரங்களும் உடன்வர, பக்கங்களில் உள்ள பதிகள் எங்கும் போய் யானைத் தோலை உரித்த இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி மகிழ்ச்சியுடன் துதித்துக் குற்றம் இல்லாத நல்ல தொண்டரான நம்பியாரூரர் 'திரு நள்ளாற்றைத்' தொழுவதற்கு எண்ணிச் சென்று சிவ சிந்தனை மறவாத உண்மைத் திருத்தொண்டர்கள் எதிர் கொண்டு வரவேற்க அங்குப் புகுந்து சேர்ந்தார்.

3298. நம்பியாரூரர் வானத்தை அளாவ உயர்ந்த கோபுரத்தின் முன்பு நிலமுற விழுந்து வணங்கி எழுந்து, கைகளை உச்சிமீது குவித்துக் கொண்டு உள்ளே போய்ப் புகுந்து, கோயிலை வலமாகச் சுற்றி வந்து, மிக்க பேரன் புடன் நிலைபெற்ற 'திருநள்ளாறு' இறைவரின் தாமரை போன்ற அழகிய திருவடிகளில் பொருந்துமாறு நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார்.

174 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3299 அங்கணரைப் பணிந்தேத்தி அருளினால் தொழுது
போய்

மங்குலணி மணிமாடத் திருக்கடலூர் வந்தெய்தித்
திங்கள்வளர் முடியார்தந் திருமயா னமும்பணிந்து
பொங்கும்இசைப் பதிகம்மரு வார்கொன்றை
எனப்போற்றி.

3300 திருவீரட் டானத்துத் தேவர்பிரான் சினக்கூற்றின்
பொருவீரந் தொலைத்தகழல் பணிந்துபொடி
யார்மேனி

மருசரத் தமிழ்மாலை புனைந்தேத்தி
மலைவளைத்த
பெருவீரர் வலம்புரத்துப் பெருகார்வத்
தொடுஞ்சென்றார்.

3301 வரையோடு நிசர்புரிசை வலம்புரத்தார்
கழல்வணங்கி
உரையோசைப் பதிகம்எனைக்கினி ஒதிப்
போய்ச்சங்கம்
நிரையோடு துமித்துப மணித்திபம் நித்திலப்பூந்
திரையோதங் கொண்டிறைஞ்சுத் திருச்சாய்க்
காடெய்தினார்.

3302 தேவர்பெரு மான் தன்னைத் திருச்சாய்க் காட்டினிற்
பணிந்து
பாவலர்செந் தமிழ்மாலைத் திருப்பதிகம்
பாடிப்போய்
மேவலர்தம் புரம்எரித்தார் வெண்காடு பணிந்தேத்தி
நாவலர்கா வலர்அடைந்தார் நனிபள்ளித்
திருநகரில்.

35. ஏபர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ '175.

3299. சுந்தரர், இறைவரை வணங்கித் துதித்து விடை பெற்றுத் தொழுது போய், மேகங்கள் பொருந்தும் அழகிய மாடங்கள் நிறைந்த திருக்கடலூரினை அடைந்து சேர்ந்து, பிறைச்சந்திரன் வளர்வதற்கு இடமான திரு முடியையுடைய இறைவரின் 'திருக்கடலூர் மயானத்தையும்' வணங்கி, மேன் மேல் பொங்கும் இசையுடைய பதிகத்தை 'மருவார் கொன்றை' எனத் தொடங்கித் துதித்து.

3300. திருக்கடலூர்த் திருவீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் தேவதேவரின், சினம் பொருந்திய இயமனின் போரிடும் வீரத்தைத் தொலைத்த திருவடியைப் பணிந்து 'பொடியார்மேனி' எனத்தொடங்கும் அன்புமிக்க தமிழ்மாலையைப் பாடித் துதித்துச் சுந்தரர் பொன் மலையை வில்லாக வளைத்த பெரு வீரரான சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் 'திருவலம் புரத்திலே' பெருகிய ஆர்வத்துடன் போய்ச் சேர்ந்தார்.

3301. மலை போன்ற மதிலையுடைய திருவலம் புரத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கிச் சொல்லும் பொருளும் ஒத்துப்பொருந்தும் 'எனக்கினி' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, மேலே சென்று, சங்கு வரிசைகளான வாத்தியங்களுடன் அலை நுரைத் திவலைகளான தூபத்தையும், நவமணிகளால் ஆன தீபத்தையும், அலைகள் என்னும் கைகளால் எடுத்துக் கொண்டு வழிபாடு செய்வதற்கு இடமான திருச்சாய்க்காட்டை அடைந்தார்.

(திருவலம்புரத்தில் பாடியது 'எனக்கினி' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3302. நாவலர் பெருமானான சுந்தரர், தேவர்களின் பெருமானைத் திருச் சாய்காட்டில் வணங்கிப் பாக்களின் தன்மை விளங்கும் செந்தமிழ்மாலையான திருப்பதிகத்தைப் பாடி, மேலே சென்று, பகைவர்களின் திருவெண்காட்டை வணங்கித் துதித்து அதன் பின்னர்ப் போய்த் திருநனிபள்ளித் திருநகரத்தை அடைந்தார்.

(திருவெண் காட்டில் பாடியது 'படங்கொள் நாகம்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். திருச்சாய்க் காட்டில் அவர் பாடிய பதிகம் கிடைக்கவில்லை.)

176 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3303 நனிபள்ளி அமர்ந்தபிரான் கழல்வணங்கி நற்றமிழின்
புனிதநறுந் தொடைபுனைந்து திருச்செம்பொன்
பள்ளிமுதல்
பனிமதிசேர் சடையார்தம் பதிபலவும்
பணிந்துபோய்த்
தனிவிடைமேல் வருவார்தம் திருநின்றி
பூர்சார்ந்தார்.
- 3304 நின்றியூர் மேயாரை நேயத்தாற் புக்கிறைஞ்சி
ஒன்றியஅன் புள்ளருகப் பாடுவார் உடையஅரசு
என்றும்உல கிடர்நீங்கப் பாடியஏ மெழுநூறும்
அன்றுசிறப் பித்துஅஞ்சொல் திருப்பதிகம்
அருள்செய்தார்.
- 3305 அப்பதியில் அன்பருடன் அமர்ந்தகல்வார்
அகலிடத்தில்
செப்பரிய புகழ்நீடுர் பணியாது செல்பொழுதில்
ஒப்பரிய உணர்வினால் நினைந்தருளித்
தொழலுறுவார்
மெய்ப்பொருள் வண்டமிழ்மாலை விளம்பியே
மீண்டணைந்தார்.
- 3306 மடலாரும் புனல்நீடுர் மருவினர்தாள் வணங்காது
விடலாமே எனுங்காதல் விருப்பறும்அத் திருப்பதிகம்
அடலார்கு லப்படையார் தமைப்பாடி அடிவணங்கி
உடலாரும் மயிர்ப்புளகம் மிகப்பணிந்தங்
குறைகின்றார்.

38. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 177

3303. 'திருநனிபள்ளியில்' விருப்பத்துடன் வீற்றிக் கின்ற இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி நல்ல தமிழின் இனிய தூய நல்ல மாலையைப் பாடித், 'திருச்சொம்பொன் பள்ளி' முதலாகக் குளிர்ந்த பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய சடையையுடைய இறைவரின் பல பதிகளையும் வணங்கிச் சென்று ஒப்பில்லாத காளையின் மேல் வரும் இறைவரின் 'திருநின்றி யூரைச்' சேர்ந்தார்.

3304. திருநின்றியூரில் வீற்றிருப்பவரை அன்புடன் உள்ளே புகுந்து வணங்கிப் பொருந்திய அன்பினால் உள்ள மானது உருகப் பாடுவராகி, ஆளுடைய அரசுகள் எக் காலத்தும் உலகம் துன்பம் நீங்கி இன்பம் அடையுமாறு பாடிய ஏழு ஏழு நூறு பதிகங்களைப் பற்றிப் பாராட்டிப் போற்றி அழகிய சொற்களால் அமைந்த திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

திருநின்றியூரில் 'திருவும் வண்மையும்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார். நாவுக்கரசர் பாடியது ஏழு ஏழு நூறு பதிகங்கள். $7 \times 700 = 4900$.)

3305. அந்தத் தலத்தில் அன்பர்களுடன் தங்கியிருந்து மேலே புறப்பட்டுச் செல்பவராய்ச் சொல்வதற்கரிய புகழ் நீடுரினைப் பணியாமல் செல்லும் போது, ஒப்பில்லாத மெய்யுணர்வால் நினைந்து வந்து தொழுவதை மேற் கொள்பவரான நம்பியாரூரர் மெய்ப் பொருளையுடைய வுளமையான தமிழ் மாலைப் பதிகம் பாடித் திரும்ப வந்தணைந்தார்.

3306. "இதழ்கள் பொருந்திய மலர்ந்த நீர்கள் நிறை வளம்உடைய 'திருநீடுரில்' பொருந்தி வீற்றிருக்கும் இறை வரின் திருவடிகளை வணங்காமல் விட்டுப் போகலாமோ?" என்னும் ஆசையைப் புலப்படுத்திடும் விருப்பம் அமைந்த திருப்பதிகத்தால், வல்லமையுடைய சூலப்படையையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளைப்பாடி நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி, மேன்மேல் அதிகரிக்கும் விருப்பத்துடன் திருப் பதிகம் பாடித் துதித்தார்.

178 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3307 அங்கண்ணினி தமர்ந்தருளால் திருப்புன்கூர்
 அணைந்திறைஞ்சிக்
 கொங்கலரும் மலர்ச்சோலைத் திருக்கோலக்
 கா அணையக்
 கங்கைசடைக் கரந்தவர்தாம் எதிர்காட்சி
 கொடுத்தருளப்
 பொங்குவிருப் பால்தொழுது திருப்பதிகம்
 போற்றிசைப்பார்.

3308 திருஞான சம்பந்தர் திருக்கைக ளால் ஒற்றிப்
 பெருகார்வத் துடன்பாடப் பிஞ்ஞகனார்
 கண்டிரங்கி
 அருளாலே திருத்தாளம் அளித்தபடி சிறப்பித்துப்
 பொருள்மாலைத் திருப்பதிகம் பாடியே
 போற்றிசைத்தார்.

3309 மூவாத முழுமுதலார் முதற்கோலக் கா அகன்று
 தாவாத புகழ்ச்சண்பை வலங்கொண்டு
 தாழ்ந்திறைஞ்சி
 நாவார்முத் தமிழ்விரகர் நற்பதங்கள் பரவிப்போய்
 மேவார்தம் புரஞ்செற்றார் குருகாஜர் மேவுவார்.

3310 உண்ணீரின் வேட்கையுடன் உறுபசியால்
 மிகவருந்திப்
 பண்ணீர்மை மொழிப்பரவை-யார்கொழுநர்
 வரும்பாங்கர்க்
 கண்ணீடு திருநுதலார் காதல்வரக் கருத்தறிந்து
 தண்ணீரும் பொதிசோறும் கொண்டுவழிச்
 சார்கின்றார்.

35. ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ '179

3307. அங்கு இனிதாய்த் தங்கி அருள் விடை பெற்றுத் திருப்புன்கூரில் போய் வணங்கி, மேலே சென்று, மணம் மிகுந்த சோலை சூழ்ந்த 'திருக்கோலக்காவை' அடையவே, கங்கையாற்றைச் சடையிலே கொண்ட சிவ பெருமான் நகரத்தில் காட்சி தந்தருள, மேன்மேல் அதிகரிக்கின்ற மிக்க விருப்பத்துடன் தொழுது திருப்பதிகம் பாடி, வணங்கலானார்.

3308. திருஞானசம்பந்தர் தம் திருக்கைகளால் தாள இசை ஒத்தறுத்துப் பெருகும் ஆர்வத்துடனே பாட, இறைவர், அதைக் கண்டு, இரங்கித் திருவருளால் 'பொன் தாளம் தந்தருளிய' தன்மையைப் பாராட்டித் துதித்து, மெய்ப் பொருள் விளங்கும் மாலையான திருப்பதிகத்தைப் பாடித் துதித்தார்.

(திருக்கோலக்காவில் பாடியது 'புற்றில்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். ஞானசம்பந்தருக்குப் பொன்தாளம் இறைவரால் இத்திருக்கோலக்காவில் தரப்பட்டது.)

3309. எக்காலத்தும் முதுமை அடையாத முழு முதல் வரான இறைவரின் சிறந்த திருக்கோலக்காவை அகன்று கெடாத புகழையுடைய சீகாழிப் பதியை வலமாகச் சுற்றி வந்து நிலத்தில் பொருந்த வீழ்ந்து வணங்கி, நாவார்ந்த முத்தமிழ் வல்லுநரான திருஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளை வணங்கிச் சென்று பொருந்தாத பகைவர்கள் வாழும் மூப் புரங்களையும் அழித்த சிவபெருமானின் 'திருக்குருகாலூரைச்' சேரலானார்.

3310. பருகும் நீர் வேட்கையுடன் பொருந்திய பசியாலும் மிகவும் வருந்திப் பண்ணின் நீர்மையுடைய மொழியுடைய பரவையாரின் கணவரான நம்பியாரூரர் வரும் பக்கத்தில், கண் பொருந்திய நெற்றியையுடைய இறைவர் தம்மிடம் பக்தியுடைய நம்பியாரூரரின் கருத்தை அறிந்தவராதலால், தண்ணீரையும் கட்டுச் சோற்றையும் தம்முடன் கொண்டு அந்த வழியில் சார்பவராய்.

180 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3311 வேனிலுறு வெயில்வெம்மை தணிப்பதற்கு விரைக்
குளிர்மென்
பானல்மலர்த் தடம்போலும் பந்தர்ஒரு பால்
அமைத்தே
ஆன மறை வேதியராய் அருள்வேடங்
கொண்டிருந்தார்
மானமருந் திருக்கரத்தார் வன்றொண்டர்
தமைப்பார் த்து.

3312 குருகாலூர் அமர்ந்தருளுங் குழகர்வழி
பார்த்திருப்பத்
திருவாரூர்த் தம்பிரான் தோழர்திருத்
தொண்டருடன்
வருவார்அப் பந்தரிடைப் புகுந்துதிரு மறையவர்பால்
பெருகார்வஞ் செலஇருந்தார் சிவாயநம எஃ ப்பேசி.

3313 ஆலநிழற் கீழிருந்தார் அவர்தம்மை எதிர்நோக்கிச்
சாலமிகப் பசித்தீர் இப் பொதிசோறுத்ருகின்றேன்
காலம்இனித் தாழாமே கைக்கொண்டிங் கினிதருந்தி
ஏலநறுங் குளிர்தண்ணீர் குடித்திளைப்புத் தீரும்
என.

3314 வன்றொண்டர் அதுகேட்டு மறைமுனிவர் தரும்
பொதிசோறு
இன்றுநமக் கெதிர்விலக்கல் ஆகாதென்
றிசைந்தருளிப்
பொன்தயங்கு நூல்மார்பர் தரும்பொதிசோ
றதுவாங்கிச்
சென்று திருத் தொண்டருடன் திருவழுது
செய்தருளி.

85. ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம் □ 181

3311. வேனிற் காலத்தில் பொருந்தும் வெயிலின் வெப்பத்தினைத் தணிப்பதற்கு மணமும் குளிர்ச்சியும் உடைய மென்மையான செங்கழுநீர் பொய்கையைப் போன்ற பந்தலை ஒரு பக்கத்தில் அமைத்து, மான் பொருந்திய கையையுடைய இறைவர் மறை அந்தணராய் அருளுடைய திருக்கோலத்தை மேற் கொண்டு நம்பியாருரர் வருவதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்.

3312. திருக்குருகாவூரில் விருப்பத்துடன் வீற்றிருக்கும் குழகரான சிவபெருமான் முன் சொன்னவாறு நாவலூர் நம்பி வரும் வழியினை எதிர்பார்த்திருந்தார், திருவாரூரில் உள்ள தம்பிரான் தோழரான சுந்தரர் அடியார்களுடன் வருபவர் அந்தப் பந்தருள் புகுந்து, அந்தணர் கோலத்தில் அங்கு இருந்த இறைவரிடம் மிக்க ஆர்வம் சென்றதால் அவரருகே 'சிவாய நம' எனக் கூறியமர்ந்தார்.

3313. வட ஆலமரத்தின் கீழ் இருந்தவரான சிவ பெருமான் முன்கூறியவாறு நம்பியாருரரை எதிர் நோக்கி "நீர் அதிகமாகவும் பசியுடன் உள்ளீர்! என்னிடம் உள்ள இந்தக் கட்டுச் சோற்றைத் தருகின்றேன். இனியும் காலம் தாழ்க்காமல் இதைப் பெற்று இங்கு இனிதாய் உண்டு. பொருந்தும்படி நல்ல குளிர்ந்த தண்ணீரைக் குடித்து இளைப்பைத் தீர்த்துக் கொள்க!" என்று கூற.

3314. வன்தொண்டரான சுந்தரர் அதைக் கேட்டு "அந்தணரான இவர் தருகின்ற கட்டுச்சோற்றைக் கைக் கொள்ள இசையாது என்று மறுப்பது நமக்குத் தகாது!" என்று எண்ணி, இசைந்து, அழகிய பூணூலை அணிந்த மார்பையுடைய இறைவர் தந்த கட்டுச்சோற்றைப் பெற்றுத் தம்முடன் வந்த அடியாருடன் உண்டார்; (உண்டு)

182 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3315 எண்ணிறந்த பரிசனங்கள் எல்லாரும் இனிதருந்தப்
பண்ணியபின் அம்மருங்கு பசித்தனைந்தார்
கனும்அருந்த
உண்ணிறைந்த ஆரமுதாய் ஒருகாலும் உலவாதே
புண்ணியனார் தாமனித்த பொதிசோறு -
பொலிந்ததால்.

3316 சங்கரனார் திருவருள்போல் தண்ணீரின் சுவை
ஆர்ந்து
பொங்கிவரும் ஆதரவால் அவர்நாமம் புகழ்ந்தேத்தி
அங்கயர்வால் பள்ளிஅமர்ந் தருகனைந்தார்
களுந்துயிலக்
கங்கைசடைக் கரந்தார்அப் பந்தரொடுந்
தாங்கரந்தார்.

3317 சித்தநிலை திரியாத திருநாவ லூர்மன்னர்
அத்தகுதி யினிற்பள்ளி யுணர்ந்தவரைக்
காணாமை
இத்தனையா மாற்றம் அறிந்திலேன் எனஎடுத்து
மெய்த்தகைய திருப்பதிகம் விளம்பியே
சென்றடைந்தார்.

3318 குருகாலூர் அமர்ந்தருளுங் குழகனார் கோயிலினுக்கு
அருகார்பொற் கோபுரத்தை அனைந்திறைஞ்சி
உள்புக்கு
வருகாதல் கூரவலங் கொண்டுதிரு முன்வணங்கிப்
பருகாஇன் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகினார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 183

3315. எண் இல்லாத பரிவாரங்கள் எல்லாரும் இனிதாய் உண்ணச் செய்த பின்பும், அந்தப் பக்கத்தில் பசித்து வந்தவர்களும் உண்ண, உள்ளே நிறைந்த உணவு போல் ஒரு சிறிதும் ஒரு காலும் குறைவு அடையாது புண்ணிய மறையவர் தந்த கட்டுசோறு விளங்கிற்று.

3316. இறைவரின் திருவருளைப் போல் குளிர்ந்த தண்ணீரையும் பருகி அதன் சுவையும் நிறைந்து மேன்மேலும் அதிகரித்து எழுகின்ற அன்பால் அவரது திருப்பெயரான திருவைந் தெழுத்தைப் புகழ்ந்து போற்றி அங்கு உடல் லுளைப்பால் நம்பியாரூரர் உறக்கம் கொண்டார்; பக்கத்தில் இருந்தவர்களும் உறங்கினர். கங்கையைச் சடையில் தரித்த சிவபெருமான அந்தப் பந்தலுடனே தாமும் மறைந்திருளினார்.

3317. உள்ள நிலையில் சற்றும் மாறுபாடில்லாத திருநாவலூர்த் தலைவரான நம்பியாரூரர் உறக்கத்தினின்று எழுந்து அந்த வேதியரைக் காணாமல் போக, 'இத்தனையா மாற்றம் அறிந்திலேன்' எனத் தொடங்கி மெய்ம்மை வாய்ந்த திருப்பதிகத்தைப் பாடியவாறே திருக்குருகாலூரைப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

(திருக்குருகாலூர் வெள்ளடையில் பாடியது, 'இத்தனையாம்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். வெள்ளடை — இறைவரின் திருப்பதிகம்.)

3318. திருக்குருகாலூரில் விரும்பி இருந்து அருள் செய்கின்ற இறைவரின் திருக்கோயிலுக்கு அருகில் சார்ந்து நிறைந்த அழகிய கோபுரத்தைச் சேர்ந்து வணங்கி, உள்ளே புகுந்து நிரம்பிய காதல் மிக வலமாகச் சுற்றி வந்து, இறைவரின் திருமுன்பு வணங்கி, முன் பருகப்படாத இனிய அமுதம் போன்ற சிவபெருமானைக் கண்களினால் பருகினார்.

3319 கண்ணார்ந்த இன்னமுதைக் கையாரத் தொழு
 திறைஞ்சிப்
 பண்ணார்ந்த திருப்பதிகம் பாடியே பணிந்தேத்தி
 உண்ணாடும் பெருங்காதல் உடையவர்தாம் புறத்
 தெய்தி
 நண்ணார்வத் தொண்டருடன் அங்கினிது நயந்
 திருந்தார்.

3320 அந்நாளில் தம்பெருமான் அருள்கூடப்
 பணிந்தகன்று
 மின்னார்செஞ் சடைமுடியார் விரும்புமிடம்
 பலவணங்கிக்
 கன்னாடும் எயில்புடைகூழ் கழிப்பாலை
 தொழுதேத்தித்
 தென்னாவ லூர்மன்னர் திருத்தில்லை
 வந்தடைந்தார்.

3321 சீர்வளருந் திருத்தில்லைத் திருவிதி பணிந்துபுகுந்து
 ஏர்வளர்பொற் றிருமன்றுள் எடுத்தசே
 வடிஇறைஞ்சிப்
 பார்வளர மறைவளர்க்கும் பதிஅதனிற்
 பணிந்துறைவார்
 போர்வளமே ருச்சிலையார் திருத்தினைமா
 நகர்புகுந்தார்.

3322 திருத்தினைமா நகர்மேவுஞ் சிவக்கொழுந்தைப்
 பணிந்துபோய்
 நிருத்தனார் அமர்ந்தருளும் நிறைபதிகள்
 பலவணங்கிப்
 பொருத்தமிகுந் திருத்தொண்டர் போற்று திரு
 நாவலூர்
 கருத்தில்வரும் ஆதரவால் கைதொழச்சென்
 ரெய்தினார்.

3319. கண் நிறைய நுகருமாறு விளங்கிய இனிய அமுதம் போன்ற சிவபெருமானைக் கைகள் குளிரத் தொழுது வணங்கிப் பண் நிறைந்த திருப்பதிகத்தைப் பாடி வணங்கித் தொழுது, உள்ளத்தில் சிவயோகி நிலையில் நாடி நுகரும் பெரும் பத்தியுடைய நம்பியாரூரர் வெளியே வந்து, பொருந்திய அன்பு மிகவும் விருப்புடைய தொண்டருடன் கூடி அப்பதியிடத்து இனிதாய் விரும்பி எழுந்தருளியிருந்தார்.

3320. தென் நாவலூரில். தோன்றிய தலைவரான நம்பியாரூரர் அந்நாளில் தம் இறைவரின் அருள் விடை பெற்றுப் பணிந்து அங்கிருந்து நீங்கிச் சென்று, ஒளி விளங்கும் சடையுடைய இறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிய வண்ணம், கல்லால் ஆன அழகிய மதில் பக்கத்தில் சூழ்ந்த திருக்கழிப் பாலையை வணங்கித் துதித்து, திருத்தில்லை நகரத்தை வந்து அடைந்தார்.

(திருக்கழிப் பாலையில் பாடியது 'செடியேன்' எனத், தொடங்கும் பதிகம்.)

3321. சிறப்பு வளர்கின்ற திருத்தில்லைப் பதியின் திருவீதியை வணங்கி உள்ளே புகுந்து அழகு வளரும் பொன்னம்பலத்தில் ஆடும் தூக்கிய திருவடியை வணங்கி, உலகம் வாழும் பொருட்டு மறையொழுக்கத்தை வளர்க்கின்ற அந்தப் பதியில் வணங்கித் தங்குபவரான சுந்தரர், போரில் சிறப்புற்று விளங்கிய மேருமலையான வில்லையுடைய சிவபெருமானின் 'திருத்தினை மாநகரினுள்ளே' போய்ப் புகுந்தார்.

3322. திருத்தினை மாநகரில் பொருந்த எழுந்தருளும் சிவக் கொழுந்தான இறைவரை வணங்கிச் சென்று, ஆனந்தக் கூத்தரான இறைவர் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்ற நிறைந்த பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று, மிக்க பொருத்தமுடைய தொண்டர்கள் போற்றும் திருநாவலூர் உள்ளத்தில் வருகின்ற அன்பினால் அங்குப் போய்த் தொழுது வணங்குவதற்காக அதை அடைந்தார்.

186 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 8323 திருநாவ லூர்மன்னர் சேர்கின்றார் எனக்கேட்டுப்
பெருநாமப் பதியோருந் தொண்டர்களும்
பெருவாழ்வு
வருநாள் என் றலங்கரித்து வந்தெதிர்கொண்
டுள்ளணையச்
செருநாகத் துரிபுனைந்தார் செழுங்கோயில் உள்
ளணைந்தார்.
- 8324 மேவியஅத் தொண்டர்குழாம் மிடைந்து அர என்
றெழும் ஓசை
மூவுலகும் போய்ஒவிப்ப முதல்வனார் முன் பெய்தி
ஆவியினும் அடைவுடையார் அடிக்கமலத்
தருள்போற்றிக்
கோவலனான் முகன் எடுத்துப் பாடியே
கும்பிட்டார்.
- 8325 நலம்பெருகும் அப்பதியில் நாடியஅன் பொடுநயந்து
குலம்பெருகுந் திருத்தொண்டர் குழாத்தோடும்
இனித மர்ந்து
சலம்பெருகுஞ் சடைமுடியார் தாள்வணங்கி
அருள்பெற்றுப்
பொலம்புரிநூல் மணிமார்பர் பிறபதியுந்
தொழப்போவார்.
- 8326 தண்டகமாந் திருநாட்டுந் தனிவிடையார்
மகிழ்விடங்கள்
தொண்டர்எதிர் கொண்டணையத் தொழுதுபோய்த்
தூயநதி
வண்டறைபூம் புறவுமலை வளமருதம் பலகடந்தே
எண்டிசையோர் பரவுதிருக் கழுக்குன்றை
எய்தினார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 187

3323. 'திருநாவலூர்த் தலைவர் வருகின்றார்' என்ற செய்தியைக் கேட்டுப் பெரும்புகழையுடைய அந்தப் பதியில் உள்ளவர்களும் தொண்டர்களும் தங்களுக்கு உரிய வாழ்வு வருகின்ற திருநாள் எனக் கொண்டு பதியை அலங்காரம் செய்து நகரின் வெளியே வந்து எதிர் கொண்டு அழைத்துக் கொண்டு உள்ளே போய், போரில் வல்ல யானையின் தோலைப் போர்த்திக் கொண்ட சிவபெருமானின் கோயிலுள் சுந்தரர் புகுந்தார்.

3324. எதிர் கொண்டு வரவேற்கும் அத்தொண்டர் கூட்டம் நெருங்கி 'அரகர' என்று முழக்குவதால் உண்டான ஓசை மூன்று உலகங்களிலும் போய் ஒலிக்க, இறைவரின் திருமுன்பு சார்ந்து, உயிரினும் சிறந்தவராய் அடைவதற்குரிய இறைவரின் திருவடித் தாமரைகளின் அருளைப் போற்றி 'கோவலனான் முகன்' என்று தொடங்கித் திருப்பதிகத்தைப் பாடி வணங்கினார்.

3325. நன்மைகள் பெருகுவதற்கு இடமான அந்தப் பதியிலே நாடும் அன்பினால் விரும்பி, குலம் மிகுகின்ற தொண்டர் கூட்டத்துடனே இனிதாக வீற்றிருந்து, கங்கைநீர் தங்குதற்கு இடமான சடைமுடியையுடைய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, அருள் விடை பெற்று, அழகுடைய பூனூல் விளங்கும் மார்பையுடைய நம்பியாரூரர் மற்றத் தலங்களையும் வணங்குவதற்குச் செல்லலானார்.

3326. தொண்டை நாட்டில் ஒப்பில்லாத காளையூர்தியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்கள் பலவற்றையும் அங்கங்குத் தொண்டர்கள் எதிர்வந்து அழைத்துக் கொண்டு உள்ளே செல்ல, வணங்கிய வண்ணம் போய்த், தூயநீரையுடைய ஆறுகளும் வண்டுகள் ஒலிக்கும் மலர்களையுடைய முல்லைப் புறவுநிலங்களும் என்னும் பலவற்றையும் கடந்து போய், எட்டுத் திக்கில் உள்ளவர்களும் துதித்துப் பாராட்டும் திருக்கழுக்குன்றத்தை அடைந்தார்.

188 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3327 தேனார்ந்த மலர்ச்சோலைத் திருக்கழுக்குள்
 றத்தடியார்
 ஆனாத விருப்பினொடும் எதிர்கொள்ள
 அடைந்தருளித்
 தூநாள்வெண் மதியணிந்த சுடர்க்கொழுந்தைத்
 தொழுதி றைஞ்சிப்
 பாநாடும் இன்னிசையின் திருப்பதிகம் பாடினார்.

3328 பாடியஅப் பதியின்கண் இனிதமர்ந்து பணிந்துபோய்
 நாடியநல் லுணர்வினொடுந் திருக்கச்சூர்
 தனநண்ணி
 ஆடகமா மதில்புடைகூழ் ஆலக்கோய்
 வின் அமுதைக்
 கூடியமெய் அன்புருகக் கும்பிட்டுப்
 புறத்தணைந்தார்.

3329 அணைந்தருளும் அவ்வேலை அமுதுசெயும்
 பொழுதாகக்
 கொணர்ந்தமுது சமைத்தளிக்கும் பரிசனமுங்
 குறுகாமைத்
 தணந்தபசி வருத்தத்தால் தம்பிரான் திருவாயில்
 புணர்ந்தமதிற் புறத்திருந்தார் முனைப்பாடிப்
 புரவலனார்.

3330 வன்றொண்டர் பசிதிர்க்க மலையின்மேல் மின்றங்கு
 மருந்தானார்
 வெண்டலையோடு ஒழிந்தொருவெற றோடேந்தி
 அன்றங்கு வாழ்வார்ஓர் அந்தணராய்ப் புறப்பட்டுச்
 சென்றன்பர் முகநோக்கி அருள்கூரச் செப்புவார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 189

3327. தேன் நிறைந்த மலர்களையுடைய பூஞ் சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கழுக்குன்றத்தில் உள்ள அடியார்கள் குறைவுபடாத விருப்பத்துடன் வந்து எதிர் கொண்டு அழைத்துக் கொண்டு போகச் சேர்ந்தருளித் தூய புதிய வெண்மையான பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய சுடர்க் கொழுந்து போன்றவரான சிவ பெருமானைத் தொழுது நிலத்தில் விழுந்து வணங்கிப் பாக்களின் பண்பு நாடும் இனிய இசையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

(திருக்கழுக் குன்றத்தில் பாடியது ‘‘கொன்று’’ எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3328. பதிகம் பாடிய அந்தப் பதியில் இனிதாக விரும்பிச் சிலநாள் தங்கியிருந்து, வணங்கி அருள் விடை பெற்றுச் சென்று, இறைவரை நாடியிருக்கும் நல்ல வுணர்வினோடு ‘திருக்கச்சுரை’ அடைந்து, பொன் வேலைப்பாடு அமைந்த மதில் பக்கத்தில் சூழ்ந்த ‘ஆலக் கோயிலில்’ வீற்றிருக்கும் அமுதம் போன்ற இறைவரைக் கூடிய மெய் அன்பினால் உள்ளம் உருகக் கும்பிட்டு, வெளியே சேர்ந்தருளினார்.

3329. சேர்ந்த அப்போது திருவழுது செய்யும் நேரம் ஆகிவிடவும், கொண்டு வந்து திருவழுது சமைத்துத் தரும் பரிவாரங்கள் வந்து சேராததால் திருமுனைப் பாடி நாட்டுத் தலைவரான சுந்தரர் மிக்க பசியால் வந்த வருத்தத் தால் தம் இறைவரின் வாயிலுடன் கூடிய மதிலின் வெளியே தங்கியிருந்தார்.

3330. வன்றொண்டரான சுந்தரரின் பசியைத் தீர்க்க மலையின் மேல் உள்ள மருந்தைப் போன்ற இறைவர் ஒளி பொருந்திய வெண் தலையான கபாலமாகிய பவிப்பாத் திரத்தை நீக்கி, வெற்றுத் திருவோட்டை எடுத்துக் கொண்டு அன்று அந்த ஓரில் வாழ்பவரான ஓர் அந்தணரைப் போல் கோலம் கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்று அப்பரான நம்பியின் முகத்தைப் பார்த்துக் கூறுபவராய்.

190 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3331 மெய்ப்பசியால் மிகவருந்தி இளைத்திருந்தீர்
வேட்கைவிட
இப்பொழுதே சோறிரந்திங் கியாமுனக்குக் கொணர்
கின்றேன்
அப்புறம்நீர் அகலாதே சிறிதுபொழு தமரும் எனச்
செப்பிஅவர் திருக்கச்சூர் மனைதோறுஞ் சென்றி
ரப்பார்..

3332 வெண்டிருநீர் றணிதிகழ விளங்குநூல்
ஒளிதுளங்கக்
கண்டவர்கள் மனம்உருகக் கடும்பகற்போ
திரும்பலிக்குப்
புண்டரிக் கழல்புவிமேல் பொருந்தமனை
தொறுப்புக்குக்
கொண்டுதாம் விருப்பிஆட் கொண்டவர்முன்
கொடுத்துவந்தார்..

3333 இரந்துதாங் கொடுவந்த இன்னடிசி லுங்கறியும்
அரந்தைதரும் பசிதீர அருந்துவீர் எனஅளிப்பப்
பெருந்தகையார் மறையவர்தம் பேரருளின்
திறம்பேணி
நிரந்தபெருங் காதலினால் நேர்தெரழுது
வாங்கினார்..

3334 வாங்கியஅத் திருவழுது வத் தொண்டர்
மருங்கணைந்த
ஒங்குதவத் தொண்டருடன் உண்டருளி
உவந்திருப்ப
ஆங்கருகு நின்றார்போல் அவர்தம் ம அறியாமே
நீங்கினார் எப்பொருளும் நீங்காத் தீநிலமையினார்..

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 191

3331. “உடலில் ஏறிப்பட்ட பசியால் மிகவும் வருந்தி இளைத்துள்ளீர்! உம் பசித் தாபம் தீருமாறு இப்போதே சோற்றை இரந்து உமக்குக் கொண்டு வருகின்றேன். நீயிர் இவ்விடத்தினின்று அப்புறம் செல்லாது சிறிது நேரம் இங்கே இருப்பீராக!” எனக் கூறினார். பின் அந்தணர் இல்லந்தோறும் சென்று இரப்பரானார்.

3332. வெண்மையான திருநீற்றின் அழகு விளங்கவும் கண்டவர் அனைவரும் உள்ளம் உருகவும் கடும் பகல் உச்சிப் போதில் இடப்பெறும் பிச்சைக்காகத் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள் நிலத்தில் பொருந்தவும், இல்லந்தோறும் போய்ச் சென்று இரந்த சோற்றை எடுத்துக் கொண்டு, தாம் தடுத்து ஆட்கொண்ட நம்பியாரூரர் முன் வந்தார்.

3333. இரந்து தாம் எடுத்து வந்த இனிய உணவும் கறியும் ஆகியவற்றை, “துன்பத்தைத் தரும் பசி நீங்குமாறு உண்பீராக!” என்று இறைவரான அந்தணர் அளித்தார். பெருந்தகையாளரான ஆரூரர் அந்த மறையவரின் பேரருள் திறத்தைப் பாராட்டி, உள்ளத்தில் எழுந்த பேரன்பினால் அவர் முன்பு வணங்கி அவர் அளித்த உணவைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

3334. அங்ஙனம் பெற்றுக்கொண்ட திருவமுதைச் சுந்தரர் தம்பக்கத்தில் வந்திருந்த மிக்க தவத்தையுடைய அடியாருடன் உண்டு மகிழ்ந்து இருந்தார். அங்கே அருகில் நின்றவரைப் போலவே, எந்தப் பொருளிலும் நீங்காது நிறைந்துள்ள தன்மையினரான அந்த அந்தணர் அந்த வண்டொண்டர் அறியாதபடி அங்கிருந்து மறைந்தருளினார்.

192 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3335 திருநாவ லூராளி சிவயோகி யார்நீங்க
வருநாம மறையவனார் இறையவனார் எனமதித்தே
பெருநாதச் சிலப்பணிகே வடிவருந்தப்
பெரும்பகற்கண்
உருநாடி எழுந்தருளிற் றென்பொருட்டாம்
என உருகி.
- 3336 முதுவா யோரி என்றெடுத்து முதல்வ னார்தம்
பெருங்கருணை
அதுவாம் இதுஎன் றதிசயம்வந் தெய்தக் கண்ணீர்
மழை அருவிப்
புதுவார் புனலின் மயிர்ப்புளகம் புதையப் பதிகம்
போற்றிசைத்து
மதுவார் இதழி முடியாரைப் பாடி மகிழ்ந்து
வணங்கினார்.
- 3337 வந்தித் திறைவர் அருளாற்போய் மங்கை பாகர்
மகிழ்ந்த இடம்
முந்தித் தொண்டர் எதிர்கொள்ளப் புக்கு முக்கட்
பெருமானைச்
சிந்தித் திடவந் தருள்செய்கழல் பணிந்து
செஞ்சொல் தொடைபுனைந்தே
அந்திச் செக்கர்ப் பெருகொளியார் அமருங் காஞ்சி
மருங்கணைந்தார்.
- 3338 அன்று வெண்ணெய் நல்லூரில் அரியும் அயனும்
தொடர்வரிய
வென்றி மழுவெள் விடைஉயர்த்தார் வேதமுதல்வ
ராய்வந்து
நின்று சபைமுன் வழக்குரைத்துநேரே
தொடர்ந்தாட் கொண்டவர்தாம்
இன்றிங் கெய்தப் பெற்றோம்என்று எயில்குழ்
காஞ்சி நகர்வாழ்வார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ '193

3335. திருநாவலூரில் தோன்றியவரான சுந்தரர், அந்தணராய்க் கோலம் கொண்டு வந்திருந்த இறைவர் மறைந்தருள, 'அம் மறையவராய் வந்தவர் சிவபெருமானே' எனத் தெளிந்து, பெரிய நாதம் உடைய சிலம்பை அணிந்த செம்மையான திருவடி வருந்த பகல் உச்சிப் பொழுதில் உருவு தாங்க என் பொருட்டாக எழுந்தருளி நடந்து எழுந்தருளினாரே என்று உள்ளம் உருகி,

3336. 'முதுவாய் ஓரி' எனத் தொடங்கி 'இச் செயல் இறைவரின் கருணைத்திறமான அதுவேயாகும்' என்ற கருத்துடன் அதிசயம் பொருந்தக் கண்ணீர் மழைபோல் பெருகிட, வடிந்த புதிய நீரில் திருமேனி முழுவதும் மயிர்க் கூச்செறிப்பால்முடத், திருப்பதிகம் பாடித் துதித்துத் தேன் பொருந்திய கொன்றை சூடிய முடியையுடைய சிவ பெருமானைப் பாடி மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

('முதுவாய் ஓரி' என்பது பதிகத்தின் முதல்தொடக்கம்.)

3337. வணங்கி இறைவரின் அருள் விடைபெற்று அங்கிருந்து போய், உமைபாகரான இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் மற்றப் பதிகளை, அங்கங்குள்ள தொண்டர்கள் எதிர்கொண்டு வந்து அழைத்துச் செல்லப் புகுந்து, நினைக்க முன்வந்து அருள் செய்கின்ற முக்கண் பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கிச் சொல்தொடை மாலைகளான திருப் பதிகங்களைப் பாடி, மாலைச் செவ்வந்தி போன்ற பெருகும் ஒளியுடைய திருமேனியுடைய ஏகம்பவாணர் வீற்றிருக்கின்ற காஞ்சிபுரத்தின் பக்கத்தை வந்து சேர்ந்தார்.

3338. "திருமாலும் நான்முகனும் தொடர்ந்து அறிவதற்கு அரியவராய் நீண்டு நின்ற வெற்றியுடைய இளைய காளைக் கொடியை மேல் உயர்த்திய இறைவர், முன்னாளில், அன்று வெண்ணெய்நல்லூரில் வேதியர் தலைவராக வெளிவந்து நின்று அவையினர் முன்னம் தடுத்து ஆட்கொள்ளப் பெற்றவரான நம்பியாரூரர், தாமே இன்று இப்பதியில் எழுந்தருளும் பெரும்பேற்றைப் பெற்றோம்!" என்று மனத்தில் எண்ணி மதில்குழந்த காஞ்சி நகரத்தில் வாழ்பவர்கள்,

194 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3339 மல்கு மகிழ்ச்சி மிகப்பெருக மறுகு மணித்தோ
ரணம்நாட்டி
அல்கு தீபம் நிறைகுடங்கள் அகிலின் தூபங்கொடி
எடுத்துச்
செல்வ மனைகள் அலங்கரித்துத் தெற்றிஆடல்
முழுவதிரப்
பல்கு தொண்ட ருடன்கூடிப் பதியின் புறம்போய்
எதிர்கொண்டார்.

3340 ஆண்ட நம்பி எதிர்கொண்ட அடியார் வணங்க
எதிர்வணங்கி
நீண்ட மதிட்கோ புரங்கடந்து நிரைமா ளிகைவீ
தியிற்போந்து
பூண்ட காதல் வாழ்த்தினுடன் புனைமங்கலதூ
ரியம்ஒலிப்ப
ஈண்டு தொண்டர் பெருகுதிரு ஏகாம்பரஞ்சென்
றெய்தினார்.

3341 ஆழி நெடுமால் அயன்முதலாம் அமரர் நெருங்கு
கோபுரம்முன்
பூமி யுறமண் மிசைமேனி பொருந்த வணங்கிப்
புகுந்தருளிச்
சூழு மணிமா னிகைபலவுந் தொழுது வணங்கி
வலங்கொண்டு
வாழி மணிப்பொற் கோயிலினுள் வந்தார் அனுக்க
வன்றொண்டர்.

3342 கைகள் கூப்பி முன் அணைவார் கம்பை ஆறு
பெருகிவர
ஐயர் தமக்கு மிகஅஞ்சி ஆரத் தழுவிச்
கொண்டிருந்த
மையுலாவுங் கருநெடுங்கண் மலையாள்
என்றும்வழிபடுபூஞ்
செய்ய கமலச் சேவடிக்கீழ்த்திருந்து காதலுடன்
வீழ்ந்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 195

3339. பொருந்திய மகிழ்ச்சி மேலும் மேலும் பெருக, தெருக்களில் அழகிய தோரணங்களைத் தொங்கவிட்டும், பெருகும் தீபங்களும், நிறைகுடங்களும், அகிலின் தூபங்களும் கொடிகளும் ஆகியவற்றை ஏந்தியும், செல்வம் உடைய இல்லங்களை அலங்காரம் செய்தும், தெற்றிகளில் ஆடல் முழவுகள் ஒலிக்க, மிக்க தொண்டர்களுடன் சேர்ந்து, அந்தத் தலத்தின் வெளியே போய் நம்பியாரூரரை வரவேற்றனர்.

3340. சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நம்பியாரூரர் தம்மை எதிர்கொண்டு அழைத்த அடியார்கள் வணங்க, அவர்களைத் தாமும் வணங்கி, நீண்ட மதிலையும் கோபுரத்தையும் கடந்து, வரிசையான மாளிகைகள் உள்ள மாடவீதியில் சென்று, மேற்கொண்ட பெருவிருப்பத்துடன், பொருந்திய மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, நெருங்கிய தொண்டர் கூட்டம் பெருகும் ஏகாம்பரநாதரின் கோயிலைச் சேர்ந்தார்.

3341. சக்கரத்தையுடைய திருமாலும் நான்முகன் முதலான தேவர்களும் நெருங்கியிருக்கும் கோபுரத்தின் முன்னர்ப் புழுதி படிய நிலத்தின்மீது தம் மேனி பொருந்து மாறு வணங்கி உள்ளே புகுந்து, சூழ்ந்திருக்கும் மாளிகைகள் பலவற்றையும் தொழுது வணங்கிக் கொண்டு சுற்றி வலம்சுக் வந்து, அணுக்கன் தொண்டரான வாழ்வுடைய மணிப் பொன் கோயிலான ஏகம்பநாதர் திருமாளிகையுள் புகுந்தார்.

3342. கைகளைத் தலைமீது குவித்துக் கொண்டு திருமுன்பு அடைபவரான நம்பியாரூரர், கம்பையாறு பெருக்கெடுத்து வரக் கண்டு இறைவரின் மேனிக்காக மிகவும் அஞ்சித் தம் உடம்பு நிறையத் தழுவிக்கொண்டிருந்த மை பொருந்திய கரிய நீண்ட கண்களையுடைய மலைமகளான அம்மையார் நாள்தோறும் வழிபடுகின்ற செம்மையான தாமரை மலர் போன்ற திருவடியின் கீழே திருந்தும் பெருவிருப்புடன் வீழ்ந்தார்.

196 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8343 வீழ்ந்து போற்றிப் பரவசமாய் விம்மி எழுந்து
மெய்யன்பால்
வாழ்ந்த சிந்தை யுடன்பாடி மாறா விருப்பிற்
புறம்போந்து
குழ்ந்த தொண்ட ருடன்மருவும்நாளில் தொல்லைக்
கச்சிநகர்த்
தாழ்ந்த சடையார் ஆலயங்கள் பலவுஞ்சார்ந்து
வணங்குவார்.

8344 சீரார் காஞ்சி மன்னுதிருக் காமக்கோட்டம்
சென்றிறைஞ்சி
நீரார் சடையார் அமர்ந்தருளும் நீடு திருமேற்றளி
மேவி
ஆரா அன்பிற் பணிந்தேத்தும் அளவில் நுந்தா
ஒண்கடராம்
பாரார் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந்து
பரவினார்.

8345 ஒண காந்தன் றளிமேவும் ஒருவர் தம்மை
உரிமையுடன்
பேணி அமைந்த தோழமையாற் பெருகும்அடிமைத்
திறம்பேசிக்
காண மோடு பொன்வேண்டி நெய்யும் பாலும்
கலைவிளங்கும்
யாணர்ப் பதிகம்எடுத் தேத்தி எண்ணில்
நிதிபெற்றினிதிருந்தார்.

3343. முன் சொன்னவாறு நிலமுற விழுந்து துதித்துப், பரவசப்பட்டு, விம்மிமேல் எழுந்து, உண்மை அன்பினால் வாழ்வடைந்த உள்ள நிறைவுடன் பாடிய பின், மாறுதல் இல்லாத விருப்புடன் வெளியே வர, தம்மைச் சூழ்ந்த தொண்டர்களுடனே கூடியிருக்கும் நாள்களில், பழைமையான காஞ்சி நகரத்தில் தாழ்ந்த சடையையுடைய இறைவர் எழுந்தருளியுள்ள கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கலானார்.

3344. சிறப்புப் பொருந்திய காஞ்சி நகரத்தில் நிலை பெற்ற காமகோட்டத்தில் சேர்ந்து பணிந்து, கங்கையை அணிந்த சடையையுடைய இறைவர் விருப்புடன் வீற்றிருக்கின்ற கச்சி மேற்றளியைச் சேர்ந்து, நிறைவுறாது பெருகும் அன்பினாலே பணிந்து துதித்து அளவில்லாத பெருமையுடைய 'நுந்தா ஒண்சுடரே' எனத் தொடங்கும் உலகம் நிறைந்த பெருமையுடைய பதிகத்தைப் பாடி மகிழ்ந்து போற்றினார்.

('நுந்தா ஒண்சுடரே' எனத் தொடங்கும் பதிகம் இங்கு நம்பியாரூரரால் பாடப்பட்டது.)

3345. 'திருவோண காந்தன்தளி' என்ற கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற இறைவரை உரிமையுடன் விரும்பிக் கொண்ட தோழைமைத் திறம் பற்றிப் பெருகி வளர்கின்ற அடிமைத் திறத்தைச் சொல்லி, காகுடன் பொன்னை விரும்பி, 'நெய்யும் பாலும்' எனத் தொடங்கும் கலைத் தன்மையுடன் கூடிய அழகிய பதிகத்தைப் பாடி அளவில்லாத செல்வங்களைப் பெற்று இனிதாய்த் தங்கியிருந்தார்.

(திருவோண காந்தன்தளியில் பாடியது 'நெய்யும் பாலும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். 'ஓணன், காந்தன் என்ற அகரரால் பூசனை செய்யப்பட்டதால் ஓணன் காந்தன் தளி என்று அழைக்கப்படும். தளி — கோயில்.)

3346 அங்கண் அயர்வார் அநேகதங்கா பதத்தை எய்தி
உள்ளணைந்து
செங்கண் விடையார் தமைப்பணிந்து
தேனெய்புரிந்துள் றெடுத்ததமிழ்
தங்கும் இடமாம்எனப் பாடித் தாழ்ந்து பிறவுந்
தானங்கள்
பொங்குகாத லுடன்போற்றிப் புரிந்தப் பதியிற்
பொருந்துநாள்.

3347 பாட விசையும் பணியினாற் பாவை தழுவக்
குழைகம்பர்
ஆடல் மருவுஞ் சேவடிகள் பரவிப் பிரியா
தமர்கின்றார்
நீடமுதூர்ப் புறத்திறைவர் நிலவும் பதிகள் தொழ
விரும்பால்
மாடம் நெருங்கு வன்பார்த்தான் பனங்காட்டுரில்
வந்தடைந்தார்.

3348 செல்வ மட்கு திருப்பனங்காட் டூரிற் செம்பொற்
செழுஞ் சுடரை
அல்லல் அறுக்கும் அருமருந்தை வணங்கி அன்பு
பொழிகண்ணீர்
மல்க நின்று விடையின்மேல் வருவான் எனும்வண்
தமிழ்ப்பதிகம்
நல்ல இசையினுடன் பாடிப் போந்து புறம்பு
நண்ணுவார்.

3346. அந்தப் பதியில் தங்கியிருக்கும் நம்பிஆருரர் திருக்கச்சி அனேகதங் காபத்தினை அடைந்து கோயிலுள் புகுந்து சிவந்த கண்களையுடைய காளையையுடைய இறைவரை வணங்கித் 'தேனெய் புரிந்து' என்ற கருத்துப் படப் பாடி வணங்கி, இறைவரின் இடங்கள் மற்றவற்றையும் மேன்மேல் அதிகரிக்கும் பெருவிருப்புடன் போய்த் துதித்து, இடையறாத நினைவுடன் அந்தக் கச்சித் திருப்பதியில் பெருந்த வீற்றிருக்கும் நாள்களில்,

(‘அனேகதங் காவதம்’ என்பது தலத்தின் பெயர்.)

3347. பாடுதற்கு இசையும் பணி செய்யப் பெற்ற தால், உமையம்மையார் தழுவமேனி குழைந்தவரான திரு ஏகம்பநாதரின் அருட் கூத்தாடும் திருவடிகளைத் துதித்துப் பிரியாது தங்கியிருக்கும் நம்பியாருரர் மிகவும் பழைமையான அந்தக் கச்சி மூதூரின் வெளியே நிலவும் பதிகளைத் தொழுகின்ற விருப்பத்தினால் போய், மாடங்கள் நெருங்கி விளங்கும் ‘வன்பார்த்தான் பனங்காட்டுரை’ வந்தடைந்தார்.

(திருக்கச்சி அனேகதங் காவதத்தில் பாடியது ‘தேனெய்’ எனத் தொடங்கும் பதிகம். அனேகதம் — யானை; யானை வடிவுடைய விநாயகர் பூசித்தது. ஆதலால் ‘அனேகதங் காவதம்’ எனப்படும்.)

3348. செல்வம் மிக்க திருப்பனங் காட்டோரில் எழுந்தருளிய செம்பொன் போன்ற ஒளியுடைய செழுஞ்சுடரைப் பிறவித்துன்பத்தை அறுக்கும் அரிய மருந்தைப் போல்பவரை, வணங்கி, அன்பு மேலீட்டால் பொழியும் கண்ணீர் பெருக நின்று, ‘விடையில் மேல் வரு யானை’ எனத் தொடங்கும் வண்மையுடைய நல்ல இசை பொருந்தப் பாடி வெளியே சென்று சேர்ந்தார்.

(திருப்பனங்காட்டுர் — திருவன்பார்த்தான் பனங்காட்டுர். வன்பாக்கம் என்னும் ஊரை அடுத்து இருப்பதலாலும் பனைமரம் தலமரம் ஆதலாலும் இப்பெயர் பெற்றது. இங்குப் பாடியது ‘விடையின் மேல்’ எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3349 மன்னு திருமாற் பேறணைந்து வணங்கிப் பரவித்
 திருவல்லம்
 தன்னுள் எய்தி இறைஞ்சிப் போய்ச் சாரும்
 மேல்பாற் சடைக்கற்றைப்
 பின்னல் முடியார் இடம்பலவும்பேணி வணங்கிப்
 பெருந்தொண்டர்
 சென்னி முகில்தோய் தடங்குவட்டுத் திருக்கா
 ளத்தி மலைசேர்ந்தார்.

3350 தடுக்க லாகாப் பெருங்காதல் தலைநின் றருளங்
 கண்ணப்பர்
 இடுக்கண் களைந்தாட் கொண்டருளும் இறைவர்
 மகிழ்ந்த காளத்தி
 அடுக்கல் சேர அணைந்துபணிந் தருளால் ஏறி
 அன்பாறு
 மடுப்பத் திருமுன் சென்றெய்தி மலைமேல்
 மருந்தை வணங்கினார்.

3351 வணங்கி உள்ளங் களிகூர மகிழ்ந்து போற்றி
 மதுரஇசை
 அணங்கு செண்டாடு எனும்பதிகம் பாடிஅன்பாற்
 கண்ணப்பர்
 மணங்கொள் மலர்ச்சே வடிபணிந்து வாழ்ந்து
 போந்து மன்னுபதி
 இணங்கு தொண்ட ருடன்கெழுமி இன்புற் றிருக்கும்
 அந்நாளில்.

3352 வடமா திரத்தப் பருப்பதமும் திருக்கே தார
 மலையும்முதல்
 இடமா அரனார் தாம்உவந்த எல்லாம் இங்கே
 இருந்திறைஞ்சி
 நடமா டியசே வடியாரை நண்ணி னார்போல்
 உள்நிறைந்து
 திடமாங் கருத்தில் திருப்பதிகம் பாடிக் காதல்
 சிறந்திருந்தார்.

3349. நிலையான 'திருமாற்பேறு' என்னும் தலத்தை அடைந்து வணங்கிப் போய், 'திருவல்லத்தினை' வணங்கிச் சென்று, சார்கின்ற மேற்குப் பக்கத்தில் சடைக்கற்றை பின்னி விளங்கும் முடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற இடங்கள் பலவற்றையும் விருப்புடன் வணங்கி, பெருந்தொண்டரான நம்பியாரூர், உச்சியில் மேகங்கள் தோயும் பெரிய முடிகளைக் கொண்ட திருக்காளத்தி மலையை அடைந்தார்.

3350. தடுக்க இயலாத பெரிய பக்தியில் தலை சிறந்து விளங்கும் கண்ணப்ப நாயனாரது துன்பத்தை நீக்கி ஆண்ட சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற திருக்காளத்தி மலையை அடைந்து, அம்மலையை நிலமுற விழுந்து வணங்கித், திருவருள் பெற்று, மேல் ஏறி, அன்பு ஆறாய்ப் பெருகி மூழ்குவிக்க, இறைவரின் திருமுன்பு போய் மலை மீது மருந்து போன்ற இறைவரைப் பணிந்தார்.

3351. வணங்கி உள்ளத்தில் களிப்புமிக மகிழ்ச்சியுடன் பொருந்தத் துதித்து, இனிய இசையுடைய 'செண்டாடும்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடி, அன்பால் கண்ணப்ப நாயனாரின் மணமுடைய தாமரை மலர் போன்ற செம்மை பெற்ற திருவடிகளைப் பணிந்து வாழ்வடைந்து வெளியே வந்து, நிலை பெற்ற அந்தப் பதியில் தொண்டருடன் அன்பு பொருந்தக் கூடி இன்பம் அடைந்து தங்கியிருந்தார். அந்நாள்களில்,

3352. வடக்குத் திக்கில் உள்ள 'சீர்ப்பதமும்' 'திருக் கேதார மலையும்' முதலான சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இடமாகக் கொண்ட எல்லாவற்றையும் இங்கிருந்தபடியே வணங்கி, ஆனந்தக் கூத்தாடும் திருவடியையுடைய சிவபெருமானை நேரே கண்டு பொருந்தியவர் போல் உள்ளம் நிறைந்து உறுதிப் பாடுற்ற கருத்துடனே திருப்பதிகம் பாடி மிகவும் மகிழ்ந்தார்.

(சீர்ப்பதம்—ஸ்ரீ சைலம், திருக்காளத்திப் பதிகம், 'செண்டாடும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். சீர்ப்பதம் எண்ணிப் பாடியது 'மாமும் மரை' என்ற தொடக்கம் உடைய பதிகம். திருக் கேதாரம் பற்றிப் பாடியது 'வாழ்வாவது மாயம்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3353 அங்குச் சிலநாள் வைகியபின் அருளாற் போந்து
 பொருவிடையார்
 தங்கும் இடங்கள் எனைப்பலவும் சார்ந்து தாழ்ந்து
 தமிழ்பாடிப்
 பொங்கு புணரிக் கரைமருங்கு புவியுட்
 சிவலோகம்போலத்
 திங்கள் முடியார் அமர்ந்ததிரு வொற்றி யூரைச்
 சென்றடைந்தார்.

8354 அண்ணல் தொடர்ந்தா வணங்காட்டி ஆண்ட நம்பி
 எழுந்தருள
 எண்ணில் பெருகை ஆதிபுரி இறைவர் அடியார்
 எதிர்சொள்வார்
 வண்ண வீதி வாயில்தொறும் வாழை கழுகு
 தோரணங்கள்
 சுண்ண நிறைபொற் குடந்தூப தீபம் எடுத்துத்
 தொழஎழுங்கால்.

3355 வரமங் கலநல் லியம்முழங்க வாச மாலை அணி
 அரங்கில்
 புரமங் கையர்கள் நடமாடப் பொழியும் வெள்ளப்
 பூமாரி
 அரமங் கையரும் அமரர்களும் வீச அன்ப
 ருடன்புகுத்தார்
 பிரமன் தலையிற் பவியுவந்த பிரானார் விரும்பு
 பெருந்தொண்டர்.

3356 ஒற்றி யூரின் உமையோடுங் கூட நின்றார்
 உயர்தவத்தின்
 பற்று மிக்க திருத்தொண்டர் பரந்த கடல்போல்
 வந்தீண்டிச்
 சுற்றம் அண்ணந்து துதிசெய்யத் தொழுதுதப்பி
 ரான்அன்பர்
 கொற்ற மழவே றடையவர்தங் கோயில் வாயில்
 எய்தினார்.

3353. அங்குச் சிலநாள் தங்கிய பின்பு அருள் விடையைப் பெற்றுச் சென்று, போர்க் காளையூர்தியினரான இறைவர் எழுந்தருளிய பதிகள் பலவற்றையும் போய்ச் சேர்ந்து வணங்கித், தமிழ்ப் பதிகங்களை பாடி வணங்கி, அலைகள் பெருகி வரும் கடலின் கரையின் பக்கத்தில் இம் மண்ணுலகத்திலே சிவலோகத்தில் போலவே பிறைச் சந்திரனை முடியில் அணிந்த இறைவர் விரும்பி எழுந்தருளிய திருவொற்றியூரை நம்பியாரூரர் போய் அடைந்தார்.

3354. இறைவர் தாமே தொடர்ந்து வந்து ஓலையைக் காட்டி ஆட்கொண்ட நம்பியாரூரர் வருவதைக் கேட்டு அளவற்ற பெருமையுடைய 'ஆதிபுரி' என்னும் திருவொற்றியூரில் இறைவரின் தொண்டர்கள் அவரை எதிர் கொள்வராய், அழகிய வீதிகளில் வாயில்களில் எல்லாம் வாழை, கமுகு, தோரணம் என்பனவற்றை நிலை நிறுத்தியும் தொங்கவிட்டும், சுண்ணமும், பொன்னால் ஆன நிறை குடங்களும் தூப தீபங்களும் ஏந்தியும் எதிர் போய்த் தொழுவதற்குப் புறப்பட்டார். அப்போது,

3355. மேலான நல்ல மங்கல வாத்தியங்கள் யாவும் ஒலிக்கவும், மணம் பொருந்திய மலர் மாலைகளால் அழகுபடுத்தப்பட்ட ஆடரங்குகளில் அந்நகரத்தில் உள்ள ஆடற் பெண்கள் நடனம் ஆடவும், மேலிருந்து பெய்கின்ற வெள்ளமான பூமழையினை தேவ மங்கையரும் தேவர்களும் வீசவும், பிரமகபாலத்தில் விரும்பிப் பிச்சையேற்கும் சிவபெருமான் விரும்பும் பெருந்தொண்டரான நம்பியாரூரர், தம்முடன் வந்த தொண்டர்களுடன் கூடி நகரத்துக்குள் புகுந்தார்.

3356. திருவொற்றியூரில் பார்வதியம்மையாருடன் கூடி நிலை பெற்று வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானின் உயர்ந்த தவத்தில் மிகப் பற்றுடைய தொண்டர்கள், பரந்த கடல் போல வந்து நெருங்கிக் கூடிச் சுற்றிலும் சேர்ந்து துதிக்க, சிவபெருமானின் தொண்டரான நம்பியாரூரர், திருத்தொண்டர் கூட்டத்தை வணங்கி; வெற்றி பொருந்திய இளமையுடைய காளையையுடைய இறைவரின் கோயிலின் வாயிலை அடைந்தார்.

- 3357 வாணை அளக்குங் கோபுரத்தை மகிழ்ந்து பணிந்து
புகுந்துவளர்
கூனல் இளவெண் பிறைச்சடையார் கோயில்வலங்
கொண் டெதிர்குறுகி
ஊனும் உயிரும் கரைந்துருக உச்சி குவித்த
கையினுடன்
ஆன காதலுடன்வீழ்ந்தார் ஆரா அன்பின் ஆருரர்.
- 3358 ஏட்டு வரியில் ஒற்றியூர் நீங்கல்என்ன எழுத்தறியும்
நாட்ட மலருந் திருநுதலார் நறும்பொற் கமலச்
சேவடியில்
கூட்டும் உணர்வு கொண்டெழுந்து கோதில்அமுத
இசைகூடப்
பாட்டும் பாடிப் பரவி எணும்பதிகம் எடுத்தப்
பாடினார்.
- 3359 பாடி அறிவு பரவசமாம் பரிவு பற்றப் புறப்போந்து
நீடு விருப்பிற் பெருங்காதல் நிறைந்த அன்பர்
பலர்போற்றத்
தேடும் அயனும் திருமாலும் அறிதற் கரிய
திருப்பாதம்
கூடுங் காலங் களில்அணைந்து பரவிக் கும்பிட்
டினிதிருந்தார்.
- 3360 இந்த நிலைமை யாரிவரிங் கிருந்தார் முன்பே
இவர்க்காக
அந்தண் கயிலை மலைநீங்கி அருளாற் போந்த
அறிந்திதையார்
வந்து புவிமேல் அவதரித்து வளர்ந்து பின்பு
வன்றொண்டர்
சந்த விரைகுழ் புயஞ்சேர்ந்த பரிசு தெரியச்
சாற்றுவாம்.

85. ஏபர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 208

3357. வானத்தை அளப்பதைப் போன்ற நீண்டு மேல் உயர்ந்த கோபுரத்தை மகிழ்ச்சியுடனே நிலம் பொருந்த வீழ்ந்து வணங்கி, உள்ளே போய், வளர்கின்ற வளைந்த இளைய வெண்மையான பிறையைச் சூடிய சடையுடைய இறைவரின் கோயிலுள் மாளிகையை வலமாக வந்து இறைவரின் திருமுன்பு சேர்ந்து, நிறைவு படாத பேரன்பின் பெருக்கத்தால் நம்பியாரூரர், ஊனும் உயிரும் உருக, உச்சியின் மேல் கூப்பிய கையுடன் விளைந்த பெரு விருப்பத்துடன் நிலம் பொருந்த வீழ்ந்தார்.

3358. ஏட்டில் எழுதப்பட்ட வரியில் 'ஒற்றி நகர் நீங்கலாக' என்பதைப் புகுத்தி எழுதும் எழுத்தறியும் பெருமானான கண் பொருந்திய நெற்றியையுடைய இறைவரின் நல்ல அழகிய தாமரை மலரடியில் கூட்டுகின்ற உணர்ச்சியை மேற்கொண்டு எழுந்து குற்றம் இல்லாத அமுத இசை பொருந்தப் 'பாட்டும் பாடிப் பரவி' எனத் தொடங்கும் தொடக்கத்தையுடைய திருப்பதிகத்தைத் தொடங்கிப் பாடினார்.

3359. பதிகம் பாடித் தம் அறிவு ஆனந்த பரவசமாவ வதற்கு ஏதுவான பேரன்பானது தம் உள்ளத்தைப் பற்றிக் கொண்டு வெளியே வந்து மிக்க விருப்பத்தால் பேரன்பு நிறைந்த அன்பர் பலரும் துதிக்கத் தேடும் நான்முகனும் திருமாலும் அறிவதற்கு அரியவரான இறைவரின் திருவடிகளை வழிபாட்டு நிலை கூடி நின்ற எல்லாக் காலங்களிலும் சேர்ந்து வழிபட்டு, நம்பியாரூரர் அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

(திருவொற்றியூரில் பாடியது 'பாட்டும் பாடி' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3360. இத்தகைய நிலைமையுடையவராகி நம்பியாரூரர் இங்குத் திருவொற்றியூரில் தங்கியிருந்தார். அவர் இங்ஙனம் இங்கு வந்து சேர்வதற்கு முன்பாகவே, இவர் பொருட்டு அழகிய குளிர்தக் கயிலை மலையை நீங்கி இறைவரின் திருவருள் ஆணைப்படி தெற்குத் திக்கில் பிறவியில் போந்த அநிந்திதையார் வந்து நிலவுலகத்தில் தோன்றியருளி வளர்ந்து பின்பு, இந்நாள் வன் தொடண்டரின் மணம் சூழ்ந்த தோணைச் சேர்ந்த வரலாற்றை யாவரும் அறியுமாறு சொல்லத் தொடங்குகின்றோம்,

206 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3361 நாலாங் குலத்திற் பெருகுநலம் உடையார் வாழும்
ஞாயிற்றின்
மேலாங் கொள்கை வேளாண்மை மிக்கதிருஞா
யிறுகிழவர்
பாலா சரவு தருமருமகளா ராகிப் பார்மேல்
அவதரித்தார்
ஆலா லஞ்சேர் கறைமிடற்றார் அருளால் முன்னை
அநிந்திதையார்.

3362 மலையான் மடந்தை மலர்ப்பாதம் மறவா
அன்பால் வந்தநெறி
தலையாம் உணர்வு வந்தணையத் தாமேஅறிந்த
சங்கிலியார்
அலையார் வேற்கட் சிறுமகளிர் ஆயத் தோடும்
விளையாட்டு
நிலையா யினஅப் பருவங்கள் தோறும் நிகழ்
நிரம்புவார்.

3363 சீர்கொள் மரபில் வருஞ்செயவே அன்றித் தெய்வ
நிகழ்தன்மை
பாரில் எவரும் அதிசயிக்கும் பண்பில் வளரும்
பைந்தொடியார்
வாரு மணிய அணியவாம் வளர்மென் முலைகள்
இடைவருத்தச்
சாரும் பதத்தில் தந்தையார் தங்கண் மனைவி
யார்க்குரைப்பார்.

3364 வடிவும் குணமும் நம்முடைய மகட்கு மண்ணு
ளோர்க் கிசையும்
படிவ மன்றி மேற்பட்ட பரிசாம் பான்மை
அறிகிலோம்
கடிசேர் மணமும் இனிநிகழுங் காலம் என்னக்
கற்புவளர்
கொடியே அணையமனை வியார் ஏற்கும் ஆற்றாற்
கொடும் என்றார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 207

3361. நாலாம் குலமான வேளாளர் குலத்தில் பெருகி வளரும் நன்மைகளையுடைய மக்கள் வாழ்கின்ற 'ஞாயிறு' என்னும் பதியில், மேன்மை மிக்க ஒழுக்கமுடைய வேளாண்மையின் சிறந்த 'ஞாயிறு கிழவர்' என்ற பெயர் கொண்ட சான்றோரிடத்து, அன்பு தரும் மகளாய் முன் கயிலை மலையில் 'அநிந்திதையார்' என்ற பெயருடன் விளங்கிய அம்மையார், ஆலகாலவிடம் பொருந்தியதால் நீலகண்டரான சிவபெருமானின் ஆணையால், இந்த மண்ணுலகத்தில் தோன்றியருளினார்.

3362. மலையரசன் மகளான பார்வதியம்மையாரின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை மறவாத அன்புடைய நெறியில் முன்னை உணர்வு வந்து, பொருந்த அதனைத் தாமே இயல்பில் அறிந்தவாறே தோன்றிய 'சங்கிலியார்' என்ற பெயர் கொண்ட அம்மையார் வருத்தும் தொழிலையுடைய வேல் போன்ற கண்களையுடைய சிறு மகளிர் கூட்டத்தோடும் விளையாட்டுகளின் நிலைமைகள் அவ்வப் பருவங்களில் வந்து நிகழ வயது நிரம்பியராய்.

3363. அங்ஙனம் பருவம் நிரம்பும் நாளில் சிறப்புடைய குல ஒழுக்க நெறியில் வரும் செயல்களே அல்லாது தெய்வத் தன்மை விளங்கும் பண்புகளும் அமைய, உலகில் எல்லாரும் வியப்புக் கொள்ளும் இயல்பில் வளர்ந்து வருகின்ற சங்கிலி அம்மையார், கச்சம் அணியுமாறு நெருங்கிய பருவமுடைய வளர்கின்ற கொங்கைகள் இடையை வருத்தும்படிசார்கின்ற பருவத்தில் அவருடைய தந்தையார் தம் மனைவிக்கு எடுத்துக் கூறத் தொடங்கி,

3364. "நம் மகளுக்கு வடிவமும் குணமும் உலகினர் களுக்குப் பொருந்தும் தன்மையால் அன்றி மேம்பட்ட தன்மையால் அமைந்த தன்மையை என் என்று அறிகிலோம்! காப்பு அமைந்த திருமணமும் இனி நிகழ்வதற்குரிய காலம்!" என்று சொன்னார். கற்புப் பெருக வளரும் கொடியைப் போன்ற மனைவியார் "நமக்குப் பொருந்துமாறு திருமணம் செய்து கொடுப்பீராக!" என்று மொழிந்தார்.

208 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3365 தாய ரோடு தந்தையார் பேசக் கேட்ட சங்கிலியார்
ஏயுமாற்றம் அன்றிதுளம் பெருமான் ஈசன்
திருவருளே
மேய ஒருவர்க் குரியதியான் வேறென் விளையும்
என வெருவுற்று
ஆய உணர்வு மயங்கிமிக அயர்ந்தே அவனி
மேல்விழுந்தார்.
- 3366 பாங்கு நின்ற தந்தையார் தாயார் பதைத்துப்
பரிந்தெடுத்தே
ஏங்கும் உள்ளத் தினராசி இவளுக கென்னோ
வுற்ற தெனத்
தாங்கிச் சீத விரைப்பனிநீர் தெளித்துத் தைவந்
ததுநீங்க
வாங்கு சிலைநன் னுதலாரை வந்த துனக்கிங் கென்
என்றார்.
- 3367 என்று தம்மை ஈன்றெடுத்தார் வினவ மறைவிட்
டியம் புவார்
இன்றென் திறத்து நீர்மொழிந்த இதுஎன் பரிசுக்
கிசையாது
வென்றி விடையார் அருள்செய்தார் ஒருவர்க்
குரியேன்யான் இனிமேல்
சென்று திருவொற்றியூர் அணைந்து சிவனார்
அருளிற் செல்வன் என.
- 3368 அந்த மாற்றங் கேட்டவர்தாம் அயர்வும் பயமும்
அதிசயமும்
வந்த வுள்ளத் தினராசி மற்ற மாற்றம் மறைத்
தொழுகப்
பந்தம் நீடும் இவர்குலத்து நிகராம் ஒருவன்
பரிசுறியான்
சிந்தை விரும்பி மகட்பேச விடுத்தான் சிலருஞ்
சென்றிசைத்தார்.

34. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 209

3365. தாயுடன் தந்தையாரும் பேசிக் கொண்டதைக் கேட்ட சங்கிலியார், “இது என்னிடம் பொருந்தும் பேச்சன்று. எம் பெருமானின் திருவருள் முழுதும் பொருந்திய ஒருவருக்கே நான் உரியவன்! இதற்கு மாறாக இவர்கள் எண்ணுகின்றதால், யாது விளையுமோ?” என்று அச்சம் கொண்டு உணர்வு மயங்கி மிகவும் மூர்ச்சை அடைந்து நிலத்தின் மீது விழுந்தார்.

3366. பக்கத்தில் நின்ற தந்தையாரும் தாயாரும் அதைக் கண்டு பரிவுடன் அவரை எடுத்து வருத்தும் உள்ளத்தை உடையவராய் “இவனுக்கு என்ன நேர்ந்தது?” எனக் கலக்கம் கொண்டு, அணைத்துத் தாங்கிக் குளிர்ந்த மணமுடைய பனிநீரைத் தெளித்துத் தடவி விடவே, அவரது மயக்கமும் தளர்ச்சியும் நீங்கியது. வளைந்த வில் போன்ற நல்ல நெற்றியையுடைய அவரை “உனக்கு யாது நேர்ந்தது?” என்று அவர்கள் வினவினர்.

3367. மேற்கண்ட வண்ணம் பெற்றவர் வினவ, தம் உள்ளத்தில் உள்ளதை மறவாமல் உரைப்பவராய், “இன்று என்னைப் பற்றி நீங்கள் பேசியவை என் இயல்புக்குப் பொருந்தாது. வெற்றி பொருந்திய தாளையையுடைய சிவபெருமான் திருவருள் பெற்ற ஒருவர்க்கே நான் உரியவன். இனி மேல் போய்த் திருவொற்றியூர் சேர்ந்து சிவபெருமானது திருவருள் வழியில் செல்வேன்!” எனக் கூற.

3368. அந்தப் பேச்சினைக் கேட்ட தந்தையாரும் தாயாரும் தளர்ச்சியும் அச்சமும் வியப்பும் கொண்ட உள்ளம் கொண்டவராகி, அச்சொல்லை மற்றவர் அறியாமல் மறைத்து ஒழுகினர். ஒழுக, பல வழிகளிலும் இவர்களுடன் குலத் தொடர்பு கொண்ட இவர்கள் குலத்துடன் ஒப்புடைய ஒருவன், மேற்கண்ட சங்கிலியாரின் நிலைமை அறியாதவனாய், உள்ளத்து விருப்பத்துடன் அவரை மணம் பேசச் சிலரை அனுப்பினான். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட சிலரும் அங்ஙனமே போயுரைத்தனர்.

210 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3369 தாதை யாரும் அதுகேட்டுத் தன்மை விளம்பத்
தகாமையினால்
ஏதம் எய்தா வகைமொழிந்து போக்க அவராங்
கெய்தாமுன்
திதங் கிழைத்தே இறந்தான்போல் செல்ல
விடுத்தார் உடன்சென்றான்
மாத ராரைப் பெற்றார் மற் றதனைக் கேட்டு
மமைருண்டார்.
- 3370 தைய லார்சங் கிலியார்தந் திறத்துப் பேசத் தகா
வார்த்தை
உய்ய வேண்டும் நினைவுடையார் உரையார்
என்றங் குலகறியச்
செய்த விதிபோல் இது நிகழ்ச் சிறந்தார்க் குள்ள
படிசெப்பி
நையும் உள்ளத் துடன் அஞ்சி நங்கை செயலே
உடன்படுவார்.
- 3371 அணங்கே யாகும் இவள்செய்கை அறிந்தோர்
பேச அஞ்சுவரால்
வணங்கும் ஈசர் திறமன்றி வார்த்தை அறியாள்
மற்றொன்றும்
குணங்கள் இவையாம் இனி இவள்தான்
குறித்தபடியே ஒற்றிநகர்ப்
பணங்கொள் அரவச் சடையார்தம் பாற்கொண்
டணைவோம் எனப் பகர்வார்.
- 3372 பண்ணார் மொழிச்சங் கிலியாரை நோக்கிப்
பயந்தா ரொடுங்கிளைஞர்
தெண்ணீர் முடியார் திருவொற்றி யூரிற் சேர்ந்து
செல்கதையும்
கண்ணார் நுதலார் திருவருளா லாகிக் கன்னி
மாடத்துத்
தண்ணார் தடஞ்சூழ் அந்நகரில் தங்கிப்
புரிவீர்தவம் என்று.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 211

3369. சங்கிலியாரின் தந்தையாரும் அதைக் கேட்டு அங்கு நிகழ்ந்த தன்மையை வெளிப்படையாய், எடுத்தும் கூறிட மாட்டாமையால், மணம் பேச வந்தவர்க்கு மன வருத்தம் முதலியவை வாராதவாறு வேறான சொற்களைச் சொல்லி, அவர்களை அனுப்பி வைத்தனர். மணம் பேச வந்த அவர்கள் தம்மை அனுப்பிய அவனிடத்தே போய்ச் சேர்வதற்கு முன்னமேயே அங்குத் தான் பெரிய தீமை செய்ததால் இறந்து விட்டான் போல், அவன் தான் செல்லும் படி விடுத்த அவர்களுடன் இறந்து ஒழிந்தான். சங்கிலியாரைப் பெற்றெடுத்தவரும் மற்றவரும் அதனைக் கேட்டு உள்ளம் பயக்கம் அடைந்தனர்.

3370. 'பெண்ணான சங்கிலியாரைப் பற்றிப் பேசத் தகாத சொல்லை இறவாமல் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ண முடையவர்கள் பேசமாட்டார்கள்' என்று அங்கு உலகர் அறியும்படி செய்த இறைவர் ஏற்படுத்திய விதிபோல் தோன்ற இது நிச்சிந்திடத், தம் குலத்தில் பெரியவர்க்கு நிகழ்ந்தவற்றை உள்ளவாறே கூறி, வருந்திய உள்ளத்துடன் அச்சம் அடைந்து சங்கிலியார் உரைத்த செயலை உடன் பட்டுச் செய்பவாராய்,

3371. "தெய்வத் தன்மையேயான இவளது செய்கையை உணர்வுடையோர் பேசவும் அஞ்சுவர். தம்மால் வணங்கப்படும் சிவபெருமானின் திறங்களைப் பற்றிய பேச்சுக்களையன்றி வேறு சொற்களை பேசுதலை இவர் அறியார். இவருடைய குணங்கள் இத்தகையவை. இனி, இவர் தாமே குறிக் கொண்டு கூறியபடியே திருவொற்றியூரில் படத்தையுடைய பாம்பை முடித்த முடியாரான இறைவரிடம் கொண்டு செல்வோம்" என்று எண்ணிச் சொல்வாராய்,

3372. பெற்றோருடன் சுற்றத்தாரும் கூடி பண்ணிசை போன்ற சொல்லையுடைய சங்கிலியாரைப் பார்த்து, "தெளிந்த கங்கை நீரை அணிந்த சடையுடைய சிவபெருமானின் திருவொற்றியூரை அடைந்து இனிமேல் செல்கதையும் பொன் பொருந்திய திருநெற்றியையுடைய பெருமானின் திருவருளையாகக் குளிர்ந்த பொய்கைகள் சூழ்ந்த அந்தப் பதியில் கன்னி மாடத்தில் தங்கியிருந்து தவம் செய்வீர்!" என்று (கூறினார்.) கூறி.

212 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3373 பெற்ற தாதை சுற்றத்தார் பிறைசேர் முடியார்
 விதியாலே
 மற்றுச் செயலொன் றறியாது மங்கை யார்சங்
 கிலியார்தாம்
 சொற்ற வண்ணஞ் செயத்துணிந்து துதைந்த
 செல்வத் தொடும் புரங்கள்
 செற்ற சிலையார் திருவொற்றி யூரிற் கொண்டு
 சென்றனைந்தார்.

3374 சென்னி வளர்வெண் பிறையணிந்த சிவனார்
 கோயி லுட்புகுந்து
 துன்னுஞ் சுற்றத் தொடும்பணிந்து தொல்லைப்
 பதியோர் இசைவினால்
 கன்னி மாடம்மருங்கமைத்துக் கடிசேர் முறைமைக்
 காப்பியற்றி
 மன்னுஞ் செல்வம் தகவகுத்துத் தந்தை யார்வந்
 தடிவணங்கி.

3375 யாங்கள் உமக்குப் பணிசெய்ய ஈசற் கேற்ற
 பணிவிரும்பி
 ஒங்கு கன்னி மாடத்தில் உறைகின் றீர்என்
 றுரைக்கின்றார்
 தாங்கற் கரிய கண்கள்நீர்த் தாரைஒழுக்கத்
 தாயாதே
 ஏங்கு சுற்றத் தொடும்இறைஞ்சிப் போனார்
 எயில்குழ் தம்பதியில்.

3376 காதல் புரிந்து தவம்புரியுங் கன்னி யார்அங்
 கமர்கின்றார்
 பூத நாதர் கோயிலினிற் காலந் தோறும்
 புக்கிறைஞ்சி
 நீதி முறைமை வழுவாது தமக்கு நேர்ந்த
 பணிசெய்யச்
 சேதமலர்ப்பூ மண்டபத்துத் திரைகும்
 ஒருபாற் சென்றிருந்து.

3373. பெற்ற தந்தையாரும் சுற்றத்தாரும் பிறையைச் சூடிய முடியையுடைய சிவபெருமான் விதித்த அருளால், வேறு செயல் ஒன்றையும் அறியாதவராய், முன் சங்கிலியார் தாம் சொன்ன வண்ணமே செய்யத் துணிவு கொண்டு, திரண்ட செல்வத்துடன் திரிபுரங்களை அழித்த வில்லாளியாரான சிவபெருமானின் திருவொற்றியூரிலே உடன் அழைத்துக் கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தனர்.

3374. தலையில் வளர்கின்ற பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானின் கோயிலுக்குள் புகுந்து, நெருங்கிய சுற்றத்துடன் பணிந்து, பழைமையான அந்தப் பதியினர்க்குத் தெரிவித்து, அவர்களது சம்மதத்துடன் கோயிலின் பக்கத்தில் கன்னிமாடம் ஒன்றை அமைத்துக் காவல் பொருந்தும் வகையில் காட்டிச் செய்து, அதற்கு மேல் ஆதரவுக்கு உரித்தாக நிலைபெற்ற செல்வங்களையும் தக்கபடி வகுத்து வைத்துத் தந்தையார் வந்து சங்கிலியாரை அடிவணங்கி.

3375. "நாங்கள் உமக்கு வேண்டிய தொண்டுகளைச் செய்து கொண்டிருக்க, நீவீர் இறைவர்க்குரிய பணிகளைச் செய்தலையே விருப்பிக் கன்னி மாடத்தில் தங்கியிருப்பீர்!" என்று சொல்கின்றவர் ஆகி, உள் அடங்குதற்கரிய கண்ணீர் விழிகளினின்றும் பெருகி ஒழுகப் பொறுக்க மாட்டாதவராகி, ஏங்கும் உறவினரோடும் கூடிச் சங்கிலியாரை வணங்கி, மதில் பொருந்திய தம் ஊரான ஞாயிற்றிடத்துச் சென்றார் தந்தையார்.

3376. பக்தியுடன் இடை விடாது எண்ணித் தவத்தைச் செய்யும் கன்னியாரான சங்கிலியார் அக்கன்னி மாடத்தில் விரும்பித் தங்கியிருந்தார். தங்கி, பூதத்தலைவரான சிவபெருமானின் தருக் கோயிலில் வழிபட்டு உரிய காலங்களில் எல்லாம் புகுந்து வணங்கி அமைத்த நீதி மரபு முறை வழுவாமல் தமக்கு நேர்ந்த திருப்பணியினைச் செய்யும் பொருட்டுக் குளிர்ந்த மலர்களையுடைய பூ மண்டபத்துள் சுற்றிலும் திரையால் சூழப்பட்ட ஒரு பாகத்தில் போய்ச் சேர்ந்து,

3377 பண்டு கயிலைத் திருமலையிற் செய்யும் பணியின்
 பான்மைமனங்
 கொண்ட உணர்வு தலைநிற்பக் குலவு மலர்மென்
 கொடியனையார்
 கண்டு மருவுந் திருமலர்மென் மாலைகாலங்
 களுக்கேற்ப
 அண்டர் பெருமான் முடிச்சாத்த அமைத்து
 வணங்கி அமருநாள்.

3378 அந்தி வண்ணத் தொருவர்திரு அருளால் வந்த
 ஆரூர்
 கந்த மாலைச் சங்கிலியார் தம்மைக் காதல்
 மணம்புணர
 வந்த பருவம் ஆதலால் வகுத்த தன்மை வழுவாத
 முந்தை விதியால் வந்தொருநாள் முதல்வர்
 கோயிலுட் புகுந்தார்.

3379 அண்டர் பெருமான் அந்தணராய் ஆண்ட நம்பி
 அங்கணரைப்
 பண்டை முறைமை யாற்பணிந்து பாடிப் பரவிப்
 புறம்போந்து
 தொண்டு செய்வார் திருத்தொழில்கள் கண்டு
 தொழுது செல்கின்றார்
 புண்ட ரீகத் தடநிகர்பூந் திருமண் டபத்தின்
 உட்புகுந்தார்.

3380 அன்பு நாரா அஞ்செழுத்து நெஞ்சு தொடுக்க
 அலர்தொடுத்தே
 என்புள் னுருக்கும் அடியாரைத் தொழுதுநீங்கி
 வேறிடத்து
 முன்பு போலத் திரைநீக்கி முதல்வர் சாத்தும்
 பணிகொடுத்து
 மின்போல் மறையுஞ் சங்கிலியார் தம்மை விதியார்
 கண்ணுற்றார்.

35. ஏயர்கோன் கலெக்காம நாயனார் புராணம் □ 215

3377. முன் நாளில் கயிலை மலையில் செய்யும் திருப் பணியின் தன்மையே தொடர்ந்து உள்ளத்தில் கொண்ட முந்தையயுணர்ச்சியே தம்முள் ஓங்கி நிற்க, விளக்கமுடைய மலர்கள் மலர்ந்த பூங்கொடி போன்ற சங்கிலி அம்மையார் வண்டுகள் மொய்த்துப் பொருந்தும் மலர்களால் ஆன மென்மையான மாலைகளைக் காலங்களுக்கு ஏற்றபடி இறைவரின் திருமுடியுள் சாத்துதற்கு அமைத்துத் தந்து விரும்பித் தங்கியிருந்தார். அந்நாளில்,

3378. மாலைக் காலம் போன்ற சிவந்த நிறமுடைய ஒருவரான இறைவரின் திருவருளால், சுந்தரர் மணமுடைய மாலை சூடிய சங்கிலியாரைக் காதல் மணத்தால் பொருந்த வந்த பருவமானது இது. ஆதலால், இறைவர் விதித்த வழுவாத நியதியின்படி முந்தைவிதியால் ஒருநாள் தமது திருமாளிகையினின்றும் வந்து இறைவரின் கோயிலுள் புகுந்தார்.

3379. தேவரின் தலைவரான சிவபெருமான் அந்த ணராக வந்து ஆட்கொண்ட நம்பியாரூரர், இறைவரை முன்னைய முறையாலே வணங்கிப் பாடித் துதித்து, வெளியே வந்து, பலவகையினாலும் தொண்டைச் செய்பவரான அடியார்களின் செயல்களைக் கண்டு வணங்கிச் செல்பவராய்த், தாமரைப் பொய்கை போன்ற பூமண்டபத்துள் புகுந்தார்.

3380. அன்பே நாராகத் திருவைந் தெழுத்து என்ற மலர்களை மனம்தொடுக்கவும், தாம்மைகளால் மலர்களைத் தொடுத்தே உள்ளே எலும்பும் உருக மனம் உருக நிகழும் அடியார்களை (நம்பியாரூரர்) கண்டு வணங்கி நீங்கிய பின்பு, அங்கு வேறொரு இடத்தில், முன்பு போல் திரையை விலக்கி இறைவர்க்குச் சாத்தும் பணிகளாகிய மாலைகளைத் தொடுத்து வந்து மின்னலைப் போல் மறையும் சங்கிலி யாரை விதியால் பார்த்தருளினார்.

216 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3381 கோவா முத்தும் சுரும்பேறாக் கொழுமென்
முகையும் அனையாரைச்
சேவார் கொடியார் திருத்தொண்டர் கண்டபோது
சிந்தைநிறை
காவா தவர்பால் போய்வீழத் தம்பாற் காம
னார் துரந்த
பூவா ளிகள்வந் துறவீழத் தரியார்புறமே
போந்துரைப்பார்.
- 3382 இன்ன பரிசென் றறிவரிதால் ஈங்கோர் மருங்கு
திரைக்குள்ளால்
பொன்னும் மணியும் மலர்ந்தஒளி அமுதில்
அளாவிப் புதியமதி
தன்னுள் நீர்மை யாற்குழைத்துச் சமைத்து
மின்னுக் கொடிபோல்வாள்
என்னை உள்ளந் திரிவித்தாள் யார்கொல் என்றங்
கியம்புதலும்.
- 3383 அருகு நின்றார் விளம்புவார் அவர்தாம் நங்கை
சங்கிலியார்
பெருகுந் தவத்தால் ஈசர்பணி பேணுங்கன்னி
யார் என்ன
இருவ ராஃஇப் பிறவியைஎம் பெருமான் அருளால்
எய்துவித்தார்.
மருவும் பரவை ஒருத்திஇவள் மற்றை யவளாம்
எனமருண்டார்.
- 3384 மின்னார் சடையார் தமக்காளாம் விதியால் வாழும்
எனைவருத்தித்
தன்னார் அருளால் வரும்பேறு தவத்தால்
அணையா வகைதடுத்தே
என்னா ருயிரும் எழில்மலருங்கூடப் பிணைக்கும்
இவள்தன்னைப்
பொன்னார் இதழிமுடியார்பால் பெறுவேன் என்று
போய்ப்புக்கார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 217

3381. கோக்கப்படாத முத்தையும் வண்டுகள் மொய்க்காத கொழுவிய மென்மையான அரும்பையும் போன்றவரான சங்கிலியாரைக் காளைக் கொடியையுடைய இறைவரின் தொண்டரான நம்பியாரூரர் கண்ட போது, தம் மனம் நிறைவினால் காக்க இயலாது அவரிடம் சென்று விழவும் ஆற்ற இயலாதவராய் வெளியே வந்து,

3382. 'இதுதான் இன்ன தன்மையுடையது என்று அறிதல் அரிதாக இருக்கின்றது' இங்குத் தனியாய் ஒரு பக்கத்தில் திரைக்குள் பொன்னும் மணிகளும் கூடி மலர்ந்த ஓளி அழுத்தத்துடன் கலந்து புதியசந்திரனின் உண்ணீர்மையால் குழைத்து ஆக்கிய மின்னல் கொடி போன்ற பெண் என்னை உள்ளம் திரியுமாறு செய்தாள். அவள் யார்?' என்று சுந்தரர் அங்கு வினவினார். வினவவும்,

3383. சுந்தரர் அவ்வாறு வினவவும், பக்கத்தில் நின்றவர், 'அவர்தாம் 'சங்கிலியார்' என்ற கன்னியார், 'பெருகும் தவத்தினால் இறைவரின் திருப்பணிகளைத் தொடர்ந்து பற்றிச்செய்யும் கன்னியாவார்!' என்று உரைத்தனர். 'இருவர் பொருட்டாக இறைவர் திருவருளால் இப்பிறவியை எனக்குக் கூட்டுவித்தார். முன்னே பொருந்தும் பரவை அவர்களுள் ஒருத்தியாவாள். இவள் அவ்விருவருள் மற்றவள் போலும்!' என்று மனம் மருண்டார்.

3384. 'மின்னல் போன்ற சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கே ஆளாகி ஒழுகும் விதியின்படி வாழ்வதையே கருமமாகக் கொண்டு வாழும் என்னை. வருத்தி, இறைவர் திருவருளால் வரும் பேற்றை நான் சேராதபடி தன் தவத்தால் தடை செய்தே, என் அரிய உயிரையும் அழகிய மலர்களையும் ஒரு சேரக் கட்டுகின்ற இவளை, பொன் போன்ற நெருங்கிய கொன்றை மாலை சூடிய முடியையுடைய இறைவரிடம் பெறுவேன்' எனப்போய்த்திரும்பவும் கோயிலுக்குள் புகுந்தார்.

218 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3385 மலர்மேல் அயனும் நெடுமாலும் வானும் நிலனும்
கிளைத்தறியா
நிலவு மலருந் திருமுடியும் நீடுங் கழலும்
உடையாரை
உலக மெல்லாந் தாம்உடையா ராயும்ஒற்றியூர்
அமர்ந்த
இலகு சோதிப் பரம்பொருளை இறைஞ்சி முன்னின்
தேத்துவார்.
- 3386 மங்கை யொருபால் மகிழ்ந்ததுவும் அன்றி மணிநீள்
முடியின்கண்
கங்கை தன்னைக் கரந்தருளுங் காதல்உடையீர்
அடியேனுக்கு
இங்கு நுமக்குத் திருமாலை தொடுத்தென் உள்ளத்
தொடைஅலிழ்த்தி
திங்கள் வதனச் சங்கிலியைத் தந்தென் வருத்தந்
தீரும்என.
- 3387 அண்ண லார்முன் பலவும்அவர் அறிய உணர்த்திப்
புறத்தணைந்தே
எண்ண மெல்லாம் உமக்கடிமை யாமாறெண்ணும்
என்றெஞ்சில்
திண்ண மெல்லாம் உடைவித்தாள் செய்வ
தொன்றும் அறிபெய்யான்
தண்ணி லாமின் னொளிர் பவளச் சடையீர்
அருளும் எனத்தளர்வார்.
- 3388 மதிவான் முடியார் மகிழ்கோயில் புறத்தோர்
மருங்கு வந்திருப்பக்
கதிரோன் மேலைக் கடல்காண மாலைக் கடலைக்
கண்டயர்வார்.
முதிரா முலையார் தம்மைமணம் புணர்க்க
வேண்டி முளரிவளை
நிதியான் நண்பர் தமக்கருளும் நண்பால் நினைந்து
நினைந்தழிய.

3385. தாமரை மலரின் மேல் இருக்கும் நான்முகனும் நெடிய திருமாலும் முறையே வானத்திலும் நிலத்திலும் கிளைத்து அறிய மாட்டாத பிறைச்சந்திரன் வளர்கின்ற திருமுடியையும் கழலையும் உடைய இறைவரை, உலகங்களை எல்லாம் தாம் உடையவராய் இருந்தும், ஒற்றியூரில் விரும்பி எழுந்தருளியவிளங்கும் ஒளிப்பிழம்பான இறைவரை வணங்கித் திருமுன்பு நின்று துதிப்பாராய்.

3386. 'பெண்ணான உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் மகிழ்ந்து கொண்டதே அல்லாது அழகிய நீண்ட தலை முடியில் கங்கைஎன்ற மங்கையையும் மறைத்து வைத்தருளும் மிக்க காதல் உடையவரே! இங்கு உங்கட்கு மாலையைத் தொடுத்துக் கட்டி, என் கட்டுடன் நின்ற உள்ளமான தொடைய அவிழ்த்த திங்கள் போன்ற முகத்தையுடைய சங்கிலியை அடியவனான எனக்குத் தந்தருளி என் வருத்ததைப் போக்குவீர்!' எனக் கூறி,

3387. இங்ஙனம் இறைவரின் திருமுன்பு பலவற்றையும் அவர் அறியுமாறு சொல்லி வெளியே வந்து நான் எண்ணும் எண்ணங்கள் எல்லாம் உமக்கு அடிமையேயாகும் நிலைகளை நினைக்கின்ற என் மனத்தின் உறுதிப்பாடான வலிமை எல்லாமும் உடையுமாறு செய்தாள். மேலே செய்யக் கூடியது நான் அறியேன்! குளிர்ந்த பிறைச்சந்திரன் விளங்கும் பவளம் போன்ற சடையை உடையவரே, அருள் செய்யும்!" என எண்ணித் தளர்ந்து.

3388. சந்திரன் ஒளி வீசும் முடியையுடைய சிவபெருமான் மகிழும் கோயிலின் வெளியே ஒருபாகத்தில் நம்பியாருரர் தங்கியிருக்க, கதிரவன் மேற்குக் கடலைச் சேரும் காலமான அப்போது மாலையான கடலைத் தாம் கண்டு தளர்வாராய், முதிராத இளங்கொங்கையையுடைய சங்கிலியாரை மணம் செய்து கொள்வதை விரும்பிப் பதுமநிதியும் சங்க நிதியும் உடைய குபேரனது நண்பரான சிவபெருமான் தமக்கு அருள் செய்யும் தோழமையான உரிமையால் நினைந்து நினைந்து மனம் வருந்த.

220 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3289 உம்பர் உய்ய உலகுய்ய ஓல வேலை விடம்உண்ட
தம்பி ரானார் வன்றொண்டர் தம்பால் எய்திச்
சங்கிலியை
இம்பர் உலகில் யாவருக்கும் எய்தஒண்ணா
இருந்தவத்துக்
கொம்பை உனக்குத் தருகின்றோம் கொண்ட
கவலைஒழி கென்ன.
- 3390 அன்று வெண்ணெய் நல்லூரில் வலிய ஆண்டு
கொண்டருளி
ஒன்றும் அறியா நாயேனுக் குறுதி யளித்தீர்
உயிர்காக்க
இன்றும் இவளை மணம்புணர்க்க ஏன்று நின்றீர்
எனப்போற்றி
மன்றல் மலர்ச்சே வடியினைக்கீழ் வணங்கி
மகிழ்ந்தார் வன்றொண்டர்.
- 3391 ஆண்டு கொண்ட அந்தணனார் அவருக் கருளிக்
கருணையினால்
நீண்ட கங்குல் யாமத்து நீங்கி வானில் நிறை
மதியம்
திண்டு கன்னி மாடத்துச் சென்று திகழ்சங்
கிலியாராம்
கூண்டு சோதி விளக்கனையார் தம்பாற் கனவில்
தோன்றினார்.
- 3392 தோற்றும் பொழுதிற் சங்கிலியார் தொழுது
விழுந்து பரவசமாய்
ஆற்ற அன்பு பொங்கி எழுந்து அடியேன் உய்ய
எழுந்தருளும்
பேற்றுக் கென்யான் செய்வ தெனப் பெரிய
கருணை பொழிந்தனைய
நீற்றுக் கோல வேதியரும் நேர்நின் றருளிச்
செய்கின்றார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 221

3389. வானவர் உய்யவும் உலகம் உய்யவும் ஒளி யுடைய கடலினின்றும் எழுந்த விடத்தை உண்டருளிய தம் பெருமானார், தாமே ஆட்கொண்ட வன்றொண்டரிடத்தில் எழுந்தருளி, இந்தவுலகத்தில் எத்தன்மையாருக்கும் அடைய முடியாத பெரிய தவமுடைய கொம்பு போன்ற சங்கிலி யாரை உனக்குத்தருகின்றோம்! நீ உள்ளத்துக்குள் கொண்ட கவலையை ஒழிப்பாயாக!" எனக்கூறிட,

3390. "முன் நாளில் அன்று திருவெண்ணெய் நல்லுரில் நீவிரே வந்து வலிய ஆட்கொண்டு ஒன்றும் அறியாத நாயேனுக்கும் உறுதித்தந்தருளினீர்! என் உயிரைப் போகாமல் காக்கும் பொருட்டு, அது போலவே, இன்றும் இவளை எனக்கு மணம் புணரச் செய்ய ஏற்றுக் கொண்டீர்!" எனத் துதித்து, அவரது மணம் கமழும் தாமரை மலர் போன்ற சேவடிக் கீழ் விழுந்து வணங்கி வன்றொண்டர் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

3391. ஆட்கொண்டஅந்தணரான இறைவர் அவர்க்கு அங்ஙனம் அருள் செய்து, கருணையினால் நீண்ட இரவுப் பொழுதில் யாமத்தில் நீங்கி வானத்தில் நிறைந்த மதி தீண்டுகின்ற உயர்ந்த கண்ணிமாடத்தில் போய்த், தூண்டப் பட்ட ஒளியையுடைய விளக்கைப் போன்ற சங்கிலி அம்மையாரிடம் கனவில் தோன்றியருளினார்.

3392. அங்ஙனம் இறைவர் சங்கிலி அம்மையாரின் கனவில் தோன்றிய போது, அந்தச் சங்கிலி அம்மையார், தொழுது நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து, பரவசமாய், அன்பு மிகவும் வெள்ளமாகப் புரண்டு எழ, "அடியேன் உய்யும் பொருட்டு தாங்கள் எழுந்தருளப் பெறும் பேற்றுக்கு நாண் என்ன கைமாறு செய்ய வல்லேன்!" எனத் துதித்தார். பெருங்கருணையே மேலே பொழிந்தாற் போல் விளங்கும் திருநீற்றுக் கோலத்தை உடைய வேதியராகித் தோன்றிய சிவபெருமானும் நேரே நின்று கூறலானார்.

222 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3393 சாகுந் தவத்துச் சங்கிலி கேள் சால என்பால்
அன்புடையான்
மேரு வரையின் மேம்பட்ட தவத்தான் வெண்ணெய்
நல்லூரில்
யாகும் அறிய யான் ஆள உரியான் உண்ணைஎனை
இரந்தான்
வார்கொள் முலையாய் நீ அவனை மணத்தால்
அணைவாய் மகிழ்ந் தன்றார்.
- 3394 ஆதிதேவர் முன்றின்றங் கருளிச் செய்த பொழுதின்
கண்
மாத ரார்சங் கிலியாகும் மாலும் அயனும் அறிவரிய
சீத மலர்த்தா மரையடிக்கிழ்ச் சேர்ந்து வீழ்ந்து
செந்நின்று
வேத முதல்வர் முன்றடுக்கம் எய்தித் தொழுது
விளம்புவார்
- 3395 எம்பி ரானே நீர் அருளிச் செய்தார்க் குரியேன்
யான் இமையோர்
தம்பி ரானே அருள்தலைமேற் கொண்டேன் தக்க
விதிமணத்தால்
நம்பி யாகு ரருக்கென்னை நல்கி அருளும்
பொழுதிமயக்
கொம்பின் ஆகங் கொண்டிருக்குக் கூறுந்
திறம்ஒன்றுள தென்பார்.
- 3396 பின்னும் பின்னல் முடியார்முன் பெருக நாணித்
தொழுது ரைப்பார்
மன்னுந் திருவா ருரின்கண் அவர் தாம் மிகவும்
மகிழ்ந்துவருவது
என்னுந்தன்மை அறிந்தருளும் எம்பிராட்டி
திருமுலைதோய்
பின்னும் புரிநூல் அணிமார்பீர் என்றார் குன்றா
விளக்கனையார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 223

3393. “சேரும் பெருந்தவத்தையுடைய சங்கிலியே! கேள்! என்னிடத்தில் மிக்க அன்புடையவன். மேருமலையை விட மேன்மையான தவத்தை உடையவன். திருவெண்ணைய் நல்லூரில் அனைவரும் காண யான் ஆளாகக் கொள்ளும் உரிமை பெற்றவன். அத்தகையவன் உன்னைத் தனக்கு வேண்டும் என்று என்னிடம் இரந்தான். கச்சணிந்த கொங்கையுடையவளே! நீ அவனை மணம் செய்து கொண்டு மகிழ்வுடனே அணைவாயாக!” என அருளிச் செய்தார்.

3394. ஆதி பகவரான சிவபெருமான் அங்ஙனம் ஊனவில் எழுந்தருளி அருளிச் செய்த சமயத்தில், சங்கிலி அம்மையாரும், திருமாலும் நான்முகனும் அறிவதற்கு அரிய குளிர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற அடிக்கீழ்ச் சேர்ந்து வீழ்ந்து நேராக நின்று, மறை முதல்வரான இறைவரின் முன்னால் நின்று நடுக்கத்தை அடைந்து வணங்கிச் சொல்லலானார்.

3395. “எம்பெருமானே! தேவரின் தலைவரே! தாங்கள் அருளிச் செய்தவர்க்கே நான் உரியேன்! தங்கள் ஆணையைத் தலை மேற்கொண்டேன். தக்கவாறு விதி மணத்தின்படி நம்பியாரூரர்க்கு என்னைத் தந்தருளும் போது, இமயக் கொம்பான உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட தங்களுக்குச் சொல்கின்ற திறம் ஒன்று இருக்கின்றது,” என்று கூறினார்.

3396. புரியான சடையுடைய இறைவர் முன்பு மிகவும் நாணத்துடன் வணங்கி மேலும் கூறுபவராய், “நிலைபெற்ற திருவாரூரிடத்தே அவர் மகிழ்ச்சியுடன் நிலையாக எழுந்தருளுவார் என்ற தன்மையை அறிந்து அதற்கு ஏற்றுவாறு தாங்கள் அருள் செய்ய வேண்டும். எம்பிராட்டியான உமையம்மையாரின் திருமார்பு தோய்ந்த மின்னும் வெண்மையான பூனூல் அணிந்த மார்பையுடையவரே!” என்று குறையாத விளக்கைப் போன்ற சங்கிலியார் உரைத்தார்.

224 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3397 மற்றவர்தம் உரைகொண்டு வன்றொண்டர்
நிலைமையினை
ஒற்றிநகர் அமர்ந்தபிரான் உணர்ந்தருளி உரைசெய்
வார்
பொற்றொடியாய் உனைஇகந்து போகாமைக்
கொருசபதம்
அற்றமுறு நிலைமையினால் அவன்செய்வான் என
அருளி.

3398 வேயனைய தோளியார் பால்நின்று மீண்டருளித்
தூயமனம் மகிழ்ந்திருந்த தோழனார் பால்
அணைந்து
நீ அவனை மணம்புணரும் நிலையுரைத்தோம்
அதற்கவள் பால்
ஆயதொரு குறைஉன்னால் அமைப்பதுள தென்
றருள.

3399 வன்றொண்டர் மனங்களித்து வணங்கி அடியேன்
செய்ய
நின்றகுறை யாதென்ன நீஅவனை மணம்புணர்தற்கு
ஒன்றியுடனேநிகழ்வ தொரு சபதம் அவள்முன்பு
சென்றுகிடைத் திவ்விரவே செய்க என
அருள்செய்தார்.

3400 என்செய்தால் இதுமுடியும் அதுசெய்வன்
யான் அதற்கு
மின்செய்த புரிசடையீர் அருள்பெறுதல்
வேண்டும்என
முன்செய்த முறுவலுடன் முதல்வரவர் முகநோக்கி
உன்செய்கை தனக்கினிஎன் வேண்டுவதென்
றுரைத்தருள.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 225

3397. அந்த சங்கிலியாரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டு வன்றொண்டரின் உள்ளத்து நிலைமையையும், திருவொற்றியூரில் அமர்ந்த இறைவர் உள்ளத்தில் கொண்டு உரைப்பவராய், “பொன்னால் இயன்ற வளையலை அணிந்தவளே! உன்னை விட்டுப் பிரிந்து போகாமல் இருத்தற்கு அந்தரங்கமாய்ப் பொருந்துகின்ற நிலைமையில் அவன் ஒரு சபதம் செய்வான் என்று கூறி அருள் செய்து,

3398. மூங்கிலைப் போன்ற தோளையுடைய சங்கிலி நாச்சியாரிடமிருந்து மீண்டு போய்த், தூய்மையான மனத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்த நண்பரான நாவலூரரிடம் வந்து சேர்ந்து, “நீ மணம் செய்து கொள்ளும் நிலையை அச்சங்கிலியாரிடம் யாம் உரைத்தோம். அதற்காக அவளிடம் உன்னால் அமைக்க வேண்டியதாகிய குறை ஒன்று இருக்கின்றது” என்று உரைத்தார். (உரைத்தருள)

3399. வன்தொண்டரான சுந்தரர் உள்ளம் மகிழ்ந்து வணங்கி “அடியேனால் செய்யப்பட வேண்டியது யாது?” என்று வினவினார். இறைவர், “நீ அவளை மணம் செய்து கொள்வதற்கு, நீங்காது அவளுடன் ஒன்றித் தங்கி வாழ்வதாக ஒரு சபதத்தை அவள் முன்பு சென்று சேர்ந்து இவ் விரவிலேயே செய்க!” என்று அருள் செய்தார்.

3400. மின்னொளி தங்கும் சடையையுடையவரே! எதைச் செய்தால் இந்தத் திருமணம் முற்றுப் பெறுமோ அதனை நான் செய்வேன்! அதற்குத் தங்களது திருவருளை அடியேன் பெறுதல் வேண்டும்” என்று நாவலூரர் (உரைத்தார்) உரைக்க, முன்னால் தோன்றும் சிரிப்புடனே முதல் வரான இறைவர் அவரது முகத்தைப் பார்த்துச் “சபதம் செய்வதான உன் செயலை நீ முடிப்பதற்கு என்ன வேண்டுவது?” என்று (வினவினார்) வினவ,

வர்த்த - 15

226 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3401 வம்பணிமென் முலையவர்க்கு மனங்கொடுத்த
வன்றொண்டர்
நம்பரிவர் பிறபதியும் நயந்தகோ லஞ்சென்று
கும்பிடவே கடவேனுக் கிதுவிலக்காம்எனக்
குறிப்பால்
தம்பெருமான் திருமுன்பு தாம்வேண்டுங்
குறைஇரப்பார்.

3402 சங்கரர்தாஸ் பணிந்திருந்து தமிழ்வேந்தர்
மொழிகின்றார்
மங்கைஅவள் தனைப்பிரியா வகைசபதஞ்
செய்வதனுக்கு
அங்கவளோ டியான்வந்தால் அப்பொழுது
கோயில்விடத்
தங்கும்இடம் திருமகிழ்க்கீழ்க் கொளவேண்டும்
எனத்தாழ்ந்தார்.

3403 தம்பிரான் தோழரவர் தாம்வேண்டிக்குண்டருள்
உம்பர்நா யகரும்அதற் குடன்பாடு செய்வாராய்
நம்பிநீ சொன்னபடி நாம்செய்தும் என்றருள்
எம்பிரா னேஅரிய தினிஎனக்கென் எனஏத்தி.

3404 அஞ்சலிசென் னியில்மன்ன அருள்பெற்றுப்
புறம்போதச்
செஞ்சடையார் அவர்மாட்டுத் திருவிளையாட்
டினைமகிழ்ந்தோ
வஞ்சிஇடைச் சங்கிலியார் வழியடிமைப்
பெருமையோ
துஞ்சிருள்மீ ளவும்அணைந்தார் அவர்க்குறுதி
சொல்லுவார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 227

3401. கச்சை அணிந்த இளங்கொங்கையையுடைய சங்கிலியாருக்குத் தம் மனத்தைத் தந்த வன்தொண்டர், 'நம்பரான இறைவர் இவர் மற்றப் பதிகளிலும் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோலங்களை அங்குங்கும் போய்ப் வணங்குவதையே கடனாகக் கொண்ட எனக்கு இது தடையாகும்' என்று மனத்தில் கொண்ட குறிப்பினால் தம் இறைவரின் திருமுன்பு தாம் வேண்டும் குறையை இரப்ப வராய்.

3402. சங்கரரான இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கிப் பணிந்து தமிழ் வேந்தரான நம்பியாரூரர் சொல்லலானார், "மங்கையவரான சங்கிலியைப் பிரியாதிருப்பதற்கான சபதத்தைச் செய்வதற்காக அங்கு உம் திருமுன்பு நான்வரின் அப்போது தாங்கள் திருக்கோயிலை விட்டு நீங்கித் தாங்கள் தங்கும் இடம் மகிழ்மரத்தின் கீழ் இடமாகக் கொண்டருள வேண்டும்" என்று அவர் சொல்லி வணங்கினார்.

3403. தம்பிரான் தோழரான நம்பியாரூரர் இங்ஙனம் வேண்டிக் கொள்ளவும், தேவர் தலைவரான இறைவரும் அதற்குத் தாம் இசைபவராய், "நம்பி! நீ கூறியபடியே நாம் செய்வோம்!" என்று அருளினார். "எம்பெருமானே! தாங்கள் இங்ஙனம் அருளுவதானால் எனக்கு எச்செயல் தான் அரியதாகும்?" எனத் துதித்து!

3404. சுந்தரர் தலையின் மீது அஞ்சலியாகக் கைகளைக் குவித்து வணங்கித், அருள் விடை பெற்று வெளியே சென்றார். சிவந்த சடையையுடைய இறைவர், அந்தத் தம் பிரான்தோழரான சுந்தரரிடத்துத் திருவிளையாடலை எண்ணியோ வஞ்சிக் கொடி போன்ற இடையுடைய சங்கிலியின் அடிமைப் பெருமையை எண்ணியோ என்னவோ அறிவோம், செறிந்த இருளில் மீண்டும் உறுதிகூறுவாராய்ச் சங்கிலியாரிடம் வந்தார்.

228 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3405 சங்கிலியார் தம்மருங்கு முன்புபோல் சார்ந்தருளி
நங்கை உனக் காருரன் நயந்துகு ஞறக்கடவன்
அங்குநமக் கெதிர்செய்தும் அதற்குநீ இசையாதே
கொங்கலர்பூ மகிழின்கீழ்க் கொள்களனக்
குறித்தருள.

3406 மற்றவருங் கைகுவித்து மாலயனுக் கறிவரியீர்
அற்றம்எனக் கருள்புரிந்த அதனில்அடி யேனாகப்
பெற்றதியான் எனக்கண்கள் பொருந்தாரை
பொழிந்திழிய
வெற்றிமழ விடையார்தஞ் சேவடிக்கீழ்
வீழ்ந்தெழுந்தார்.

3407 தையலார் தமக்கருளிச் சடாமகுடர் எழுந்தருள
எய்தியபோ ததிசயத்தால் உணர்ந்தெழுந்தல்
விரவின்கண்
செய்யசடை யார்அருளின் திறம்நினைந்தே
கண்துயிலார்
ஐயமுடன் அருகுதுயில் சேடியரை
அணைந்தெழுப்பி.

3408 நீங்குதுயில் பாங்கியர்க்கு நீங்கல்எழுத்
தறியும்அவர்
தாங்கனவில் எழுந்தருளித் தமக்கருளிச்
செய்ததெலாம்
பாங்கறிய மொழியஅவர் பயத்தினுடன் அதிசயமும்
தாங்குமகிழ்ச் சியும்எய்தச் சங்கிலியார்
தமைப்பணிந்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 229

3405. சங்கிலியாரிடம் முன் போல் கனவில் தோன்றியருளி, "பெண்ணே! நம்பி ஆருரன் விருப்புடன் உனக்குச் சபதம் செய்வான். ஆனால் அங்குக் கோயிலில் நம் எதிரில் செய்வதற்கு நீ உடன்படாதே! மணம் பரவும் மலர்கள் நிறைந்த மகிழ் மரத்தின் கீழே அச்சபதம் செய்ய ஏற்றுக் கொள்வாயாக!" எனக் குறித்து அருள் (செய்தார்). செய்ய,

3406. அதைக் கேட்ட சங்கிலியாரும் கைகுவித்து வணங்கி, "திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அரியவரே! உண்மையான அந்தரங்கத்தை எனக்கு அருள் செய்ய அதனால் அடியேன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்றேன் யான்!" என்று சொல்லி, கண்களினின்றும் பெருந்தாரையாய் நீர் பெருகி வழிய வெற்றியையுடைய இறைவரின் சேவடிக் கீழ் விழுந்து பணிந்து எழுந்தார்.

3407. சடைமுடியையுடைய இறைவர் சங்கிலியாருக்கு அருள் செய்து மறைந்து நீங்கினார். இந்த நிகழ்ச்சி பொருந்தப் பெற்ற அச்சமயத்தில் சங்கிலியார் அதிசயமான மனநிலையால் துயில் உணர்ந்து எழுந்து, அந்த இரவிலே சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் பெருங்கருணையின் திறத்தை நினைத்து நினைத்து இருந்தமையால் உறக்கம் வாராமல், ஐயத்துடன், தம் பக்கத்தில் உறங்கிய தோழியரிடம் சென்று அவர்களை எழுப்பினார்.

3408. இங்ஙனம் உறக்கத்தினின்றும் நீங்கிய தோழியரிடம் 'நீங்கல்' என்ற எழுத்தை எழுதி, அதனால் 'எழுத்தறியும் பெருமாள்' என அழைக்கப் பெற்ற திருவொற்றியூர் இறைவர் தாமே, தம் கனவில், இரண்டு முறை எழுந்தருளித், தமக்கு அருள் செய்ததை எல்லாம், முறைமைப்படி அறியுமாறு சொல்ல, அத்தோழியர் அச்சத்துடன் அதிசயமும் பொருந்திய மகிழ்ச்சியும் கொள்ளச் சங்கிலியாரை வணங்கினார்.

230 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3409 சேயிழையார் திருப்பள்ளி எழுச்சிக்கு
மலர்தொடுக்கும்
தூயபணிப் பொழுதாகத் தொழில்புரிவார்
உடன்போதக்
கோயிலின்முன் காலமது வாகவே குறித்தணைந்தார்
ஆயசப தஞ்செய்ய வரவுபார்த் தாரூரர்.

3410 நின்றவர் அங் கெதிர்வந்த நேரிழையார் தம்மருங்கு
சென்றணைந்து தம்பெருமான் திருவருளின்
திறங்கூற
மின்றயங்கு நுண்ணிடையார் விதியுடன்பட்
டெதிர்விளம்பார்
ஒன்றியநா ணொடுமடவா ருடன்ஒதுங்கி
உட்புகுந்தார்.

3411 அங்கவர்தம் பின்சென்ற ஆரூரர் ஆயிழையார்
இங்குநான் பிரியாமை உமக்கிசையும் படிஇயம்பத்
திங்கள்முடி யார் திருமுன் போதுவீர் எனசெப்பச்
சங்கிலியார் கனவுரைப்பக் கேட்டதா
தியர்மொழிவார்.

3412 எம்பெருமான் இதற்காக எழுந்தருளி
இமையவர்கள்
தம்பெருமான் திருமுன்பு சாற்றுவது தகாதுஎன்ன
நம்பெருமான் வன்றொண்டர் நாதர்செயல்
அறியாதே
கொம்பணையீர் யான்செய்வ தெங்கு என்று
கூறுதலும்.

3413 மாதரவர் மகிழ்க்கீழே அமையும்என மனமருள்வார்
சதவர்ஆ கிலும்ஆகும் இவர்சொன்ன படிமறுக்கில்
ஆதலினால் உடன்படலே அமையும்எனத்
துணிந்துஆகில்
போதுவீர் எனமகிழ்க்கீழ் .வர்போதப் போய்
அணைந்தார்.

3409. இறைவரின் திருப்பள்ளி எழுச்சிக்கு மலர் மாலைகள் தொடுக்கும் தூய பணிக்குரிய நேரம் ஆனதால் சங்கிலியார், உடன் கூடித் தொழில் செய்யும் தோழியருடனே செல்ல, கோயிலின் முன்பு, நம்பியாரூரர் சங்கிலியாரின் வரவை எதிர்பார்த்து, முன்னர் இறைவரின் ஆணையால் ஆன சபதத்தைச் செய்வதற்காக ஏற்ற சமயம் அதுவேயாகும் என்று குறித்து வந்து சேர்ந்தார்.

3410. அங்ஙனம் எதிர்பார்த்து நின்ற சுந்தரர் தம் எதிரில் வந்த சங்கிலியாரின் பக்கத்தில் சென்று அடைந்து, தம் இறைவரின் திருவருளின் திறங்களை எடுத்துக் கூற, மின்போல் துவளும் இடையை உடைய சங்கிலியார் அங்ஙனம் விதித்ததற்குத் தம் உடன்பாட்டை எதிரே கூறாதவராய், இயற்கையில் உண்டான நாணத்துடன் தோழியர்களுடன் கூடி ஒதுங்கிச் சென்று கோயிலுக்குள் புகுந்தார்.

3411. அங்கு அந்தச் சங்கிலியாருடன் பின்னால் சென்ற ஆரூரர், “அரிய அணிகளை அணிந்தவரே! இவ்வூரின்னிறும் நான் பிரிந்து போகாத நிலையை உம் கருத்துக்கு இசையுமாறு சூள் உரைத்துச் சொல்வதற்குப் பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சடையுடைய இறைவரின் திரு முன்பு வருவீராக!” எனக் கூறினார். சங்கிலியார் கண்ட கனவு வரலாற்றை அவர் முன்பே சொல்லக் கேட்டிருந்த தோழியர் விடை கூறுபவராய்,

3412. “எம் பிரானே! இதன் பொருட்டுத் தாங்கள் சென்று தேவர் தலைவரான இறைவரின் முன்பு சபதம் செய்வது தக்கதாகாது!” என்று உரைத்தனர். அப்போது நம் தலைவரான நம்பியாரூரர் இறைவரின் திருவுள்ளத்தை அறியாது, “கொம்பைப் போன்றவரே! பின், நான் சபதம் செய்வதுதான் எங்கு?” என்று வினவினார்.

3413. அதற்கு அம்மங்கையர், “மகிழ் மரத்தின் கீழ்ச் செய்வதே பொருந்தும்” என்று உரைத்தனர். அதைக் கேட்ட ஆரூரர் மனம் மருட்சியடைந்து, “இவர்கள் கூறிய படி செய்ய மறுத்தால் இது பழிச் சொல்லாக ஆகவும் கூடும். ஆதலால் இதற்கு உடன்படல் வேண்டும்!” எனத் துணிந்து, அது உம் கருத்தானால் அங்ஙனம் நான் சபதம் செய்வதற்கு என்னுடன் வருவீராக!” எனக் கூறி அவர்கள் மகிழ் மரத்தின் கீழ்ச் செல்லத் தாமும் போய்ச் சேர்ந்து,

232 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3414 தாவாத பெருந்தவத்துச் சங்கிலியா ருங்காண
முவாத திருமகிழை முக்காலும் வலம்வந்து
மேவாதிங் கியான் அகலேன் எனநின்று விளம்பினார்
பூவார்தண் புனற்பொய்கை முனைப்பாடிப்
புரவலனார்.

3415 மேவியசீர் ஆரூர் மெய்ச்சபத வினைமுடிப்பக்
காவியனேர் கண்ணாருங் கண்டுமிக மனங்கலங்கிப்
பாவியேன் இதுகண்டேன் தம்பிரான் பணியால்
என்று
ஆவிசோர்ந் தழிவார் அங் கொருமருங்கு
மறைந்தயர்ந்தார்.

3416 திருநாவ லூராளி தம்முடைய செயல்முற்றிப்
பொருநாகத் துரிபுனைந்தார் கோயினுட்
புகுந்திறைஞ்சி
அருள்நானுந் தர இருந்தீர் செய்தவா றழகிது
எனப்
பெருநாமம் எடுத்தேத்திப் பெருமகிழ்ச்சி
யுடல் போந்தார்.

3417 வார்புனையும் வனமுலையார் வன்றொண்டர்
போனதற்பின்
தார்புனையும் மண்டபத்துத் தம்முடைய
பணிசெய்து
கார்புனையும் மணிகண்டர் செயல் கருத்திற்
கொண்டிறைஞ்சி
ஏர்புனையுங் கன்னிமா டம்புகுந்தார் இருள்புலர்.

3414. கேடில்லாத பெருந்தவத்தையுடைய சங்கிலியாரும் காணுமாறு என்றும் அழியாத மகிழ் மரத்தினை மூன்று முறை வலமாகச் சுற்றி வந்து “இங்குப் பொருந்தியிராமல் நீங்க மாட்டேன்!” என்று நின்று திருந்தச் சபதமாக எடுத்துச் சொன்னார். மலர்கள் நிறைந்த குளிர்ந்த பொய்கைகள் மிக்க நிருமுனைப் பாடி நாட்டின் தலைவர் ஆரூர்.

3415. பொருந்திய சிறப்பை உடைய ஆரூர் உண்மைச் சபதமான செயலை இவ்வாறு நிறைவேற்ற, நீல மலர் போன்ற விழியையுடைய சங்கிலியாரும், அதனைக் கண்டு, உள்ளம் மிகவும் கலங்கி, “இறைவர் அருளிச் செய்தமையால் பாவிவேன் இதனைக் கண்டேன்!” என்று எண்ணி, உயிர் சோர உள்ளம் வருந்துபவராகி, அங்கு ஒரு புறம் மறைந்து அயர்ந்தனர்.

3416. திருநாவலூரில் தோன்றிய நம்பியாரூர் தம் செயலான சபதத்தை முடித்துப் போர் செய்யும் யானைத் தோலைப் போர்த்திக் கொண்ட இறைவரின் கோயிலுள் புகுந்து வணங்கி, “நாள்தோறும் அருள்செய்ய இருந்தவரே! தாங்கள் செய்தது நன்றாக உள்ளது!” என்று அவரது உயர்ந்த பெயரான திருவைந்தெழுத்தை எடுத்து, மிகவும் துதித்துப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் வெளியே வந்தார்.

3417. கச்சை அணிந்த கொங்கையையுடைய சங்கிலியார், நம்பியாரூர் அங்கிருந்து நீங்கிய பின்னர், மாலைகள் கட்டும் பூமண்டபத்தை அடைந்து மாலை தொடுக்கும் அப்பணியை முடித்த பின்னர், மேகம் போன்ற அழகிய கழுத்தையுடைய இறைவரின் அருட் செயல்களைத் தம் உள்ளத்துள் கொண்டு வணங்கி, அழகு பொருந்திய கண்ணி மாடத்துள் இருள் நீங்கி விடிகின்ற பொழுது புகுந்தார்.

234 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3418 அன்றிரவே ஆதிபுரி ஒற்றிக்கொண்டார்
ஆட்கொண்ட
பொன் திகழ்பூண் வன்றொண்டர் புரிந்தவினை
முடித்தருள
நின்றபுகழ்த் திருவொற்றி யூர்நிலவு தொண்டர்க்கு
மன்றல்வினை செய்வதற்கு மனங்கொள்ள
உணர்த் துவார்
- 3419 நம்பியா ருரனுக்கு நங்கைசங் கிலிதன்னை
இம்பர்ஞா லத்திடைநம் ஏவலினால்
மணவினைசெய்து
உம்பர்வா முலகறிய அளிப்பீர் என் றுணர்த்துதலும்
தம்பிரான் திருத்தொண்டர் அருள்தலைமேற்
கொண்டெழுவார்.
- 3420 மண்ணிறைந்த பெருஞ்செல்வத் திருவொற்றி
யூர்மன்னும்
எண்ணிறைந்த திருத்தொண்டர் எழிற்பதியோருடன்
ஈண்டி.
உண்ணிறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் உம்பர்பூ மழை
பொழியக்
கண்ணிறைந்த பெருஞ்சிறப்பிற் கலியாணஞ்
செய்தளித்தார்.
- 3421 பண்டுநிகழ் பான்மையினாற் பசுபதிதன் அருளாலே
வண்டமர்பூங் குழலாரை மணம்புணர்ந்த
வன்றொண்டர்
புண்டரிகத் தவள்வனப்பைப் புறங்கண்ட தூநலத்
தைக்
கண்டுகேட் டுண்டியிர்த்துற்று அமர்ந்திருந்தார்
காதலினால்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 235

3418. அன்றைய இரவே, ஆதிபுரியான திருவொற்றியூரை உடைய இறைவர், தாம் ஆட்கொண்ட பொன் விளங்கும் அணிகளை அணிந்த வன்றொண்டர் எண்ணிய மனச் செயலை முடித்துக் கொடுப்பதற்காக, நிலைபெற்ற புகழை உடைய திருவொற்றியூரில் நிலவும் அடியார்களுக்கு அம்மணத்தைச் செய்து முடிக்கும்படி உள்ளத்தில் பொருந்த உணர்த்துவாராய்.

3419. “நம்பி ஆருரனுக்கு நங்கையான சங்கிலியாரை இவ்வுலகத்தில் நம் கட்டளையால் சடங்குகளுடன் மணம் செய்து வான் உலகத்தில் உள்ளவரும் அறியும்படி கொடுப்பீராக!” என்று உணர்த்தியருளவும், தம் பெருமானின் தொண்டர்கள் அந்த அருளாணையைத் தலை மீது தாங்கி எழுபவராகி.

3420. உலகத்தில் நிறைந்த மிக்க செல்வத்தை உடைய திருவொற்றியூரில் நிலைபெற்று வாழும் எண்ணற்ற தொண்டர்கள், அழகிய அந்தத் திருத்தலத்தில் உள்ள வருடன் கூடிவந்து, உள்ளத்துள் நிறைந்த மகிழ்ச்சியுடனே வானவர் கற்பகம் முதலான தேவர் உலக மரங்களின் மலர்களை மழைபோல் பொழியக் கண்களிப்படையுமாறு வந்த பெரிய சிறப்புக்களுடன் மணத்தைச் செய்து முடித்தனர்.

3421. முன் காலத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியால் சிவபெருமானின் திருவருளால், வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர் சூடிய கூந்தலையுடைய சங்கிலி அம்மையாரைத் திருமணம் செய்து கொண்ட நம்பியாரூரர் திருமகளின் அழகமைப்பை வென்ற அவரது தூய பெண் நலத்தைக் கண்டு பெருவிருப்புடன் கண்டும் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்தும் உற்றும் அனுபவித்திருந்தார்.

236 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3422 யாழின்மொழி எழில்முறுவல் இருகுழைமேற் கடை
பிறழும்
மாழைவிழி வனமுலையார் மணியல்குல் துறை
படிந்து
வீழுமவர்க் கிடைதோன்றி மிகும்புலவி புணர்ச்
சிக்கண்
ஊழியாம் ஒருகணந்தான் அவ்வுழி ஒருகணமாம்.

3423 இந்நிலையிற் பேரின்பம் இனிதமர்வார்
இறையுறையும்
மன்னுபுகழ் ஒற்றியு ரதனில்மகிழ் சிறப்பினால்
சென்னிமதி புனைவார்தந் திருப்பாதந்
தொழுதிருத்தார்
முன்னியகா லங்கள்பல முறைமையினால் வந்தகல.

3424 பொங்குதமிழ்ப் பொதியமலைப் பிறந்துபூஞ்
சந்தனத்தின்
கொங்கணைந்து குளிர்ச்சார விடைவளர்ந்த
கொழுந்தென்றல்
அங்கணையத் திருவாரூர் அணிவீதி அழகரவர்
மங்கலநாள் வசந்தம்எதிர் கொண்டருளும்
வகைநினைந்தார்.

3425 வெண்மதியின் கொழுந்தணிந்த வீதிவிடங்
கப்பெருமானு
ஒண்ணுதலார் புடைபரந்த ஒலக்கம் அதனிடையே
பண்ணமரும் மொழிப்பரவை யார்பாடல்
ஆடல்தனைக்
கண்ணுறமுன் கண்டுகேட் டார்போலக் கருதினார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 237

3422. யாழை விட இனிய சொல்லையும் அழகிய பல்வரிசையையும் இரு காதுகளிலும் அணிந்த மகரக் குழைகளின் மேல் கடைப்பார்வை பிறழ்ந்து செல்லும் மாவடுவைப் போன்ற கண்களையும், சந்தனக்கோலம் அணிந்த கொங்கைகளையும் உடைய சங்கிலியாரின் அழகிய அல்குலான தடத்தின் துறையிலே முழுகி, அழுந்தும் நம்பியாரூரர், சங்கிலியார் என்னும் இருவருக்கும் இடையே உண்டாகி மிகும் புலவியிலும் புணர்ச்சியிலும் முறையே ஒரு கணம் ஓர் யுகமாக நீரும்; அந்த ஓர் யுகமே ஒரு கணமாகச் சுருங்கும்.

3423. இத்தகைய நிலைமையில் பேரின்பம் நுகர்ந்து இனிதாய் விரும்பி எழுந்தருள்பவரான நம்பியாரூரர், நிலை பெற்ற புகழையுடைய திருவொற்றியூரில் தங்கி மகிழும் சிறப்பினால், தலையில் பிறை சூடிய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கிக் கொண்டு எண்ணிய காலங்கள் பலவும் வரும் முறையிலே வந்து தொடர்ந்து செல்ல, எழுந்தருளியிருந்தனர்.

3424. மேன் மேலும் பொங்கி வளர்கின்ற தமிழுக்கு இருப்பிடமான பொதிய மலையில் தோன்றிப் பூஞ்சந்தன மரங்களின் மணத்தில் அளவளாவித் குளிர்ந்த நீர்ச் சாரலில் வளர்ந்த செழுமையான தென்றற் காற்று, அந்தத் திருவொற்றியூரை வந்து சேர, திருவாரூரில் அழகான வீதி விடங்கப் பெருமான் மங்கலமான திருவிழா நாட்களில் வசந்தவிழாத் திருவோலக்கத்தினைக் கொண்டருளும் தன்மையை நம்பியாரூரர் எண்ணினார்.

3425. வெண்மையான பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய வீதிவிடங்கப் பெருமானின் அழகிய நெற்றியையுடைய பெண்கள் பக்கங்களில் பரவிச் சூழ்ந்த திருவோலக்கத்தில் பண்ணின் தன்மையுடைய சொல்லையுடைய பரவையாரின் பாடலையும் ஆடலையும் முறையே கண்களில் பொருந்தக் காணவும், கேட்கவும் பெற்றவர்போல நம்பியாரூரர் கருதினார்.

238 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3226 பூங்கோயில் அமர்ந்தாரைப் புற்றிடங்கொண்
 டிருந்தாரை
 நீங்காத காதலினால் நினைந்தாரை நினைவாரைப்
 பாங்காகத் தாம்முன்பு பணியவரும் பயன்
 உணர்வார்
 ஈங்குநான் மறந்தேன் என்று ஏசுவால் மிக
 அழிவார்.

3427 மின்னொளிர் செஞ்சடையானை வேதமுதல்
 ஆனானை
 மன்னுபுகழ்த் திருவாரூர் மகிழ்ந்தானை
 மிகநினைந்து
 பன்னியசொற் பத்திமையும் அடிமையையும்
 கைவிடுவான்
 என்னும்இசைத் திருப்பதிகம் எடுத்தியம்பி
 இரங்கினார்.

3428 பின்னொருநாள் திருவாரூர் தனைப்பெருக
 நினைந்தருளி
 உன்னஇனி யார்கோயில் புகுந்திறைஞ்சி ஒற்றிநகர்
 தன்னைஅக லப்புக்கார் தாம்செய்த சபத்தால்
 முன்னடிகள் தோன்றாது கண்மறைய
 மூர்ச்சித்தார்.

3429 செய்வதனை அறியாது திகைத்தருளி
 நெடிதுயிர்ப்பார்
 மைவிரவு கண்ணார்பால் குளுறவு மறுத்ததனால்
 இவ்வினைவந் தெய்தியதாம் எனநினைந்து
 எம்பெருமானை
 எய்தியஇத் துயர்நீங்கப் பாடுவேன் எனநினைந்து.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 239

3426. “திருவாரூரில் பூங்கோயிலில் விரும்பி வீற்றிருப்பவரை, புற்றை இடமாகக் கொண்டு அமர்ந்திருப்பவரை, நீங்காத பக்தியுடன் தம்மை நினைப்பவரைத் தாம் நினைக்கும் இறைவரை, முறைமையாய்த் தாம் முன்னாளில் பணிய அதனால் வருகின்ற சிவானந்தமான பெரும்பயனை உணர்வில் கொள்பவராகி, இங்கு நான் மறந்திருந்தேன்” என்று வருந்தி உள்ளம் அழிபவராய்,

3427. மின் போல் சிவந்த சடையையுடையவரை, மறைகளின் முதல்வராக உள்ளவரை நிலையான புகழையுடைய திருவாரூரினை மகிழ்பவரை, பிரிவாற்றாமையால் மிகவும் நினைந்து, பல முறையும் அடுக்கிய சொற்களைக் கொண்ட ‘பத்திமையும் அடிமையையும் கை விடுவான்’ எனத் தொடங்கும் சொல்லும் பொருளும் கொண்ட பண் பழஞ் சுரத்தின் இசையுடைய திருப்பதிகத்தை எடுத்துப் பாடி இரங்கினார்.

(‘பத்திமையும் அடிமையையும்’ என்பது பதிகத்தின் தொடக்கம்.)

3428. பின் ஒருநாள், அவர் திருவாரூரை மிகவும் அதிகமாக நினைந்து, நினைக்க இனிமை தருபவரான ஆதிபுரி ஒற்றியூரில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் கோயிலுள் புதுந்து வணங்கித் திருவொற்றியூரை நீங்கலானார். அப்போதே அவர் தாம் செய்த சூள் காரணத்தினால், முன்னே செல்ல அடி வைக்கும் நிலை தோன்றாது, கண் ஒளி மறைய மூர்ச்சையானார்.

3429. சுந்தரர் தாம் செய்வது இன்னது என அறியாமல் திகைப்பை அடைந்து பெருமூச்சு விட்டு “மைபூசிய கண்களையுடைய சங்கிலியாரிடம் செய்த சூளினை மீறிய காரணத்தால் இந்தத் தீவினை வந்து பொருந்தியது” என்று நினைத்து, “எம் இறைவரை என்னிடம் பொருந்திய இத்துன்பம் நீங்குமாறு பாடுவேன்” என எண்ணி-

240 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8430 அழுக்கு மெய்கொடுஎன் நெடுத்தசொற் பதிகம்ஆதி
நீள்புரி அண்ணலை ஒதி
வழுத்து நெஞ்சொடு தாழ்ந்துநின் றுரைப்பார்
மாதொர் பாகனார் மலர்ப்பதம் உணினி.
இழுக்கு நீக்கிட வேண்டும்என றிரந்தே எய்து
வெந்துயர்க் கையற வினுக்கும்
பழிக்கும் வெள்கிநல் விசைகொடு பரவிப் பணிந்து
சாலவும் பலபல நினைவார்.

8431 அங்கு நாதர்செய் யருளது வாக அங்கை கூப்பிஆ
ருர்தொழ நினைந்தே
பொங்கு காதல்மீ ளாநிலை மையினாற் போது
வார்வழி காட்டமுன் போந்து
திங்கள் வேணியார் திருமூல்லை வாயில்சென்றி
றைச்சிநீ டியதிருப்பதிகம்
சங்கி விக்காக என்கணை மறைத்தீர்என்று சாற்றிய
தன்மையிற் பாடி.

8432 தொண்டை மானுக்கன் றருள்கொடுத்தருளுந்
தொல்லை வண்புகழ் முல்லைநா யகடைக்
கொண்ட வெந்துயர் களைகெனப் பரவிக் குறித்த
காதலின் நெறிக்கொள வருவார்
வண்டு லாமலர்ச் சோலைகள் சூழ்ந்துமாட
மாளிகை நீடுவெண் பாக்கம்
கண்ட தொண்டர்கள் எதிர்கொள வணங்கிக்
காயும் நாகத்தர் கோயிலை அடைந்தார்.

35. ஏயர்கோஷ கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 241

3430. 'அழுக்கு மெய் கொடு' எனத் தொடங்கும் சொல் பதிகத்தை நெடிய ஆதிபுரி இறைவரைப் போற்றி வழிபட்டு, வழுத்தும் உள்ளத்துடன் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி, முன்பு நின்று கூறுவராகி, உடையம்மையானை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை நினைந்து நினைந்து, குற்றத்தை நீக்கிட வேண்டும் என வேண்டி, அங்கு வந்து சேர்ந்த கொடுத்துன்பம் உடைய கையறு நிலைக்கும் உண்டான பழிக்கும் நாணம் கொண்டு, நல்ல இசையினால் துதித்துப் பணிந்து மிகவும் பலவாறு நினைவாராகி.

('அழுக்கு மெய் கொடு' என்பது பதிகத்தின் தொடக்கம்.)

3431. அங்கு அப்போது இறைவர் செய்யும் அருள் அதுவேயாக (அருள் செய்யாது போக) அழகிய கைகளைத் தலைமீது குவித்து வணங்கித் திருவாரூர்க்குச் சென்று வணங்க எண்ணியவாறே பொங்கி எழுகின்ற விருப்பதால் திருவொற்றியூரில் மீளாத நிலைமையை மேற்கொண்டு, உடன் வருபவர் தமக்கு வழிகாட்ட, முன்னே சென்று, பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் 'திருமுல்லை வாயில்' என்ற தலத்தை அடைந்து வணங்கிப் பெருமை நீடிய திருப்பதிகத்தைச் "சங்கிலியின் பொருட்டாக என் விழிகளை மறைத்தீர்" என்று ஏந்திய தன்மை விளங்கு மாறு பாடி.

3432. தொண்டைமானுக்கு முன் காலத்தில் அருள் தந்தருளிய பழைமையான வள்ளன்மையும் புகழும் உடைய திருமுல்லைவாயில் இறைவரைக் "கொண்ட எனது கொடிய துயரை நீக்க வேண்டும்" என்று துதித்து அகன்று மேற்சென்று, தாம் உள்ளத்தில் கொண்ட எண்ணத்தின் வழியே செல்ல வருவராகி, வண்டுகள் மொய்க்கும் பூக்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்து மாட மாளிகைகள் பொருந்தி வளங்கும் 'திருவெண்பாக்கத்தினைக்' கண்ட தொண்டர்கள் எதிர்கொண்டு வரவேற்க, அறிந்து வணங்கிச் சினமுடைய யானையை உரித்த சிவபெருமானின் திருக்கோயிலை அடைந்தார்.

242 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3433 அணைந்த தொண்டர்கள் உடன்வல மாக
அங்கண் நாயகர் கோயில்முன் எய்திக்
குணங்கள் ஏத்தியே பரவிஞ் சலியாற் குவித்த
கைதலை மேற்கொண்டு நின்று
வணங்கி நீர்மகிழ் கோயிலு ளீரேஎன்ற
வன்றொண்டர்க் கூன்றுகோல் அருளி
இணங்கி லாமொழி யால்உளோம் போகீர்என்றி
யம்பினார் ஏதிலார் போல்.

3434 பிழையுளன பொறுத்திடுவர் என்றெடுத்துப்
பெண்பாகம்
விழைவடிவிற் பெருமானை வெண்பாக்கம்
மகிழ்ந்தானை
இழைஎனமா சுணம்அணிந்த இறையானைப்
பாடினார்
மழைதவமும் நெடும்புரிசை நாவலூர் மன்னவனார்.

3435 முன்றின்று முறைப்பாடு போல்மொழிந்த
மொழிமாலைப்
பன்னும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடியபின் பற்றாய
என்னுடைய பிரான்அருளிங் கித்தனைகொ
லாம்என்று
மன்னுபெருந் தொண்டருடன் வணங்கியே
வழிக்கொள்வார்.

3436 அங்கணர்தம் பதிஅதனை அகன்றுபோய்
அன்பருடன்
பங்கயப்பூந் தடம்பணைகூழ் பழையனூர்
உழைஎய்தித்
தங்குவார் அம்மைதிருத் தலையாலே
வலங்கொள்ளும்
திங்கள்முடி யார்ஆடுந் திருவாலங் காட்டின் அயல்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 243

3433. மேற்கூறியபடி எதிர் கொள்ள வந்த தொண்டருடன் கூடி வலமாகச் சுற்றி வந்து, அங்கண்ணரின் கோயிலின் முன் வந்து சேர்ந்து, இறைவரின் அருட்பெருங்குணங்களைத் துதித்துப் போற்றி வணங்கித், “தாங்கள் இக்கோயிலில் வீற்றிருக்கின்றீரோ?” எனக் கேட்ட வன் தொண்டரான சுந்தரருக்கு, இறைவர் ஊன்றுகோல் ஒன்றைத் தந்து. இணக்கம் இல்லாத சொற்களால் “யாம் உள்ளோம்! நீர் போகீர்!” என்று அயலார் போலக் கூறியருளினார்.

3434. ‘பிழையினை பொறுத்திடுவர்’ எனத் தொடங்கி, மேகங்கள் தவழ்வதற்கு இடமான உயர்ந்த மதில்களையுடைய திருநாவலூரின் தலைவரான நம்பி ஆரூர் உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் இருப்பதை விரும்பிய இறைவரை, திருவெண்பாக்கத்தை மகிழ்ந்தவரை, சங்கராபரணம் என்று அடியார் போற்றப் பாம்பை அணிந்த இறைவரைப் பாடினார்.

(‘பிழையுள்ள பொறுத்திடுவர்’ என்பது பதிகத்தின் தொடக்கம்.)

3435. திருமுன்பு நின்று முறையீட்டை உரைப்பவரைப் போல் மொழிந்த சொல்மாலையான இசையுடன் கூடிய திருப்பதிகத்தைப் பாடிய பின்னர், நம்பியாரூர், “என் இறைவரின் திருவருள் இங்கு இத்தனை அளவே இருந்தது போலும்!” என்று உள்ளத்தில் நினைத்து, பொருந்திய தொண்டருடன் வணங்கி வழியில் செல்வாராகி.

3436. அங்கண்மையுடைய வராம் இறைவரின் அந்தப் பதியை நீங்கிப் போய் அன்பர்களுடன் கூடி மேற்சென்று தாமரைப் பூக்கள் பூப்பதற்கு இடமான பொய்கைகளும் பணைகளும் சூழ்ந்த ‘பழையனூரைச்’ சேர்ந்து, காரைக் கால் அம்மையார் தம் தலையாலே நடந்து வலம் கொண்ட பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் சூடிய இறைவர் கூத்தாடும் திருவாலங்காட்டின் பக்கத்துத் தங்குவாராய்.

244 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3437 முன்றின்று தொழுதேத்தி முத்தாளன்
 றெடுத்தருளிப்
 பன்னும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந்
 தே த த் து ரு
 அந்நின்று வணங்கிப்போய்த் திருஆறல்
 அமர்ந்திறைஞ்சிக்
 கன்னிமதில் மணிமாடக் காஞ்சிமா
 நகர்அணைந்தார்.
- 3438 தேனிலவு மொழிற்கச்சித் திருக்காமக் கோட்டத்தில்
 ஊனில்வளர் உயிர்க்கெல்லாம் ஒழியாத
 கருணையினால்
 ஆனதிரு அறம்புரக்கும் அம்மைதிருக் கோயிலின்முன்
 வானில்வளர் திருவாயில் வணங்கினார்
 வன்றொண்டர்.
- 3439 தொழுதுவிழுந் தெழுந்தருளால் துதித்துப்போய்த்
 தொல்லுலகம்
 முழுதும்அளித் தமிழ்த்தாக்கும் முதல்வர்திரு ஏகம்பம்
 பழுதில்அடி யார்முன்பு புகப்புக்குப் பணிகின்றார்
 இழுதையேன் திருமுன்பே என்மொழிவேன்
 என்றிறைஞ்சி.
- 3440 விண்ணாள்வார் அமுதுண்ண மிக்கபெரு விடமுண்ட
 கண்ணாளர் கச்சிஏ கம்பனே கடையானேன்
 எண்ணாத பிழைபொறுத்திங் கியான்காண
 எழிற்பவள
 வண்ணாகண் ணளித்தருளாய் எனவீழ்ந்து
 வணங்கினார்.
- 3441 பங்கயச்செங் கைத்தளிரால் பனிமலர்கொண்
 டருச்சித்துச்
 செங்கயற்கண் மலைவல்லி பணிந்தசே வடிநினைந்து
 பொங்கியஅன் பொடுபரவிப் போற்றிஆருருக்கு
 மங்கைதழு வக்குழைந்தார் மறைந்தஇடக்
 கண்கொடுத்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 245

3437. திருமுன்பு நின்று தொழுபவராய் 'முத்தா!' எவத் தொடங்கிப் புகழும் இசை பொருந்திய திருப்பதிகத்தைப் பாடி, மகிழ்வுடன் துதிப்பவராய், அந்நிலைக் கண் நின்று வணங்கி மேலே போய், 'திருவூறல்' என்னும் பதியை விருப்புடன் சென்று வணங்கிப் பகைவரால் அழிக்கப் படாத திருமதியையும் அழகிய மாடங்களையும் உடைய காஞ்சி மாநகரத்தினை வந்து சேர்ந்தார்.

('முத்தா முத்தி தாவல்ல' என்பது ஆரூரர் பாடிய பதிகத்தின் தொடக்கம்.)

3438. தேன வண்டுகள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கச்சிக் காய கோட்டத்தில் ஊன் பொருந்த வளரும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் கொண்ட நீங்காத அருளால் ஆன அறங்களை எல்லாம் வளர்த்து அருளும் காமாட்சி அம்மையாரின் கோயில் முன்னர் வானத்தில் உயர்ந்த திருவாயில் முன் வன் தொண்டரான சுந்தரர் வணங்கினார்.

3439. தொழுது நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி அழுந்து, அருளால் துதித்து, மேலே சென்று, பழைமையான உலகம் முழுதும் அளித்துக் காத்து அழிக்கும் முழு முதல்வரின் திருவேகம்பத்தினுள், குறறம் இல்லாத அடியார்கள் முன்னே புகத் தாம் அவர்களுக்குப் பின்னால் புகுந்து வணங்குவாராய், "பொய்யனான நான் தங்கள் திருமுன்பு என்ன கூறுவேன்?" என வணங்கி.

3440. "வான் உலகத்தை ஆளும் தேவர்கள் அமுதத்தை உண்பதற்காக, மிக்க பெரிய செஞ்சை உண்டருளிய கண் போன்றவரே! உச்சித் திரு ஏகம்பத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவரே! கடையவனான நான் எண்ணாது செய்த பிழையைப் பொறுத்து, இங்கு அடியேன் காணும்படி அழகிய பவளம் போன்ற நிறம் கொண்டவரே! கண்ணை எனக்கு அளித்தருள வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்ட நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார்.

3441. தாமரைமலர் போன்ற செங்கைத் தளிர் களால் குளிர்ந்த மலர்களைத் தூவி வழிபட்டுச் சிவந்த கயல் போன்ற கண்களையுடைய மலைமகளான பார்வதி அம்மையார் வணங்கிய திருவடிகளைத் துதித்து மேன் மேல் மிகு எழும் அன்புடன் பரவித் துதித்த நம்பி ஆரூரர்க்கு, உமாபதிவியார் தழுவக் குழைந்த திருமேனியையுடைய திரு வேகம்பர் மறைந்த இடக்கண் பார்வையைத் தந்தருளினார்.

246 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3442 ஞாலந்தான் இடந்தவனும் நளிர்விசம்பு
கடந்தவனும்
மூலந்தான் அறிவரியார் கண்ணளித்து
முலைச்சுவட்டுக்
கோலந்தான் காட்டுதலங் குறுகிவிழுந்
தெழுந்துகளித்து
ஆலந்தான் உகந்தவன் என் றெடுத்தாடிப் பாடினார்

3443 பாடிமிகப் பரவசமாய்ப் பணிவார்க்குப் பாவையுடன்
நீடியகோ லங்காட்ட நிறைந்தவிருப் புடன்
இறைஞ்சிக்
குடியஅஞ் சலியினராய்த் தொழுதுபுறம்
போந்தன்பு
கூடியமெய்த் தொண்டருடன் கும்பிட்டங்
கினிதமர்வார்.

3444 டாமலையான் முலைச்சுவடும் வளைத்தமும்பும்
அணிந்தமதிப்
பூமலிவார் சடையாரைப் போற்றிஅரு ளதுவாகத்
தேமலர்வார் பொழிற்காஞ்சித் திருநகரங்
கடந்தகல்வார்
பாமலர்மா லைப்பதிகம் திருவாரூர் மேற்பரவி.

3445 அந்தியும்நண் பகலும்என எடுத்தார்வத்
துடன்நசையால்
எந்தைபிரான் திருவாரூர் என்றுகொல்எய்துவ
தென்று
சந்தஇசை பாடிப்போய்த் தாங்கரிய ஆதரவு
வந்தணைய அன்பருடன் மகிழ்ந்துவழிக்
கோள்கின்றார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 247

3442. நிலத்தைத் தோண்டித் தேடிய திருமாலும் குளிர்ந்த வாலத்தைக் கடந்த நான்முகனும் முறையே அடி முடிகளின் முடிபினை அறிவதற்கு அரிய இறைவர், உமையம்மையார் தழுவக் கொங்கைச் சுவட்டையுடைய தம் திருக்கோலத்தை, ஒரு கண் தந்து காணும்படி காட்டவும், அணுகி நிலம் பொருந்த விழ்ந்து எழுந்து மகிழ்ந்து, 'ஆலந்தான் உகந்து' எனத் தொடங்கித் திருப்பதிகம் பாடி ஆனந்தக் கூத்தாடினார்.

(திருக்கச்சி ஏகம்பத்தில் பாடியது. "ஆலந்தான் உகந்து" எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3443. மேற்கண்டவாறு மிகவும் களித்து மிகவும் பரவசப்பட்டுப் பணிபவரான நம்பியாரூரர்க்கு, அம்மையாருடன் கூடிய பழையையான நீண்டதிருக்கோலத்தை இறைவர் காட்ட, அதைப் பார்த்து, நிறைந்த விருப்புடன் வணங்கித் தலைமீது கூடிய அஞ்சலி செய்பவராய்த் தொழுது திருக்கோயிலின் வெளியே வந்து அன்பில் கூடிய தொண்டர்களுடன் சேர்ந்து வணங்கிக் கொண்டு அந்தத் தலத்தில் இனிதாய் விரும்பி வீற்றிருப்பவரான நம்பியாரூரர்.

3444. பெரிய மலை வல்லியாரான காமாட்சி அம்மையாரின் கொங்கைச் சுவட்டையும்¹ வளையல் தழும்பையும் தாங்கிய பிறையும் கொன்றை மலர்களும் மலிந்த நீண்ட சடையுடையவரைத் துதித்து, அங்கு அடர் செய்யும் திருவருள் அவ்வளவே ஆகிட, தேன் பொருந்திய மலர்களைக் கொண்ட பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த காஞ்சி நகரத்தைக் கடந்து பாட்டுகளின் தன்மைகள் விரிந்து கிடக்கும் மாலையான திருப்பதிகத்தைத் திருவாரூரின் மீது பாடி வணங்கி, அங்கிருந்தும் செல்பவராய்.

3445. 'அந்தியும் நண்பகலும்' எனத் தொடங்கி, விருப்பத்துடனே 'எம் இறைவரின் திருவாரூரை என்று சென்று சேர்வன்?' என்ற குறிப்புடனே சந்தம் நிறைந்த இசை பொருந்தப் பாடிச் சென்று தாங்குவதற்கரிய பெரு விருப்பான பேரன்பு வந்து பொருந்தியதால் அன்பர்களுடன் மகிழ்ச்சியுடன் வழிச் செல்பவராய்.

(பதிகத்தின் தொடக்கம் 'அந்தியும் நண்பகலும்' என்பதாகும்.)

248 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3446 மன்னுதிருப் பதிகள் தொறும் உன்னியொடு
கூவிளமும்
சென்னிமிசை வைத்துவந்தார் கோயிலின்முன்
சென்றிறைஞ்சிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவியே
போந்தனைந்தார்
அன்னமலி வயல்தடங்கள் சூழ்ந்ததிரு ஆமாத்தூர்

3447 அங்கணரை ஆமாத்தூர் அழகர்தமை
அடிவணங்கித்
தங்கும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்த்
தாரணிக்கு
மங்கலமாம் பெருந்தொண்டை வளநாடு
கடந்தனைந்தார்
செங்கண்வள வன்பிறந்த சீர்நாடு நீர்நாடு.

3448 அந்நாட்டின் மருங்குதிரு அரத்துறையைச்
சென்றெய்தி
மின்னாரும் படைமழுவார் விரைமலர்த்தாள்
பணிந்தெழுந்து
சொன்மாலை மலர்க் கவ்வாய் அகில் என்னுந்
தொடைசாத்தி
மன்னார்வத் திருத்தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து
வைகினார்.

349 பரமர்திரு அரத்துறையைப் பணிந்துபோய்ப்
பலபதிகள்
விரவிமழவிடை உயர்த்தார் விரைமலர்த்தாள்
தொழுதேத்தி
உரவுநீர்த் தடம்பொன்னி அடைந்தன்ப ருடனாடி
அரவணிந்தார் அயர்ந்த திருவாவடுதண்
டுறைஅனைந்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 249

3446. வழியின் இடையில் உள்ள திருப்பதிகள் தோறும் வன்னியுடன் வில்வத்தையும் தலைமீது குடி மகிழ்ந்தவரான இறைவரின் முன் சென்று வணங்கி, புகழும் தமிழ் மாலையைச் சாத்தித் துதித்துச் சென்று, அனைப் பறவைகள் மிக்க வயல்களும் பொய்கைகளும் சூழ்ந்த 'திருவாமாத்தூரை'ச் சேர்ந்தார்.

3447. அங்கண்மையுடையவரைத், திருவாமாத் தூரில் எழுந்தருளிய அழகரான சிவபெருமானைத், திருவடியில் வணங்கி, தங்கும் இசை பொருந்திய திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் போய், உலகுக்கெல்லாம் மங்கலமாய் விளங்கும் பெருமையுடைய தொண்டை வடநாட்டைக் கடந்து போய்க், கோச்செங்கண் சோழர் அவதரித்த சிறப்புகள் நாடி வந்து அடைகின்ற நீர்நாடு என்ற சோழ நாட்டைப் போயடைந்தார்.

(திருவாமத்தூரில் பாடியது 'காண்டனன் காண்டனன்' என்ற தொடக்கம் கொண்ட பதிகம். ஆமாத்தூர் — பசுவுக்குத் தாயகமான ஊர் என்பது பொருள்).

3448. அந்நாட்டில் ஒரு பக்கத்தில் உள்ள திருநெல்வாயில் அடுத்துறையைச் சென்றடைந்து ஒளியுடைய படையான மழுவையுடைய இறைவரின் மணம் உடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளை நிலத்தில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து சொல்மாயான 'கல்வாயகிலும்' எனத் தொடங்கும் மாலையை சாத்தி, நிலைத்த ஆர்வமுடைய தொண்டர்களுடன் மகிழ்ச்சி பொருந்தி எழுந்தருளியிருந்தார்.

(திருநல்வாயில் அரத்தறையில் பாடியது 'கல்வாயகிலும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3449. சிவபெருமானின் திருவரத்துறையை வணங்கிச் சென்றுப் பதிகளையும் சேர்ந்து காளைக் கொடியையுடைய இறைவரின் மணம் கமழும் மலர்போன்ற திருவடிகளை வளங்கித் துதித்துப், பரந்த நீரையுடைய பெருங்காவிரினைச் சேர்ந்து அன்பர்களுடன் நீராடி, பாம்பை அணிந்த இறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கும் குளிர்ந்த 'திருவாவடுதுறை'யை அடைந்தார்.

3450 அங்கணைவாள் தமைஅடியார் எதிர்கொள்ளப்
புக்கருளிப்
பொங்குதிருக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண்
டுள்ளனைந்து
கங்கைவாழ் டையாய் ஓர் கண்ணிலேல்
எனக்கவல்வார்
இங்கெனக்கார் உறவுஎன்னுந் திருப்பதிகம்
எடுத்திசைத்தார்.

3451 திருப்பதிசங் கொடுபரவிப் பணிந்துதிரு
அருளாற்போய்
வீரப்பிவொடுந் திருத்துருத்தி தனைமேவி
விமலர்கழல்
அருத்தியினாற் புக்கிறைஞ்சி அடியேன்மேல்
உற்றபிணி
வருத்தம்எனை ஒழித்தருள வேண்டும்என
வணங்குவார்.

3452 பரவிதய பணிந்தவர்க்குப் பரமந்திரு வருள்புரிவார்
விரவியஇப் பிணிஅடையத் தவிர்ப்பதற்கு வேறாக
வரமலர்வண் டறைதீர்த்த வடகுளத்துந்
குளிஎன்னக்
கரவில்திருத் தொண்டர்தாங் கைதொழுது
புறப்ப ட்டார்

3453 மிக்கபுனல் தீர்த்தத்தின் முன்அனைந்து
தேமெலாம்
தொக்கவடி வாயிருத்த துருத்தியார்
தமைத்தொழுது
புக்கதனில் முழுகுதலும் புதியபிணி அதுநங்கி
அக்கணமே மணியொளிசேர் திருமேனி ஆயினார்.

35. ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் புராணம் □ 251

3450. அங்குத் திருவாவடுதுறையில் அணைபவரான நம்பியாருரை அடியார்கள் எதிர்கொண்டு வரவேற்கப், பதியில் புகுந்து, சைவமெய்த் திருப்பொங்கும் கோயிலை வலமாக வந்து, உள்ளே போய்த், திருமுன்பு சார்ந்து, "கங்கையாறு வாழ்கின்ற சடையை உடையவரே! 'ஒரு கண் இல்லேன்' என்று சொல்லி, கவலை கொள்கின்றவராய் 'இங்கு எனக்கு யார் உறவு?' என்ற கருத்துடைய திருப்பதிகத்தைத் தொடங்கிப் பாடினார்.

(திருவாவடுதுறையில் 'கங்கைவாழ் சடையாய்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார்.)

3451. சுந்தரர் அங்குத் திருப்பதிகத்தைப் பாடி வணங்கித் துதித்துத் திருவருள் விடையைப் பெற்றுக் கொண்டு போய், விருப்புடன் 'திருத்துருத்தி' என்ற தலத்தை அடைந்து, அத்தலத்து இறைவரின் திருப்பாதங்களைக் கோயிலுள் புகுந்து, "என் உடலில் வந்த துன்பத்தை என்னிடம் நில்லாது நீக்கியருள வேண்டும்" என்று வணங்கிடலானார்.

3452. இறைவரை வணங்கிய அவர்க்கு இறைவர் திருவருள் செய்பவராய்ப் "பொருந்திய அந்த நோய் முழுவதும் தீர்வதற்குத் தனியாக மலர்களின் வண்டுகள் பாடும் தீர்த்ததையுடைய வடகுளத்தில் நீராடுவாயாக!" என்று கூறியருளக் கரவில்லாத தொண்டரான நம்பியாருரை கைகூப்பி வணங்கிப் புறப்பட்டார்.

3453. மிக்க நீரையுடைய அந்நீர்நிலையின் முன்னால் போய் அடைந்து மறைகள் எல்லாம் ஒன்றாய்த் திரண்டாற் போன்ற வடிவுடன் விளங்கிய திருத்துருத்தி இறைவரை வணங்கி, அந்நீரினுள் புகுந்து முழுகியதும், புதிய நோபானது நீங்கி, அந்தக் கணத்திலேயே மணியின் ஒளி பொருந்திய மேனியையுடையவராக நாவலுரர் விளங்கினார்.

252 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8454 கண்டவர்கள் அதிசயிப்பக் கரையேறி உடைபுனைந்து
மண்டுபெருங் காதலினாற் கோயிலினை வந்தடைந்து
தொண்டர்எதிர் மின்னுமா மேகம்எனுஞ் சொற்பதிகம்
எண்டிசையும் அறிந்துய் ஏழிசையால் எடுத்திசைத்தார்.

8455 பண்ணிறைந்த தமிழ்பாடிப் பரமர்திரு வருள்மறவாது
எண்ணிறைந்த தொண்டருடன் பணிந்தங்கண் உறைந்தேகி
உண்ணிறைந்த பதிபிறவும் உடையவர்தான் வணங்கிப்போய்க்
கண்ணிறைந்த திருவாரூர் முன்தோன்றக் காண்கின்றார்.

8456 அன்றுதிரு நோக்கொன்றால் ஆரக்கண் டின்புறார்
நின்றுநில மிசைவீழ்ந்து நெடிதுயிர்த்து நேர்இறைஞ்சி
வன்றொண்டர் திருவாரூர் மயங்குமா லையிற்புகுந்து
துன்றுசடைத் தூவாயர் தமை முன்னந் தொழஅணைந்தார்.

8457 பொங்குதிருத் தொண்டருடன் உள்ளணைந்து புக்கிறைஞ்சித்
துங்கஇசைத் திருப்பதிகம் தூவாயா என்றெடுத்தே
இங்கெழுது துயர்களைந்து கண்காணக் காட்டாய் என்று
அங்கணர்தம் முன்னின்று பாடிஅருந் தமிழ்புனைந்தார்.

85. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 253

3454. பார்த்தவர்கள் எல்லாம் அதிசயம் அடையும் படி வடகுளத்தின் கரையில் ஏறி, வேறு ஆடையை உடுத்தி, மிக்க பெருங்காதலால் கோயிலை வலமாக வந்து சேர்ந்து, தொண்டர்களுக்கு எதிரில், 'மின்னுமா மேகம்' எனும் தொடக்கம் உடைய சொல் நிறைந்த பதிகத்தை எட்டுத் திண்கில் உள்ளவர்களும் அறிந்து உய்யும் பொருட்டு, ஏழிசையும் பொருந்தப் பாடினார்.

(‘மின்னுமா மேகங்கள்’ என்பது பதிகத் தொடக்கம்)

3455. பண் நிறைந்த தமிழ்த் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, இறைவர் செய்த பேரருளை மறவாமல், எண் நிறைந்த தொண்டருடன் கூடிச் சிவபெருமானை வணங்கி, அந்தத் தலத்தில் தங்கியிருந்து, பின் புறப்பட்டுச் சென்று, நினைவில் எப்போதும் நிறைவில் கொண்ட இறைவரின் மற்றப்பதிகளிலும் இறைவரின் திருவடிகளை உணங்கிச் சென்று, கண்ணுக்கு நிறைவான திருவாரூர் தம் எதிரே தோன்றக் காணலானார்.

3456. அன்று, வன்தொண்டரான அவர், தம் ஒரு கண்ணால் மட்டும் கண்டு நிறைவு பெறாமல், திருவாரூரைக் கண்ட அவ்விடத்தே நின்று நிலத்தில் விழுந்து எழுந்து பெருமூச்செறிந்து, நேரே வணங்கி, பொழுது மயங்கும் மாலைப் போதில் திருவாரூரில் புகுந்து நெருங்கிய சடையை யுடையதாய் இறைவரை முன்னே தொழுவதற்குச் சேர்ந்தார்.

3457. பெருகி திருத்தொண்டர்களுடன் சேர்ந்து கோயிலுள் புகுந்து சேர்ந்து வணங்கிச் சிறந்த இசையுடன் கூடிய திருப்பதிகத்தைத் ‘தூவாயா’ எனத் தொடங்கி, இங்கே எம்முடைய துன்பத்தைப் போக்கிக் கண் காணுமாறு காட்டுதல் வேண்டும் என்ற கருத்துடன் இறைவரின் திருமுன்பு நின்று பாடி அரிய தமிழ்ப்பதிக மாலையைப் பாடினார்.

254 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3458 ஆறணியுஞ் சடையாரைத் தொழுதுபுறம்
போந்தங்கண்
வேறிருந்து திருத்தொண்டர் விரவுவார் உடன்கூடி
ஏறயர்த்தார் திருமுலட் டானத்துள்
இடைதெரிந்து
மாறில்திரு அத்தயா மத்திறைஞ்ச
வந்தணைந்தார்.
- 3459 ஆதிதிரு அன்பர்எதிர் அணையஅவர் முகநோக்கிக்
கோதில்இசை யாற் குருகு பாய எனக்
கோத்தெடுத்தே
ஏதிலார் போல்வினவி ஏசறவால் திருப்பதிகம்
காதல்புரி கைக்கிளையாற் பாடியே கலந்தணைவார்.
- 3460 சீர்பெருகுந் திருத்தேவா சிரியன்முன்
சென்றிறை ஞ்சிஃ
கார்விரவு கோபுரத்தைக் கைதொழுதே உட்புருந்து
தார்பெருகு பூங்கோயில் தனைவணங்கிச்
சார்ந்தணைவார்
ஆர்வம்மிகு பெருங்காத லால்அவனி
மேல்வீழ்ந்தார்.
- 3461 வீழ்ந்தெழுந்து கைதொழுது முன்னின்று விம்மியே
வாழ்ந்தமலர்க் கண்ணொன்றால் ஆராமல்
மனம்அழிவார்
ஆழ்ந்ததுயர்க் கடலிடைநின் றடியேனை
எடுத்தருளித்
தாழ்ந்தகருத் தினைநிரப்பிக் கண்தாரும்
எனத்தாழ்ந்தார்.
- 3462 திருநாவ லூர்மன்னர் திருவாரூர் வீற்றிருந்த
பெருமானைத் திருமுலட் டானம்சேர் பிஞ்ஞகனைப்
பருகாஇன் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகுதற்கு
மருவார்வத்துடன் மற்றைக் கண்தாரீர் என
வணங்கி.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 255

3158. கங்கையாற்றை அணிந்த சடையை உடைய இறைவரை வணங்கி, வெளியே வந்து, அங்கு வேறோரிடத்திலே தனியாய்த் தங்கியிருந்து, தம்முடன் வருபவரான தொண்டர்களுடன் கூடிக் காளைக் கொடியை உயர்த்திய சிவபெருமானின் மூலத்தானத்தில் தக்க சமயம் அறிந்து, ஒப்பில்லாத அந்த யாமக் கால வழிபாட்டின் போது வணங்க வந்து சேர்ந்தார்.

3159. ஆதி இறைவரின் தொண்டர்கள் அங்கே எதிரே வந்து சேர்வதைக் கண்டு அவர்களின் முகத்தை நோக்கிக் குற்றம் அற்ற இசையுடன் 'குருகுபாய' எனக்கோவை செய்துதொடங்கி அயலார் போல் வினவி, வருத்தத்தால் திருப்பதிகத்தைக் காதல் புலப்படும் கைக்கிளைத் திணையில் வைத்துப் பாடியவாறே அவர்களுடன் கலந்து சேர்வராகி.

3460. சிறப்புப் பெருகும் தேவாசிரிய மண்டபத்தின் முன் போய் அடைந்து வணங்கி, மேகம் தவழும் கோபுரத்தை வணங்கி, உள்ளே புகுந்து, மாலைகள் மிக்கு விளங்கும் 'பூங்கோயில்' என்னும் திருமானிகையை வணங்கி அணைபவராய் ஆசைபெருகும் விருப்பத்தினால் தரையின் மீது விழுந்தார்.

('குருகுபாய' என்பது அவர் பாடிய பதிகத் தொடக்கம்)

3461. தரையில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து தொழுது, திருமுன்பு நின்று, வீம்மிவீம்மி, வாழ்வு பெற்ற மலர் போன்ற கண் ஒன்றினால் கண்டு நிறைவு பெறாது உள்ளம் வருந்துவாராகி, 'மிக ஆழமான துன்பக் கடலினின்றும் அடியினை மேலே எடுத்தருளி விரும்பிய கருத்தை நிறைவாக்கிக் கண் தந்தருளுவீர்!' எனத் தாழ்ந்து துதித்தார்.

3462. திருநாவலூர் மன்னரான சுந்தரர் திருவாரூரில் வீற்றிருந்த இறைவரை, மூலத் தானத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிஞ்ஞகரை, வாயால் பருக இயலாத இனிய அமுதம் போன்றவரை, கண்களால் கண்டு அனுபவித்தற்பொருட்டுப் பொருந்திய பேரன்பினோடு, 'மற்றைக் கண்தாரீர்' என்ற கருத்துடன் வணங்கி.

- 8463 மீளா அடிமை எனஎடுத்து
மிக்க தேவர் குலமெல்லாம்
மாளா மேநஞ் சுண்டருளி
மன்னி இருந்த பெருமானைத்
தாளா தரிக்கும் மெய்யடியார்
தமக்காம் இடர்நீர் தரியீர் என்று
ஆளாந் திருத்தோ முமைத்திறத்தால்
அஞ்சொற்பதிகம் பாடினார்.
- 8464 பூத முதல்வர் புற்றிடங்கொண்
டிருந்த புனிதர் வன்றொண்டர்
காதல் புரியவே தனைக்கிரங்கிக்
சுருணைத் திருநோக் களித்தருளிச்
சீத மலர்க்கண் கொடுத்தருளச்
செவ்வே விழித்து முகமலர்ந்து
பாத மலர்கள் மேற் பணிந்து
வீழ்ந்தார் உள்ளம் பரவசமாய்.
- 8465 விழுந்தும் எழுந்தும் பலமுறையால்
மேவிப் பணிந்து மிகப் பரவி
எழுந்த களிப்பி னால்ஆடிப்
பாடி இன்ப வெள்ளத்தில்
அழுந்தி இரண்டு கண்ணாலும்
அம்பொற் புற்றின் இடை எழுந்த
செந்தண் பவளச் சிவக்கொழுந்தின்
அருளைப் பருகித் திளைக்கின்றார்.
- 8466 காலம் நிரம்பத் தொழுதேத்திக்
கனக மணிமா ளிகைக் கோயில்
ஞலாம்உய்ய வரும்நம்பி
நலங்கொள் விருப்பால் வலங்கொண்டு
மாலும் அயனும் முறையிருக்கும்
வாவில் கழியப் புறப்போந்து
சீல முடைய அன்பருடன்
தேவா சிரியன் மருங்கணைந்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 257

3463. 'மீளா அடிமை' என்று தொடங்கி மிக்க தேவர் கூட்டம் எல்லாம் இறந்து விடாத வண்ணம் நஞ்சையுண்டு அருள் செய்து, நிலை பெற்றிருந்த இறைவரை 'உம் திருவடியை அன்புடன் பேணும் உண்மை அடியார்களுக்கு ஏற்படும் துன்பங்களை நீவிர் பொறுக்க மாட்டீரோ!' என்ற குறிப்புடன், அடிமையும் தோழமையும் ஆகிய இயல்புடன் அழகிய சொல் பதிகத்தைப் பாடினார்.

(இங்குச் சுந்தரர் பாடியது 'மீளா அடிமை' என்ற தொடக்கம் கொண்ட பதிகமாகும்.)

3464. பூதகணத் தலைவரான புற்றை இடமாகக் கொண்ட இறைவர், நம்பியாரூரர் காதலால் இடையறாது வேண்டிய வேதனைக்கு இரங்கியருளித் தம் அருள் செய்தருளிக் குளிர்ந்த சண்பார்வையைத் தந்தருளினார். வன்தொண்டர் செம்மையான பார்வையுடன் கூடிய கண்ணை விழித்து முகம் மலர்ச்சியடைந்து உள்ளம் தம் வயம் இழந்து, பரவசப்பட்டு இறைவரின் திருவடிகளின் மீது வணங்கினார்.

3465. அவர், நிலத்தில் பொருந்த விழுந்தும் பின் எழுந்தும் பல முறைகளாலும் பொருந்திப் பணிந்து மிகவும் துதித்து, மேன் மேல் அதிகரித்து எழுந்த மகிழ்ச்சியால் ஆடியும் பாடியும் இன்ப வெள்ளத்தில் முழுகியும் இரண்டு கண்களாலும் அழகிய புற்றிடத்தில் தோன்றிய செழுமையான குளிர்ந்த பவளம் போன்ற சிவக் கொழுந்தான இறைவரின் திருவருளைப் பருகித் திளைத்தவராகி.

3466. உலகம் உய்யும் பொருட்டாகத் தோன்றிய நம்பியாரூரர் அந்த அத்தயாமக் காலம் நிரம்பும் வரை தொழுது வணங்கி, பொன் மயமான அழகிய பூங்கோயிலின் மாளிகையை விருப்பத்தால் வலமாக வந்து, திருமாலும் நான்முகனும் தம் முறைக்காகக் காத்திருக்கின்ற வாயிலைக் கடந்து வெளியே வந்து, தவ ஒழுக்கமுடைய அன்பர்களுடனே தேவாசிரிய மண்டபத்தின் பக்கத்தை அடைந்தார்.

258 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3467 நங்கை பரவை யார்தம்மை
 நம்பி பிரிந்து போனதற்பின்
 தங்குமணிமா ளிகையின்கண்
 தனிமைகூரத் தளர்வார்க்குக்
 கங்குல்பகலாய்ப் பகல்கங்கு
 லாகிக்கழியா நாளெல்லாம்
 பொங்கு காதல் மீதூரப்
 புலர்வார் சிலநாள் போனதற்பின்.
- 3468 செம்மை நெறிசேர் திருநாவ
 லூரர் ஒற்றியூர்சேர்ந்து
 கொம்மை முலையார் சங்கிலியார்
 தம்மைக் குலவுமணம் புணர்ந்த
 மெய்மை வார்த்தை தாம்அவர்பால்
 விட்டார் வந்து கட்டுரைப்பத்
 தம்மை அறியா வெகுளியினால்
 தரியா நெஞ்சிலொடும் தளர்வார்.
- 3469 மென்பூஞ் சயனத், திடைத்துயிலும்
 மேவார் விழித்தும் இனிதமரார்
 பொன்பூந் தவிசின் மிசையினிரார்
 நில்லார் செல்லார் புறம்பொழியார்
 மன்பூ வாளி மழைகழியார்
 மறவார் நினையார் வாய்விள்ளார்
 என்பூ டுருக்கும் புலவியோ
 பிரிவோ இரண்டின் இடைப்பட்டார்.
- 3470 ஆன கவலைக் கையறவால்
 அழியும் நாளில் ஆரூரர்
 கூனல் இளவெண் பிறைக்கண்ணி
 முடியார் கோயில் முன் குறுகப்
 பானல் விழியார் மாளிகையிற்
 பண்டு செல்லும் பரிசினால்
 போன பெருமைப் பரிசனங்கள்
 புகுதப் பெறாது புறம் நின்றார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 259

3467. பரவை அம்மையார் தம்மை நம்பி ஆரூர் பிரிந்து சென்ற பின்னர், தங்கும் தமது மாளிகையில் தனிமை மிக்கதால் தளர்ச்சி அடைபவருக்கு, நாள்கள் மூற்றும் இரவு பகலாகவும், பகல் இரவாகவும் ஆகிச் சென்று கழிந்தன. மேல் அதிகரிக்கும் ஆசையானது மேல் ஓங்க வருந்துவாரானார். இங்ஙனம் சில நாட்கள் சென்று கழிந்தன.

3468. செம்மை நெறி என்ற சிவநெறி சேர்ந்த திரு நாவலுராளியான சுந்தரர் திருவொற்றியூரில் சேர்ந்து, பெருத்த கொங்கைகளையுடைய சங்கிலியாரை விளக்கம் மிக்க மணம் கொண்ட உண்மையான செய்தியை, அறிவதற்காகத் தாம் அவரிடத்து அனுப்பிய மக்கள் வந்து நிகழ்ந்ததை நிச்சயமாகச் சொல்ல, தம்மை அறியாதபடி எழுந்த சினத்தால் பொறுக்க இயலாத மனத்துடன் தளரலானார்.

3469. (பரவையார்) மென்மையான பூக்கள் பரப்பிய படுக்கையில் உறங்குவதையும் விரும்பிவில்லை. (உறங்க வில்லையானால் விழித்திருப்பாரோ என்றால்) அங்ஙனம் விழித்து இருந்தலையும் விரும்ப மாட்டார். படுக்கையில் படுக்காது பொன்னால் ஆன இருக்கையில் இருப்பாரோ என்றால் அதனையும் அவர் செய்யார். (ஆசனத்தில் இருக்க மாட்டார் என்றால்) எழுந்துநிற்பாரோ என்றால் அதையும் செய்யார். நடக்கவும் மாட்டார். காமனின் மலர் அம்புகள் இடைவிடாது மழைபோல விழவும் அதைவிலக்க மாட்டார். நம்பியாரூரை மறக்கவும் மாட்டார். அங்ஙன மேல் நினைப்பாரோ என்றால், சினத்தால் நினைக்கவும் மாட்டார். என்னதான் செய்வார்? 'எலும்பையும் உள் உருக்கும புலவியிடத்ததோ, அல்லது பிரிவினிடத்ததோ', என்று அறியமாட்டாது இவ்விரண்டின் இடையில் பட்டார்.

3470. முன் சொன்னபடி உள்ள கவலையுடன் செயலற்ற தன்மையினால் உள்ளம் உடைந்து வருந்தும் நாளில், நம்பியாரூர், பிறைச்சந்திரரான மாலையைச் சூடிய சிவ பெருமானின் கோயிலின் முன்பு சேர, குவளை மலர் போன்ற கண்களையுடைய பரவையாரின் மாளிகையில் முன்பெல்லாம் போகும் இயல்புடைய பரிவார மக்கள், அம் மாளிகையின் உள்ளே செல்ல இசைவு பெறாமல் வெளியே நின்றனர்.

260 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3471 நின்ற நிலைமை யவர்கள்சிலர்
 நிலவு திருவா ருரர் எதிர்
 சென்று மொழிவார் திருவொற்றி
 யூரில் நிகழ்ந்த செய்கைஎலாம்
 என்றும் ஒழியா வகையறிந்தங்
 குள்ளார் தள்ள மாளிகையில்
 இன்று புறமுஞ் சென்றெய்தப்
 பெற்றிலோம் என்றிறைஞ்சினார்.
- 3472 மற்ற மாற்றங் கேட்டழிந்த
 மனத்த ராகி வன்றொண்டர்
 உற்ற இதனுக் கினிஎன் னோ
 செயல் என் றுணர்வார் உலகியல்பு
 கற்ற மாந்தர் சிலர்தம்மைக்
 காதற் பரவை யார்கொண்ட
 செற்ற நிலைமை அறிந்தவர்க்குத்
 தீர்வு சொல்லச் செலவிட்டார்.
- 3473 நம்பி அருளாற் சென்றவரும்
 நங்கை பரவை யார் தமது
 பைம்பொன் மணிமா ளிகைஅணைந்து
 பண்பு புரியும் பாங்கினால்
 வெம்பு புலவிக் கடல்அழுந்தும்
 மின்னே றிடையார் முன்எய்தி
 எம்பி ராட்டிக் கிதுதகுமோ
 என்று பலவும் ஂடுத்துரைப்பார்.
- 3474 பேத நிலைமை நீதியினாற்
 பின்னும் பலவும் சொன்னவர் முன்
 மாத ரவரும் பறுத்துமனம்
 கொண்ட செற்றம் மாற்றாராய்
 ஏதம் மருவும் அவர்திறத்தில்
 இந்த மாற்றம் இயம்பில் உயிர்
 போதல் ஒழியா தெனஉரைத்தார்
 அவரும் அஞ்சிப் புறம்போந்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 261

3471. அவ்வாறு வெளியே நின்ற அப்பரிவாரத்தினர் நம்பியாரூரரிடம் போய் அவர்க்குத் “திருவொற்றியூரில் நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் ஒன்று விடாது முழுதும் அறிந்த தால், அங்குள்ளவர் வெளியேதள்ளியதால், இன்று நாங்கள் பரவையாரின் அம்மாளிகையின் புறத்திலும் போய்ச் சேரப் பெற்றோம் இல்லை” எனச் சொல்லி வணங்கினர்.

3472 வன்தொண்டர், அவர்கள் அங்ஙனம் கூறிய வற்றைக் கேட்டு, அழிந்த மனத்தை உடையவராய், ‘வந்த இதனுக்குத்தீர்வு என்னோ? என்று தோவாராய்த்தெளிந்து உலக இயல்பை நன்கு அறிந்து அதற்குத் தக்கவாறு இயற்றும் நிலை கை வந்த சில மக்களை, காதலையுடைய பரவையார் மேற்கொண்ட கோப நிலைமையின் தன்மையை அறிந்து, அதற்கு ஏற்றபடி அவர்க்கு அது தீரும் வகையைச் சொல்லிச் சினத்தைத் தணிக்கும்படி அனுப்பினார்.

3473. நம்பியாரூரரின் அருள் ஆணை வழியே போன அம்மக்களும் பரவையாரின் பசும் பொன் அணிந்த அழகிய மாளிகையை அடைந்து சினத்தைத் தணியச் செய்கின்ற தன்மையுடன், உள்ளத்தை வெதும்பச் செய்கின்ற புலவியான கடலுள் அழுந்திக் கிடக்கும் மின் போன்ற இடையை யுடைய பரவையார் முன் சேர்ந்து ‘எம் பெருமாட்டியின் பெருந்தன்மைக்கு இங்ஙனம் ஊடியிருந்து நாயகரை வெறுப்பது தகுதியோ?’ என்பவை போன்ற இத்தகைய பலவற்றையும் எடுத்துக் கூறினர்.

3474. முதலில் சாம உபாயம் (சமாதானவழி) உரைத் தவர்கள் அதன் பின்பு பேத நிலைமையை மேற்கொண்டு, அந்த நீதியின் உபாயம் பற்றி மேலும் பலவற்றாலும் சினம் தணியும்படி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அம்மக்களின் முன்பு, அப்பரவையார் அக்கூற்றுக்களை மறுத்துத் தாம் கொண்ட சினத்தை மாற்றாதவராய், ‘தீமை பொருந்திய அந்த நம்பியின் திறம் பற்றி இச்சொற்களை இன்னும் கூறுவீராயின், என உயிர்நிங்குவது தவறாது’ என உரைத்தார். அம்மக்களும் அதற்கு அஞ்சி வெளியே வந்தனர்.

262 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 8475 போந்து புகுந்த படியெல்லாம்
 பூந்நன் பழன முனைப் பாடி
 வேந்தர் தமக்கு விளம்புதலும்
 வெருவுற் றயர்வார் துயர்வோலை
 நீந்தும் புணையாந் துணைகாணார்
 நிகழ்ந்த சிந்தா குலம்நெஞ்சில்
 காந்த அழிந்து தோய்ந்தெழார்
 சுங்குல் இடையா மக்கடலுள்.
- 8476 அருகு சூழ்ந்தார் துயின்றுதிரு
 அந்த யாமம் மணிமடங்கிப்
 பெருகு புவனம் சலிப்பின்றிப்
 பேயும் உறங்கும் பிறங்கிருள்வாய்
 முருகு விரியும் மலர்க்கொன்றை
 முடிமேல் அரவும் இளமதியும்
 செருகும் ஒருவர் தோழர்தனி
 வருந்தி இருந்து சிந்திப்பார்.
- 8477 முன்னை வினையால் இவ்வினைக்கு
 மூலம் ஆனான் பால் அணைய
 என்னை உடையாய் நினைந்தருளாய்
 இந்த யாமத் தெழுந்தருளி
 அன்னம் அணையாள் புலவியினை
 அகற்றில் உய்யலாம் அன்றிப்
 பின்னை இல்லைச் செயல் என்று
 பெருமாண் அடிகள் தமைநினைந்தார்.
- 8478 அடியார் இடுக்கண் தரியாதார்
 ஆண்டு கொண்ட தோழர் குறை
 முடியா திருக்க வல்லரே
 முற்றும் அளித்தாள் பொற்றளிர்க்கைத்
 தொடியார் தழும்பும் முலைச் சுவடும்
 உடையார் தொண்டர் தாம்காணும்
 படியால் அணைந்தார் நெடியோனும்
 காணா அடிகள் படிதோய.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 263

3475. அம்மக்கள் திரும்ப வந்து நிகழ்ந்ததை எல்லாம் அழகிய குளிர்ந்தவயலையுடைய திருமுனைப்பாடி நாட்டின் தலைவரான நம்பியாருரர்க்குத் தெரிவிக்கவும், நம்பியாருரர் அச்சம் கொண்டு வருந்துபவராய், துன்பக் கடலினின்றும் நீந்திக் கரையேறுவதற்குரிய துணையாகும் தோணிபோன்ற வரைக் காணாதவராய், உண்டான மன வேதனை உள்ளத் தைச்சுட வருந்தி, இரவின் நடுயாமமான கடலில் முழுதிமேல் எழ மாட்டாதவராய் ஆனார்,

3476. பக்கத்தில் இருந்தவர் உறங்கி, அத்தயாம வழி பாடும் நிறைவேறிப் பெருகும் உலகத்தில் உள்ளவர் நட மாட்டமும் ஒழிந்து, பேயும் உறங்குகின்ற நள்ளிரவில், மணம் வீசும் கொன்றை மலரைக் குடியசடைமீது பாம்பையும் பிறைச் சந்திரனையும் குடிய இறைவரின் தோழரான நம்பியாருரர் தனியே வருத்தத்துடன் இருந்து சிந்தித்தார்.

3477. “என்னை ஆட்கொண்ட இறைவரே! முன் வினையின் பயனாக இவ்வினைக்குக் காரணமாய் நின்ற பரவையாரிடம் நான் செல்வதற்கு நினைந்து அருள் செய்யீர்! இந்த நடு யாமத்தில் தாங்கள் எழுந்தருளி அன்னம் போன்ற பரவையாரின் புலவியை நீக்கினால் உய்யலாமே, அல்லது வேறு செயல் இல்லை!” என வேண்டி இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கினார்.

3478. அடியவரின் துன்பத்தைப் பொறுக்க மாட்டாத சிவபெருமான் தம் அடியவர் ஆவலுடன் தம்மால் ஆளாகக் கொள்ளப்பட்ட தோழரான நம்பியாருரரின் குறையை முடிக்காமல் இருக்கவல்லர் ஆவாரோ! உலகம் முழுவதையும் ஈன்ற காமாட்சி அம்மையாரின் அழகிய தளிர் போன்ற கையில், அணிந்த வளையின் தழும்பும் கொங்கையின் தழும்பும் கொண்ட இறைவர், திருமாலும் காணாத திருவடிகள் நிலம் பொருந்தத் தொண்டரான நம்பியாருரர் காணும்படி வந்தருளினார்.

264 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3479 தம்பி ரானார் எழுந்தருளத்
தாங்கற் கரிய மகிழ்ச்சியினால்
கம்பி யாநின் றவயங்கள்
கவந்த புளகம் மயிர்முடிழ்ப்ப
நம்பி யாகு ரகும்எதி3ர
நளின மலர்க்கை தலைக்குவிய
அம்பி காவல் லவர்செய்ய
அடித்தா மரையின் கீழ்வீழ்ந்தார்.
- 3480 விழுந்து பரவி மிக்கபெரு
விருப்பி னோடும் எதிர்போற்றி
எழுந்த நண்பர் தமைநோக்கி
என்றீ யுற்றது என்றருளத்
தொழுதங் குறையை விளம்புவார்
யானே தொடங்குந் தூரிசிடைப்பட்
டழுந்தும் என்னை இன்ஊம் எடுத்
தாளவேண்டும் உமக்கென்று.
- 3481 அடியேன் அங்குத் திருவொற்றி
யூரில் நீரே அருள் செய்ய
வடிவேல் ஓண்கண் சங்கிலியை
மணஞ்செய் தணைந்த திறமெல்லாம்
கொடியே ரிடையாள் பரவை தான்
அறிந்து தன்பால் யான்குறுகில்
முடிவேன் என்று துணிந்திருந்தாள்
என்னான் செய்வது எனமொழிந்து.
- 3482 நாயன் நீரே நான் உமக்கிங்
கடியேனாவில் நீர் எனக்குத்
தாயின் நல்ல தோழருமாம்
தம்பி ரானா ரேயாகில்
ஆயஅறிவும் இழந்தழிவேன்
அயர்வு நோக்கி அவ்வளவும்
போய்இவ் விரவே பரவையுறு
புலவி தீர்த்துத் தாரும் என.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம், □ 265

3479. தம் இறைவர் எழுந்தருளிவரக்கண்டு தாங்குவதற்கு அரிய மகிழ்ச்சியினால் உடலின் எல்லா உறுப்புகளும் நடுங்கி, அதனுடன் உடல் முழுதும் மயிர்ப்புளகம் உண்டாக, சுந்தரர் இறைவர் திருமுன்பு தாமரை மலர் போன்ற கைகள் தலைமேல் ஏறிக் குவிய, அம்மை பாகரான இறைவரின் சிவந்த திருவடித் தாமரை கீழ்ப் பொருந்த நிலத்தில் விழுந்தார்.

3480. திருவடியில் விழுந்து துதித்து, மிக்க பெரு விருப்புடன் எதிரில்போற்றி, எழுந்த தோழரைப்பார்த்து, “உனக்கு உண்டான துன்பம் யாது?” என வினவத் தொழுகின்ற தம் குறையைச் சொல்பவராய்ச், சுந்தரர், “நானே தெடங்கிக் கொண்ட குற்றத்தின் உட்பட்டு வருந்தும் என்னை அந்தக் குற்றத்தினின்றும் இன்னமும் மேல் எடுத்து ஆட்கொள்ள வேண்டுவது உம் கடமை” என்று சொல்லி.

3481. “அங்குத் திருவொற்றியூரில் தாங்களே அருள் செய்ய, கூரியவேல் போன்ற கண்ணையுடைய சங்கிலியாரை அடியேன் மணம் செய்து அணைந்த தன்மைகளை எல்லாய், கொடிபோன்ற அழகிய இடையையுடைய பரவை, தானே அறிந்து, ‘தன்னிடம் (நான்) சென்றால் உயிர் விடுவேன்’ எனத் துணிவுடன் உள்ளாள். ஆதலால் நான் செய்வது யாது?” என்று (சுந்தரர்) சொல்லி.

3482. “எம் இறைவ! நான் தங்களின் அடியவன் ஆனால், தாங்கள் எனக்குத் தாயினும் இனிய தோழராகும் பெருமானே ஆனால், அறிவும் இழந்து உள்ளம் உடையும் என் வருத்தத்தைக் கண்டு, பரவையின் மாளிகைவரை போய், இந்த இரவிலேயே அவளிடம் பெருகிப் பொருந்திய புலவியைத் திர்த்தருள வேண்டும்” என விண்ணப்பம் செய்ய,

266 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3483 அன்பு வேண்டும் தம்பெருமான்
 அடியார் வேண்டிற் றேவேண்டி
 முன்பு நின்று விண்ணப்பஞ்
 செய்த நம்பி முகநோக்கித்
 துன்பம் ஒழிநீ யாம்உனக்கோர்
 தூத னாகி இப்போதே
 பொன்செய் மணிப்பூண் பரவைபால்
 போகின் றோம் என்றருள்செய்தார்.
- 3484 எல்லை இல்லாக் களிப்பினராய்
 இஃறவர் தாளில் வீழ்ந்தெழுந்து
 வல்ல பரிசெல் லாந்துதித்து
 வாழ்ந்து நின்ற வன்றொண்டர்
 முல்லை முகைவெண் ணகைப் பரவை
 முகில் சேர் மாடத் திடைசெல்ல
 நில்லா தீண்ட எழுந்தருளி
 நீக்கும் புலவி எனத்தொழுதார்.
- 3485 அண்டர் வாழக் கருணையினால்
 ஆல காலம் அமுதாக
 உண்ட நீலக் கோலமிடற்
 றொருவர் இருவர்க் கறிவரியார்
 வண்டு வாழும் மலர்க்கூந்தல்
 பரவையார்மா ளிகைநோக்கித்
 தொண்டனார்தம் துயர் நீக்கத்
 தூத னாராய் எழுந்தருள.
- 3486 தேவா சிரியன் முறையிருக்குந்
 தேவ ரெல்லாஞ் சேவித்துப்
 போவார் தம்மில் வேண்டுவார்
 போத ஒழிந்தார் புறத்தொழிய
 ஓவா அணுக்கச் சேவகத்தில்
 உள்ளோர்பூத கணநாதர்
 மூவா முனிவர் யோகிகளின்
 முதலானார்கள் முன்போக.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 267

3483. அன்பு ஒன்றையேவிரும்பும் தம் ஆன்மநாயகர், தம் அடியவரான நம்பியாருரர் எதைவிரும்பினாரோ அதையே தாமும் விரும்பி, தம் திருமுன்பு நின்று வேண்டும் சுந்தரரின் முகத்தைப்பார்த்து, "நீ உன் துன்பத்தை விடுவாயாக! நாம் உனக்காக ஒரு தூதனாகி இப்போதே பொன்னாலும் மணியாலும் ஆன அணிகளை அணிந்த பரவையாரிடம் போகின்றோம்!" எனக் கூறியருளினார்.

3484. அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுடையவராய் இறைவரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து இயன்ற தன்மைகள் எல்லாவற்றாலும் துதித்து வாழ்வடைந்து நின்றவரான வன்தொண்டர், "மூல்லை அரும்பைப்போன்ற வெண்மையான பற்களையுடைய பரவையாரின், மேகம் தவழ உயர்ந்துள்ள மாளிகைக்குச் சென்றருள்வதற்காக, இனி இங்கு நில்லாமல் விரைந்து போயருளி அவளது புலவியை நீக்குவீராக!" என்று கூறித் தொழுதார்.

3485. தேவர்களும் வாழும் பொருட்டாகக் கருணையினால் ஆலகால நஞ்சினையே அமுதமாய் உண்டு அதனால் நீலகண்டரானவரும். இருவரான நான்முகன் திருமால் என்பவர்களுக்கு அறிவதற்கு அரியவரும் ஆன, இறைவர், வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய பரவையாரின் மாளிகையை நோக்கித் தொண்டரான நம்பியாருரரின் துன்பத்தை நீக்கப் புறப்பட்டுப் போக,

3486. தேவாசிரியன் மண்டபத்தின் வாயிலில் வரம் கிடந்து காத்துக் கொண்டிருக்கும் தேவர்கள் எல்லாரும் வணங்கிச் செல்பவர்களுள் வேண்டியவர் மட்டும் உள்ளே போக, மற்றவர் வெளியே அப்பால் போக, நீங்காத திரு அணுக்கத் தொண்டில் உள்ளவர்களும் சிவபூதகணநாதரும், முதுமை அடையாத முனிவர்கள் யோகியர்களுள், முதன்மை கொண்டவர்களும் முன்னால் செல்ல,

268 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3487 அருகு பெரிய தேவருடன்

அணைந்து வரும்அவ் விருடிகளும்
மருவு நண்பின் நிதிக்கோனும்
முதலா யுள்ளோர் மகிழ்ந்தேத்தத்
தெருவும் விசும்பும் நிறைந்துவிரைச்
செழும்பு மாரி பொழிந்தலையப்
பொருவில் அன்பர் விடுத்தாதர்
புனித வீதி யினிற்போத.

3488 மாலும் அயனும் காணாதார்

மலர்த்தாள் பூண்டு வந்திறைஞ்சும்
காலம்இது என் றங்கவரை
அழைத்தால் என்னக் கடல்விளைத்த
ஆலம் இருண்ட கண்டத்தான்
அடித்தாமரைமேற் சிலம்பொலிப்ப
நீல மலர்க்கண் பரவையார்
திருமானிகையை நேர்நோக்கி.

3489 இறைவர் விரைவின் எழுந்தருள்

எய்தும் அவர்கள் பின்தொடர
அறைகொள் திரைநீர் தொடர்சடையில்
அரவு தொடர - அரியஇளம்
பிறைகொள் அருகு நறைஇதழிப்
பிணையல் சுரும்பு தொடரஉடன்
மறைகள் தொடர வன்றொண்டர்
மனமும் தொடர வரும்பொழுது.

3490 பெருவீ ரையினும் மிகமுழங்கிப்

பிறங்கு மதகுஞ் சரம்உரித்து
மருவீர் உரிவை புனைந்தவர்தம்
மருங்கு சூழ்வார் நெருங்குதலால்
திருவி தியினில் அழகர்அவர்
மகிழுஞ் செல்வத் திருவாரூர்
ஒருவி தியிலே சிவலோகம்
முழுதுங் காண உளதாமால்.

85. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 269

3487. பக்கத்தில் நந்தி பெருமானுடனே அணைந்து வரும் அந்த முனிவர்களும் பொருந்திய நட்புடைய குபேரனும் முதலாக உள்ளவர் மகிழ்ந்து துதிக்கவும், வீதியும் வானமும் நிறைந்து மணமுடைய செழுமையான பூ மழை பொழிந்து பரவ ஒப்பில்லாத அன்பராம் தம்பியாருரர் அனுப்பிய தூதரான இறைவர் தூய திருவீதியிலே போக,

3488. திருமாலும் நான்முசனும் காண்பதற்கு அரிய இறைவரின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைச் சிரமேல் தாங்கி வந்து வணங்குதற்குரிய காலம் இதுவாகும் என்று அவர்களை அழைத்தது போல், கடலில் எழுந்த நஞ்சு தங்கியதால் இருண்ட கண்டத்தையுடைய இறைவரின் திருவடியில் சிலம்புகள் ஒலிக்க, நீலமலர் போன்ற கண்களையுடைய பரவையாரின் மாளிகையைக் குறித்து நோக்கி,

3489. இறைவர் விரைந்து செல்ல, முன் சொன்ன வண்ணம் வருகின்ற அவர்கள் எல்லாம் அன்புடன் தொடர்ந்து வர. ஒலித்து வரும் அலைகளையுடைய கங்கை நீர் பொருந்திய சடையில் பாம்புகள் தொடர, அரிய இளம் பிறையின் அருகே தேன் பொருந்திய கொன்றை மாலையில் வண்டுகள் தொடர, உடன் வேதங்கள்தொடர, இவற்றுடன் வன்தொண்டரது உள்ளம் உடன் தொடர இங்ஙனமாக வரும் போது,

3490. பெரிய கடலைவிட மிக்க முழக்கம் செய்து விளங்கும் மதயானையை உரித்து அத்தோலைப் போர்த்த அப்பெருமானின் பக்கத்தில், முன் சொன்ன வண்ணம் குழிந்து வருபவர் நெருக்கமாய் வருதலால், வீதியில் செல்லும் அழகரான இறைவர் மகிழும் அந்தச் செல்வத் திருவாருரின் ஒரு தெருவிலே, சிவலோகம் முழுவதும் காணுமாறு விளங்கியது.

270 □ திருத் தொண்டர் புராணம்

- 3491 ஞாலம் உய்ய எழுந்தருளும்
 நம்பி தூதர் பரவையார்
 கோல மணிமா ளிசைவாயில்
 குறுகு வார்முன் கூடத்தம்
 பாலங் சணைந்தார் புறநிற்ப்பு
 பண்டே தம்மை அர்ச்சிக்கும்
 சீலம் உடைய மறைமுனிவ
 ராகித் தனியே சென்றணைந்தார்.
- 3492 சென்று மணிவா யிற்கதவஞ்
 செறிய அடைத்த அதன் முன்பு
 நின்று பாவாய் திறவாய்என்
 றழைப்ப நெறிமென் குழலாரும்
 ஒன்றுந் துயிலா துணர்ந்தயர்வார்
 உடைய பெருமான் பூசனைசெய்
 துன்றும் புரிநூல் மணிமார்பர்
 போலும் அழைத்தார் எனத்துணிந்து.
- 3493 பாதி மதிவாழ் முடியாரைப்
 பயில்பூ சனையின் பணிபுரிவார்
 பாதிஇரவில் இங்கணைந்த
 தென்னோ என்று பயமெய்திப்
 பாதி உமையாள் திருவடிவிற
 பரம ராவ தறியாதே
 பாதி மதிவா னுதலாரும்
 பதைத்து வந்து கடை திறந்தார்.
- 3494 மன்னும் உரிமை வன்றொண்டர்
 வாயில் தூதா வாயிலிடை
 முன்றின் றாரைக் கண்டிறைஞ்சி
 முழுதும் உறங்கும் பொழுதின்கண்
 என்னை ஆளும் பெருமான்இங்
 கெய்தி அருளி னார் என்ன
 மின்னு மணிநூல் அணிமார்பீர்
 எய்த வேண்டிற் றென் என்றார்.

35. ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் புராணம் □ 271

3491. உலகம் உய்யும் பொருட்டு வந்து தோன்றிய நம்பியாரூரரின் தூதரான இறைவர், பரவையாரின் அழகிய மணிகள் அணிந்த திருமானிகையின் வாயிலில் சேர்பவராய், முன்பே தம் பக்கம் முன் சேர்ந்தவர் எல்லாரும் வெளியே நிற்கப் பணிந்து, நீண்ட நாளாய்த் தம்மை வழிபடுகின்ற ஒழுக்கம் உடைய சிவவேதியரான முனிவர் கோலத்துடன் தனிதேய போய்ச் சேர்ந்தார்.

3492. அவ்வாறு தனியே சென்று நெருங்க, அடைக்கப் பட்ட அந்த வாயில் கதவின் முன்னால் நின்று, “பெண்ணே கதவைத் திறப்பாயாக!” என்று (இறைவர்) அழைக்க, சுருண்ட மென்மையான கூந்தலையுடைய பரவையாரும் சற்றும் உறங்காது விழித்தபடி இருந்து வருந்துபவர், “என்னை ஆளும் இறைவரின் பூசையைச் செய்யும் நெருங்கிய முப்புரி நூலை அணிந்த மார்பையுடைய முனிவர் வந்து அழைத்தார் போலும்!” எனத் துணிந்து.

3493. ‘சந்திரன் வாழ்வதற்கு இடமான சடைமுடியை உடைய இறைவருக்கு, விளக்கமுடைய பூசனையான பணியைச் செய்கின்ற முனிவர் நள்ளிரவில் இங்கு வந்த காரியம் ஏதோ?’ என்று! அச்சத்தை எய்தி, அவர் தமது திருவடிவில் பாதியான ஒரு கூற்றில் உமையம்மையாரையுடைய இறைவரே ஆவார் என்பதை அறியாமல் பாதிமதி போன்ற நெற்றியுடைய பரவையாரும் பதைப்புடன் வந்து வாயிலைத் திறந்தார்.

3494. நிலையான தோழராகும் உரிமையுடைய வன் தொண்டர் காரணமாக வரும் தூதரான இறைவர் வாயிலின் முன் நின்றவரைப் பார்த்துப், பரவையார் வணங்கி, “உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் உறங்கும் இரவுப் பொழுதில் என்னை ஆளுடைய இறைவரே இங்கு வந்தார் என்பது போல் விளங்கும் நூலணிந்த மார்பை உடையவரே, தாங்கள் இங்கு வரவேண்டிய காரணம் யாது?” என்று வினவினார்.

272 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 8495 கங்கைநீர் கரந்த வேணி
 கரந்தவர் அருளிச் செய்வார்
 நங்கைநீ மறாது செய்யின்
 நான்வந்த துரைப்ப தென்ன
 அங்கயல் விழியி னாரும்
 அதனைநீர் அருளிச் செய்தால்
 இங்கெனக் கிசையு மாகில்
 இசையலாம் என்று சொல்லி.
- 8496 என்நினைந் தனைந்த தென்பால்
 இன்னதென் றருளிச் செய்தால்
 பின்னைய தியலு மாகில்
 ஆம் எனப் பிரானார் தாமும்
 மின்னிடை மடவாய் நம்பி
 வரஇங்கு வேண்டும் என்ன
 நன்னுத லாருஞ் சால
 நன்று நம் பெருமை என்பார்.
- 8497 பங்குனித் திருநா ளுக்குப்
 பண்டுபோல் வருவா ராகி
 இங்கெனப் பிரிந்து போகி
 ஒற்றியூர் எய்தி அங்கே
 சங்கிலித் தொடக்குண் டாருக்
 கிங்கொரு சார்வுண் டோ நீர்
 கங்குலின் வந்து சொன்ன
 காரியம் அழகிது என்றார்.
- 8498 நாதரும் அதனைக் கேட்டு
 நங்கை நீ நம்பி செய்த
 ஏதங்கள் மனத்துக் கொள்ளா
 தெய்திய வெகுளி நீங்கி
 நோதக ஒழித்தற் கன்றோ
 நுன்னையான் வேண்டிக் கொண்டது
 ஆதலின் மறுத்தல் செய்ய
 அடா தென அருளிச் செய்தார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 273

3495. கங்கைநீரைத் தரித்த சடையையுடைய இறைவர் சொல்லலானார். “பெண்ணே! நீ மறுக்காமல் ஏற்பாயா யின் நான் வந்த காரணத்தைச் சொல்வேன்!” என்றார். கயல் மீன் போன்ற விழியுடைய அப்பரவையாரும், “நீவீர் அதை இன்னது என முதலில் சொன்னால், இங்கு அஃது இசைவதானால், நான் இணங்குதல் கூடும்” என்று உரைத்தார்.

3496. “என்னிடம் எதை எண்ணி வந்தது என்று கூறியருளினால், அதன் மேல், அது முடிவதானால் என்னால் ஆகும்” என்று பரவையார் கூற, இறைவரும் “மின்னல் போன்ற இடையையுடையவளே! நம்பிபாருரர் இங்கு வரவேண்டும். அதுவே நாம் நினைந்து வந்தது!” என்று உரைக்க: நல்ல நெற்றியையுடைய பரவையாரும் மிகவும் நன்று, நம் பெருமை இருந்தவாறு!” எனப் பரவையார்.

3497. “பங்குனித் திருவிழாவுக்காக வழக்கம் போல் மீண்டு வருபவராகி, இங்கு என்னை விட்டுப் பிரிந்து போய். திருவொற்றியூரைச் சேர்ந்து, அங்கே சங்கிலித் தொடக்கினால் பிணைக்கப்பட்ட அவருக்கு இங்கு வருதற்கு ஏற்ற தொடர்பும் உண்டோ? நீங்கள் இந்த நடு இரவில் வந்து மேற் கொண்டு சொன்ன இக்காரியம் மிகவும் அழகிது!” எனப் பரவையார் கூறினார்.

3498. சிவபெருமானும் பரவையார் உரைத்ததைக் கேட்டு, “பெண்ணே! உன்னிடம் நம்பியாருரன் செய்த குற்றங்களை மனத்துள் வைக்காது பொருந்திய புலவியை நீங்கி, துன்பம் செய்யும் தன்மையை நீங்குவதற்கு அஃதோ உன்னை வேண்டினேன்! ஆதலால் நீ என் சொல்லை ஏற்காது மறுப்பது தக்கதாகாது!” என அருள் செய்தார்.

274 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 8499 அருமறை முனிவ ரான்
ஐயரைத் தைய லார்தாம்
கருமம் தாக நீர்இக்
கடைத்தலை வருகை மற்றுஉம்
பெருமைக்குத் தகுவு தன்றால்
ஒற்றியூர் உறுதி பெற்றார்
வருவதற் கிசையேன் நீரும்
போம் என மறுத்துச் சொன்னார்.
- 3500 நம்பர்தாம் அதனைக் கேட்டு
நகையும் உட்கொண்டு மெய்ம்மைத்
தம்பரி சறியக் காட்டார்
தனிப்பெருத் தோழ னார்தம்
வெம்புறு வேட்கை காணுந்
திருவினை யாட்டின் மேவி
வம்பலர் குழலி னார்தாம்
மறுத்ததே கொண்டு மீண்டார்.
- 3501 தூதரைப் போக விட்டு
வரவுபார்த் திருந்தொண்டர்
நாதரை அறிவி லாதே
நன்னுதல் புலவி நீக்கிப்
போதரத் தொழுதேன் என்று
புலம்புவார் பரவையாரைக்
காதலில் இசைவு கொண்டு
வருவதே கருத்துட் கொள்வார்.
- 3502 போயவன் மனையில் நண்ணும்
புண்ணியர் என் செய்தாரோ
நாயனார் தம்மைக் கண்டால்
நன்னுதல் மறக்கு மோதான்
ஆயஎன் ஆயர்வு நன்னை
அறிந்தெழுந் துனி னார்தாம்
சேயிழை துனிதீர்த் தன்றி
மீள்வது செய்யார் என்று.

85. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 275

3499. அரிய மறை முனிவராக வந்த இறைவரை நோக்கிப் பரவையாரும் "எண்ணிய செயல் இதுவேயாக மேற்கொண்டு இந்த வாயிலின் கண் வருவது உமது பெருமைக்குத் தக்கதன்று! ஒற்றியூரில் நிலை பேறுடைய உறுதியைப் பெற்ற அவர் இங்ஙனம் வருவதற்கு நான் சம்மதிக்க மாட்டேன்! நீங்களும் செல்லுங்கள்!" என்று பரவையார் எதிர் மறுத்துச் சொன்னார்.

3500. இறைவர் அவர் உரைத்த மாற்றத்தைக் கேட்டு நகைப்பையும் உள்ளே கொண்டு தம் உண்மையான இயல்பை அவர்க்குக் காட்டாபல், தம் ஒப்பில்லாத பெருந்தோழரான நம்பியின் மனம் வெதும்பும் வேட்கையைக் காணும் திருவிளையாட்டை மேற்கொண்டு, மணம் கமழ்கின்ற கூந்தலையுடைய பரவையார் மறுத்துக் கூறிய அதனையே ஏற்றுக் கொண்டு மீண்டார்.

3501. இறைவரைத் தூதராய் அனுப்பிய பின்பு அவர் செய்கை முற்றி வருவதையே எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்த 'நம்பியாரூரர்' என் தலைவரான இறைவரை அறிவில்லாத நான் பரவையாரின் புலவியைத் தீர்த்து வரும் பொருட்டு வணங்கி வேண்டினேன்" எனப் புலம்புவார், 'பரவையாரைக் காதல் பெருக இசைவித்துக் கொண்டே மீள்வார்' என்ற கருத்தை மனத்தில் நினைத்து,

3502. "இங்ஙனம் நின்று புறப்பட்டு அப்பரவை மனைக்குச் சென்ற இறைவர் என்ன செய்தாரோ! இறைவரைக் கண்டால் பரவையார்தான் மறுப்பாளா? பொருந்திய என் வருத்தத்தை அறிந்து புறப்பட்டுப் போன இறைவர் அவளது சிறு கலகத்தைத் தீர்த்தாலன்றித் திரும்பிவர மாட்டார்" என்று மனத்தில் நினைத்து,

276 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3503 வழிஎதிர் கொள்ளச் செல்வர்
 வரவுகா ணாது மீள்வர்
 அறிவுற மயங்கி நிற்பர்
 அசைவுடன் இருப்பர் நெற்றி
 விழியவர் தாழ்த்தார் என்று
 மீளவும் எழுவர் மாரன்
 பொழிமலர் மாரி வீழ
 ஒதுங்குவர் புன்க னுற்றார்.
- 3504 பரவையார் தம்பால் நம்பி
 தூதராம் பாங்கிற் போன
 அரவணி சடையார் மீண்டே
 அறியுமா றணையும் போதில்
 இரவுதான் பகலாய்த் தோன்ற
 எதிரெழுந்தணையைவிட்ட
 உரவுநீர் வெள்ளம் போல
 ஒங்கிய களிப்பிற் சென்றார்.
- 3505 சென்றுதம் பிரானைத் தாழ்ந்து
 திருமுகம் முறுவல் செய்ய
 ஒன்றிய விளையாட் டோரார்
 உறுதிசெய் தணைந்தார் என்றே
 அன்றுநீர் ஆண்டு கொண்ட
 அதனுக்குத் தகவே செய்தீர்
 இன்றிவள் வெகுளி எல்லாந்
 தீர்த்தெழுந் தருளி என்றார்.
- 3506 அம்மொழி விளம்பும் நம்பிக்
 கையர்தாம் அருளிச் செய்வார்
 நம்மைநீ சொல்ல நாம்போய்ப்
 பரவைதன் இல்லம் நண்ணிக்
 கொம்மைவெம் முலையி னாட்டுன்
 திறமெலாங் கூறக் கொள்ளாள்
 வெம்மைதான் சொல்லி நாமே
 வேண்டவம் மறுத்தாள் என்றார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 277

3503. சுந்தரர், தூதரான இறைவர் மீண்டு வரும் வழியை நோக்கி எதிர் கொள்ளும்படி சிறிது தூரம் செல்வார். அங்கு அவர் வரக் காணாததால் மீண்டு வருவார். உள்ளம் வருந்த மயங்கி நிற்பார். சோர்வுடன் ஒருபக்கம் நிற்பார். நெற்றிக்கண்ணையுடைய இறைவர் தாமதித்தார் என மீண்டும் எழுவார். காமன் எய்யும் மலர் அம்புகள் மழைப்பால வந்து விழ ஒதுங்குவார். இங்ஙனம் ஆருர்துன்பம் எய்தினார்.

3504. பரவையாரிடத்தில் நம்பியின் தூதராகும் தன்மையில் போன பாம்பு அணிந்த சடையினரான இறைவர் அங்கிருந்து மீண்டு தாம் இன்னார் என்ற தன்மை அறியுமாறு உள்ள கோலத்துடன் வந்து சேர்ந்த போது, அந்த நள்ளிரவானது இருள் இல்லாது பகலைப் போல் பேரொளியுடன் விளங்க, நம்பியாரூரர் அவருக்கு எதிரே எழுந்து, அணையை உடைத்தெழுந்து பரந்த நீர்ப் பெருக்கைப் போன்று மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் எதிரே சென்றார்.

3505. சென்று தம் இறைவரை வணங்கி, அவரது திருமுகமானது புன் முறுவல் காட்ட அதைக் கண்டு பொருந்திய விளையாட்டை உணராதவராகிப் புலனியை நீக்கி இசைவு செய்துவந்தார் என்றே நினைத்துத் “தாங்கள் என்னை அன்று ஆளாகக் கொண்டருளிய அச்செயலுக்கு ஏற்ற தன்மையாகவே இன்றும் அருள் செய்தீர். இவளது புலனியை எல்லாம் தீர்த்து எழுந்தருளிய அதனாலே!” என்று கூறினார்.

3506. அத்தகைய சொற்களைக் கூறும் நம்பியாரூரர்க்கு இறைவர் அருள்செய்வாராய் “நீளம்மிடம் வேண்டிய வண்ணமே நாம் போய்ப் பரவையின் இடலத்தை அடைந்து, பெருத்து எழுந்த விருப்பம் தரும் கொங்கைகளையுடைய அவளுக்கு உன் திறங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவும் அவள் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், விரும்பும் சொற்களையே கூறி நாமே வேண்டிக் கொள்ளவும் கேளாது மறுத்துவிட்டாள்!” என்றார்.

278 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3507 அண்ணலார் அருளிச் செய்யக்
கேட்டஆ ரூரர் தாமும்
துண்ணென நடுக்கம் உற்றே
தொழுது நீர் அருளிச் செய்த
வண்ணமும் அடியா ளான
பரவையோ மறுப்பாள் நாங்கள்
எண்ணஆர் அடிமைக் கென்ப
தின்றறி வித்தீர் என்று.
- 3508 வானவர்உய்ய வேண்டி
மறிகடல் நஞ்சைஉண்டிர்
தானவர் புரங்கள்வேவ
மூவரைத் தவிர்த்தாட் கொண்டிர்
நான்மறைச் சிறுவர்க் காகக்
காலனைக் காய்ந்து நட்மிர்
யான்மிகை உமக்கின் றானால்
என்செய்வீர் போதா தென்றார்.
- 3509 ஆவதே செய்தீர் இன்றென்
அடிமைநீர் வேண்டா விட்டால்
பாவிபேன் தன்னைஅன்று
வலிய ஆட்கொண்ட பற்றென்
நோவுமென் அழிவுங் கண்டிர்
நுடங்கிடை அவள்பால் இன்று
மேவுதல் செய்யீ ராகில்
விடும்உயிர் என்று வீழ்ந்தார்.
- 3510 தம்பிரான் அதனைக் கண்டு
தரியாது தளர்ந்து வீழ்ந்த
நம்பியை அருளால் நோக்கி
நாம்இன்னம் அவள்பாற் போய்அக்
கொம்பினை இப்போ தேநீ
குறுகுமா கூறுகின்றோம்
வெம்புறு துயர்நீங் கென்றார்
வினைஎலாம் விளைக்க வல்லார்.

35. ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் புராணம் □ 279

3507. இங்ஙனம் இறைவர் கூறியதைக் கேட்ட நம்பியாரூரர், துண் என்று நடுக்கத்தை அடைந்து, அவரை வணங்கி, “தாங்கள் அருளிச் செய்த தன்மையும் உம் அடியவளான பரவையோ மறுக்க வல்லாள்? நாங்கள் அடிமைத்திறத்தில் வைத்து எண்ணுவதற்கு உரியவர் அல்லோம் என்பதை இன்று அறியச் செய்தீர்!” என்று கூறி.

3508. “தேவர்கள் உயிர் பிழைக்க வேண்டி நீவிர் கடலில் உண்டான நஞ்சை உண்டருளினீர். அசுரரின் முப்புரங்களும் எரிந்து போகச் செய்து, அவற்றுள் இருந்த அடியவரான மூவரை மட்டும் வேகாமல் காப்பாற்றி ஆட்கொண்டீர்! நான்மறை வல்ல மார்க்கண்டேயரைக் காப்பதற்காகக் கூற்றுவனா உதைத்து அந்த மார்க்கண்டேய அந்தணனை அடிமைகொண்டீர்! இத்தகைய பெருங்கருணையாளரான உமக்கு நான் இன்று மிகையானால் (விண்ணு) மீண்டு வாராது என்ன செய்வீர்!”

3509. “நீவிர் தக்கதையே செய்தீர்! இன்று என் அடிமையைத் தாங்கள் விரும்பாவிட்டால் அடிமைக்கு மதிக்க வாராத பாவியேனான என்னை, அன்று நான் மறுப்பவும் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வலிய வந்து ஆட்கொண்டது எதற்காக? என் வருத்தத்தையும் மனம் நைதலையும் கண்டுள்ளீர். துவளும் இடையையுடைய பரவையிடத்தில் இன்றே நான் போய்ச் சேரும்படி செய்யாது போனால் என் உயிர் நீங்கும்” என்று சொல்லி அவரது அடியில் விழுந்தார்.

3510. வினைப் பயனை எல்லாம் அந்தந்த உயிர்கள் பால் கூட்டுவிக்க வல்ல இறைவர் அதனைத் பார்த்து, அங்ஙனம் பொறுக்க இயலாது தளர்ச்சியால் தம் அடியில் விழுந்த நம்பியாரூரரை அருளால் நோக்கி, “நாம் மீண்டும் ஒரு முறை தூது போய் அந்தக் கொம்பைப் போன்ற பெண்ணை நீ இப்போதே சென்று அடையுமாறு சொல்வோம்! உன்னை வருத்தும் துன்பத்தை நீக்குவாயாக!” என்று உரைத்தார்.

280 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3511 மயங்கிய நண்பர் உய்ய
 வாக்கெனும் மதுர வாய்மை
 நயங்கிளர் அமுதம் நல்க
 நாவலூர் மன்னர் தாமும்
 முயங்கிய சுலக்கம் நீக்கி
 உம்மடித் தொழும்ப னேனைப்
 பயங்கெடுத்திவ்வா றன்றோ
 பணிகொள்வது என்று போற்ற.
- 3512 அன்பர்மேற் சருணைகூர
 ஆண்டவர் மீண்டுஞ் செல்லப்
 பின்புசென் றிறைஞ்சி நம்பி
 பேதுற வோடு மீண்டார்
 முன்புடன் போதா தாரும்
 முறைமையிற் சேலித் தேகப்
 பொன்புரி சடையார் மாதர்
 புனிதமா ளிசையிற் சென்றார்.
- 3513 மதிநுதற் பரவை யார்தாம்
 மறையவர் போன பின்பு
 முதிர்மறை முனியாய் வந்தார்
 அருளுடை முதல்வ ராகும்
 அதிசயம் பலவுந் தோன்ற
 அறிவீற்றே அஞ்சிக் கெட்டேன்
 எதிர்மொழி எம்பிரான்முன்
 என்செய மறுத்தேன் என்பார்.
- 3514 கண்துயில் எய்தார் வெய்ய
 கையற வெய்தி ஈங்கின்று
 அண்டர்தம் பிரானார் தோழர்க்
 காக அர்ச் சிப்பார் கோலம்
 கொண்டணைந் தவரை யான்உட்
 கொண்டிலேன் பாவி யேன்என்
 றொண்குடர் வாயி லேபார்த்
 துழையரோ டழியும் போதில்.

45. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 281

3511. தெளியாது மயக்கம் கொண்ட நண்பரான சுந்தரர் உய்யும் பொருட்டுத் தம் திருவாக்கான இனிமையும் உண்மையும் இன்பமும் பொருந்திய அமுதத்தை இவ்வாறு அருள நாவலூர் மன்வரான சுந்தரரும் "வருத்தம் உண்டாக்கிய கலக்கத்தை நீக்கி, உம் திருவடித் தொண்டரான என்னை அச்சம் போக்கி இவ்வாறன்றோ தொண்டு கொள்வது?" எனத் துதிக்க.

3512. அடியாரிடம் கருணை பெருக இறைவர் இவ்வாறு திரும்பவும் போக, அவர் பின்பு சிறிது தொலைவு சென்று வணங்கி நம்பியாரூரர் மயக்கத்துடன் மீண்டார். முன் உடன் செல்லாதவர்களும் முறைப்படி வணங்கிய வண்ணம் பின்னால் செல்ல, பொன் போல விளங்கும் புரிந்த சடையையுடைய இறைவரும் பரவையாரின் தூய திருமாளி கையில் போய்ச் சேர்ந்தார்,

3513. பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற தெற்றியையுடைய பரவையாரும் மறையவராய் வந்த இறைவர் தம் மனையினின்று நீங்கிச் சென்ற பின்னர், 'முதிய மறை முனிவர் கோலத்துடன் வந்த அவர் அருளுடைய இறைவரே ஆவார்' என்ற நிலை தோற்றும் அதிசயம் பலவும் உண்டாக, உணர்ந்து, அச்சங் கொண்டு, "கெட்டேன்! எம் பெருமான் திருமுன்பு எதிர் மொழிந்தேன்!" என வருந்தி,

3514. கண் உறக்கம் கொள்ளாதவராய்க் கொடிய செயலிழந்த வருத்தம் கொண்டு இங்கு இன்று தேவர் தலைவர் தாமே தம் தோழரான நம்பியாரூரருக்காக அஞ்சுகர் கோலத்தைத் தாங்கி வந்து, அணைந்தவரை நான் இன்னார் என்று தெரியாத பாவியானேன் என்று இரங்கி, ஓள்ளிப் விளக்கமுடைய வாயிலை நோக்கிய வாறே. தோழியருடன் உள்ளம் அழித்து வருந்தும் போதில்,

282 C திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3515 வெறியுறு கொன்றை வேணி
விமலருந் தாமாந் தன்மை
அறிவுறு கோலத் தோடும்
அளவில்பல் பூத நாதர்
செறிவுறு தேவர் யோக
முனிவர்கள் சூழ்ந்து செல்ல
மறுவீட்சீர்ப் பரவை யார்தம்
மானிகை புகுந்தார் வந்து.
- 3516 பாரிடத் தலைவர் முன்னாம்
பல்கண நாதர் தேவர்
நேர்வுறு முனிவர் சித்தர்
இயக்கர்கள் நிறைத லாலே
பேரரு ளாளர் எய்தப்
பெற்றமா ளிகைதான் தென்பால்
சீர்வளர் கயிலை வெள்ளித்
திருமலை போன்ற தன்றே.
- 3517 ஐயர்அங் கணைந்த போதில்
அகிலலோ கத்துள் ளாரும்
எய்தியே செறிந்து சூழ
எதிர்கொண்ட பரவை யார்தாம்
மெய்யுறு நடுக்கத்தோடு
மிக்கெழும் மகிழ்ச்சி பொங்கச்
செய்யதாளிணை முன் சேர
விரைவினாற் சென்று வீழ்ந்தார்.
- 3518 அரிஅயற் கரியார் தாமும்
ஆயிழை யாரை நோக்கி
உரிமையால் ஊரன்ஏவ
மீளவும் உன்பால் வந்தோம்
முருகலர்குழலாய் இன்னம்
முன்புபோல் மறாதே நிற்பால்
பிரிவுற வருந்து கின்றான்
வரப்பெற வேண்டும் என்றார்.

35. ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் புராணம். □ 283

3515. மணம் கமழும் கொன்றை மலரைச் சூடிய சடையையுடைய இறைவரும், இறைவர் என்று பார்த்தவர் அறியுமாறு வெளிக்காணும் கோலத்துடனே அளவில்லாத பல பூதகண நாதர்களும், நெருங்கிய தேவர்களும், யோகர்களும், முனிவர்களும், தம்மைச் சூழ்ந்து செல்ல, குற்றம் இல்லாத சிறப்பைக் கொண்ட பரவையாரின் மாளிகையில் வந்து புகுந்தார்.

3516. பூதகணத் தலைவர்கள் முதலாகப் பலவகைப் பட்ட கண நாதர்களும் தேவர்களும் நேர்மையுடைய முனிவர்களும் சித்தர்களும் இயக்கர்களும் நிறைந்ததால் பெருங்கணத்தையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளி வரும் பேறு பெற்ற அந்த மாளிகை தென்திசையில் சிறப்புமிக்க கயிலை மலையைத் தன்னிடம் கொண்ட வெள்ளித் திரு மலை போல் அப்போது விளங்கியது.

3517. எல்லாவுலகத்தில் உள்ளவரும் கூடிநெருங்கிச் சூழ்ந்திட இறைவர் எழுந்தருளிய போது அவரை எதிர் கொண்டு வரவேற்ற பரவையார், தாம் உடம்பில் எய்தி நடுக்கத்துடனே மிக்கு மேல் எழும் மகிழ்ச்சி மேல் மேல் பொங்க, அவரது செம்மையான திருவடியின் முன்பு பொருந்த விரைந்து சென்று விழுந்தார்.

3518. திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அறிவதற்கு அரிய இறைவரும் பரவையாரை நோக்கி, "தோழன் என்ற உரிமையால் நம்பி ஆரூரன் அனுப்ப யாம் வந்தோம். மண முடைய கூந்தலையுடைய பெண்ணே! முன் போல் மறுத்து விடாதபடி உன்னைப் பிரிந்தமையால் வருந்தும் நம்பி உன்னிடம் வரப் பெறல் வேண்டும்!" என்று அருள் செய்தார்.

284 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8519 பெருந்தடங் கண்ணி னாரும்
 பிரான்முன்பு மிகவும் அஞ்சி
 வருந்திய உள்ளத்தோடு
 மலர்க்கரங் குழல்மேற் கொண்டே
 அருந்திரு மறையோ ராகி
 அணைந்தீர்முன் அடியேன் செய்த
 இருந்தவப் பயனாம் என்ன
 எய்திய நீரோ என்பார்.

8520 துளிவனர் கண்ணீர் வாரத்
 தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்வார்
 ஒளிவளர் செய்ய பாதம்
 வருந்தலர் இரவு மாறாது
 அளிவரும் அன்பர்க் காக
 அங்கொடிங் குழல்வீ ராகி
 எளிவரு வீருமானால் என்
 செய்கேன்இசையாது என்றார்.

8521 நங்கைநின் தன்மைக் கேற்கும்
 நன்மையே மொழிந்தாய்என்று
 மங்கையோர் பாகம் வைத்த
 வள்ளலா விரைந்துபோகத்
 திங்கள்வா னுதலி னாருஞ்
 சென்று பின் இறைஞ்சி மீண்டார்
 எங்களை ஆளும் நம்பி
 தூதர் மீண் டேகு கின்றார்.

8522 ஆதியும் மேலும் மாலயன் நாடற் கருளாதார்
 தூதினில் ஏகித் தொண்டரை ஆளுந்
 தொழில்கண்டே
 வீதியில் ஆடிப் பாடி மகிழ்ந்தே மிடைகின்றார்
 பூதியில் நீடும் பல்கண நாதப் புகழ்வீரர்.

35. ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் புராணம் □ 285

3519. பெரிய அகன்ற கண்ணையுடைய பரவையாரும் சிவபெருமான் முன்பு மிகவும் அச்சம் கொண்டு வருந்திய வுள்ளத்துடனே மலர் போன்ற கைகளைக் கூந்தல் மேல் கூப்பிக் கொண்டே, “முன் நான் செய்த தவத்தின் பயன் போல் இப்போது எழுந்தருளிய தாங்களோ, முன் அரிய மறை முனிவரான அருச்சகர் கோலத்துடன் வந்தீர்?” எனக் கூறுபவராய்.

3520. துளிகளைத் துளித்துப் பெருகும் கண்ணீர் வழியத் தொழுது வேண்டுவாராகி, “ஒளி வளர்வதற்கு இடமான செம்மை தரும் திருவடிகள் நோவ, ஓர் இரவு முழுதும் மாறாமல் நிலை பெற்ற அன்பையுடைய அடியார் பொருட்டு, அங்கும் இங்குமாக அலைவீராகி, எளிதாக எழுந்தருளுவீரானால், சம்மதிக்காமல் வேறு என்ன செய்வேன்?” என்று கூறினார்.

3521. “பெண்ணே உன் உயர்ந்த குணத்துக்கு ஏற்றவாறே சொன்னாய்!” என்று தையலை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட வள்ளலாரான சிவபெருமான் விரைந்து செல்ல, பிறைச்சந்திரன் போன்ற நெற்றியையுடைய பரவையாரும் இறைவரின் பின் சென்று வணங்கி மீண்டார். எங்களை ஆட்கொள்ளும் நம்பியாரூரரின் தூதரான இறைவர் மீண்டு சுந்தரர் பால் சென்றார்.

3522. அடியையும் முடியையும் முறையே திருமாலும் நான்முகனும் தேடிக் காண்பதற்கு அருள் செய்யாத இறைவர், தாமே தூதாய்ச் சென்று, தொண்டரை ஆட்கொள்ளும் அந்த அருட் செயலைப் பார்த்து, அனுபூதியில் சிறந்து விளங்கும் பலவகைப்பட்ட சிவபூதகண நாதர் களும் புகழுடைய வீரர்களும், அந்த வீதியில் ஆடியும் பாடியும் மகிழ்ச் சியுடன் நெருங்குகின்றவராய்,

286 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3523 அன்னவர் முன்னும் பின்னும் மருங்கும்
அணைவெய்த
மின்னிடை யார்பால் அன்பரை உய்க்கும்
விரைவோடும்
சென்னியில் நீடுங் கங்கை ததும்பத் திருவாரூர்
மன்னவ னார்அம் மறையவ னார்பால் வந்துற்றார்.
- 3524 அன்பரும் என்பால் ஆவி அளிக்கும் படிபோனார்
என்செய்து மீள்வார் இன்னமும் என்றே
இடர்கூரப்
பொன்புரி முந்நூல் மார்பினர் செல்லப்
பொலிவிதி
முன்புற நேருங் கண்ணினை தானும் முகிழாரால்.
- 3525 அந்நிலை மைக்கண் மன்மதன் வாளிக் கழிவார்தம்
மன்னுயிர் நல்குந் தம்பெரு மானார் வந்தெய்த
முன்னெதிர் சென்றே மூவுல குஞ்சென்றடையுத்தாள்
சென்னியில் வைத் தென் சொல்லுவர் என்றே
தெளியாதார்.
- 3526 எம்பெரு மான் நீர் என்னுயிர் காவா திடர்செய்யும்
கொம்பனை யாள்பால் என்கொடு வந்தீர் குறை
என்னத்
தம்பெரு மானும் தாழ்குழல் செற்றந்
தணிவித்தோம்
நம்பி இனிப்போய் மற்றவள் தன்பால் நணு
கென்ன.
- 3527 நந்தி பிரானார் வந்தருள் செய்ய நலமெய்தும்
சிந்தையுள் ஆர்வங் கூர்களி எய்தித் திகழ்கின்றார்
பந்தமும் வீடும் தீர்அருள் செய்யும் படிசெய்தீர்
எந்தைபி ரானே என்இனி என்பால் இடர்
என்றார்.

35. ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் புராணம் □ 287

3523. அத்தகையவர் தம் முன்பும் பின்பும் பக்கங் களிலும் முறைப்படி சார்ந்து வர, திருவாரூரை ஆள்கின்ற தியாகராசர், பின்னலை ஒத்த இடையையுடைய பரவையாரிடத்திற் தம் அன்பரான நம்பியாரூரரைச் சேரும் விரைவுடனும் தம் தலையிலே நீடிய கங்கையாறு அலைந்து மோத, மறையவரான நம்பியாரூரீடம் சேர்ந்தார்.

3524. அன்பரான நம்பியாரூரரும் “என்னிடம் உயிரை அளிக்கும்படி ஏற்புச் சென்றவரான இறைவர் இனியும் என்ன செய்து திரும்புவாரோ?” என்ற வருத்தம் மிகப் பொன் போன்ற பூனூல் அணிந்த மார்பையுடைய இறைவர் செல்லப் பொலிவு பெற்ற அவ்வீதியை எதிர் நோக்கும் தம் கண்களை இமைக்காமல் இருந்தனர்.

3525. சுந்தரர் அந்நிலையில் நின்ற சமயத்தில் காமனின் அம்புகள் வீழ, வருந்தும் நம்பியாரூரரின் நிலை பெற்ற உயிரைத் தந்தருளும் தம் பெருமான் வந்து சேர, அவர் திருமுன்பு எதிர் கொண்டு போய், மூவுலகங்களும் போயடையும் அவரது திருவடிகளைத் தலையில் வைத்துப் பணிந்து என்ன கூறுவார் என்றே தெரியாதவராய்,

3526. “எம் பெருமானே! என் உயிரைக் காவல் செய்யாது துன்பம் செய்யும் கொம்பைப் போன்ற பரவையாரிடத்தினின்றும் யாது குறை கொண்டு வந்தீர்?” என்று (வினவினார்) வினவி, தம் பெருமானான சிவபெருமானும், “தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய பரவையினது புலவியால் வந்த சினத்தைத் தணியச் செய்தோம். நம்பியே இனிச் சென்று அவளை அடைவாயாக!” என்று அருள்,

3527. நந்தி என்ற பெயரையுடைய எம் இறைவர் வந்து இங்ஙனம் அருள் செய்ய, நன்மை பொருந்திய வுள்ளத்தில் ஆசை மிகுதலால் உண்டான மகிழ்ச்சியுடைய வராகிப், “பந்தத்தையும் வீடுபேற்றையும் நீவிரே உயிர் களுக்கு அருளும் நிலைக்கேற்றவாதே அருள் செய்தீர்! எம் இறைவரே! இனி எனக்கு என்ன துன்பம் உள்ளது?” என்று கூறிப் போற்றினார்.

288 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3528 எஃறடி வீழும் நண்பர்தம் அன்புக் கெளிவந்தார்
சென்றனை நீஅச் சேயிழை பால்என் றருள்செய்து
வென்றுயர் சேமேல் வீதி விடங்கப் பெருமாள்தம்
பொன்திகழ் வாயிற் கோயில் புகுந்தார் புவிவாழ.
- 3529 தம்பிரா னார்பின் சென்று தாழ்ந்தெழுந் தருளால்
எம்பிரான் வல்ல வாறென் றெய்திய மகிழ்ச்சி மீள்வார்
வம்பலர் குழலார் செம்பொன் மாளிகை லாயில் யோடும்
நம்பியா ருரர் காதல் நயந் தெழுந் தருளும் போது. நோக்கி
- 3530 முன்துயில் உணர்ந்து சூழ்ந்த பரிசனம் மருங்கு
மின்றிகழ் பொலம்பூ மாரிவிண்ணவர் பொழிந்தா மொய்ப்ப
மன்றல்செய் மதுரசீத சீகரங் கொண்டு மந்தத் வாழ்த்த
தென்றலும் எதிர்கொண் டெய்துஞ் சேவகம்
முன்பு காட்ட.
- 3531 மாலைதண் கலவைச் சேறு மான்மதச் சாந்து
கோலநற் பசுங்கர்ப் பூரங் குங்குமம் முதலாயுள்ள பொங்கும்
சாலுமெய்க் கலன்கள் கூடச் சாத்தும்பூண் ஆடை
பாலன பிறவும் ஏந்தும் பரிசனம் முன்பு செல்ல. வாக்கம்
- 3532 இவ்வகை இவர்வந் தெய்த எய்திய விருப்பி
மைவளர் நெடுங்கண் ணாரும் மாளிகை அடைய னொடும்
செய்வினை அலங்கா ரத்துச் சிறப்பணி பலவுஞ் மன்னும்
நெய்வளர் விளக்குத் தூபம் நிறைகுடம் செய்து
நிரைத்துப்பின்னும்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 239

3528. என்று இவ்வாறு அவர் சொல்லித் தம் திருவடியில் விழுந்த நண்பரான நம்பியாருரின் அன்புக்குளியராய் வந்த இறைவர், “நீ அந்தப் பரவையிடம் போய்ச் சேர்க” என்று அருளிச் செய்து, வீதி விடங்கப் பெருமானான இயாகேசர், வெற்றியுடைய மேன்மையுடைய காளைமீது, எழுந்தருளிப் பொன் விளங்கும் திருவாயிலையுடைய தம் திருப்பூங் கோயிலுள் உலகம் வாழும்படி உள்ளே புகுந்தார்.

3529. தம் இறைவரின் பின் சிறிது தொலைவு சென்று, வழிவிட்டு வணங்கி, எழுந்து அருள் விடை பெற்று, மீண்டு, “எம் பெருமானின் எல்லாம் வல்ல இயல்புதான் என்னே!” என்று பொருந்திய மகிழ்ச்சியுடன், மணம் கமழும் கூந்தலையுடைய பரவையாரின் செம்பொன்னால் விளங்கும் மாளிகையினது வாயிலை நோக்கி நம்பியாருரர் காதலால் விரும்பிச் சென்ற போது.

3530. முன்பே உரக்கத்தினின்று நீங்கி விழித்து எழுந்து, சூழ்ந்த பரிவாரங்கள் பக்கத்தில் நெருங்கிச் சூழி, ஒளியுடைய அழகான தெய்வ மலர் மழையைத் தேவர்கள் பொழிந்து வாழ்த்த, மணம் வீசும் இனிய குளிர்ந்த நீர்த் திவலைகளுடன் கூடி மென்மையான தென்றலும் எதிர் கொண்டு செல்லும் பணியை முன்னே செய்து வர,

3531. மாலையும் குளிர்ந்த கலவைச் சாந்தும் கத்தூரி கலந்த சந்தனமும் மிக அழகிய பச்சைக் கற்பூரமும் குங்குமமும் முதலாக உள்ள திருமேனியில் பொருந்தும் அணிகளும், ஒருங்கே அணியும் பூணாடை வகைகளும் தகுதியுடைய பிறவும் ஆகிய இவற்றைத் தாங்கும் பரிவாரங்கள் முன்னால் செல்ல,

3532. இங்ஙனம் சுந்தரர் வந்து சேர, பொருந்திட விருப்பத்தோடு மை பூசிய நீண்ட கண்ணையுடைய பரவையாரும், மாளிகை முற்றும் நிலையான செய்தொழிலால் மிகும் அலங்காரத்துக்குரிய சிறப்புடைய அணிகள் பல வற்றையும் செய்து, நெய் நிறைந்த விளக்குகளையும் தூபங்களையும் நீர் நிறைந்த குடங்களையும் வரிசையாய் அமைத்து அதன் பின்னும்,

290 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3533 பூமலி நறும்பொற் றாமம் புனைமணிக் கோவை
காமர்பொற் சுண்ணம் வீசிக் கமழ்நறுஞ் சாந்து நாற்றிக்
தூமலர் வீதி சூழ்ந்த தோகையர் வாழ்த்தத் தாமும் நீவித்
மாமணி வாயில் முன்பு வந்தெதிர் ஏற்று நின்றார்.
- 3534 வண்டுலாங் குழலார் முன்பு வன்றொண்டர் வந்து
கண்டபோ துள்ளங் காதல் வெள்ளத்தின் கூடக்
கொண்டநான் அச்சங் கூர வணங்கஅக் கரைகாணாது
தண்டளிர்ச் செங்கை பற்றிக் கொண்டுமா குரிசிலாரும்
ளிகையுட் சார்ந்தார்.
- 3535 இருவரும் தம்பி ராவார் தாமிடை யாடிச் செய்த
திருவருட் கருணை வெள்ளத் திறத்தினைப் போற்றிச் சிந்தை
மருவிய இன்ப வெள்ளத் தழுந்திய புணர்ச்சி வாய்ப்ப
ஒருவருள் ஒருவர் மேவும் நிலைமையில் வாய்ப்ப
உயிர்ஒன் றானார்.
- 3536 ஆரணக் கமலக்கோயில் மேனிப்புற் றிடங்கொண்டாண்ட
நீரணி வேணியாரை நிரந்தரம் பணிந்து
பாரணி விளக்குஞ் செஞ்சொற் பதிகமா போற்றிப்
தாரணி மணிப்பூண் மார்பர் தாம்மகிழ்ந் திருந்த லைகளுஞ் சாத்தித்
நாளில்,
- 3537 நம்பியா ருரர் நெஞ்சில் நடுக்கம்ஒன் றின்றி நின்று
உம்பிரா வாரைத் தூது தையல்பால் விட்டார் என்னும்
இம்பரின் மிக்க வார்த்தை ஏயர்கோ னார்தாம் கேட்டு
வெம்பினார் அதிச யித்தார் வெருவினார் விளம்ப
லுற்றார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 291

3533. மலர்கள் பொலிந்த மணமுடைய அழகான மாலைகளையும் மணிகள் இழைத்த மாலைகளையும் தொங்க விட்டு, விருப்பம் தரும் பொன் சுண்ணத்தை வீசி மணம் சுமழும் சந்தனத்தால் மெழுகிச், சுற்றிலுமுள்ள தம் தோழியர் வாழ்த்துக்களைச் சொல்லத் தூய மலர்கள் நிறைந்த வீதியில், பெருமணிகள் பதித்த வாயினின் முன் வந்து, பரவையார், தாமும், சுந்தரரை வரவேற்று நின்றார்.

3534. வண்டுகள் மொய்க்கும் சுந்தலையுடைய பரவையார் முன்பு வன்தொண்டரான சுந்தரர் வந்து சேரக், கண்டபொழுது உள்ளத்தில் எழுந்த காதல் பெருக்கத்தின் எல்லை காண மாட்டாதவராய் நாணமும் அச்சமும் மிகுதியாய்ப் பெருக, அவரை வணங்கினார். அந்தப் பெருமையுடைய சுந்தரரும் அவரது குளிர்ந்த தளிரைப் போன்ற செவ்விய கையைப் பற்றிக் கொண்டு மாளிகைக்குள் புகுந்தார்.

3535. சுந்தரரும் பரவையாரும் ஆகிய இருவரும் தம் இறைவர், உயர் தீருவருடைய வந்து தம் மிடம் செய்த திருவருட் கருணைப் பெருக்கின் திறத்தைத் துதித்து உள்ளத்துள் பொருந்திய இன்பப் பெருக்கினுள்ளே அழுந்தி ஒன்றிய நிலை சார்தலால் ஒருவருக்குள் ஒருவர் பொருந்தும் நிலைமையில் இருவரும் கூடி உயிர் ஒன்றாய் ஆயினர்.

3536. வேத மூலம் வெளிப்படும் பூங்கோயிலில் பொருந்திப் புற்றை இட்மாகக் கொண்டு ஆளும், கங்கையை யுடைய சடையாரை இடைவிடாமல் வணங்கித் துதித்து, உலகத்தை அழகு விளங்கச் செய்யும் திருப்பதிகங்களான மாலைகளையும் சாத்தித் தாமரை மலர் மாலையைப் பூண்ட மணியாரம் அணிந்த மாந்பையுடைய சுந்தரர் தாம் மகிழ்வுடனே வீற்றிருந்தார். அந்நாள்களில்,

3537. 'ஆரூரான நம்பி சிறிதும் மனம் நடுங்காமல் அச்சமினறி நின்று தம் இறைவரை ஒரு பெண்ணிடம் தூதாக அனுப்பினார்' என்ற இவ்வுலகில் ப்ரந்த பழிச் சொல்லை, ஏயர் கோன் கலிக்காமர் கேள்வியுற்று உள்ளம் புழுங்கினார்; வியந்தார்; அஞ்சினார்; சொல்லலானார்.

292 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3538 நாயனை அடியான் ஏவுங் காரியம் நன்று சால
ஏயும்என் றிதனைச் செய்வான் தொண்டனாம்
என்னேபாவம்
பேயனேன் பொறுக்க ஒண்ணாப் பிழையினைச்
செவியாற் கேட்ப
தாயின பின்னும் மாயா திருந்ததென்
ஆவிஎன்பார்.
- 3539 காரிகை தன்பாற் செல்லுங் காதலால் ஒருவன்
ஏவப்
பாரிடை நடந்து செய்ய பாததா மரைகள் நோவத்
தேரணி வீதி யூடு செல்லது வருவ தாகி
ஒரிர வெல்லாந தூதுக்கு உழல்வராம் ஒருவர்
என்று.
- 3540 நம்பர்தாம் அடிமை ஆற்றி ராகிய நண்ணி
னாரேல்
உம்பரார் கோனும் மாலுப் அயனும்நேர் உரை
ஒண்ணா
எம்பிரான் இசைந்தால் ஏவப் பெறுவதே இதனுக்
குள்ளம்
கம்பியா தவனை யான்முன் காணுநாள் எந்நாள்
என்று.
- 3541 அரிவைகா ரணத்தி னாலே ஆளுடைப் பரமர்
தம்மை
இரவினில் தூது போக ஏவிஅங் கிருந்தான் தன்னை
வரவெதிர் காண்பேனாகில் வருவதென்னாங்கொல்
என்று
விரவிய செற்றம்பற்றி விள்ளும்உள் எத்தராகி.
- 3542 ஈறிவாப் புகழின் ஒங்கும் ஏயர்கோ னார்தாம்
எண்ணப்
பேறிது பெற்றார் கேட்டுப் பிழைஉடன் படுவா
ராகி
வேறினி இதற்குத் தீர்வு வேண்டுவார் விரிபூங்
கொன்றை
ஆறிடு சடைய னாருக் கதனைவிண் ணப்பஞ்
செய்து.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 293

3538. “இறைவரை அவருடைய அடியார் ஏவும் காரியம் மிகவும் நன்று! மிகவும் பொருத்தமானது என்று இச் செயலைத் துணிந்து செய்பவனும் ஒரு தொண்டன் எனப் படுவானாம்! இது என்ன பாவம்! நான் பேயேனாதலால் பொறுக்க ஒண்ணாததான இப்பிழையைச் செவியால் கேட்டபின்பும் என் உயிர் நீங்கா திருந்தது!” என்பாராய்,

3539. “ஒரு பெண்ணிடத்துச் சேரும் காதலால் ஒருவன் அனுப்ப, அதற்கு உட்பட்டு, நிலத்தின் மேல் நடந்து செம்மையான திருவடித் தாமரைகள் நோவும்படி தேர் ஓடும் திருவீதியின் வழியே போவதும் வருவதுமாகி ஓர் இரவு முழுவதும் ஒப்பில்லாத இறைவர் தூதராய் உழல் வாராய்!” என்று கூறி,

3540. “இறைவர்தாம் அடியாரின் துன்பத்தைக் கண்டு பொறுத்துக் கொள்ள இயலாது வந்தாராகில், தேவர் தலைவனான இந்திரனும் திருமாலும் நான்முகனும் நேர் உணரவும் இயலாதவரான எம்இறைவர் அவ்வாறு இசைந்து வந்தாலும், ஏவுதல் செய்யலாமோ? இப்பாவச் செயலுக்கு மனம் நடுங்காதவனை என் முன்பு காணும் நாள் எந் நாளோ?” எனக் கூறி,

3541. “பெண்ணின் பொருட்டுத் தம்மை ஆளுடைய சிவபெருமானை இரவிலே தூது போகும்படி அனுப்பி, அங்கே இருந்தவனை, என் எதிரே வரக் காண்பேனானால் என்ன விளைந்து விடுமோ?” என்று முண்டசினைத்தினால் வெடிப்பது போன்று விம்முகின்ற மனத்தை உடையவராகி,

3542. அளவில்லாத புகழுடனே ஒங்கும் ஏயர்கோன் கலிக்காமர் இவ்வாறு எண்ணப்படுவதான இப்பேற்றைத் தமக்கு உரிமையாய்ப் பெற்ற நம்மியோருரர், இதனைக் கேட்டார். கேட்டு, தாம் செய்தது பிழை என்று ஏற்று உடன்படுவாராய். இனி இதற்கு வேறாச்த் தீர்வு தன்னை வேண்டுவாராய் விரிந்த அழியு கொன்றையையும் கங்கையையும் அணிந்த சடையுடைய சிவபெருமானிடம் அதனை விண்ணப்பம் செய்து,

294 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3543 நாடொறும் பணிந்து போற்ற நாதரும் அதனை
நோக்கி
நீடிய தொண்டர் தம்முள் இருவரும் மேவும்
நீர்மை
கூடுதல் புரிவார் ஏயர் குரிசிலார் தம்பால் மேனி
வாடுறு குலை தன்னை அருளினார் வருந்து
மாற்றால்.

3544 ஏதமில் பெருமைச் செய்கை ஏயர்தம் பெருமான்
பக்கல்
ஆதியார் ஏவும் குலை அனல்செய்வேல் குடைவ
தென்ன
வேதனைமேன் மேற்செய்ய மிகஅதற்கு
உடைந்துவீழ்ந்து
பூதநா யகர்தம் பொற்றாள் பற்றியே போற்று
கின்றார்.

3545 சிந்தையால் வாக்கால் அன்பர் திருந்தடி போற்றி
செய்ய
எந்தமை யாளும் ஏயர் காவலர் தம்பால் ஈசர்
வந்துனைவருத்துஞ் குலை வன்றொண்டன் தீர்க்கில்
அன்றி
முந்துற ஒழியாதென்று மொழிந்தருள் செய்யக்
கேட்டு

3546 எம்பிரான் எந்தை தந்தை தந்தைஎங் கூட்ட
மெலாம்
தம்பிரான் நீரே என்று வழிவழி சார்ந்து வாழும்
இம்பரின் மிக்க வாழ்க்கை என்னைநின் றீருஞ்
குலை
வம்பென ஆண்டு கொண்டான் ஒருவனே
தீர்ப்பான்வந்து.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 295

3543. நாள்தோறும் வணங்கித் துதிக்க இறைவரும் அதைத் திருவுளம் கொண்டு அன்பால் நீடிய தொண்டர்கள் இருவரும் தம் முள் நட்புக் கொண்டு பொருந்தும் நீர்மையில் கூடும்படி அருள் செய்பவராய், ஏயர் கோனிடம் அவர் மேனி வாடும்படி வருந்தச் செய்கின்ற வழியால் குலை நோயை அருள் செய்தார்.

3544. குற்றம் இல்லாத பெருமை கொண்ட செயலையுடைய ஏயர் கோனிடம் இறைவர் அருளிய குலை நோய்தீயில் காய்ச்சிய வேல் குடைவதைப் போல் மேன் மேலும் துன்பத்தைச் செய்ய, அதற்கு மிகவும் உள்ளம் உடைந்து வருந்தி விழுந்து, பூத நாயகரான சிவபெருமானின் பொன்னடிகளைப் பற்றிக் கொண்டு துதித்து,

3545. அன்புடைய ஏயர்கோன் உள்ளத்தாலும் வாக்கினாலும் இறைவரின் சீர் செய்யும் திருவடிகளைப் போற்ற, எம் தலைவரான ஏயர் கோன் பக்கம் இறைவர் தோன்றியருளி உன்னிடம் வந்து உன்னை வருத்தும் குலை நோய் வன் தொண்டன் தீர்த்தாலன்றி வேறு வழியால் தீராது!" என்று மொழிந்து அருள் செய்ய, அதை ஏயர் கோன் சேட்டு,

3546. "எம் பெருமானே! என் தந்தையும் அவர் தந்தையும் மேலும் அவர்தந்தையும் எம் கூட்டம் முழுவதும் எங்களைக் காக்கும் பெருமான் தாங்களே! என்று வழி வழியாய்த் தங்களின் திருவடிச் சார்பு பற்றியே வாழ்ந்து வருகின்றோம். இத்தகைய இவ்வுலகில் பெருகிய வாழ்வையுடைய இத்தன்மையுடைய என்னைப், பெருகி நின்று வருத்தும் குலையைப், புதிதாகத் தங்களால் ஆட்கொள்ளப் பட்ட ஒருவனோ வந்து தீர்ப்பவன்!"

3547 மற்றவன் தீர்க்கில்தீரா தொழிந்தெனை வருத்தல்
நன்மால்
பெற்றம்மேல் உயர்த்திச் செய்யும் பெருமையை
அறிந்தார் யாரே
உற்றவன் றொண்டற் கேஆம் உறுதியே செய்திர்
என்னக்
கற்றைவார் சடையார் தாமும் அவர்முன்பு
சுரந்தார் அன்றே.

3548 வன்றொண்டர் தம்பால் சென்று வள்ளலார்
அருளிச் செய்வார்
இன்றுநம் ஏவ லாலே ஏயர்கோன் உற்றகுலை
சென்றுநீ திர்ப்பா யாகென் றருள்செய்ச்
சிந்தையோடு
நன்றுமெய்ம் மகிழ்ந்து போற்றி வணங்கினார்
நாவலூரர்.

3549 அண்ணலார் அருளிச் செய்து நீங்க ஆ ரூரர் தாமும்
விண்ணவர் தம்பி ரானார் ஏவலால் விரைந்து
செல்வார்
கண்ணிய மனத்தின் மேவுங் காதலால் கலிக்கா
மர்க்குத்
திண்ணிய குலை தீர்க்க வருதிறஞ் செப்பிவிட்டார்.

3550 நாதர்தம் அருளால் நண்ணுஞ் குலையும் அவர்பாற்
கேட்ட
கேதமும் வருத்த மீண்டும் வன்றொண்டர் வரவும்
கேட்டுத்
தூதனாய் எம்பி ரானை ஏலினான் குலை
தீர்க்கும் ஏதம்இங்
கெய்த எய்தில் யான்செய்வ தென்னாம் என்பார்.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் | □ 297

3547. “அந்த வன்தொண்டன் வந்து தீர்ப்பதை விட, அந்நோய் தீராது என்னை வருத்துவதே நல்லதாகும். காளைக் கொடியை யுயர்த்திய பெருமானே! தாங்கள் செய்யும் அருளிப்பாடுகளின் பெருமையை எவரே அறிய வல்லார்? புதிதாய்ப் பொருந்திய வன்தொண்டனுக்கே ஆகின்ற உறுதியைச் செய்தீர்!” என்று சொல்லி வருந்தக், கற்றையான நீண்ட சடையுடைய இறைவரும் அவர் முன்பு நின்றும் அப்போதே மறைந்தார்.

3548. வன்தொண்டரிடத்து வள்ளலான சிவபெருமான் அருள் செய்பவராய், “இன்று நம் கருணையினால் ஏயர் கோனிடம் பொருந்திய சூலை நோயை, ‘நீ சென்று தீர்ப்பாயாக!’” என்று அருள் செய்தார். உள்ளத்துடன் உடலும் நன்கு மகிழ்ந்து நாவலூர் மன்னர் சுந்தரர், இறைவரைத் துதித்தார்.

3549. இறைவர் இங்ஙனம் அருளி நீங்கிய பின்பு, மறைந்தருள, நம்பியாரூரர் தேவ தேவரான இறைவரின் அருளாணையினால் விரைந்து செல்ல எண்ணி, ஏயர் கோன் நட்பினை மனத்தினுள் எழுந்த பெரு விருப்பத்தினால், அக்கலிக்காமர்க்கு வந்த வலிய சூலை நோயைத் தீர்க்கும் பொருட்டுத் தாம் வரும் நிலையைக் கூறிவரத் தூதரை அனுப்பினார்.

3550. சிவபெருமானின் திருவருளால் வந்து பொருந்திய சூலை நோயும், அதன் மேல் அந்த இறைவர் உரைக்கக் கேட்ட துன்ப மொழியும் தம்மை மிகவும் வருத்த, அதன் மேலும் வன்தொண்டரின் வரவையும் கேட்டுத் “தூதரான எம் இறைவரை ஏவியவனான நம்பியாரூரன் இங்கு வந்து என் சூலை நோயைத் தீர்க்கும்படியான பெருங்கேடும் வரின், நான் செய்வது என் ஆகுமோ?” என்பாராய்,

298 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3551 மற்றவன் இங்கு வந்து தீர்ப்பதன் முன்னான் மாயப்
பற்றிநின் றென்னை நீங்காப் பாதகச் சூலை
தன்னை
உற்ற இவ் வயிற்றி னோடுங் கிழிப்பன் என்
றுடைவாள் தன்னால்
செற்றிட உயிரி னோடும் சூலையுந் தீர்ந்த தன்றே.
- 3552 கருதரும் பெருமை நீர்மைக் கலிக்காமர் தேவி
யாரும்
பொருவருங் கணவ ரோடு போவது புரியுங் காலை
மருவி இங்கணைந்தார் நம்பி என்றுமுன் வந்தார்
சூற
ஒருவரும் அழுதல் செய்யா தொழிக என்
றுரைத்துப் பின்னும்.
- 3553 கணவர்தஞ் செய்கை தன்னைக் கரந்து காவலரை
நம்பி
அணைவுறும் பொழுது சால அலங்கரித் தெதிர்போம்
என்னப்
புணர்நிலை வாயிற் றீபம் பூரண கும்பம் வைத்துத்
துணர்மலர் மாலை தூக்கித் தொழுதெதிர்
கொள்ளச் சென்றார்.
- 3554 செம்மைசேர் சிந்தை மாந்தர் சென்றெதிர்
கொண்டு போற்ற
நம்மைஆ னுடைய நம்பி நகைமுகம் அவர்க்கு
நல்கி
மெய்ம்மையாம் வீருப்பி னோடும் மேவிஉட்
புகுந்து மிக்க
மொய்ம்மலர்த் தவிசின் மீது முகமலர்ந் திருந்த
போது.
- 3555 பான்மைஅர்ச் சனைகள் எல்லாம் பண்பினில்
வழாபை ஏய்ந்த
நான்மறை தொடர்ந்த வாய்மை நம்பியா ருர்
கொண் டிங்
கியான்மிக வருந்து கின்றேன் ஏயர்கோ னார்தாம்
உற்ற
ஊனவெஞ் சூலை நீங்கி உடன்திருப்பதனுக்
கென்றார்

35. ஏயர்கோன் கலிக்கரம் நாயனார்புராணம் □ 299

3551. “அவன் வந்து இங்கு என் நோயைத் தீர்ப்பதற்கு முன்பே, நான் இறக்கும் அளவு வேதனை தரும் என்னைப் பற்றி நின்ற நீங்காத இந்தப் பாதகமான குலை நோயை அது பொருந்தித் தங்குவதற்கு இடமான வயிற் றோடும் கிழித்து அழித்து விடுவேன்!” எனத் துணிந்து உடைவாளால் வயிற்றைக் கிழித்திட, அப்போதே உயிருடன் குலை நோயும் தீர்ந்தது.

3552. நினைத்தற்கு அரிய பெருமையும் அன்பும் கொண்ட கலிக்காமரின் மனைவியும் தம் ஒப்பில்லாத கண வருடனே உயிர் நீங்கி உடன் தாழும் போவதை விரும்பி அதற்குரிய நிலையை அமைக்கும் போது, “நம்பியாருர் இங்கு வந்துள்ளார்” என (அவர்க்கு) முன் வந்தவர் சொல்ல அதைக் கேட்டு, “ஒருவரும் அழவேண்டா!” என்று உடன் இருந்தவர்க்கெல்லாம் சொல்லி,

3553. தம் கணவரின் செயலை மறைத்துக் காவலர் களைப் பார்த்து “நம்பியாருர் இங்கு வரும்போது இந்த இல்லத்தை மிக நன்றாக அலங்காரம் செய்து எதிர் சென்று வரவேற்று அழைத்து வாருங்கள்!” என்று ஏவிட, அதைக் கேட்டவர் நிலையுடைய வாயினில் விளக்கு, நிறைகுடம் என்பனவற்றை வைத்துக் கொத்துகளையுடைய மலர்மாலை யைத் தொங்க விட்டு, வணங்கி எதிர்கொள்ளச் சென்றனர்.

3554. செம்மையுடைய உள்ளம் கொண்ட மக்கள் சென்று எதிர் கொண்டு வரவேற்றுத் துதித்து வணங்க, நம்மை ஆள்பவரான நம்பியாருர் அவர்க்கு இன் முகம் அளித்து, உண்மையான விருப்பத்துடன் பொருந்தி, உள்ளே புகுந்து, மிக்க மலர்களைத் தூவிய இருக்கையில் முக மலர்ச்சியுடன் அமர்ந்திருந்தபோது,

3555. விதிப்படி அமைந்த வழிபாட்டையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்ட, பொருந்திய நான்கு வேதங்களையும், தொடர்ந்த வாய்மையையுடைய நம்பியாருர், “மிக்க துன்பம் செய்யும் கொடிய குலை நோயை நீக்கி அவரு டனே மகிழ்ந்து இனிது இருத்தல் நிகழாததற்கு நான் மிகவும் வருந்துகின்றேன்!” எனக்கூறினார்.

300 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3556 மாதர்தம் ஏவலாலே மனைத்தொழில் மாக்கள்
மற்றிங்
கேதமொன் றில்லை உள்ளே பள்ளிகொள்
கின்றார் என்னத்
தீதணை வில்லை யேனும் என்மனந் தெருளா
தின்னம்
ஆதலால் அவரைக் காண வேண்டும் என் றருளிச்
செய்தார்.
- 3557 வன்றொண்டர் பின்னுங் கூற மற்றவர் தம்மைக்
காட்டத்
துன்றிய குருதி சோரத் தொடர்குடர்
சொரிந்துள்ளாவி
பொன்றியே கிடந்தார் தம்மைக் கண்டபின்
புகுந்த வாறு
நன்று என மொழிந்து நானும் நண்ணுவேன்
இவர் முன் பென்பார்.
- 3558 கோளுறு மனத்த ராகிக் குற்றுடை வாளைப் பற்ற
ஆளுடைத் தம்பி ரானார் அருளினால் அவரும்
உய்ந்து
கேளிரே யாகிக் கேட்டேன் எனவிரைந்து தெழுந்து
கையில்
வானினைப் பிடித்துக் கொள்ள வன்றொண்டர்
வணங்கி வீழ்ந்தார்.
- 3559 மற்றவர் வணங்கி வீழ வானினை மாற்றி ஏயர்
கொற்றவ னாரும் நம்பி குரைகழல் பணிந்து
வீழ்ந்தார்.
அற்றைநாள் நிகழ்த்த இந்த அதிசயங் கண்டு
வானோர்
பொற்ற - மலரின மாரி பொழிந்தனர் புவனம்
போற்ற.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 301

3556. அம்மையாரின் ஏவலின்படி இல்லத்தில் தொழில் செய்யும் மக்கள் “இங்கு வேறு கெடுதி ஒன்றும் இல்லை. அவர் (காலிக்காமர்) உறங்குகின்றார்” என்று நம்பியாருரரிடம் உரைத்தனர். நம்பியாருரர் அதைக் கேட்டுத் “தீமையின் சார்வு இல்லை என்றாலும், என் மனம் இன்னும் தெளிவு கொள்ளவில்லை. ஆதலால் நான் அவரைக் காண வேண்டும்!” என்று கூறினார்.

3557. என்று வன்தொண்டர் கூற, அவர்கள் நம்பியாருரை அழைத்துச் சென்று கலிக்காமரைக் காட்டினர். காட்ட, நிரம்பிய இரத்தம் வெளிப்பட்டுத் தொடர்ச்சியாயுள்ள குடர் வெளிப் போந்து உயிர் நீங்கியே கிடந்த அவரைப் பார்த்தார். பார்த்தவுடனே, “நிகழ்ந்தவாறு நன்று!” என்று சொல்லி, ‘நானும் இவர் முன்னே இவ்வாறே சாவேன்’ என்று கூறுவாராய்,

3558. தற்கொலை முடிவுடைய மனத்தை உடையாகி, அதன் பொருட்டுக் குத்திக் கொள்வதற்குரிய அந்த உடைவாளைத் தம் கையால் பற்றினார். பற்ற, ஆளுடைய நம் இறைவரின் அருளால், அக்கலிக்காமரும் மீள உயிர் பெற்று, ‘நட்புடையவராகிக்’ கெட்டேன்! என்று விரைவுடனே எழுந்து நம்பியாருரரின் கையில் பிடித்த வாளைப் பிடித்துக் கொள்ள, வன்தொண்டரான நம்பியாருரர் வணங்கி விழுந்தார்.

3559. இவ்வாறு நம்பியாருரர் வணங்கி விழப்பார்த்த ஏயர்கோனும் வாளை அகற்றி, நம்பியாருரரின் ஒலிக்கும் கழல் அணிந்த அடிகளில் வணங்கி விழுந்தார். அன்று நிகழ்ந்த இந்த வியப்பைப் பார்த்துத் தேவர்கள் இந்நிலவுலகத்தவர் துதிக்கச் சிறந்த அழகிய மலர் மழை பொழிந்தனர்

302 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3560 இருவரும் எழுத்து புல்லி இடைவிடா நண்பி
 னாலே
 பொருவரும் மகிழ்ச்சி பொங்கத் திருப்புன் கூர்ப்
 புனிதர் பாதம்
 மருவினர் போற்றி நின்று வன்றொண்டர் தம்பி
 ரானார்
 அருளினை நினைந்தே அந்த ணாளன் என்
 றெடுத்தப் பாடி.

3561 சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருமுனைப் பாடி நாடர்
 மலர் புகழ்த் திருவா ரூரில் மகிழ்ந்துடன் வந்த
 ஏயர்
 குலமுதற் றலைவ னாருங் கூடவே குளிர்பூங்
 கோயில்
 நிலவினார் தம்மைக் கும்பிட் டுறைந்தனர்
 நிறைந்த அன்பால்.

3562 அங்கினி தமர்ந்து நம்பி அருளினால் மீண்டும்
 போந்து
 பொங்கிய திருவின் மிக்க தம்பதி புகுந்து பொற்பில்
 தங்குநாள் ஏயர்கோனார் தமக்கேற்ற தொண்டு
 செய்தே
 செங்கண்மால்விடையார் பாதஞ்சேர்ந்தனர்
 சிறப்பினோடும்.

3563 நள்ளிருள் நாய னாரைத் தூதுவிட் டவர்க்கே
 நண்பாம்
 வள்ளலார் ஏயர் கோனார் மலரடி வணங்கிப்
 புக்கேன்
 உன்னுணர் வான ஞானம் முதலிய ஒருநான்
 குண்மை
 தென்னுதீந் தமிழாற் கூறுந் திருமூலர் பெருமை
 செப்ப.

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

35. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் □ 303

3560. விழுந்து வணங்கிய நிலையினின்றும் இருவரும் எழுந்து, தழுவிக்கொண்டு, இடைவிடாத நட்புடன், ஒப்பில்லாத மகிழ்ச்சி மேன் மேல் பெருக, திருப்புன்கூரில் போய், அங்கு வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளில் பொருந்த வணங்கிநின்று, வன்தொண்டரான நம்பியாரூரர், தம் பெருமானின் திருவருளை நினைந்து 'அந்தணாளன்' எனத் தொடங்கிப் பாடினார்.

3561. சில நாட்கள் இங்ஙனம் சென்றன. செல்ல விரிந்தபுகழையுடைய திருவாரூரில் மகிழ்ச்சியுடன் தம்முடன் கூடத் தொடர்ந்து வந்த ஏயர் மரபில் வந்த தலைவரான கலிக்காமருடன் கூடவே, குளிர்ந்த பூங்கோயிலில் நிலையாய் வீற்றிருக்கின்ற இறைவரை வணங்கி நிறைந்த அன்பினால் அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

('அந்தணாளன்' என்ற தொடக்கம் கொண்ட இப்பதிகத்தில் நம்பியாரூரர் கலிக்காமரின் தொண்டை விளக்கியுள்ளார்)

3562. அத்திருவாரூரில் இனிதாய் விரும்பி, வீற்றிருந்து நம்பியாரூரிடம் விடைபெற்று, மீண்டும் தம் நகரத்தில் சென்று சேர்ந்து தங்கியிருந்தார். அக்காலத்தில் ஏயர்கோன் கலிக்காமர் தமக்கேற்ற திருப்பணிகளைச் செய்து சிவந்த கண்ணையும் பெருமையையும் கொண்ட காளையூர்தியையுடைய இறைவரின் திருவடிகளைச் சிறப்புடன் சேர்ந்தார்.

3563. நடு இரவிலே தம் இறைவரைத் தூதாக அனுப்பிய நம்பியாரூரரின் நண்பரான வள்ளலார் ஏயர்கோனின் மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, உள்ளே உணரத்தக்க ஞானம் முதலான ஒரு நான்கின் உண்மையைத் தெளிவிக்கும் இனிய தமிழால் சொல்லும் திருமூல நாயனாரின் பெருமையைச் சொல்லப் புகுகின்றேன்.

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

304 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

36. திருமூல நாயனார் புராணம்

3564 அந்திஇளம் பிறைக்கண்ணி அண்ணலார்
 கயிலையினில்
 முந்தைநிகழ் கோயிலுக்கு முதற்பெருநா யகமாகி
 இந்திரன்மால் அயன்முதலாம் இமையவர்க்கு
 நெறியருளும்
 நந்திதிரு வருள்பெற்ற நான் மறையோ கிகள்ஒருவர்.

3565 மற்றவர்தாம் அணிமாதி வருஞ்சித்தி
 பெற்றுடையார்
 கொற்றவனார் திருக்கயிலை மலைநின்
 றுங்குறுமுனிபால்
 உற்றதொரு கேண்மையினால் உடன்கிலநாள்
 உறைவதற்கு
 நற்றமிழின் பொதியமலை நண்ணுதற்கு
 வழிக்கொண்டார்.

3566 மன்னுதிருக் கேதாரம் வழிபட்டு மாமுனிவர்
 பன்னுபுகழ்ப் பசுபதிநே பாளத்தைப் பணிந்நேத்தித்
 துன்னுசடைச் சங்கரனார் ஏற்றதூ நீர்க்கங்கை
 அன்னமலி அகந்துறைநீர் அருங்கரையின்
 மருங்கணைந்தார்.

36. திருமூல நாயனார் புராணம்

“நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்”
(திருத்தொண்டத் தொகை)

3564. மாலைக் காலத்தில் தோன்றும் பிறைச்சந்திரனான மாலையைச் சூடிய சிவபெருமானின் கயிலைமலையில், பழைமையாய் உள்ள திருக்கோயிலுக்கு முதற் பெருங்காவலரான தலைமை பெற்று, இந்திரன், திருமால், நான்முகன் முதலிய தேவர்களுக்கு நெறியை அருளும் தொண்டை மேற்கொண்ட நந்திபெருமானின் திருவருள் உபதேசத்தைப் பெற்ற நான்மறைச் சிவயோகியார் ஒருவர் இருந்தார்.

இவரது இயற்பெயர் சுந்தரர் என்றும் நந்தி தேவரால் ‘நாதர்’ என்ற பட்டம் அளிக்கப்பட்டது என்றும் உரைப்பர்.

3565. அவர் ‘அணிமா’ முதலான அரிய எட்டுவகைச் சித்திகளையும் கைவரப் பெற்றவர். இறைவரின் திருக்கயிலை மலையில் குறுமுனி என்று அழைக்கப்படும் அகத்திய முனிவரிடத்துப் பொருந்திய கேண்மையான தொடர்பினால், அவருடன் சில நாட்கள் தங்கியிருப்பதைக் கருதி அவர் இருப்பிடமான நல்ல தமிழ்ப் பொருத்தமுடைய இனிய பொதிய மலையைச் சேர்வதற்காக வழக்கொண்டு செல்லத் தொடங்கினார்.

3566. கயிலாய மலையினின்று புறப்பட்ட யோகியார் நிலையான ‘கேதாரத்தை’ வணங்கிச், சிறந்த முனிவர் எடுத்துக் கூறும் புகழையுடைய பசுபதி நேபாளத்தை வணங்கித் துதித்து, நெருங்கிய சடையில் சிவபெருமான் தலையில் ஏற்றுள்ள தூய நீரையுடைய கங்கையாற்றில் அன்னப் பறவைகள் நிறைந்த அகன்ற நீர்த் துறையின் அரிய கரையின் பக்கத்தை வந்து அடைந்தார்.

(நேபாளம் சிவநெறியில் நிற்கும் அரச மரபைக் கொண்டதாகையால் ‘பசுபதி நேபாளம்’ எனப் பெற்றது.)

306 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3567 கங்கைநீர்த் துறையாடிக் கருத்துறைநீர் கடலேற்றும்
அங்கணர்தாம் மகிழ்ந்தருளும் அவிழுத்தம்
பணிந்தேத்தி
மங்குல்வளர் வரைவிந்த மன்னுபருப்பதம் இறைஞ்சித்
திங்களணி சடையார்திருக் காளத்தி
மலைசேர்ந்தார்.

3568 நீடுதிருக் காளத்தி நீலவுதா னுவைவணங்கி
ஆடுதிரு அரங்கான ஆலவனந் தொழுதேத்தித்
தேடும்இரு வர்க்கரியார் திருஏகாம் பரம்பணிந்து
மாடுயர்மா மதிற்காஞ்சி வளநகரின் வைகினார்.

3569 நற்பதிஅங் கமர்யோக முனிவர்களை நயந்துபோய்க்
கற்புரிசைத் திருவதிகை கலந்திறைஞ்சிக்
கறைக்கண்டர்
அற்புதக்கூத் தாடுகின்ற அம்பலஞ்சூழ் திருவீதிப்
பொற்பதியாம் பெரும்பற்றப் புலியூரில்
வந்தணைந்தார்.

36. திருமுல நாயனார் புராணம் □ 307

3567. அந்த யோகியார் கங்கையின் நீர்த்துறையில் நீராடிப், பிறவித் துறையையுடைய நீண்ட கடலினின்றும் கரையேற்றும் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற அவி முத்தத்தை (காசியை) வணங்கித் துதித்து, மேகங்கள் தங்குவதற்கு இடமான 'விந்த மலையையும்' நிலையான 'சீ பருப்பதத்தையும்' வணங்கிப், பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானின் 'திருக் காளத்தி மலை'யைப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

(அவிமுத்தம் — காசிமுத்தம் — நீங்குதல்; வி—சிறப்புணர்த்தும் சொல். எனவே, அவிமுத்தம் விசேடமான நீங்குதல். இதனுடன் 'அ' என்ற எதிர் மறை சேர்ந்தது. ஆதலால் 'பிறவிக்கடலுள் புகுதலை இல்லாமை செய்வது' என்பது பொருள். பிறவி உண்டாகாமை என்க. சீ பருப்பதம் — ஸ்ரீ சைலம்.)

3568. நிலையான திருக்காளத்தி மலைமீது விளங்கும் தானுவான சிவபெருமானை வணங்கி, அப்பெருமான் அருட் கூத்தாடும் மன்றங்களுள் ஒன்றான 'திருவாலங்காடு' என்ற தலத்தை வணங்கித் துதித்து, கீழும் மேலுமாகத் தேடிய திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் காண்பதற்கரிய வராய் நிமிர்ந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற ஏகம்பலத்தையும் வணங்கி, உயர்ந்த பெரிய பொன்னால் ஆன மதில்களையுடைய 'காஞ்சி புரம்' என்னும் நீர்வளம்கொண்ட நகரத்தில் தங்கினார்.

3569. நல்ல பதியான அந்தக் காஞ்சியில் விரும்பித் தங்கியுள்ள சிவயோகியர்களான முனிவர்களை விரும்பி வணங்கிச் சேர்ந்திருந்து, பின்பு கல் மதில் சூழ்ந்த திருவதிக்கை வீரட்டானத்தில் போய் வணங்கி, நீலகண்டத்தையுடைய இறைவர் அற்புதமான அருட் கூத்தாடுகின்ற திருவம்பலத்தைச் சூழ்ந்த திருவீதியையுடைய பொற்பதியான பெரும்பற்றப் புலியூரை — தில்லையை வந்து சேர்ந்தார்.

308 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3570 எவ்வுலகும் உய்யஎடுத் தருளியசே வடியாரைச்
செவ்வியஅன் புறவணங்கிச் சிந்தைகளி
வரத்திளைத்து
வவ்வியமெய் யுணர்வின்கண் வரும்ஆனந்
தக்கூத்தை
அவ்வியல்பிற் கும்பிட்டங் காராமை
அமர்ந்திருந்தார்.
- 3571 தடநிலைமா ளிகைப்புலியூர் தன்னிலுறைந்
திறைஞ்சிப்போய்
அடவ்விடையின் மேல்வருவார் அமுதுசெய
அஞ்சாதே
விடம்அளித்த தெனக்கருதி மேதினிக்கு
வளம்நிறைத்தே
கடல்வயிறு நிறையாத காவிரியின்
கரைஅணைந்தார்.
- 3572 காவிரிநீர்ப் பெருந்தீர்த்தம் கலந்தாடிக் கடந்தேறி
ஆவின்அருங் கன்றுறையும் ஆவடுதண்
டுறைஅணைந்து
சேவில்வரும் பசுபதியார் செழுங்கோயில் வலம்வந்து
மேவுபெருங் காதலினால் பணிந்தங்கு
விருப்புறுவார்.
- 3573 அந்நிலைமைத் தானத்தை அகலா தொருகருத்து
முன்னி எழுங் குறிப்பினால் முனும்ஆ தரவெய்தப்
பின்னும்அகன் நேருவார் பேணவருங்
கோக்குலங்கள்
பொன்னிநதிக் கரைப்புறவிற் புலம்புவன
எதிர்கண்டார்.

3570. எல்லாவுலகங்களும் உய்யும்படி தூக்கிய சேவடியை உடைய கூத்தப் பெருமானின் செவ்விய அன்பு பொருந்த வணங்கி, உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி மிக அந்த அனுபவத்தில் அமுந்தித் தம் வசமற்று நின்று, உயிர்ப் போதத்தை விழுங்கி அதன் மேல் விளங்கும் மெய்யுணர்வான சிவ போத நிலையில் வெளிப்படுகின்ற சிவானந்த அருட்கூத்தை முழுதும் பதிஞானமான தன்மையில் நின்று அனுபவித்து வழிபட்டிருந்து அந்தப் பதியில் விருப்புடன் தங்கியிருந்தார்.

3571. பெரிய நிலைகளையுடைய மாளிகைகள் நிறைந்த பெரும் பற்றப் புலியூரில் தங்கியிருந்து வணங்கிச் சென்று வன்மையுடைய காளையின் மேல் வரும் இறைவர் அமுது செய்யும்படி சற்றும் அஞ்சாது நஞ்சைக் கொடுத்தது என்று எண்ணி, உலகுக்கு எல்லா வளங்களையும் நிறைய அளித்துக் கடலின் வயிற்றை நிறைக்காத காவிரி ஆற்றின் கரையை அடைந்தார்.

3572. காவிரி நீரான பெருமையுடைய நீரில் ஆடி, அதைக் கடந்து தென் கரையில் ஏறிச் சென்று, பசுவின் கன்றாய் உமையம்மையார் சேர்ந்து தவம் செய்கின்ற 'திருவாவடுதுறையைச்' சேர்ந்து, காளையில் எழுந்தருளும் பசுபதியான இறைவரின் செழுமையான கோயிலை வலம் வந்து வழிபட்டு, பொருந்திப் பெருங் காதலால் வணங்கி அங்கே விருப்பம் உடையவராகி,

3573. அந்த நிலையில் உள்ள அப்பதியை விட்டு நீங்காத ஒரு கருத்துடைய உள்ளத்தில் மிக்கு எழுகின்ற குறிப்பால் பெருகிய அந்த அன்பு பொருந்தக் கண்டும் அதன்பின்பும் அதைவிட்டு அகன்று போவாரான யோகியார், மேய்ப்பதற்கு அங்கு ஓட்டப்பட்டு வரும் பசுக் கூட்டங்கள் காவிரிநதியின் கரையில் காட்டிடத்தில் புலம்பு வதைப் பார்த்தார்.

310 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3574 அந்தணர்தஞ் சாத்தனூர் ஆமேய்ப்பார்

குடித்தோன்றி
முந்தையுறை நிரைமேயப்பான் மூலன்னும் .
பொருடையான்
வந்துதனி மேய்க்கின்றான் வினைமாள வாழ்நாளை
வெந்தொழில்வன் கூற்றுண்ண வீடிநிலத்
திடைவீழ்ந்தான் .

3575 மற்றவன் தன் உடம்பினை அக் கோக்குலங்கள்

வந்தணைந்து
சுற்றிமிகக் கதறுவன சுழல்வனமோப் பனவாக
நற்றவயோ கியர்காணா நம்பர்அரு ளாலேஆ
உற்றதுயர் இவைநீங்க ஒழிப்பன்ன
உணர்கின்றார் .

3576 இவனுயிர் பெற் றெழிலன்றி ஆக்களிடர்

நீங்காளன்று
அவனுடலிற் றம்முயிரை அடைவிக்க அருள்புரியும்
தவமுனிவர் தம்முடம்புக்கு அரண்செய்து
தாம்முயன்ற
பவனவழி அவனுடலில் தம்முயிரைப் பாய்த்தினார் .

3577 பாய்த்தியபின் திருமூல ராய்எழிலும் பசுக்களெலாம்
நாத்தமும்ப நக்கிமோந் தணைந்துகணைப்

பொடுநயந்து
வாய்த்தெழுந்த சளிப்பினால் வாலெடுத்துத்
துள்ளிப்பின்
நீத்ததுய ரினவாகி நிரைந்து போய்
மேய்ந்தனவால் .

3574. அந்தணரின் சாத்தனூரில் உள்ள பசுக்களை மேய்ப்பவர்களான இடையர் குடியில் தோன்றித் தன் முன்னோரின் மரபில் தொழில் முறையிலே பசுக் கூட்டத்தை மேய்த்து வருபவனான மூலன் என்ற பெயர் கொண்டவன், ஊரின்வின்றும் புறப்பட்டு வந்து குறுங்காட்டில் பசுக்களைத் தனியாய் மேய்த்து வந்தான். அப்போது அவனது வினை முடிந்து விட்டதால் அவனது வாழ்நாளாகக் கொடிய தொழிலையுடைய பாம்பின் விடம் உண்டு ஒழித்து விட, அவன் உயிர் நீங்கப் பெற்று நிலத்தில் விழுந்தான்.

3575. அச்சமயத்தில் பசுக் கூட்டங்கள் அவனது உடலை வந்து சூழ்ந்து வருகலும், கதறுதலும், சுழலுதலும் மோத்தலுமாகி இவ்வாறு வருந்தின. நல்ல தவத்தையுடைய அந்த யோகியார் அதைப் பார்த்து, இறைவரின் திருவருளினால், “இப்பசுக்கள் அடைந்த துன்பத்தை நான் ஒழிப்பேன்!” என்று உணர்வினில் கொண்டார்.

3576. “இந்த இடையன் உயிர் பெற்றெழுந்தாலல்லது இப் பசுக்கள் துன்பம் நீங்க மாட்டா!” என்று அந்த மூலன் என்ற இடையனின் உடலில் தம் உயிரைச் சேர்ப்பிக்க அருள் செய்யும் அந்தத் தவமுனிவர், தம் தவ உடலைக் காவலான ஓர் இடத்தில் சேர்த்துத் தாம் பயின்று கை வந்த உயிர் வளியை அடக்கும் வழியின் மூலமாக அவனது உடலிலுள் தம் உயிரைப் புகும்படி செய்தார்.

(இவ்வாறு உடல்விட்டு உடலில் உயிர் பாய்தலைக் ‘கூடு விட்டுக் கூடுபாய்தல்’ என்பர்.)

3577. அவ்வாறு உயிரைப் புகுத்திய பின்பு திருமூலராகி (உயிர்) பெற்று எழவும், பசுக்கள் எல்லாம் மகிழ்வுடன் நாத்தமும்பு ஏற அவன் உடலை நக்கியும் மோந்தும் பக்கத் திலே சேர்ந்தும் கனைப்புடன் விரும்பியும் என இவ்வாறு கொண்டு எழுந்த பெரு மகிழ்ச்சியினால் வால்களை மேலே தூக்கித் துள்ளின. பின்பு துன்பம் நீங்கியவையாய் வரிசையாய்ச் சென்று மேய்ந்தன.

312 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3578 ஆவின் நிரை மகிழ்வுறக்கண் டளிகூர்ந்த
அருளினராய்
மேவியவை மேய்விடத்துப் பின்சென்று
மேய்ந்தவைதாம்
காவிரிமுன் துறைத்தண்ணீர் கலந்துண்டு கரைஏறப்
பூவிரிதண் புறவின்நிழல் இனிதாகப் புறங்காத்தார்.

3579 வெய்யசுடர்க் கதிரவனும் மேல்பாலை
மலைஅணையச்
சைவநெறி மெய்யுணர் ந்தோர் ஆனினங்கள்
தாமேமுன்
பையநடப் பனகன்றை நினைந்துபடர் வனவாகி
வையநிகழ் சாத்தனூர் வந்தெய்தப் பின்போனார்.

3580 போனவர்தாம் பசுக்களெலாம் மனைதோறும்
புகநின்றார்
மானமுடைமனையாளும் வையியபின்தாழ்த்தார்
என்று
ஆனபயத் துடன்சென்றே அவர்நின்ற
வழிகண்டாள்
சனம் இவர்க்கடுத்த தெனமெய்தீண்ட
அதற்கிசையார்.

3581 அங்கவளும் மக்களுடன் அருஞ்சுற்றம் இல்லாதாள்
தங்கிவெரு வுறமயங்கி என்செய்தீர் எனத்தளர
இங்குனக்கென் னுடன்அணைவொன் றில்லை என
எதிர்மறுத்துப்
பொங்குதவத் தோர்ஆங்கோர் பொதுமடத்தி
னுட் புகுந்தார்.

3582 இல்லாளன் இயல்புவே றானமைகண் டிரவெல்லாம்
சொல்லாடா திருந்தவர்பால் அணையாது
துயிலாதாள்
பல்லார்முன் பிறறைநாள் இவர்க்கடுத்த பரிசுரைப்ப
நல்லார்கள் அவர்திறத்து நாடியே நயந்துரைப்பார்.

3578. பசுக் கூட்டங்கள் முன் சொன்னபடி மகிழ்ச்சி பொருந்தக் கண்டு கருணைமிக்க அருள் உடையவராய், அப்பசுக்கள் மேய்கின்ற இடங்களில் அவற்றின் பின் சென்று அவை தாம் காவிரியாற்றின் முன் துறையில் தண்ணீர் உண்டு கரையேறப், பூக்கள் மலர்ந்த குளிர்ததமிழலில் உள்ள இடத்தில் இனிதாய்க் தங்க வைத்துப் பாதுகாத்தார்.

3579. வெம்மையான கதிர்களையுடைய சூரியனும் மேற்குத் திக்கினை அடைய, பசுக்கூட்டங்கள் ஒருவரும் செலுத்தப்படாது தாமே முன்னே செல்வனவும் தம் கன்றுகளை எண்ணிச் செல்வனவுமாயின. உலகில் புகழ் பெற்று ளிளங்குர் சாத்தூரில் வந்து சேர, சைவ நெறியின் உண்மை நிலையையுணர்ந்த யோகியரான திருமூலர் அந்தப் பசுக்கள் தாம் சென்ற வழியிலேயே தாமும் சென்றார்.

3580. அங்ஙனம் பசுக்களின் பின்பு சென்றவர், பசுக்கள் யாவும் அவ்வவற்றின் வீடுகள் தோறும் புக, அந்த எல்லை அளவில் நின்றார். பெருமையுடைய அந்த இடையனின் மனைவியும் தன் கணவர் பகற் பொழுது போன பின்பும் வரத் தாழ்த்தனர் என்று எண்ணிய அச்சத்துடன் சென்று, அவர் நின்று கொண்டிருந்த நிலையைப் பார்த்தாள். 'இவருக்கு ஏதோ தீங்கு நேர்ந்துள்ளது' என்று எண்ணி அவரது மெய்யை அவள் தீண்ட, அதற்கு அவர் இசையாமல்,

3581. அவளும் மக்களுடன் அரிய சுற்றத்தையும் பெற்றிராதவளாதலால், தங்கி அஞ்சி மயங்கி, 'என்ன செய்தீர்' என்று மனம் தளர்ந்து வருந்த, 'இங்கு உனக்கு என்னுடன் தொடர்பு ஏதும் இல்லை' என்று மறுத்து, மேன் மேலும் தவத்தையுடைய திருமூலர் அங்கு ஒரு பொது மடத்துள்ளே போயடைந்தார்,

3582. தன் கணவனின் தன்மை வேறுபட்டு மாறிய தன்மையை அறிந்து அன்று இரவு முழுவதும் எல்லாரிடத்தும் பேசாது இருந்து, அவரிடம் அணைய இயலாது உறக்கம் கொள்ளாமலும் இருந்த அந்த இடைக்குலப் பெண், அடுத்த நாள் அந்த ஊரில் உள்ள பலர் முன்னிலையில் அவரது தன்மையைக் கூறினாள். கூறவே, அதைக் கேட்ட நல்லவர் அவரது தன்மையை அருகில் சேர்ந்து நாடியறிந்து அன்போடு சொல்லலானார்.

314 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3583 பித்தூற்ற மயலன்று பிறிதொருசார் புளதன்று
சித்தூறிகற் பங்களைந்து தெளிந்தசிவ போகத்தில்
வைத்தாருத் தினராடு வரம்பிப்பெரு
மையிலிருந்தார்
இத்தகைமை அளப்பரிதால் யாராலும்
எனஉரைப்பார்

3584 பற்றறுத்த உபதேசப் பரமர்பதம் பெற்றார் போல்
முற்றும்உணர்ந் தனராகும் முன்னைநிலை
மையில் உங்கள்
சுற்றடியல் பினுக்கெய்தார் என்றுரைப்பத்
துயர்எய்தி
மற்றவனும் மையலுற மருங்குள்ளோர்
கொண்டகன்றார்.

3585 இந்தநிலை மையிலிருந்தார் எழுந்திருந்தாங்
கான்றிரைகள்
வந்தநெறி யேசென்று வைத்தகாப் பினில்உய்த்த
முந்தையுடற்பொறைகாணார் முழுதுணர்ந்த
மெய்க்குஞ்சு
சிந்தையினில் வந்தசெயல் ஆராய்ந்து
தெளிகின்றார்.

3586 தண்ணிலவார் சடையார்தாம் தந்தஆ
கம்பொருளை
மண்ணின்மிசைத் திருமுலர் வாக்கினால் தமிழ்
வகுப்பக்
கண்ணியஅத் திருவருளால் அவ்வுடலைக் கட்டிக்க
எண்ணிறைந்த உணர்வுடையார் ஈசர் அருள்
எனஉணர்ந்தார்.

3583. இது பித்தம் கொண்டதால் உண்டான மயக்கம் அன்று. வேறு ஓர் சார்பு இவர்க்கு உள்ளது. உள்ளத்தின் வேறு பாடுகளால் எல்லாம் நீங்கித் தெளிந்த நிலையில் சிவ யோகத்தில் அழுந்திய கருத்தை உடையவராகி அளவில்லாத பெருமையில் இருந்தவர். இத்தன்மை யாராலும் அளவிடற்கு அரியதாகும் எனத் துணிந்து கூறுபவரானார்.

3584. இரண்டு வகையான பற்றுக்களையும் நீக்கிய, ஞான உபதேசத்தினால் சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் பெற்ற சீவன் முத்தர்களைப் போல் ஒருங்கே எல்லாவற்றையும் உணர்ந்த ஞானி ஆவர். முன்னை நிலைமைப்படி உங்கள் சுற்றத்தின் தொடர்பான இயல்புட்பட மாட்டார் என அவர்கள் கூறினர். அவள் மிகவும் துன்பப்பட்டு மயங்கினாள். பக்கத்தில் இருந்தவர் அவளை அழைத்துக் கொண்டு நீங்கிச் சென்றனர்.

3585. இங்ஙனம் சாத்தனார்ப் பொது மடத்தில் இருந்தார் திருமுலர். அவ்வாறு இருந்தவர் அந்நிலையினின்றும் எழுந்து அவ்வூர்ப் பசுக்கூட்டங்கள் ஊரை நோக்கி வந்த வழியையே பின்பற்றிச் சென்று பார்க்கத் தாம் காவலில் வைத்த தம் முன்னைய உடல் சுமையைக் காணாத வராய், முற்றுணர்வு கூடிய மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்திய தம் உள்ளத்தில் இச் செயல் நிகழ்ந்த நிலையை ஆராய்ந்து தெளிந்தார்.

3586. குளிர்ந்த நிலவை அணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் அருளாலே தந்த சிவாகமங்களின் பொருளை நிலவுலகத்தில் திருமுலரின் திருவாக்கினால் தமிழில் வகுப்ப தற்காக எண்ணிய அத்திருவருளால் அந்த வுடலை மறையச் செய்திட்டார்; ஆதலால் எங்கும் நிறைந்த உணர்வுடைய வரான திருமுலர் அச்செயலை உள்ளத்தில் தெளிந்து அஃது ஈசர் அருளால் ஆயிற்று என அறிந்தார்.

816 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3587 சுற்றியஅக் குலத்துள்ளார் தொடர்ந்தார்க்குத்
தொடர் வின்மை
முற்றவே மொழிந்தருள அவர்மீண்டு போனதற்பின்
பெற்றமீ துயர்த் தவர்தாள் சிந்தித்துப்
பெருகார்வச்
செற்றமுதல் கடிந்தவர்தாம் ஆவடுதண்
டுறைசேர்ந்தார்.

3588 ஆவடுதண் டுறை அணைந்தங் கடும்பொருளை
உறவணங்கி
மேவுவார் புறக்குடபால் மிக்குயர்ந்த அரசின்கீழ்த்
தேவீருக்கை அமர்ந்தருளிச் சிவயோகம் தலைநின்று
பூவலகும் இதயத்துப் பொருளோடும்
உணர்ந்திருந்தார்.

3589 ஊனுடம்பிற் பிறவிவிடந் தீர்ந்துலகத் தோர்உய்ய
ஞானமுதல் நான்குமலர் நற்றிருமந் திரமாலை
பான்மை முறை ஓராண்டுக் கொன்றாகப்
பரம்பொருளாம்
ஏனையி றணிந்தாரை ஒன்றவன்தான் எனாடுத்து.

3590 முன்னியஅப் பொருள்மாலைத் தமிழ்முறா
யிரஞ்சாத்தி
மன்னியமு வாயிரத்தான் டிப்புவிமேல்
மகிழ்ந்திருந்து
சென்னிமதி அணிந்தார்தம் திருவ்ருளால்
திருக்கயிலை
தன்னில்அணைந் தொருகாலும் பிரியாமைத்
தாளடைந்தார்.

3587. சூழ்ந்துள்ள அந்த இடையர் குலத்தினர்க்கு, அந்த வூரினின்று தம்மைத் தொடர்ந்து பசுக்கூட்டம் மேய்க்கப்பட்ட இடத்துக்கு வந்த அவர்கள் அறியுமாறு, அவர்களுக்கும், தமக்கும் எவ்வகையான தொடர்பும் இல்லை என்பதை முழுதும் அறிவறுத்தி உரைத்தார். உரைக்க, அவர்களும் மீண்டு போயினர். பின்பு, காளைக் கொடியையுயர்த்திய இறைவரின் திருவடிகளைச் சிந்தித்து, மேன் மேலும் பெருகும் இயல்புடைய ஆர்வம் சினம் முதலிய வற்றை வேரறத் தோண்டிப் போக்கிய அத்திருமூலர், அங்கிருந்து திருவாவடுதிறையை அடைந்தார்.

3588. திருவாவடுதிறையைச் சேர்ந்து அங்குச் சிவ பெருமானைப் பொருந்திய வகையால் தொழுது அங்குத் தங்கினார். அங்குக் கோயிலின் புறத்தில் மேற்குப் பக்கத்தில் மிகவும் உயர்ந்த அரச மரத்தின் கீழ், தேவாசனத்தில் அமர்ந்து எழுந்தருளியிருந்து, சிவராசயோகத்தில் மிக்கிருந்து உள்ளக் கமலத்தில் அரிய பொருளான இறைவருடன் இரண்டறம் கலந்து ஒன்றியிருந்தார்.

(தேவ இருக்கை— 'தேவாசனம்' என்ற ஒரு வகை ஆசனம். சிவயோகம் தலை நின்று— தம் அறிவைச் சிவனிடத்தில் ஒன்று படப் பதிய வைத்தல்.)

3589. ஊன் பொருந்திய இப்பிறப்பான விடத் தொடக்கு (நச்சுத் தொடர்பு) நீங்கி உலகத்தில் உள்ளவர் உய்வதற்காக சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு நெறிகளும் விரிந்து காணும் நல்ல 'திருமந்திர மாலையை' இறைவர் வகுத்திட்ட முறையால் ஓர் ஆண்டுக்கு ஒரு மந்திரமாகப், பரம் பொருளானவரும் பன்றியின் கொம்பை அணிந்தவரும் ஆன சிவபெருமானை 'ஒருவன் தானே' எனத்தொடங்கி,

3590. நிலைத்த அப்பொருளையுடைய திருமந்திர மாலையான தமிழ் மூவாயிர மந்திரங்களையும் பாடியருளி, அதன் பொருட்டுப் பெற்ற மூவாயிரம் ஆண்டுகள் இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்து, வீற்றிருக்கும், திருமடியில் ஞானச்சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானின் அருளால், அவர் தம் திருக்கயிலையைச் சேர்ந்து என்றும் பிரியாதபடி சிவனது திருவடி நிழலை அடைந்தார்.

3 8 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3591 நலஞ்சிறந்த ஞானயோ கங்கிரியா சரியையெலாம்
மலர்த்தமொழி திருமூல தேவன்மலர்ச் சுழல்வணங்கி
அலர்த்தபுகழ்த் திருவாரூர் அமணர்கலக் கங்கண்ட
தலங்குலவு விறல்தண்டி அடிகள் திறஞ் சீராற்றுவாம்.

திருமூல நாயனார் புராணம். முற்றிற்று.

37. தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம்

3592 தண்டி யடிகள் திருவாரூர்ப்
பிறக்கும் பெருமைத் தவமுடையார்
அண்ட வாணர் மறைபாட
ஆடுஞ் செம்பொற் சுழல்மனத்துக்
கொண்ட கருத்தின் அகநோக்குங்
குறிப்பே அன்றிப் புறநோக்கும்
கண்ட உணர்வு துறந்தார்போல்
பிறந்த பொழுதே கண்காணார்.

3593 காணுங் கண்ணாற் காண்பதுமெய்த்
தொண்டேயான கருத்துடையார்
பேணுஞ் செல்வத் திருவாரூர்ப்
பெருமா னடிகள் திருவடிக்
பூணும் அன்பி னார்ப்பரவிப்
போற்றும் நிலைமை புரிந்தமரர்
சேணும் அறிய அரியதிருத்
தொண்டிற் செறியச் சிறந்துள்ளார்.

37. தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம் □ 319

3591. நன்மை அளிப்பதில் சிறந்து விளங்கும் ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை என்னும் நான்கு நெறிகளும் விரிந்த மொழியுடைய திருமூல நாயனாரின் தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, திசைகளில் எங்கும் விரிந்து பரந்த புகழையுடைய திருவாரூரிலே சமணர்களின் கீழான செயல்கள் கலங்குதலைச் செய்த மலகில் விளங்கும் வன்மையுடைய 'தண்டியடிகளில்' அடிமைத் திறத்தினை எடுத்துக் கூறப் புகுகின்றோம்.

திருமூல நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

37. தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம்

'நாட்டமிகு தண்டிக்கு அடியேன்'
(திருத்தொண்டத் தொகை)

3592. 'தண்டியடிகள்' என்ற பெயர் உடையவர் திருவாரூரிலே பிறக்கும் பேறுடைய முன்னைத் தவத்தை உடையவர். தேவர்கள் வேத முழக்கங்களைச் செய்ய ஆடும் சிறந்த பொன் போன்ற கூத்தாரின் திருவடிகளை உள்ளத்தினுள்ளே கொண்ட அகக்கண்ணினால் காண்கின்ற குறிப்பே அல்லாது, வெளிப்பார்வையால் நோக்கும் அளவுபட்ட உணர்வை ஒழித்தவரைப் போல் அவதாரத்த நாளன்றே புறக்கண்பார்வை இல்லாதவர்.

3593. 'பார்ப்பதற்குரிய கண்ணால் காணப் பெறுவது சிவபெருமானின் மெய்த் தொண்டேயாகும்' என்ற கருத்துடையவர், பேணுவதற்குரிய திருவாரூரில் வீற்றிருக்கும் தியாகப் பெருமானின் திருவடிகளையே மேற்கொண்ட அன் டினால்வழிபடும் நிலைமையை விரும்பத் தேவர்கள் தொலை விலும் அறிவதற்கு அரிய திருத்தொண்டில் உறைபுடைய வராகிச் சிறந்து விளங்கினார்.

320 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3594 பூவார் சடிலத் திருமுடியார்
 மகிழ்ந்த செல்வப் பூங்கோயில்
 தேவா சீரியன் முன்னிறைஞ்சி
 வலஞ்செய் வாராய்ச் செம்மைபுரி
 நாவால் இன்ப முறுங்காதல்
 நமச்சிவாய நற்பதமே
 ஓவா அன்பில் எடுத்தோதி
 ஒருநாள் போல வருநாளில்.
- 3595 செங்கண் விடையார் திருக்கோயிற்
 குடபால் தீர்த்தக் குளத்தின் பாங்கு
 எங்கும் அமணர் பாழிகளாய்
 இடத்தாற் குறைபா டெய்துதலால்
 அங்கந் நிலைமை தனைத்தண்டி
 யடிகள் அறிந்தே ஆதரவால்
 இங்கு நான்இக் குளம்பெருகக்
 கல்ல வேண்டும் என்றெழுந்தார்.
- 3596 குழிவா யதனிற் குறிநட்டுக்
 கட்டுங் கயிறு குளக்குலையின்
 இழிவாய்ப் புறத்து நடுத்தறியோ
 டிசையக் கட்டி இடைதடவி
 வழியால் வந்து மண்கல்லி
 எடுத்து மறித்துந் தடவிப்போய்
 ஒழியா முயற்சி யாலுய்த்தார்
 ஒதும் எழுத்தஞ் சுடனுய்ப்பார்.
- 3597 நண்ணி நாளும் நற்பொண்டர்
 நயந்த விருப்பால் மிகப்பெருகி
 அண்ணல் தீர்த்தக் குளங்கல்லக்
 கண்ட அமணர் பொறாராகி
 எண்ணித் தண்டி யடிகள்பால்
 எய்தி முன்றின் றியம்புவார்
 மண்ணைக் கல்லிற் பிராணிபடும்
 வருத்த வேண்டாம் என்றுரைத்தார்.

3594. மலர்கள் பொருந்திய சடையையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் செல்வம் நிறைந்த பூங்கோயிலில், திருத்தேவாசிரிய மண்டபத்தினை முன்னே வணங்கி வருபவராய்ச் செம்மை நெறிபெறப் புரிகின்ற நாவால் இன்பம் பொருந்தும் 'நமச்சிவாய' என்ற நற்பதத்தையே ஒழியாத அன்புடன் எடுத்து ஒதிக் கொண்டு ஒரு நாள் போல பலகாலமும் வலம் செய்து வந்தார். அந்நாட்களில்.

3595. சிவந்த கண்ணையுடைய காளையையுடைய இறைவரின் திருக்கோயில் மேற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் 'கமலாலயம்' என்ற நீர்நிலையின் பக்கங்களில் எங்கும் அமணர்களின் பாழிகளாய் ஆக்கித் தூர்க்கப்பட்டு இடத்தினால் குறைபாடு உண்டாயின. அதனால் அங்குள்ள அந்த நிலைமையைத் தண்டியடிகள் அறிந்து, அன்பினால் 'நான் இந்தக் குளத்தை அகலமாய்ப் பெருகும்படி தோண்டிட வேண்டும், என்னும் உள்ளத் துணிவுடன் அதனை மேற்கொண்டார்.

3596. அக்குளத்தில் தோண்டும் குழியின் ஓரத்தில் குறியான கோல் நட்டு, அதில் கட்டிய கயிற்றைக் குளத்தின் கரையின் மீது தாழ்ந்த உயரத்தில் நட்ட தறியுடன் பொருந்தும்படி கட்டி, இடையில் அந்தக் கயிற்றைத் தொட்டுத் தடவிக் கொண்டு அவ்வழியால் வழிதவறாது இறங்கி வந்து, மண்ணைத் தோண்டி எடுத்துப் பின்னும் முன் தடவிய அந்த வழியிலே மேலே சென்று இப்படி இடைவிடாத ஸூயற்சியினால் மண்ணை மேலே கொட்டினார். இச்செயலில் இடைவிடாது ஒதும் திருவைந்தெழுத்துடன் தம்மைச் செலுத்துவாராய்,

3597. (இங்ஙனம்) பொருந்தி நாள்தோறும் மிக்க நல்ல தொண்டரான தண்டியடிகள் உள்ளத்தில் கொண்ட விருப்பத்தால் செய்யும் இத்தொண்டில் மேம்பட்டு இறைவரின் தீர்த்தக் குளத்தைத் தோண்டிட அதைப் பார்த்த சமணர்கள் பொறுக்காது தமக்குள் சிந்தித்துத் தண்டியடிகளிடம் வந்து, அவர் முன்னின்று சொல்பவராய் 'மண்ணைத் தோண்டி எடுத்தால் அதனுள் உள்ள உயிர்கள் இறக்கும்; வீணை வருத்த வேண்டா!' எனவுரைத்தனர்.

- 3598 மாசு சேர்ந்த முடையுடலார்
 மாற்றங் கேட்டு மறுமாற்றம்
 கேசு பெருகந் திருத்தொண்டர்
 செப்பு கின்றார் திருவிலிகள்
 பூசு நீறு சாந்தமெனப்
 புனைந்த பிரானுக் கான்பணி
 ஆசி லாநல் லறமாவ
 தறிய வருமோ உமக்கு என்றார்
- 3599 அந்த மில்லா அறிவுடையார்
 உரைப்பக் கேட்ட அறிவில்லார்
 சிந்தித் திந்த அறங்கேளாய்
 செவியும் இழந்தா யோஎன்ன
 மந்த உணர்வும் விழிக்குறும்
 கேளாச் செவியும் மற்றுமக்கே
 இந்த உலகத் துள்ளனஎன்
 றன்பர் பின்னும் இயம்புவார்
- 3600 வில்லால் எயில்முன் றெரித்தபிரான்
 விரையார் க்மலச் சேவடிகள்
 அல்லால் வேறு காணேன்யான்
 அதுநீர் அறிதற் கார்என்பார்
 நில்லா நுலையர் உணர்வீந்
 நுங்கண் குருடாய் என்கண்டல
 கெல்லாங் காண்பான் யான்கண்டால்
 என்செய் வீர்என் றெடுத்துரைத்தார்
- 3601 அருகர் அதுகேட்டு உன்தெய்வத்
 தருளால் கண்ணீ பெற்றாயேல்
 பெருகும் இவ்வு ரினில்நாங்கள்
 பின்னை இருக்கி லோம்என்று
 கருகு முருட்டுக் கைகளால்
 கொட்டை வாங்கிக் கருத்தின்வழித்
 தருகைக் கயிறுந் தறியுமுடன்
 பறித்தார் தங்கள் தலைபறித்தார்.

3598. அழுக்குப் படிந்த முடைநாற்றம் உடைய உடலை உடைய சமணர்கள் சொன்ன மாற்றத்தைக் கேட்டு அதற்கு எதிர் மொழியாக ஒளி பெருகும் திருத்தொண்டரான தண்டியடிகள் “மெய்த்திரு இல்லாதவர்களே” பூசும் விபூதியையே சாந்தம் என்று அணிந்த சிவபெருமானுக்குரிய திருப்பணிகள் எவையாயினும் அவையெல்லாம் குற்றம் அற்ற நல்ல அறமே ஆகும் என்ற உண்மை உமக்குத் தெரியவருமோ?” என்று கூறினார்.

3599. எல்லை அற்ற அறிவையுடைய தண்டியடிகள் மேற்கண்டவாறு கூற, அதைக்கேட்ட அறிவற்ற சமணர்கள் “சிந்தித்து, நாங்கள் கூறிய இந்த அறச்சொல்லைக் கேளாகு போனாய்! நீ கண் இழந்ததுடன் செவியையும் இழந்தாய்!” என்று கூறினர். “மந்தமான உணர்வும், விழியின் குருட்டுத் தன்மையும் கேளாத செவிகளும் உங்களுக்கே இந்த உலகத்தில் உள்ளன,” என்று சொல்லி, அன்பரான தண்டியடிகள் மேலும் கூறலானார்.

3600. “மேரு மலையான வில்லினால் மூன்று புரங்களையும் எரித்த இறைவரின் மணமுடைய தாமரை போன்ற செம்மையான திருவடிகளை அல்லாமல் வேறு ஒன்றையும் நான் பார்க்க மாட்டேன். அத்தன்மையை அறிவதற்கு நீவீர் யார்?” என்றார். என்றவர், மேலும், “நில்லாத நிலையை உடையவர்களே! உணர்விழந்து உம் கண்கள் குருடாக ஆகி, உலகம் எல்லாம் காணும் பொருட்டு என் கண்கள் யான் காண நேரிட்டால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?” என வினவினார்;

3601. சமணர் அவர் கூறியதைக் கேட்டு “உன் தெய்வத்தின் அருளால் நீ கண்ணைப் பெற்றாயானால், பெருகும் இவ்வூரில் நாங்கள் அதன் பின்பு இருக்க மாட்டோம்” என்று தலையைப் பறிக்கும் இயல்புடைய அவர்கள் கரிய முருடுகளையுடைய கைகளால் தண்டியடிகளின் கூடையை வலியப் பற்றிப் பிடுங்கிக் கருத்தின் வழியே நிலைதரும் கயிற்றையும் நட்ட தறியையும் உடனே பறித்தனர்.

324 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3602 வெய்ய தொழிலார் செய்கையின்மேல்
 வெகுண்ட தண்டியகள்தாம்
 மைகொள் கண்டர் பூங்கோயில்
 மணிவா யிலின்முன் வந்திறைஞ்சி
 ஐய னேஇன் றமணர்கள்தாம்
 என்னை அவமா னஞ்செய்ய
 நைவ தானேன் இதுதீர
 நல்கும் அடியேற் கெனவீழ்ந்தார்.
- 3603 பழுது தீர்ப்பார் திருத்தொண்டர்
 பரவி விண்ணப் பஞ்செய்து
 தொழுதுபோந்து மடம்புகுந்து
 தூய பணிசெய் யப்பெறாது
 அழுது கங்குல் அவர்துயிலக்
 கனவில் அகில லோகங்கள்
 முழுதும் அளித்த முதல்வனார்
 முன்றின் றருளிச் செய்கின்றார்.
- 3604 நெஞ்சில் மருவுங் கவலையினை
 ஒழிநீ நின்கண் விழித் தந்த
 வஞ்ச அமணர் தங்கண்கள்
 மறையு மாறு காண்கின்றாய்
 அஞ்சவேண்டாம் என்றருளி
 அவர்பால். நீங்கி அவ்விரவே
 துஞ்சும் இருளில் அரசன்பால்
 தோன்றிக் கனவில் அருள்புரிவார்.
- 3605 தண்டி நமக்குக் குளங்கல்லக்
 கண்ட அமணர் தரியாராய்
 மிண்டு செய்து பணிவிலக்க
 வெகுண்டான் அவன்பால் நீமேவிக்
 கொண்ட குறிப்பால் அவன்கருத்தை
 முடிப்பாய் என்று கொளஅருளித்
 தொண்டர் இடுக்கண் நீங்க எழுந்
 தருளி னார்அத் தொழிலுவப்பார்.

37. தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம் □

3602. கொடிய செயலையுடைய சமணர்களின் இச் செய்களையில் சினம் கொண்ட தண்டியடிகள், நஞ்சுடைய கண்டமுடைய இறைவரின் பூங்கோயில் முன்னே வந்து வணங்கி 'எம் இறைவரே! இன்று சமணர்கள் வலிய வந்து என்னை அவமதித்ததால் நான் மனம் வருந்தலானேன். இதனுக்குத் தீர்வு அடியேனுக்கு அருளல் வேண்டும்' என்று வேண்டி நிலத்தில் விழுந்தார்.

3603. குற்றத்தைப் போக்குபவராய்த் திருத்தொண்டரான தண்டியடிகள் முன் கூறியவாறு வணங்கி வேண்டிச் சென்று தம் திருமடத்தில் புகுந்து, தூய்மையாக்கும் திருப்பணியைச் செய்யப் பெறாததால், அழுது, அன்றிரவு அவர் உறக்கம் கொண்டார். கொள்ள, எல்லா வுலகங்களையும் முற்றும் காக்கின்ற முதல்வரான சிவபெருமான் அவர் முன்பு தோன்றியருளி அருள் செய்வராய்,

3604. 'நீ மனத்தில் கொண்ட கவலையை ஒழிப்பாயாக! உன் கண்கள் விழித்து, அந்தச் சமணர்கள் தம் கண்கள் மறையும்படி நீ காண்பாய். அஞ்ச வேண்டா!' என்று கூறி மறைந்து, அந்த இரவிலே உறங்கும் இரவுப் பொழுதிலே மன்னனிடத்தில் கணவில் தோன்றி, அருள் செய்யலானார்.

3605. 'தண்டி நமக்காகக் குளம் தோண்டுவதைக் கண்ட சமணர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளாதவராகி, வலிந்து அத்திருப்பணியைத் தடுத்தவிட, அவன் சினம் கொண்டான். அவனிடம் நீ போய் அவன் உட்கொண்ட குறிப்பால் அவனது கருத்தை முடிப்பாயாக!' என்று மன்னன் பனத்துள் கொள்ளுமாறு அருள் செய்து, தொண்டரின் துன்பம் நீங்கும்படி செய்தார், அத்தொழிலில் மகிழ்பவரான இறைவர்.

3 26 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3606 வேந்தன் அதுகண் டப்பொழுதே
 விழித்து மெய்யின் மயிர்முகிழ்ப்பப்
 பூந்தண் கொன்றை வேய்ந்தவரைப்
 போற்றிப் புலரத் தொண்டர்பால்
 சார்ந்து புகுந்தபடிவி ளம்பத்
 தம்பிரானார் அருள்நினைந்தே
 ஏய்ந்த மன்னன் கேட்பஇது
 புகுந்தவண்ணம் இயம்புவார்.
- 3607 மன்ன கேள்யான் மழவிடையார்
 மகிழுந் தீர்த்தக் குளங்கல்லத்
 துன்னும் அமணர் அங்கணைந்தீது
 அறம் அன்று என்று பலசொல்லிப்
 பின்னுங் கயிறு தடவுதற் கியான்
 பிணித்த தறிகள் அவைவாங்கி
 என்னை வலிசெய் தியான் கல்லுங்
 கொட்டைப் பறித்தார் என்றியம்பி.
- 3608 அந்த னான உணக்கறிவும்
 இல்லை என்றார் யான் அதனுக்கு
 எந்தை பெருமான் அருளால்தான்
 விழிக்கில் என்செய்வீர் என்ன
 இந்த ஊரில் இருக்கிலோம்
 என்றே ஒட்டினார் இதுமேல்
 வந்தவாறு கண்டிந்த
 வழக்கை முடிப்ப தெனமொழிந்தார்.
- 3609 அருகர் தம்மை அரசனும்அங்
 கழைத்துக் கேட்க அதற்கிசைந்தார்
 மருவுந்தொண்டர் முன்போக
 மன்னன் பின்போய் மலர்வாவி
 அருகு நின்று விறல்தண்டி
 யடிகள் தம்மை முகநோக்கிப்
 பெருகுந் தவத்தீர் கண் அருளாற்
 பெறுமா காட்டும் எனப்பெரியோர்.

37. தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம் □ 327

3606. மன்னன் அக்கனாவைக் கண்டு அப்போதே உறக்கத்தினின்று விழித்து உறக்கம் நீங்கி உடலில் மயிர்க் கூச்செறிய, அழகிய கொள்வற மலரைச் சூடிய சிவபெருமானைத் துதித்துப், பொழுது விடியத் திருத்தொண்டரான தண்டியடிகளைச் சார்ந்து தனக்குக் கணையில் நிகழ்ந்ததைக் கூறத் (தண்டியடிகள்) அதைக் கேட்டுத் தம் இறைவரின் திருவருளை எண்ணி மன்னன் கேட்குமாறு நிகழ்ந்ததைக் கூறலாவார்.

3607. "மன்னனே! கேட்பாயாக! நான் இளமை பொருந்திய காளையையுடைய சிவபெருமான் மகிழும் குளத்தைத் தோண்ட, நெருங்கும் சமணர்கள் அங்கு வந்து இஃது அறமன்று என்று பலவாறு வாயால் சொல்லி, அதன் மேலும் கையால் தடவி, வழிகாண்பதற்காக நான் கயிறு கட்டிய நடுதறிகளையும் பிடுங்கி, என்னை வலியத் துன்புறுத்தி நான் மண்ணைத் தோண்டுவதற்கு வைத்திருந்த கூடையையும் பறித்தார்கள்" எனச் (சொன்னார்) சொல்லி,

3608. "குருடனான 'உனக்கு அறிவும் இல்லை!' என்று சமணர் உரைத்தனர். அதற்கு நான், 'எம் சிவபெருமான் அருளால் நான் கண் பெற்றால் நீங்கள் என்னசெய்வீர்கள்? என்று வினவ, அவர்கள், 'இந்த லூரில் அதன் பின்பு இருக்க மாட்டோம்,' எனச் சபதம் செய்து கூறினார்கள். இது நிகழ்ந்ததாகும்! இதன் உண்மை நிலைமை கண்டு இந்த வழக்கை முடிப்பாயாக!' என்று தண்டியடிகள் மன்னனிடம் கூறினார்கள்.

3609. உடனே மன்னனும் சமணர்களை அங்கு வரவழைத்துக் கேட்க, அதற்கு அவர்களும் இசைந்தார்கள். பெருந்தொண்டரான தண்டியடிகள் முன்பு செல்ல, மன்னன் அவர் பின்பு சென்று கமலாலயக் குளத்தின் அருகில் நின்று கொண்டு, ஆற்றலுடைய தண்டியடிகளின் முகத்தைப் பார்த்துப், "பெருகும் தவத்தை உடையவரே! திருவருளால் நீவீர் கண் பெறும் நிலையைக் காட்டுவீராக!" என்று (கூறினார்) கூறப் பெரியோரான தண்டியடிகள்.

328 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3610 ஏய்ந்த அடிமை சிவனுக்கியான்

என்னில் இன்றென் கண்பெற்று

வேந்தன் எதிரே திருவாரூர்

விரவுஞ் சமணர் கண்ணிழப்பார்

ஆய்ந்த பொருளுஞ் சிவபதமே

ஆவதென்றே அஞ்செழுத்தை

வாய்ந்ததொண்டர் எடுத்தோதி

மணிநீர் வாவி மூழ்கினார்.

3611 தொழுது புனல்மேல் எழுந்தொண்டர்

தூய மலர்க்கண் பெற்றெழுந்தார்

பொழுது தெரியா வகைஅமரர்

பொழிந்தார் செழுந்தண் பூமாரி

இழுதை அமணர் விழித்தேகண்

ணிழந்து தடுமா றக்கண்டு

பழுதுசெய்த அமண்கெட்ட

தென்று மன்னன் பகர்கின்றான்.

3612 தண்டி யடிகள் தம்முடனே

ஒட்டிக்கெட்ட சமண் குண்டர்

அண்டர் போற்றுந் திருவாரூர்

நின்றும் அகன்று போய்க்கழியக்

கண்ட அமணர் தமைஎங்குங்

காணா வண்ணந் தூக்க என

மண்டி வயவர் சாடுதலும்

கண்கள் காணார் மனங்கலங்கி.

3613 குழியில் விழுவார் நிலைதளர்வார்

கோலும் இல்லை எனஉரைப்பார்

வழியீது என்றுதூறடைவார்

மாண்டோம் என்பர் மதுகெட்டிர்

அழியும் பொருளை வட்டித்திங்

கழிந்தோம் என்பார் அரசனுக்குப்

பழியீதாமோ என்றுரைப்பார்

பாய்கள் இழப்பார் பறிதலையர்.

3610. "சிவபெருமானுக்கு நான் பொருந்திய அடிய வனாகில், இன்று இந்த மன்னன் எதிரில் நான் எனது கண் பெற்றுத் திருவாரூர் வீரவும் சமணர்கள் கண்களை இழப் பார்கள்; ஆராய்ந்து துணிந்த முடிவான பொருளும் சிவபத மேயாகும்!" என்று சூள் சொல்லித் திருவைந் தெழுத்தைத் திருத்தொண்டர் எடுத்து ஒதி அழகிய நீர் நிலையினுள்ளே முழுகினார்.

3611. இறைவரின் அருளைத் தொழுது மேலே எழுந்த தொண்டர், தம் தூய்மையான மலர் போன்ற கண் களில் ஒளி பெற்று எழுந்தார். சூரியிற்றை மறைத்தலால் பொழுது தெரியாதவாறு வானவர் செழுமையான குளிர்ந்த மலர் மழை பொழிந்தனர். அமணர் விழித்திருந்தும் தம் கண்களை இழந்து தடுமாறுவதைக் கண்டு தீமை செய்த சமண சமயம் கெட்டது என்று மன்னன் சொல்லத் தொடங்கி,

3612. "தண்டியடிகளுடன் சபதம் செய்து தோற்றுக் கெட்ட சமணர்களாகிய கீழ் மக்கள் வானவர் போற்றும் இந்தத் திருவாரூரினின்றும் நீங்கிச் சென்று போகும்படி கண்டவிடத்தில் இனி எங்கும் காணாதபடி துரத்துக!" எனக் கூற, வீரர்கள் நெருங்கிச் சாடியதால், கண் ஒளியை இழந்த அவர்கள் மனம் கலங்கி,

3613. குழியில் விழுபவர்களும், நிலை தளர்வார் களும், தடவிச் செல்ல 'ஊன்றுகோல் இல்லையே' என்று கூறுபவர்களும், 'இது வழி' என்று எண்ணிப் போய்ப் புதரை அடைபவர்களும், 'நாம் மடிந்தோம்' என்று சொல்ப வர்களும், 'இது மன்னனுக்குப் பழியாகுமோ? ஆகாது, என்பவர்களும், ஓடுத்த பாய்களையும் இழப்பார்களுமாகி அந்த மயிர் பறித்த தலையையுடைய சமணர்கள்,

330 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3614 பீலி தடவிக் காணாது

பெயர்வார் நின்று பேதுறுவார்
காலி னோடு கைமுறியக்
கல்மேல் இடறி வீழ்வார்கள்
சால நெருங்கி எதிரெதிரே
தம்மிற்றாமே முட்டிடுவார்
மாலும் மனமும் அழிந்தோடி
வழிகள் அறியார் மயங்குவார்.

3615 அன்ன வண்ணம் ஆருரில்

அமணர் கலக்கங் கண்ட வர்தாம்
சொன்ன வண்ண 'மேஅவரை
ஓடத் தொடர்ந்து துரந்ததற்பின்
பன்னும் பாழிப்பள்ளிகளும்
பறித்துக் குளஞ்சூழ் கரைபடுத்து
மன்ன வவனும்மனமகிழ்ந்து
வந்து தொண்டர் அடிபணிந்தான்.

3616 மன்னன் வணங்கிப் போயினபின்

மாலும் அயனும் அறியாத
பொன்னங் கழல்கள் போற்றிசைத்துப்
புரிந்த பணியுங் குறைமுடித்தே
உன்னும் மனத்தால் அஞ்செழுத்தும்
ஓதி வழுவா தொழுகியே
மின்னுஞ் சடையார் அடிநீழல்
மிக்க சிறப்பின் மேவினார்.

3617 கண்ணின் மணிக ளவையின்றிக்

கயிறு தடவிக்குளந் தொட்ட
எண்ணில் பெருமைத் திருத்தொண்டர்
பாதம் இறைஞ்சி இடர்நீங்கி
விண்ணில் வாழ்வார் தாம்வண்டப்
புரங்கள் வெகுண்டார் வேற்காட்டுர்
உண்ணிலாவும் புகழ்த் தொண்டர்
முர்க்கர் செய்கை உரைக்கின்றாம்.

தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

37. தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம் □ 331

3614. தாம் கையில் ஏந்தும் மயிற் பீலிக் கற்றையைக் காணாமல் நகர்ந்து செல்பவர்களும், சொல்லாமல் நின்று மயங்குவார்களும், கால்களுடன் கைகள் முறியும்படி கல்லின் மீது இடறி விழுவார்களும், மிகவும் நெருக்கமாய்ப் போய்த் தங்களுக்குள் தாங்களே முட்டிக் கொள்பவர்களும், ஆகி, மனம் அழிந்து வழிகள் அறியாதவர்களாய்த் தடுமாறுபவர் ஆயினர்.

3615. அத்தகைய நிலையில் திருவாரூரில் உள்ள சமணர்களின் கலக்கத்தைப் பார்த்து அவர்கள் தாங்களே சபதம் கூறிச் சம்மதித்தபடி அவர்களை ஊரில் இல்லாதபடி ஓடத் தொடர்ந்து துரத்தியபின், சொல்லிய சமணர்களின் பாழிகளையும், பள்ளிகளையும் இடித்துக் குளத்தைச் சூழ்ந்த கரையை உரியவாறு அகலமாய் அமைத்து, அரசனும் உள்ளம் மிகவும் மகிழ்ந்து வந்து, தண்டியடிகளை வணங்கினான்.

3616. இங்ஙனம் மன்னன் வணங்கிச் சென்ற பின்பு திருமாலும் நான்முகனும் அறியாத பொற்பாதங்களை வணங்கித் தாம் செய்த திருப்பணியின் குறையை நிறை வாக்கிய திருவைந்தெழுத்தையும் ஒதி, இந்த ஒழுக்கத்தில் வழுவாத நிலையில் நின்றபடியே ஒளி வீசும் சடையை யுடைய சிவபெருமானின் திருவடி நிழலான மிக்க சிறப்பில் பொருந்தினார்.

3617. கண்ணின் மணியான ஒளியின்றிக் கயிற்றைத் தடவி வழிகண்டு போய்த் திருக்குளத்தைத் தோண்டிய அளவில்லாத பெருமையுடைய திருத்தொண்டரான தண்டியடிகளின் திருவடிகளை வணங்கி இடையூறு நீங்கி, வான் உலகில் வாழும் தேவர்கள் வேண்டுதலுக்கு இணங்கி மூன்று புரங்களையும் எரித்த இறைவரின் திருவேற்காட்டுரில் தோன்றியருளி உள்ளே பெருகும் புகழையுடைய திருத் தொண்டரான மூர்க்க நாயனாரின் திருத்தொண்டின் செயலைச் சொல்கின்றோம்.

தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

38. முர்க்க நாயனார் புராணம்

3618 மன்னிப் பெருகும் பெருந்தொண்டை
வளநாடதனில் வயல்பரப்பும்
நன்னித் திலவெண் டிரைப்பாவி
நதியின் வடபால் நலங்கொள்பதி
அனைப் பெடைகள் குடைவாவி
அலர்புக் காட அரங்கினிடை
மின்னுக் கொடிகள் துகிற்கொடிகள்
விழவிற் காடு வேற்காடு.

3619 செம்பொற் புரிசைத் திருவேற்கா
டமர்ந்த செய்ய சடைக் கற்றை
நம்பர்க்கு உம்பர்க் கமுதளித்து
நஞ்சை அமுது செய்தவருக்கு
இம்பர்த் தலத்தில் வழிஅடிமை
என்றுங் குன்றா இயல்பில்வரும்
தம்பற் றுடைய நிலைவேளாண்
குலத்திற்றலைமை சார்ந்துள்ளார்.

3620 கோதில்மரபிற் பிறந்துவளர்ந்
தறிவு கொண்ட நாஸ்தொடங்கி
ஆதி முதல்வர் திருநீற்றின்
அடைவே பொருள்என் றறிந்தரனார்
காதல் அடியார்க் கமுதாக்கி
அமுது செய்யக் கண்டுண்ணும்
நீதி முறைமை வழுவாத
நியதி பூண்ட நிலைமையார்.

38. மூர்க்க நாயனார் புராணம்

“நாட்டமித் தண்டிக்கும் மூர்க்கர்க்கும் அடியேன்”

—திருத்தொண்டத் தொகை.

3618. நிலைபெற்றுப் பெருக்கும் பெரிய தொண்ட நாட்டில் வயல்களில் பரப்பும் நல்ல முத்துகளை வீசும் அலைகளையுடைய ‘பாலி’ என்ற ஆற்றின் வடகரையில் நன்மையுடைய பதியானது பெண் அன்னங்கள் தாம் நீர் குடைகின்ற நீர்நிலைகளில் உள்ள தாமரை முதலான பூக்களில் புகுந்து ஆட. ஆடரங்குகளில் மின்னல் கொடி போன்ற பெண்களும் துகிற் கொடிகளும் விழாக்களின் போது ஆடுவதற்குரிய திருவேற்காடு என்பதாம்.

3619. செம் பொன்னால் ஆன மதியையுடைய திருவேற்காட்டில் விரும்பி எழுந்தருளிய சிவந்த சடையை யுடைய இறைவரும் வானவர்களுக்கு அமுதத்தை அளித்துத் தாம் நஞ்சை அமுதமாய் உண்டவருமான சிவபெருமானுக்கு, இவ்வுலகத்தில் இம்மையில் வழி வழியாய் வரும் அடிமைத்திறத்தில் என்றும் தவறாத இயல்பில் வருகின்ற பற்றுடைய நிலையையுடைய வேளாளர் குலத்தில் தலைமையான நிலையைப் பெற்றுள்ளார்.

3620. குற்றம் இல்லாத குலத்தில் பிறந்து வளர்ந்து அறிவு தெரிந்த நாள் முதலாக ‘ஆதி முதல்வரான சிவபெருமானின் திருநீற்றுச் சார்பே உண்மைப் பொருளாவது’ என்று உணர்ந்தவராய்ச் சிவபெருமானின் அடியார்களுக்கு உணவு ஆக்கி அவர்கள் முன்னால் உண்ணக் கண்டு, அதன் பின்பு தாம் உண்ணும் முறை தவறாத நியமத்தை மேற்கொண்ட தன்மையுடையவரானார்.

334 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3621 தூய அடிசில் நெய்கன்னல்
சுவையின் கறிக ளவை அமைத்து
மேய அடியார் தடைப்போற்றி
விருப்பால் அமுது செய்வித்தே
ஆய பொருளும் அவர்வேண்டும்
படியால் உதவி அன்புமிக
ஏயு மாறு நாடோறும்
இனைய பணிசெய் தின்புற்றார்.
- 3622 இன்ன செயலின் ஒழுநுநாள்
அடியார் மிகவும் எழுந்தருள
முன்னம் உடைமை யானபொருள்
முழுதும் மாள அடிமையுடன்
மன்னும் காணி யானநல்லம்
மற்றும் உள்ள திறம்விற்தே
அன்னம் அளித்தே மேன்மேலும்
ஆராமனைத்தா ராயினார்.
- 3623 அங்கண் அவ்வூர் தமக்கொருபற்
றடியார் தங்கட் கழுதாக்க
எங்கும் காணா வகைதோன்ற
இலம்பா டெய்தி இருந்தயர்வார்
தங்கும் வகையால் தான்முன்பு
கற்றதன்மை நற்குதால்
பொங்கும் பொருளாக் கவும்அங்குப்
பொருடார் இன்மை யீன்றிப்போவார்.
- 3624 பெற்றம் ஏறிப் பலிக்குவரும்
பெருமான் அமருந் தானங்கள்
உற்ற அன்பாற் சென்றெய்தி
உருகும் உள்ளத் தொடும்பணிந்து
கற்ற குதால் நியதியாங்
கருமம் முடித்தே கருதாரூர்
செற்ற சிலையார் திருக்குடந்தை
அடைந்தார் வந்து சிலநாளில்.

3621. தூய்மையான சோறும், நெய், வெல்லம் சுவையுடைய இனிய கறிகள் என்ற இவைகளும், நன்கு அமைத்து வந்து பொருந்திய அடியார்களை உபசரித்து, முகமன் கூறி, விருப்புடனே அமுது செய்வித்து, மற்றப் பொருள்களையும் அந்த அடியவர்கள் வேண்டியபடியே உதவி, அன்பு பொருந்துமாறு நாள்தோறும் இத்தகைய தொண்டைச் செய்து இன்பம் அடைந்தார்.

3622. இத்தகைய செயல்கள் செய்து ஒழுகி வரும் நாளில், அடியார் மிகுதியாய் எழுந்தருளிய படியால் முன்னே தமது உடைமையாய் இருந்த பொருள்கள் யாவும் தீர்ந்து போக அடிமைகளுடன் நிலை பெற்ற காணியான நிலமும் மற்றும் உள்ளவையும் ஆகியவற்றை விற்று அன்னம் அளிப்பதை விடாது செய்து, ஆசை நிறைவு கொள்ளாத மகிழ்ச்சி மிக்க மனத்தை உடையவர் ஆனார்.

3623. அடியார்களுக்கு அமுது ஆக்குவதற்கு அந் நாளில் கந்தலூரில் தயக்கு எவ்விதப் பற்றுக் கோடும் எங்கும் பெறாத நிலை வெளிப்பட வறுமை சேர்ந்து இருந்து மயங்குபவராய். மறவாது தம்மிடத்தில் வந்து தங்கியிருக்குமாறு தாம் முன் நாளில் கற்றுக் கொண்ட நன்மை அமைந்த சூதினால் மிக்க பொருளை ஆக்க முயன்றும் அங்குச் சூதாட்டம் செய்வார் இல்லாததால், வெளியே சென்றார்.

3624. காளையூர்தியில் ஏறிக் கொண்டு 'அஞ்சொலீர் பவி!' எனக் கேட்டு எழுந்தருளும் சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் பலதலங்களிலும் பொருந்திய அன்பினால் போய்ச் சேர்ந்து, உருகும் உள்ளத்துடனே வணங்கித், தாம் கற்ற நல்ல சூதினால் வரும் பொருளைக் கொண்டு வழக்க மாய்த் தாம் செய்யும் செயலை முடித்துக் கொண்டபடியே, பகைவரின் புரங்களை எரித்த வில்லையுடைய இறைவரின் திருக்குடந்தைப் பதியைச்' சேர்ந்தார்.

336 | திருத்தொண்டர் புராணம்

3625 இருளாகும் மணிகண்டர் அடியார்க்கின்
 னமுதளிக்கப்
 பொருளாயம் எய்துதற்குப் புகழ்க்குடந்தை
 அம்பலத்தே
 உருளாயச் சூதாடி உறுபொருள்வென் றனநம்பர்
 அருளாக வேகொண்டாங் கழுதுசெய்வித்
 தின்புறுவார்.

3626 முற்குது தாந்தோற்று முதற்பணைய
 மவர்கொள்ளப்
 பிற்குது பலமுறையும் வென்றுபெரும்
 பொருளாக்கிச்
 சொற்குதால் மறுத்தாரைச் சுரிகைஉரு விக்குத்தி
 நற்குதர் மூர்க்கர்எனும் பெயர்பெற்றார்
 நானிலத்தில்.

3627 குதினில்வென் றெய்துபொருள் துரிசற்ற
 நல்லுணர்வில்
 தீதகல அமுதாக்கு வார்கொள்ளத் தாந்தீண்டார்
 காதலுடன் அடியார்கள் அமுதுசெய்க் கடைப்பந்தி
 ஏதமிலா வகைதாமும் அமுதுசெய்தங் கிருக்குநாள்.

3628 தாதஸ்தன் அடியார்க்கு நல்லடிசில் நாடோறும்
 ஆதரவி னால்அமுது செய்வித்தங் கருளாலே
 ஏதங்கள் போயகல இவ்வுலகை விட்டதற்பின்
 புதங்கள் இசைபாட ஆடுவார் புரம்புக்கார்.

3625. கரிய நிறத்தையுடைய அழகிய கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானின் அடியவர்களுக்கு இனிய அமுதை அளிப்பதற்காக, பொருளிட்டம் பொருந்துவதற்குப் புகழை உடைய திருக்குடந்தைப் பொதுவிடத்தில் உருளும் கருவியால் குதினை ஆடி, அதனால் வரும் பொருளான வெற்றி பெற்றவற்றை இறைவரின் திருவருளாகவே கருதி அங்கு அடியார்க்கு அமுது செய்வித்து இன்பம் அடைவார் ஆனார்.

3626. முதல் ஆட்டத்தில் தாம் தோல்வியை ஏற்று, முதன் பந்தயப் பணத்தை வைத்தவர் கொள்ளுமாறு செய்து, பின்பு ஆடும் குதாட்டத்தில் பலமுறையும் தாமே வென்று, பெரும் பொருளைத் தாமே வென்று, பெருகும் பொருளைத் தம்முடையதாக்கி, வஞ்சச் சொற்களால் மறுத்தவர்களை உடை வாளினால் குத்தி, நல்ல குதாடு பவரான இந்நாயனார் நானிலத்தில் 'மூர்க்கர்' என்ற பெயரைப் பெற்றார்.

3627. முன்கண்டவாறு குதாட்டத்தில் வெற்றி கண்டு பொருந்தும் பொருள் குற்றம் இல்லாத நல் உணர்வின் பயனாய்த் தீமை நீங்கத் தாம் கையாலும் தொடாது அமுதை ஆக்குபவர் கைக் கொள்ளச் செய்து, பெருவிருப்பத்துடன் அடியவர் உணவு உண்ணச் செய்ய, அதன்பின்பு குற்றமில்லாதபடி கடைப்பந்தியில் இருந்து, தாமும் உணவு உண்டு அப்பதியில் தங்கியிருந்தார். அவ்வாறு தங்கியிருக்கும் நாளில்.

3628. தலைவரான சிவபெருமானின் அடியவர் களுக்கு நல்ல அமுதினை நாள் தோறும் அன்புடன் அமுது செய்வித்து அங்குத் திருவருளினால் குற்றங்கள் நீங்கப் பெற்றதால் இந்த வுலகை விட்டபின்பு பூதகணங்கள் சூழ்ந்து இசை பாட, ஆடும் சிவபெருமானின் உலகமான சிவபுரத்தில் புகுந்தார்.

3629 வல்லார்கள் தமைவென்று சூதினால் வந்தபொருள்
அல்லாருங் கறைக்கண்டர் அடியவர்கள்
தமக்காக்கும்
நல்லார்நற் சூதராம் மூர்க்கர்கழல் நாம்வணங்கிச்
சொல்லார்சேர்ச் சோமாசி மாறத்திறஞ்
சொல்லுவாம்.

மூர்க்க நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

39. சோமாசி மாற நாயனார் புராணம்

3630 சூதம்பயி லும்பொழில் அம்பரில் தூய வாய்மை
வேதம்பயி லும்மறை யாளர் குலத்தின் மேலோர்
ஏதம்புரி யும்எயில் செற்றவர்க் கன்பர் வந்தால்
பாதம்பணிந் தார்அழு தூட்டுநற் பண்பின்
மிக்கார்.

3631 யாழின்மொழி யாள்தனிப் பாகரைப் போற்றும்
யாகம்
ஊழின்முறை மைவழு வாதுல கங்க ளான
ஏழும்உவப் பப்புரிந் தின்புறச் செய்த பேற்றால்
வாழுந்திறம் ஈசர் மலர்க்கழல் வாழ்த்தல்என்பார்.

3632 எத்தன்மைய ராயினும் ஈசனுக் கன்பர்என்றால்
அத்தன்மையர் தாம்நமை யாள்பவர்என்று
கொள்வார்
சித்தந்தெளி யச்சிவன் அஞ்செழுத் தோதும்
வாய்மை
நித்தந் நியமம் எனப்போற்றும் நெறியில் நின்றார்.

3629. சூதாடுபவர்களை வெற்றி கொண்டு சூதாட்
டத்தால் வந்து பொருளை எல்லாம் கரிய நிறம் பொருந்திய
நஞ்சுடைய கண்டராவ சிவபெருமானின் அடியவர்களுக்கே
திருவமுது ஆக்குதற்கு நல்லாராதலால் 'நற்குதர்' எனப்
பெயர் பெறும் மூர்க்கரின் திருவடிகளை நாம் வணங்கி,
நிறைந்த சொற்களால் புகழும் வேத வாய்மைச்
சிறப்புடைய சோமாசி மாற நாயனாரின் திறத்தைச்
சொல்லப் புகுகின்றோம்.

மூர்க்க நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

39. சோமாசி மாற நாயனார் புராணம்

'அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு அடியேன்'

(திருத்தொண்டத் தொகை. 5)

(சிவ யாகங்களைச் செய்பவர் சோமாசி என்ற பட்டப்
பெயர் வழங்கப் பெறுவர். மாறர் — இயற்பெயர்)

3630. மிக்க மாமரங்கள் விளங்கும் சோலைகள்
சூழ்ந்த திருவம்பர் நகரத்தில் தூய்மை செய்கின்ற வாய்மை
யுடைய வேதங்களைப் பயிலும் மறையவர்களின் குலத்தில்
மிகவும் மேம்பட்டு விளங்குபவர், உலகத்துக்குத் துன்பத்
தைச் செய்த மூன்று மதில்களையும் எரித்த இறைவருக்கு
அன்பர்கள் வந்தால் அவர்களின் திருவடிகளில் வணங்கி
அமுது ஊட்டுகின்ற நல் பண்பில் மிக்கவர் சோமாசி
மாற நாயனார். (சூதம் — மாமரம்)

3631. யாழ் போன்ற இனிய சொல்லையுடைய
உமையம்மையாரின் ஒருபாகரான இறைவரைப் போற்று
கின்ற சிவ யாகத்தை வழிபடுகின்ற விதிமுறை தவறாது,
ஏழ் உலகங்களும் மகிழ்ந்து இன்பம் அடையும்படி செய்த
பேற்றினால் உயிர்கள் நலவாழ்வு அடையும் வழியாவது
சிவபெருமானின் திருவடிமலர்களை வாழ்த்துவதே ஆகும்
எனத்துணிபவராய்.

3632. எத்தகைய தன்மையுடையரானாலும் சிவ பெரு
மானுக்கு அன்பர் என்றால், அவரே நம்மை ஆளாகவுடை
யவர் என்று துணிவு கொண்டவராய்ச், சித்தம் தெளிவு
பெரும் பொருட்டுச் சிவனது திருவைந்தெழுத்தைக்
விதிப்படி ஒதும் வாய்மையையே நாள்தோறும் த
எனக் கொண்டு போற்றும் ஒழுக்கத்தில் நின்றார்.

340 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3633 சீருந்திரு வும்பொழி யுந்திரு வாரூர் எய்தி
ஆரந்திகழ் மார்பின் அணுங்கவன் றொண்டர்க்
கன்பால்
சாரும்பெரு நண்பு சிறப்ப அடைந்து தங்கிப்
பாரும்விசும் பும்பணி யுட்பதம் பற்றி யுள்ளார்.

3634 துன்றும்புலன் ஐந்துடன் ஆறு தொகுத்த குற்றம்
வென்று இங்கிது நன்னெறி சேரும் விளக்கம்என்றே
வன்றொண்டர் பாதந்தொழு தானசிறப்பு வாய்ப்ப
என்றும்நில வஞ்சிவ லோகத்தில் இன்பம் உற்றார்.
சோமாசி மாற நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி

3635 பணையுந் தடமும் புடைகுமும்
ஒற்றியூரில் பாகத்தோர்
துணையுந் தாமும் பிரியாதார்
தோழத் தம்பி ரானாரை
இணையுங் கொங்கைச் சங்கிலியார்
எழில்மென் பணைத்தோள் எய்துவிக்க
அணையும் ஒருவர் சரணமே
அரணமாக அடைந்தோமே.

வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

39. சோமாசி மாற நாயனார் புராணம் □ 341

3633. சிறப்பும் சைவ மெய்த்திருவும் மிகவும் நல்கும் திருவாருரைச் சேர்ந்து ஆரங்கள் விளங்கும் மார்பையுடைய அணுக்கத் தொண்டரான, வன்தொண்டரான சுந்தரர்க்கு அன்பால் சார்கின்ற பெருநட்பைச் சிறப்பாகப் பெற்று அங்குத் தங்கி மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் பணிகின்ற அவரது திருவடிகளைப் பற்றாக அந்நாயனார் அடைந்துள்ளார்.

3634. பொருந்திய ஐம்புலக் குறும்புகளுடன் ஆறு குற்றங்களையும் வெற்றி கொண்டு, இம்மையில் சைவ நெறியில் சேர்ந்து 'உய்யும் விளக்கம் இதுவே' என்று துணிந்து சுந்தரரின் திருவடிகளைத் துதித்து, அதனால் பெற்ற சிறப்பு வாய்க்கப் பெற்றமையால் என்றும் அழியாத நித்யமான சிவ லோகத்தில் வாழும் இன்பத்தைப் பெற்றார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி

3635. வயல்களும் நீர்நிலைகளும் பக்கம் எங்கும் குழந்த திருவொற்றியூரிலே, தம் ஒரு பாகத்தில் உமையம் மையாரும் தாமும் பிரியாது உள்ளவரான இறைவர், தம் பிரான் தோழரை இணையான கொங்கைகளையுடைய சங்கிலியாரின் அழகிய மென்மையான பணைத்த தோள்களையடையும்படி செய்ய, அதனால் சென்றடையும் ஒருவரான நம்பியின் திருவடிகளையே நமக்குக் காப்பாய் அடைந்தோம்.

சோமாசி மாற நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம்
முற்றிற்று.

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
அகில் நறு	88	அண்டர் வாழ	266
அங்கண் அமர்	198	அண்ணல்	202
அங்கண் அவ்லு	334	அண்ண... அடி	142
அங்கண் இனித	178	அண்... அருளி	278
அங்கண் மிக்க	102	அண்... அருளி	296
அங்கணமர்	42	அண்ணலார்மு	218
அங்கணர்	242	அணங்கினும்	36
அங்கணரை	248	அணங்கே	210
அங்கணரைப்	174	அணிமுத்தின்	98
அங்கணைவார்	250	அணியாரூர்	112
அங்கம் ஒதி	148	அணியாரூர்	170
அங்கவர்தம்	230	அணைந்தொ	242
அங்கவளம்	26	அணைந்தருள்	188
அங்கவளம்	312	அணைந்து	134
அங்கினிதமர்	302	அத்திருப்பதி	144
அங்குச் சில	202	அந்தணர்	310
அங்கு நாதர்	240	அந்தமாற்ற	208
அங்கு நின்று	132	அந்தமில்லா	322
அங்கு நின்றும்	120	அந்தனான	263
அங்கு நீடருள்	150	அந்தி இளம்	304
அஞ்சலி	226	அந்தியும்	246
அஞ்சிறைச்சுரும்	70	அந்திவண்	214
அடியார்	262	அந்நாட்டின்	248
அடியேன்	118	அந்நாளில்	184
அண்டர் பெரு	214	அந்நிலை	144

34.3 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

அந்நிலைமைஅ	48	அன்பு வேண்டு	266
அந்நிலைமைக்	286	அன்றிரவே	234
அந்நிலைமைத்	308	அன்றுதிரு	252
அப்பதிக்கண்	148	அன்று வெண்	220
அப்பதி	140	அன்று வெண்	192
அப்பதியில்	176	அன்று வண்ண	330
அம்மொழிவிள	276	அன்னவர்	286
அரசினியை	46	அன்னே	136
அரிஅயற்	282	ஆங்கவரும்	166
அரிவை	292	ஆங்கவரை	50
அருகர் அது	322	ஆங்ஙனம்	26
அருகர் தம்மை	326	ஆங்கு முன்	88
அருகு சூழ்	262	ஆடிய	158
அருகு நின்	216	ஆண்ட நம்	194
அருகு பெரிய	268	ஆண்டு	220
அருந்தமிழா	100	ஆதி	222
அருந்தவத்	62	ஆதிதிரு	254
அரு ...முனி	274	ஆதியும்	46
அருப்பு	94	ஆதியும்	284
அருமறையோ	56	ஆயிடை	146
அருளுமிக்கன	154	ஆர்வம்	68
அவ்விர	106	ஆரணக்	190
அவ்விர	112	ஆருரன்	106
அழகினுக்	82	ஆல நிழற்	180
அழல்நீர்	134	ஆவடுதண்	316
அழுக்கு	240	ஆவதே	278
அளக்கர்	70	ஆவின்	312
அறுவகை	74	ஆழி	194
அன்பர்	280	ஆளிடவேண்டி	110
அன்பரும்	286	ஆறணியுஞ்	254
அன்பு	214	ஆறுவகைச்	98
அன்பு நீங்கா	138	ஆனகவலைக்	258.

ஆன செய	106	ஊனுடம்	316
ஆனாவிருப்பின்	118	எங்கனு	64
இஞ்சி குழ்	102	எஞ்சாத	162
இந்த	204	எடுத்தபாட்	26
இந்தநிலை	314	எண்டிசைத்திற	64
இந்தநிலையிற்	236	எண்டிசையினு	72
இரந்து	42	எண்ணிய	34
இரந்து	190	எண்ணிறைந்த	182
இருந்த	42	எத்தன்மை	338
இருவருந்	302	எத்திசையுந்	162
இருவரும்	290	எதிர்கொண்டு	60
இருளாரும்	330	எதிர் வர	88
இல்லாள	312	எம்பிரான்	286
இவ்வகை	288	"	294
இவ்வகை	82	எம்பிரானே	222
இவ்வகை பரவி	140	எம்பெருமான்	230
இவனுயிர்	310	எரிஅவிழ்	30
இளமயில்	30	எல்லை	266
இறைஞ்சிப்	120	எல்லையில்	46
இறைவர்	268	எவ்வுலகும்	308
இன்புற்ற	44	எழுந்தன	82
"	172	என் செய்தால்	224
இன்னசெ	334	என் நினைந்	272
இன்னணம்	34	என்றடி	288
இன்னபரிசெ	216	என்று தம்பிரா	156
இன்ன வாழ்ப	102	என்று தம்மை	208
இனைய	66	என்ன	166
ஈறிலாப்புக	292	ஏகமாஞ்சிவ	92
உண்ணீரின்	178	ஏட்டுவரி	204
உலகெலாம்	142	ஏத்தாதே	168
உம்பர்	220	ஏதமில்	58
உம்முடைய	60	"	249

345 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

ஏய்ந்த	328	காதலியை	98
ஏர்கெழு	38	காமவேள்	32
ஏரின்	148	காரிகை	292
ஏல இந்நலம்	72	காலம்	256
ஏறணிந்த	46	காவிரி	308
ஐயரங்கணை	282	காழி நாடுடை	54
ஒப்பரிய	58	காழிமாநகர்	72
ஒளிகதிர்	80	கானாட்டு	162
ஒற்றியூரின்	202	குங்குமத்	66
ஒணை காந்தன்	196	குண்டையூர்	108
கங்கை நீர்கர	272	"	112
கங்கை நீர்த்து	306	குருகாலூர்	182
கண்ட பொழு	42	"	180
கண்ட மாந்தர்	68	குலவு புகழ்	114
கண்டவர் கண்	140	குழியில்	328
கண்டவர்கள்	252	குழி வாயத	320
கண்டவர்கை	152	கூடலை	152
கண்ணார்ந்த	184	கூற்றுதைத்	160
கண்ணின்	330	கைகள்	194
கண்ணுதலார்	100	கொங்கினிற்	142
"	160	கொந்தவிழ்	168
கண் துயில்	280	கோதில்	332
கணவர்	298	கோதை	118
கருதரும்	298	கோதையர்	74
கரையேறிப்	170	கோயிலுட் பட	96
கற்பகம்	34	கோவா	216
கன்னி	28	கோவை	110
காட்டு	162	கோளுறு	300
காண்டலுந்	144	சங்கரர்	226
காணுங்கண்	318	சங்கரனாற்	182
காதல் புரிந்	212	சங்கியியார்	228
காதல் மெய்	98	சங்கொடு	74

சந்தமென்	72	செம்மைநெறி	258
சாத்தி	130	செம்மைமறை	132
சாருந்தவ	222	செய்யசடை	124
சாற்றி	138	செய்யசடை	136
சிகையொடு	74	செய்வதனை	238
சித்தநிலை	182	செல்வம்	198
சிந்தையால்	294	செல்வமலி	62
சிலபகல்	302	செல்வ திரு	164
சிவனமர்ந்	94	செழுநீர்	128
சிறப்பித்	120	செறிபுன்	122
சிறிது	122	சென்றணையும்	44
சீர்கெழு	36	சென்று தம்பிரா	276
சீர்கொள்	206	சென்றுதிருக்	138
சீர்பெரு	98	சென்றும்ணி	270
சீர்பெருகுந்	254	சென்று விரும்	122
சீர்வளருந்	184	சென்னி இள	42
சீரணி	84	சென்னிவளர்	212
சீரார்	196	சேனையர்ந்த	52
சீருந்	340	சேனையரும்	62
சுற்றும்	124	சேயிழையார்	230
சுற்றிய	316	ஞாலந்தான்	246
சூதம்	336	ஞாலம் உய்ய	270
சூதனில்	336	ஞாலம் வியப்	170
செங்கண்	320	ஞான போனக	60
செங்கோல்	116	ஞானமெய்தெ	96
செந்நெல்லும்	104	தடநிலைக்	154
செப்பரும்பதி	150	தடநிலைமா	308
செம்பொறிபுரி	332	தடுக்கலாகா	200
செம்பொன்	84	தண்டகடர்	78
செம்பொன்மே	146	தண்டகமா	186
செம்பொனின்	68	தண்டி.	324
செம்மைசேர்	298	தண்டியடிகள்	318

347 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

தண்டியடிகள்	828	திருவீரட்டான	174
தண்ணிலவார்	314	திருவெல்லை	48
தம்பிரான்	264	துயில்	122
தம்பிரான்	278	துளி	284
தம்பிரான் அரு	110	துன்றும்	340
தம்பிரான்தோ	226	தூதரைப்	274
தம்பிரானார்	288	தூய அடிகள்	334
தவ அரசாள	76	தூயமணிப்	116
தாதையாரும்	210	தெள்ளு	38
தாயரோடு	208	தென்	50
தாவாத	232	தேவர்கள்	96
தாழ்ந்து	40	தேவர்	38
தாளாண்மை	104	தேவர் பெருமா	134
திருக்கழுக்குன்	44	தேவர் பெருமா	174
திருக்கழுத்தார	80	தேவரும்	26
திருஞானசம்ப	58	தேவரொதுங்க	114
திருஞானசம்ப	58	தேவாசிரியன்	266
திருஞானசம்ப	178	தேன்றில	244
திருத்தினை	184	தேனார்ந்த	188
திருத்தொண்	38	தையலார்சங்	210
திருத்தொண்	104	தையலார்சங் தமக்	228
திருந்திய	50	தொண்டர்	48
திருநாவலூர்ம	186	தொண்டர்உ	124
திருநாவலூர்ம	254	தொண்டை	240
திருநாவலூரா	192	தொழுது புறம்	38
திருநாவலூரா	232	தொழுது புனல்	328
திருப்பதிகங்	250	தொழுது விழுந்	244
திருப்பதிகம்	160	தோற்றும்	220
திருமகட்	88	நகர்	68
திருமணஞ்	60	நங்கள்	70
திருவடி	78	நங்கைநின்	284
திருவாண்மியூர்	40	நங்கை பரவை	258

நண்ணி	320	நித்தமும்	13
நந்தி	235	நிரந்தகங்	70
நம்பர் தாம்அடி	274	நிறைந்தாரா	44
நம்பர் தாம்அத	292	நின்ற	260
நம்பி அருளா	260	நின்றவர்	152
நம்பியாகுரர்	114	நின்றவரங்கெ	230
நம்பியாகுரர்	290	நின்றியூர்	176
நம்பியாகுரனு	231	நீக்கரிய	112
நல்லூர்	132	நீங்கு	228
நலஞ்சிறந்த	318	நீடுகோபுர	150
நலம் பெருகும்	186	நீடுதிருக்காள	306
நலம்மலி	48	நீடுநிலைத்	62
நள்ளிருள்	302	நீடுவண்	100
நற்பதி	306	நீரினிற்	102
நற்றவக்	90	நீற்றழகர்	166
நற்றவர்	50	நீற்றொளி	80
நன்று	120	நெஞ்சில்	324
நனி	176	பகற்	110
நாட்டு	56	பங்கயச்	244
நாடொறும்ப	294	பங்குனித்	272
நாத மங்கல	68	படங்கொள்	128
நாதர் தம்	296	படர்பெரு	82
நாதர் பால்	154	பண்டு கயிலை	214
நாதரும்	272	பண்டுநிகழ்	234
நாதரைப்	78	பண்ணார்	210
நாதன்	336	பண்ணிறையும்	172
நாயன்	264	பண்ணிறைந்த	252
நாயனை	292	பணிவளர்	30
நாயனார்	166	பணையுந்	340
நாலாங்	206	பத்தியிற்	92
நாவலூர்மன்ன	104	பதிகம்	124
..	108	பரம்புதம்	70

349 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

பரமர்	248	புருவ	28
ப வீ	40	புனிதமெய்	92
பரவிஅப்	142	புனிதனார்	'130
ரவிதேய	250	பூங்கோயிலு	238
ரவுதிரு	54	பூங்கோயில்மகி	'110
பரவு வாய்	'158	பூதமுதல்	256
பரவையார்	276	பூந்தண்	'116
பரிசனமும்	172	பூமலி	290
பல்பதிகள்	50	பூவலர்	34
பலநாள்	126	பூவார்	320
பழுது	324	பெருகிய	36
பற்றறுத்த	314	பெருகும்	'132
பனிமதிச்	'154	பெருகொளி	90
பாங்கணி	28	பெருந்தடங்	284
பாங்கு	208	பெருமகிழ்ச்சி	54
பாடலிசையும்	'198	பெருமணக்	76
பாடி அங்கு	'126	பெருவீரை	268
பாடி மிகப்	246	பெற்றதாதை	212
பாடிய	188	பெற்றமேறி	334
பாதிமதி	270	பேதநிலைமை	260
பாய்த்திய	310	பேருவகை	60
பாரிடத்	282	பொங்குதமிழ்	236
பான்மை	298	பொங்குதிரு	252
பான்மையால்	38	பொங்கு பெரு	164
பிணியவிழ்	32	பொற்குடம்	78
பித்துற்ற	314	பொற்றிரு	156
பிழையுளன	242	பொன்னணி	86
பிள்ளையார்	100	போந்து	262
பின்னும்பின்	222	போய்	274
பின்னொரு	232	போனவர்	312
பீலதடவி	330	மங்கல	64
புதியநாண்	'104	மங்கலம்	88

மங்கையொரு	218	மன்ன	326
மடலாரும்	176	மன்னன்	330
மடித்தாரும்	158	மன்னிப்	332
மண்ணிய	28	மன்னுதிருக்கே	304
மண்ணினுக்	84	மன்னுதிருப்ப	248
மண்ணிறைந்த	234	மன்னுதிருமாற்	200
மதிநுதற்	280	மன்னு பெருஞ்	62
மதிவான்	218	மன்னு மருதின்	130
மந்திர	94	மன்னுமிசை	52
மயங்கிய	280	மன்னும்	270
மல்கு	194	மனிதரால்	108
மலர் பெருங்	94	மாக	322
மலர்மேல்	218	மாடுள	156
மலையான்	206	மாதர்	300
மழபாடியினில்	134	மாதரவர்	230
மற்றதனில்	166	மாமலையாள்	246
மற்றமாற்றங்	260	மாமறைநூல்	66
மற்றவர் தமக்கு	36	மாமறைமைந்த	86
மற்றவர்தம்	56	மாலும்	114
மற்றவர்தம்உ	224	மாலும்	268
மற்றவர்தாம்	304	மாலை	288
மற்றவர்மிடைந்து	76	மாளிகையினுள்	54
மற்றவர் வணங்	300	மாறிலா	66
மற்றவருங்கை	228	மிக்கதிருத்	58
மற்றவன்இங்கு	298	மிக்க புனல்	250
மற்றவன்தன்	310	மிக்குயர்ந்த	40
மற்றவன் தீர்க்	296	மின்னார்	216
மறைக்குல	86	மின்னொளி	238
மறைகளா	136	மீட்டுமவர்	170
மறையொலி	92	மீளா	256
மறைவாழ	56	மீளாத	158
மன்றல்	64	முட்ட	168

351 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

முதுவாயோரி	192	வந்துமுன்	90
முற்குது	336	வம்பணி	226
முற்றுமெய்	84	வம்பு	150
முன்செய்த	168	வரமங்கல	202
முன்துயில்	288	வரிமயில்	82
முன் நின்று	242	வருமுறைப்	98
முன் நின்று	244	வரையோடு	174
முன்னிய	316	வல்லார்கள்	338
முன்னிறைஞ்	52	வழிஎதிர்	276
முன்னைவினை	262	வளமல்கிய	126
முவாத முத	164	வளவர்	136
முவாத முழு	178	வன்தொண்டர் அது	180
மெய்ப்பசி	190	வன்தொண்டர் தம்	296
மென் பூஞ்சயன்	258	வன்தொண்டர் தமக்	112
மேவியஅத்	186	வன்தொண்டர் திரு	106
மேளிய காதல்	156	வன்தொண்டர் பசி	188
மேவியசீர்	232	வன்தொண்டர் மனங்	24
யாங்கள்	212	வாங்கிய	190
யாழின்	236	வாசியறிந்து	128
யாழின்	338	வார்	232
யான	72	வாழி	52
வடமாதிரத்	200	வாள்	80
வடிவும்	206	வானவர்	278
வண்டுலாங்	290	வானை	204
வணங்கிஉள்	200	விஞ்சையர்	76
வணங்கிமிக	48	விண்ணவர்	86
வணிகருஞ்	36	விண்ணாள்	244
வந்த வரை	54	விண்ணினைஅ	108
வந்தித்திறை	192	விண்ணினைவி	74
வந்து திருமாளி	170	விண்தடவு	172
வந்து நம்பி	128	விருப்பினால்	90
வந்து பரவை	126	வில்லால்	322

அகர வரிசை □ 352

கிழவறாதன	102	வெய்யசுடர்	312
கிழுந்து	264	வெய்ய தொழில்	324
கிழுந்தும்	256	வெறியுறு	282
கிளங்கு	110	வென்றி	118
கிற்றொலி	30	வேத	66
கீடு	146	வேந்தன்	326
கீழ்ந்து	196	வேயனைய	224
கீழ்ந்தெழுந்து	254	வேறு வேறு	116
வெண்டிரு	190	வேனிலுறு	180
வெண்மதியின்	236		

